

TamSaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Aralık 2006 ● Sayı: 26

Emre Belözoğlu

Dönüş yolu, özlem dolu

Türkiye Futbol

Federasyonu Adına Sahibi:

Affan M. Keçeci

Yayın Yönetmeni:

Zeki Çol

Sorumlu Yazışları Müdürü:

Mazlum Uluç

Yazışları:

Bağış Erten

İlker Uğur

Cem Zamur

Çağdaş Güzer

Mustafa Kemal Artalan

Görsel Tasarım:

Hasan Teoman

Baskı:

Elma Basım

Organize Sanayi Bölgesi

Keresteciler Sitesi 13/B Blok

Kat: 4 D: 3

İkitelli / İstanbul

Tel: (212) 670 05 25

Fax: (212) 670 28 58

Yazışma Adresi:

Türkiye Futbol Federasyonu

Medya İletişim Departmanı

Konaklar Mah. İhlamurlu Sok.

No: 9 34330

4. Levent/İstanbul

Telefon: (212) 282 70 20

Dahili: 157-159

E-mail: tamsaha@tff.org.tr

Web Sitesi:

http://www.tff.org

YEREL SÜRELİ YAYIN

Para ile satılmaz.

Bu sayıya fotoğraf katkısı sağlayan

Vatan ve Türkiye

gazeteleriyle foto muhabiri

doğlanımız Haydar Tanışan,

Eser Erenler, Şafak Kayarlar,

Bahadır Çokışler, Cemil Sağlam,

Mustafa Karagöl, Süha Gürsoy,

İsmail Başer, Engin Akdemir,

Beytullah Süat, Halid Kayacan

ve Fehim Kayacan'a

teşekkür ederiz

Şampiyonu elimizden kaçırdık...

Avrupa Şampiyonası eleme grubunda ilk üç maçından 9 puanla ayrılarak liderlik koltuğuna oturan Milli Takımımız, Dünya Şampiyonu apoletini taşıyan İtalya ile 15 Kasım'daki özel maçta karşı karşıya geldi. İtalyan futbolunun efsanevi ismi Giacinto Fachetti'nin anısına oynanan ve 1-1 biten karşılaşmanın ardından Fatih Terim'in Milli Takımımızın performansıya ilgili değerlendirmesi, "İtalya'yı elimizden kaçırdık" oldu.

2008 Avrupa Şampiyonası elemelerinde, grubunda sırasıyla Malta, Macaristan ve Moldova'yı mağlup ederek ilk üç maçlık seriden firesiz ayrılan Milli Takımımız, 14 Kasım'da ciddi bir güç denemesine çıktı. Rakip, 2006'nın Dünya Şampiyonu İtalya'ydı. İki takım, İtalyan futbolunun efsanevi ismi Giacinto Fachetti anısına karşı karşıya geliyordu. Maç için seçilen mekân Bergamo'ydu. Çünkü Fachetti Bergamoluydu ve futbola da bu şehirde başlamıştı. Karşılaşmanın İtalya'da oynanacak olması, Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim için de ayrı bir anlam taşıyordu. Çünkü Terim, bu ülkede Fiorentina ve Milan gibi iki büyük takımı çalıştırmış, İtalya'yı "ikinci vatani" bellemişti. Terim açısından bu karşılaşmaya önem katan bir başka faktör de Coşkun Özarı'ya ait rekoru egale edecek olmasıydı. Özarı, geçmiş yıllarda Milli Takımımızın başında 54 kez görev yapmıştı ve Fatih Terim, Dünya Şampiyonu İtalya karşısında aynı sayıya ulaşacaktı. Maçtan bir gün önce bu duygularla bir basın toplantısı düzenleyen

Terim, dünya şampiyonu bir takımla oynayacak olmanın önemi vurgu yapıyor, oyun sistemi hakkında ise "Her takım gibi biz de orta sahaya çok önem veriyoruz. Ancak bizim orta saha oyuncularımız oldukça genç. Bu da bizim için bir avantaj oluşturuyor. Bu maçta da aşağı yukarı aynı anlayışa bağlı kalacağız" diyor. Maç günü gelip çıktığında Atleti Azzuri de'Italia Stadi'nda duygulu anlar yaşanıyor. Milli Takımımız sahaya, Giacinto Facchetti anısına "Büyük kaptanın onuruna" yazılı pankartla çıktığında, binlerce İtalyan seyirci, ay-yıldızlı oyuncularımızı coşkuyla alkışlıyordu. İsviçreli hakem Massimo Busacca'nın başlama düdüğüyle birlikte daha atak bir futbol sergileyen ta-

kım ev sahibi İtalya'ydı. Henüz 6. dakikada ceza sahası sağ çaprazından Brocchi'nin yaptığı ortaya Gilardino gelişine sert vuruyor, Rüstü topu kornere çelerek tehlikeyi önlüyordu. Ancak Rüstü bir dakika sonra gelişen bir başka pozisyonda yeterince şanslı değildi. Kalesine gelen bir topa çıkan ve yumruğu vuran Rüstü, yere düştüğünde ters basarak ciddi biçimde sakatlanıyor ve yerini Volkan'a bırakıyordu. Bu arada Milli Takımımız da oyunu dengeliyor ve ayağa paslarla topa hâkim olmaya başlayarak İtalya kalesine yükleniyordu. Ancak İtalya'nın golü de millilerimizin üstün oynadığı bu dakikalarda geliyordu. 39. dakikada kaleci Volkan'ın hatalı degajı ceza sahası içindeki Gilardino'ya çarparak

penaltı noktası üzerindeki Di Natale'nin önüne düşüyor, Di Natale de topu boş kaleye göndererek İtalya'yı 1-0 öne geçiriyordu. Millilerimiz bu moral bozucu gole rağmen temposundan hiçbir şey kaybetmiyor ve karşılığını da üç dakika sonra veriyordu. Sahanın yıldızı Arda'nın 42. dakikada ceza sahası içinde kaçırdığı İbrahim sifıra yakın noktadan sert bir orta yapıyor, Dünya Kupası'nda Zidane'la yaşadığı kavgayla ününe ün katan Materazzi topu ters bir vuruşla kendi kalesine gönderiyordu: 1-1. İkinci yarıya 5 oyuncu değişikliği yaparak başlayan İtalyanlar, Zambrotta ve Zaccardo ile kalemizde oluşturdukları iki tehlikeli pozisyondan sonuç alamıyor, çabuk toparlanan millilerimiz oyunu yine

A.A.

STAT: Atleti Azzuri de'Italia
HAKEMLER: Massimo Busacca, Francesco Buragina, Matthias Arnet (İsviçre)
İTALYA: Buffon (Amelia dk.46)-Oddo (Zaccardo dk.46), Cannavaro (Barzagli dk.46), Materazzi, Zambrotta (Pasquale dk.71)-De Rossi (Palombo dk.71)-Camoranesi (Barone dk.59), Brocchi (Rocchi dk.59), Mauri (Aquilani dk.46), Di Natale-Gilardino (Bonazzoli dk.46)
TEKNİK DİREKTÖR: Roberto Donadoni
TÜRKİYE: Rüstü (Volkan dk.9)-Hamit Altıntop (Gökdeniz dk.75), Gökhan Zan, Servet, İbrahim Üzülmez-Mehmet Aurelio (Hüseyin dk.84)-Sabri (İbrahim Toraman dk.84), Tuncay (Tümer dk.62), Emre (Nuri dk.75), Arda (Fatih Tekke dk.84)-Hakan Şükür (Halil Altıntop dk.62)
TEKNİK DİREKTÖR: Fatih Terim
GOLLER: Di Natale (dk.39), Materazzi (dk.42 kendi kalesine)

A.A.

dengeliyor ve İtalya kalesinde sık sık görünmeye başlıyordu. 52. dakikada Emre tek başına taşıdığı topa İtalya ceza sahasına giriyor ancak açısını kaybedince yaptığı vuruş yan ağlarda kalıyordu. 54. dakikada Arda'nın sağdan yaptığı ortaya Tuncay voleyli vuruyor, fakat top az farkla auta çıkıyordu. 65. dakikada İbrahim'in ortasına arka direktteki Halil Altıntop vuruyor, Buffon'u geçen topu İtalya defansı uzaklaştırıyor ve maç 1-1 sona eriyordu. Milli Takımımızın sergilediği güzel futbolun gururu, 90 dakikanın ardından düzenlenen basın toplantısında Teknik Direktörümüz Fatih Terim'in yüzüne de yansıyor. Özellikle ikinci yarıda istedikleri futbolu

Geçmiş olsun Rüstü

15 Kasım'da oynanan İtalya maçında sakatlanan Rüstü Reçber, 22 Kasım'da Bakırköy Acıbadem Carousel Hastanesi'nde ameliyat oldu. Prof. Dr. Ömer Taşer tarafından ameliyat edilen Rüstü'nün 4-4.5 ay sahalardan uzak kalacağı açıklandı. Prof. Dr. Ömer Taşer, Futbol Federasyonu Sağlık Kurulu Başkanı Prof. Dr. Mehmet Binnet'le birlikte düzenlediği basın toplantısında, Rüstü'nün, normal koşullarda ikinci aydan itibaren koşulara, 3-3.5 aylık zaman diliminde de egzersizlere başlayabileceğini kaydederek, "Sahalara dönmesi 4- 4.5 ayı bulacaktır. Bu süreyi daha öne çekmek, ancak vücudunun yapılan egzersizlere ve çalışmalara çok iyi uyum göstermesiyle mümkün. Bu da biraz zamana bağlı" bilgisini verdi. Prof. Dr. Taşer, sağ diz ön çapraz bağındaki yırtık nedeniyle ameliyat olan Rüstü'nün, bir sporcunun başına gelebilecek en önemli sakatlıklardan birisini geçirdiğini de sözlerine ekledi. ■

oynadıklarını söyleyen Terim, "Ancak bu, ilk yarıda kötü oynadığımız anlamına gelmesin. Sadece ikinci yarıda daha iyi oynadık diyorum. Bir-iki oyuncu dışında çok genç bir ekibiz. Sonuçta 4.5 ay önce Dünya Şampiyonu olmuş bir takıma karşı oynuyorsunuz. İkinci yarıdaki oyunumuzla İtalya'yı elimizden kaçırdık diyebiliriz" ifadelerini kullanıyordu.

Terim, atılan gollerle ilgili soruya da "Bizim attığımız gol rakibi hataya zorlamamızın sonucunda geldi. İtalya'nın golü ise sahalarda ender görülen bir kaleci hatasının neticesiydi" cevabını veriyordu. Terim, İtalyan gazetecilerin Arda hakkında ki yorumunu sorması üzerine de "Arda Galatasaray'da yetişmiş U17, U18 Milli Takımları'nda oynamış, şu anda Avrupa'nın ender oyuncularından birisidir" sözleriyle genç oyuncusunu onore ediyordu. ■

Facchetti'nin kızına plaket

İtalya-Türkiye milli maçından önce, Türkiye Futbol Federasyonu delegasyonu, Giacinto Fachetti anısına düzenlenen anma törenine katıldı. Bergamo Belediye Binası'nda düzenlenen törende TFF Başkanvekili Affan Keçeci, Yönetim Kurulu üyeleri Süheyl Önen ve Mustafa Urhan ile Genel Sekreter Lutfi Arıboğan da hazır bulundu. İtalya Futbol Federasyonu Başkanı, Bergamo Belediye Başkanı, Bergamo kulüpleri Atalanta ile Albinoleffe'nin başkanlarıyla Giacinto Fachetti'nin kızı Barbara Fachetti'nin de katıldığı törende bir konuşma yapan TFF Başkanvekili Affan Keçeci, "Bu maçın Fachetti anısına yapılacak olması, karşılaşmaya ayrı bir anlam katıyor. 2002 Dünya Kupası üçüncüsüyle son Dünya Şampiyonu'nun karşı karşıya gelmesi de bu maçın önemini artırıyor" dedi. Keçeci daha sonra Türkiye Futbol Federasyonu adına hazırlanan plaketi, Barbara Fachetti'ye takdim etti. ■

Haydi gençler

Milli Takım'dan hiç bu kadar ayrı kalmamıştım. Gerçi Milli Takım'a çağırılmayacağım devirler de gelecek ama hizmet edebileceğim bir dönemde ayrı kalmak bir burukluk yaşattı bana. FIFA soruşturması için ifade vermek için oralara gidip gelmek de çok üzmüştü beni.

Bir tenisçi olsam, kariyerimin en yüksek performanslı sezonunu geçiriyor olurum. Ama takım oyunu oynuyoruz. Benim ismimin iyi anılması da takımın başarısına endeksli. Newcastle'ın kupadaki başarısı lige yansımayınca "Emre kayıp" diye düşünenler oluyor.

Futbolcunun yeteneklerini sergilemesi açısından İngiltere'deki ortam daha müsait. Özellikle 60. dakikadan sonra maçlar tamamen kopuyor. Güçlü bir oyuncu bu bölümde kendini ciddi biçimde ispatlama fırsatı bulabiliyor. Son dönemde Newcastle'da herkes benden memnun.

Emre Belözoğlu

Bir yıl gibi uzun bir ayrılık döneminin ardından özel maçta da olsa milli formayı giyerek hasret giderdi. Milli Takım'dan uzak geçen günleri üzüntüyle, ceza aldığı süreçte yaşadıklarını acıyla, ikili ilişkilerdeki sahte dostlukları ise sitemle anıyor. Milli Takım'da bir yıl sonra karşılaştığı havayı eski başarılı günlerdekine benzetiyor. Futbolu Avrupa'da bırakmaya yüzde yüz kararlı. Arda'yı kendisinden daha önde buluyor ve tüm genç oyunculara "Avrupa'ya erken gitmeniz hem hayatınız hem geleceğiniz hem de futbol kariyeriniz adına büyük önem arz ediyor. Bir an önce Avrupa'ya açılın" çağrısında bulunuyor. Eklemeden de edemiyor: "Ama bizim gittiğimiz yoldan değil..."

Avrupa'ya

Inter'de İtalya Kupası'nı kazanmıştık. Ben ayrıldıktan sonra primimi gönderdiler. Avrupa'daki kulüpler insaniyet ve kadirşinaslık adına ne gerekiyorsa yapıyor. Türkiye'de çok ender rastlanan bir durum bu. Avrupa'dan örnek almamız gereken konuların başında bu geliyor.

İnsanlar neden hücumla daha fazla katkı yapmadığını soruyor. Futbol karakterimin değiştiği son dönemde kendimi defansif anlamda çok geliştirdim. Hocalarım beni ön libero mevkinde görevlendirdi. İyi bir takım oyuncusu olduğumu düşünüyorum ve nerede ihtiyaç varsa orada oynarım.

Yaşadığım başarılar Dünya Kupası üçüncülüğü, bir UEFA Kupası ve bir Süper Kupa ile sınırlı. Bunları başarı olarak görüyorsak o zaman hâlâ oynayan Maldini'yi, Ronaldo'yu nasıl değerlendireceğiz? Futbolu seviyorum ve ayaklarım beni götürdüğü sürece oynayacağım.

Milli Takım'ı bırakmayı düşüneneceğim dönemler gelecektir mutlaka. Türkiye'nin bu mantaliteyi kaldırabilecek potansiyele sahip olduğunu düşünmüyorum. Ama ileride çocukum olursa onlara daha çok zaman ayırmak adına bu tercihi yapabilirim.

İlker Uğur

▼Milli Takım'la bir yıl sonra buluşabildin. Bu ayrılık senin için oldukça zor bir dönem olmalı değil mi?

▲Açıkçası zor bir dönemdi. Çünkü bu havayı 13 yaşımdan beri teneffüs ediyorum, hiç bu kadar uzun süreli bir ayrılığım olmamıştı. Milli Takım'ın bende çok farklı bir yeri var. Oynamadığım maçlarda çok değişik bir heyecan duyuyorum. Gerçi Milli Takım'a çağırılmayacağım devirler de gelecek ama hizmet edebileceğim bir dönemde formadan ayrı kalmak bir burukluk yaşattı bana. Tabii FIFA'da soruşturmanın devam ettiği süreçte ifade vermek için oralara gidip gelmek de üzmüştü beni.

▼Evet, o dönemde moralin çok bozuktu.

▲Elbette hatalarımız, yanlışlarımız olmuştur ama hiçbir zaman Milli Takım formasının ağırlığını kaldırmayacak şekilde hareket etmediğimi düşünüyorum. O açıdan kendimden emindim. Milli Takım'a hizmet ettiğim, yurtdışında oynayarak bir şekilde ülke futbolunu temsil ettiğim bir dönemde, ifade vermek için üçüncü

İzlediğim maçlarda takımın birbirini çok iyi anlamış olduğunu hissettim. Bundaki en büyük etken içerideki arkadaşlıktır. Herkes birbiriyle şakalaşıyor, gülüyor, eğleniyor. Bu durum bana Galatasaray'ın başarısının Milli Takım'a yansıdığı dönemi hatırlatıyor.

kez çağırılmam beni üzdü. Sanki çok abartılacak bir durum varmış gibi, sanki gerçekten insanların haklarıyla oynanmış gibi bir durum oluşturuldu üzerimizde. Sadece Türk oyuncusu olduğumuzdan dolayı üç kez ifade vermeye gittik. Beni üzen buydu. İnsanlar eşittir diyorlar, Avrupa Birliği eşitlik örnekleri veriyor ama iş kendilerine geldiğinde eşitlik falan kalmıyor. Bunu bir futbolcu olarak net bir biçimde yaşadım. O dönemde çok üzgündüm ama Allah'a şükür geçti. Şu an Milli Takım'a ne kadar hizmet edebilirim, bunun hesabını yapıyorum.

Kariyerimin en iyi dönemindeyim

▼Emre Belözoğlu 1980 doğumlu. Senden 7-8 sene daha üst düzey verim bekleyen bir Milli Takım var. Örneğin ben senin İngiltere'den sonra İspanya'yı istediğini duydum. Önünde çok ciddi bir kariyer var.

Ama sanki İngiltere'de işler çok istediğin gibi gitmiyor, bir şeyler eksik gibi.

▲Kendi adıma ciddi bir problem yok. Bir tenisçi olsam, kariyerimin en yüksek performanslı sezonunu geçiriyor olurdum. Ama takım oyunu oynuyoruz. Benim isminin iyi anılması da takımın başarısına endeksli. Ben hem mantalite, hem özel yaşantımla ilgili olarak bu dönemi en iyi zamanım olarak düşünüyorum. Ama Newcastle'ın kupalardaki başarısı lige yansımıyor. Doğru bir transfer politikası izleyen, kendisine hep Şampiyonlar Ligi'ne katılmayı, ligde ilk dört sırayı hedefleyen bir takımız ancak şu anda alt sıralardayız. Sezonu diğer takımlar-

dan önce açtık ve onun da sıkıntısını yaşıyoruz. Haziran ayından beri 24-25 maçlık bir periyotta sadece 1 maç oynamadım. Dört günde bir maç oynuyorum. Takım da mantalite olarak yoruldu. Ama son haftalarda takım içinde ciddi bir kenetlenme olduğunu düşünüyorum ve bu da performansımıza yansımaktır. Newcastle'ın bu noktada olması hem bizi hem de taraftarı üzüyor. Aynı zamanda ben hedefleri olan bir takımda oynamak istediğimi söylediğimden, insanlar kendimi inkâr edermiş gibi yaşadığımı düşünüyorum. Böyle bir durum da var açıkçası.

▼Newcastle'a imza attığında, Premier Lig tarihinde takımı Chelsea,

Manchester United, Arsenal ve Blackburn'den sonra beşinci şampiyon yapmak için geldiğini söylemiş-tin.

▲Tabii, o dönemde başkanla, teknik direktörümle ve futbolcu arkadaşlarımla yaptığım görüşmelerden edindiğim havayla bu sözleri söylemiştim. Çok da samimiyim ve halen bu iddiamda diretiyorum. Çünkü Newcastle gerçekten çok büyük bir camia. İnanıyorum ki böylesine genç bir takıma sabredilirse bu sıkıntılı dönemi çok kolay atlatabilecek düzeydeyiz. Her şey istediğimiz gibi gitmiyor ama UEFA Kupası'nda, FA Cup'ta ve Carling Cup'ta çok iyi durumdayız. En kısa sürede ligde de toparlanacağız.

Roeder'in adamlığı tartışılmaz

▼Teknik direktörünüz biraz tecrübesiz. Sürekli gönderileceği konuşuluyor. Bu durum sizi nasıl etkiliyor?

▲Daha önce kalburüstü bir takım olarak sadece West Ham'da çalışmış. Karakter olarak çalıştığım en iyi antrenörlerden biri. İlk ikiye rahatlıkla girer. Herkesin teknik adamlığı tartışılabilir. Mourinho da tartışılıyor. İşler iyi gitmeyince ilk hedef futbolcular oluyor ama oyuncuların hepsini gönderemeyeceğinize göre, oklar teknik adama dönüyor. İkili görüşmelerimizden onun da bunun sıkıntısını yaşadığını biliyorum. Ama ben yaptığım açıklamalarda her zaman kendisinin arkasında olduğumu söylüyorum. Çünkü onunla çalışmaktan mutluyum. Herkesin teknik adamlığı tartışılır ama Glenn Roeder'in adamlığı tartışılmaz. Ben öyle bakıyorum. İnşallah başarılı oluruz ve o da bu sıkıntılı dönemden kurtulur.

▼Newcastle senin için çok uygun

şampiyonluğa ulaştılar. Juventus'tan alınan şampiyonluk Inter'e verildi. Bununla ilgili ne düşünüyorsun?

▲Benim oynadığım dönemde de İtalya Kupası kazanılmıştı. Ben ayrıldıktan sonra primimi gönderdiler. Avrupa'daki kulüpler insanıyet ve kadirşinaslık adına ne gerekiyorsa yapıyor. Bu Türkiye'de çok ender rastlanan bir durum. Bence Avrupa'dan örnek almamız gereken konuların başında bu geliyor; futbolcusuna sahip çıkmak. Inter'e dört sezon emeğim geçti, bunun karşılığında da bana çok güzel jestler yaptılar. Oynamadığım final maçının primini yolladılar. Futbolcuyu onore etmek çok önemli. Inter'e transferim, kariyer planlaması yaptığım döneme denk gelmişti. Sıkıntılı süreçler yaşamama rağmen hiç pişmanlık duymadım.

▼Uzun bir aradan sonra Milli Takım'a davet edildin ve ilk maçın için, yıllarca yaşadığın Milano'ya gittin.

▲Zaten tatillerimde olsun, alışveriş yapmak için olsun Milano'ya gidi-

puan kaybetmek bizi olumsuz etkileyebilirdi. Grupta kalburüstü takımlar diyebileceğimiz Yunanistan ve Norveç var. Ama bir Macaristan, bir Bosna-Hersek de ilk iki sırayı etkileyebilecek takımlar. Bence Bosna-Hersek maçı da zor geçecek. Ama Mart ayındaki iki önemli maçtan 6 puanla çıkarsak çok ciddi bir avantaj elde etmiş oluruz. İzlediğim maçlarda takımın birbirini çok iyi anlamış olduğunu hissettim. Bunda ki en büyük etken içerideki arkadaşlık. Herkes birbiriyle şakalaşarak, gülüyor, eğleniyor. Bu durum bana Galatasaray'ın başarısının Milli Takım'a yansıdığı dönemi hatırlatıyor. Bir senelik ayrılık uzun olsa da bunu hissettim. Tabii kesin konuşmamak gerekiyor. Kötü sonuçlar da olabilir. Biz iki turnuvaya katılma hakkını kaybettik.

▼Bu durum seni çok etkiledi galiba.

▲Bir Avrupa Şampiyonası'na, bir Dünya Kupası'na gidememek hem

hesaplaşma yaşadın mı?

▲Hayır, böyle bir hesaplaşma yaşamadım. Çünkü pişmanlık duyduğum hiçbir şey yok. Ben hayatta hiçbir şeyin tesadüfen yaşandığına inanmıyorum. Her şeyin Allah'ın programı dahilinde olduğuna inanıyorum. Bunu da yaşamam gerekiyor. Belki hatalarımdan ders çıkarmam, belki ciddi bir hayat dersi almam için bir tecrübeydi. Ben bundan ikili ilişkiler adına, hayattaki sahte dostluklar adına ve futbolculuğum adına çok dersler çıkardım. Başım önde değil, dik. Yaşamam gerekenleri yaşadım. Milli Takım'a döndüğüm için de mutluyum.

▼Sahte dostluklardan kastın ne? Medyayı mı suçluyorsun?

▲Medyadan olabilir, o dönemdeki kadromuz içinde bulunan insanlardan olabilir. Ancak ben kimseyi suçlamıyorum. İnsanların elbette çıkarlarını göz önünde bulundurmaları gerekiyor. Ama ben hayatta samimiyetin

Aldığım ceza sürecinde ikili ilişkiler, hayattaki sahte dostluklar ve futbolculuğum adına çok dersler çıkardım. O dönemde bazı insanların samimiyetsiz davranışlarıyla karşılaştım. Ama artık insanlardan fazla bir şey beklemiyorum ve bu nedenle de rahatsızlık duymuyorum.

Dünyada Arda gibi yetenekler çok az.

Benden daha ciddi bir patlama yaptı. Herkes ondan maç koparmasını bekliyor. İnsanlar "Hagi'den sonra Arda gibi bir futbolcu izlemedim" diyor. O artık bir yıldız. Hedefini de yıldız olmak değil, yıldız kalmak şeklinde koymalı.

bir yer. İlk transfer olduğun dönemde "İtalya'da oynarken saha içinde fazla düşünme zamanımız olmuyordu ama İngiltere'de o zamanı buluyoruz, oyun daha akıcı hale geliyor" demiştin. Onu buluyor musun şu anda?

▲İtalya ile İngiltere arasında ciddi bir fark var. Futbolcunun kendi yeteneğini sergilemesi açısından İngiltere'deki ortam daha müsait. Özellikle 60. dakikadan sonra maçlar tamamen kopuyor. Güçlü bir oyuncu bu bölümde kendini ciddi biçimde ispatlama fırsatı bulabiliyor. Ben şu anki konumum itibarıyla çok mutluyum. Ülkemizde tevazu fazla prim yaptığı için insanlar kendilerini anlatmamayı seçer ama bazen de böyle konuşmam gerekiyor; son dönemde oynadığım futbolla olsun, hocamın, arkadaşlarımla ve taraftarların benden memnuniyetiyle olsun her şey çok iyi gidiyor.

▼Bu arada sen Inter'den ayrıldıktan sonra Federasyon kararıyla da olsa

yorum. Orada insanların bana karşı davranışlarından çok mutlu oluyorum. Hâlâ beni Inter'de görmek istediklerini söylüyorlar. Milan taraftarları kendi kulüplerine gelip gelmeyeceğimi soruyor. Çok gurur verici bir şey. Türkiye'de yaşayanlar Emre Belözoğlu'nun bu ülkedeki ağırlığını belki bilmez ama İtalya'da yaşayan bir Türk eminim bunu biliyordur. Ben orada elimden geldiğince ülkeyi iyi biçimde temsil etmeye çalıştım ve başarılı da oldum.

Milli Takım eski havasını yakaladı

▼Milli Takım'ın bütün maçlarını takip etmişsinizdir. Üç maçta üç galibiyet aldık. Mart ayından itibaren de çok kritik bir döneme gireceğiz. Nasıl değerlendiriyorsun durumunuzu?

▲Fatih Hoca zaten 3 maçta 9 puanı hedef olarak koymuştu. Grupta favori olmayan ekipler karşısında

futbolcunun kariyerini hem de göz önünde olmasını etkiliyor. Gerçi benim göz önünde olmak gibi bir problemim yok. Çünkü İtalya'da oynadım, şimdi de İngiltere'de oynuyorum. Ama transferler genellikle Dünya Kupası'nda gösterilen performanslarla gerçekleştiriliyor. Bu iki turnuvayı kaçırmak ve şanssız biçimde elenmek beni etkiledi elbette. Letonya ve İsviçre maçlarının acısı hâlâ içimde. Hele İsviçre ile oynadığımız son maçta verdiğimiz emeğin karşılığı bu olmamalıydı. Zaten Dünya Kupası'na gidememek bir cezayken bir de takımdan bir yıl ayrı kaldım. Ama inşallah bunları yaşamayacağız ve 2008 finallerine gideceğiz.

▼Peki, sen İsviçre maçında yaşanan olaylardan sonra kendi içinde bir

ön planda olması gerektiğini düşünen bir insanım. Etrafımdaki dostlarımdan da ailemden de böyle gördüm çünkü. O dönemde bazı insanların samimiyetsiz davranışlarıyla karşılaştım. Aslında bu ekstra bir durum değil. Bugünkü dünyada insanlardan çok ciddi samimiyet beklemek ekstra bir durum. Hayatıma 7-8 tane kural koydum ve bunları insanlardan beklemiyorum. Beklemediğim bir şeyi yapmadıkları için de rahatsızlık duymuyorum. Bu olay benim için bir hayat dersi oldu. Artık geleceğime daha aydınlık bakabiliyorum. İkili ilişkiler adına olsun, dostluk, samimiyet ve kadirşinaslık adına olsun, insanlardan beklemediğim şeyler o kadar fazla ki. Sadece işimi yapmaya çalışıyorum ve ayaklarımla beni götürdüğü sürece işimi yapacağım.

Dünyada Arda gibi yetenekler çok az

▼Sen yokken biz yeni bir Emre bulduk, Arda Turan adında. Nasıl buluyorsun Arda'yı? Kendi gelişimine bakarak onun için bir yol çizebilir misin?

▲Arda inşallah daha da iyi olacak. Ben ilk oynadığımda 17 yaşına girmemiştim. Arda 19 yaşında. Aslında daha önce oynaması gerekirdi. Tabii ki bunda şu hoca suçludur, bu yönetim hatalıdır demek bizim haddimize değil. Ama Arda'nın yeteneğinde bir oyuncunun 17-18 yaşında parlaması gerekirdi. Yine de ortada çok geç kalmış bir durum yok. Galatasaray camiasının ve Türk futbolunun Arda'yı sahiplenmesi gerekiyor. Dünyada bu tip yetenekler çok az. Sadece Arda'nın değil, U17 takımı ile Avrupa Şampiyonu olmuş bütün futbolcuların sahiplenilmesi gerekiyor. Beni örnek alması ve benimle ilgili sözleri çok güzel. Ama ona da söylüyorum, "Hedefin ben olmayayım, benim üzerime ne kadar tuğla koyabilirsen o kadar koy." Çünkü onda bu potansiyel var. Arda benden daha ciddi bir patlama yaptı. Ben çıktığımda "Emre o yaşına rağmen ne kadar özgüvenli oynuyor, ne kadar iyi mücadele ediyor" diyorlardı, ama Arda'dan maç koparmasını bekliyorlar. İnsanlar "Hagi'den sonra Arda gibi bir futbolcu izlemedim" diyor. Benim için bunlar bir anda değil zaman içinde söylendi. Benimki Türk insanın gözünde zamana yayılmış bir yıldız programlamasıydı. Ama Arda bir anda yıldız oldu. Bence o bir yıldız adayı değil bir yıldız. Ama şarkı var ya "Yıldızlar da kayar, durmaz yerinde" diye. Hedeflerini bir yıldız olmak değil, yıldız olarak kalmak şeklinde koymalı. Onunla her zaman konuşuyorum. Zaten çok sevimli, çok iyi bir insan. Sağolsun beni de ağabey olarak görüyor. Bazen başını şişiriyorum ama ona elimden geldiğince destek olmaya çalışıyorum. Çok güzel bir gelecek onu bekliyor. Bu arada Galatasaray altyapısında Aydın, Ferhat, Özgürçan gibi pırıl pırıl gençler var. Bu gençlerin üzerinde biraz daha direktirlerse başka Adalar da çıkar ve Türk futbolunun geleceği adına güzel adımlar atılmış olur.

Nerede görev verilirse orada oynarım

▼Bundan sonrası için bakıldığında senin adına avantajlı bir durum söz konusu. Milli Takım'da arka tarafı toplayacak bir Mehmet Aurelio var artık. Bu konuda ne düşünüyorsun? Hücumda dönük görevleri daha fazla olan bir Emre izleyecek miyiz bundan sonra?

▲Bazen insanlarla konuştuğumuzda "Neden dikine oynamıyorsun, neden hücumda daha fazla katkı sağlamıyor-

sun?" diyenler oluyor. Ben futbol karakterimin değiştiği son dönemde kendimi defansif anlamda çok geliştirdim. Oyun disiplinine ve takımın taktiğe bağlı biçimde oynamayı öğrendim. Galatasaray'da oynadığım dönemde biraz daha içgüdüsel hareket ediyorduk. Önde Hakan ağabey baskı yapıyordu, Arif ağabey, Okan ağabey, ben arkasından gidiyorduk. Biraz içgüdüsel bir taktik oluşmuştu. Ama Avrupa'da böyle bir anlayış yok. Oynadığım takımlarda hocalarım beni ön libero mevkinde görevlendirdi. Defanstan çıkmayan topları daha olumlu kullanabileceğimi düşündüklerinden beni böyle değerlendiriyorlar. Ama arkamda hem defansif anlamda iyi iş yapabilecek hem de topu benimle çok net biçimde buluşturabilecek bir oyuncu bulursam ofansif katkı olabileceğini düşünüyorum. Genç Milli Takımlarda hep böyle oynadım. Galatasaray'da oynama sebebim belki çok fazla koştum ve mücadele etmem oldu ama Genç Milli Takımlarda o kadar çok koştum. Buna karşılık 90 maç oynadıysam en az 55-60 golüm vardır. O dönemlerde biraz daha ofansif görevler üstleniyordum. Bugünkü durumumdan şikâyetçi değilim. İnsanlar beni biraz daha ofansif görmek istiyor ama hocalar beni böyle kullanıyor. Eğer ofansif bir görev verilirse de çok sevinerek yerine getirmeye çalışırım. İyi bir takım oyuncusu olduğumu düşünüyorum ve takımın nerede ihtiyacı varsa orada oynamaya çalışırım. Inter'de sağ bek, solbek, sağ açık bile oynadım.

Avrupa'ya erken çıkmak gerek

▼Yurtdışında oynayan her futbolcumuz gibi transfer dönemlerinde mutlaka Türkiye'ye getiriliyorsunuz. Bu konuda ne diyeceksin?

▲Ben gelmek istemiyorum ama sağolsunlar beni çok seviyorlar. Türkiye'ye dönmeyi hiç düşünmüyorum. Türkiye'de kalmak isteyen genç yıldızlarımız için de Avrupa'ya erken gitmenin hem hayatları, hem gelecekleri hem de futbol kariyerleri adına büyük önem arz ettiğini vurguluyorum. Biz ne kadar çok sayıda oyuncu gönderir ve onları geri çağırmasak Milli Takım'a yansıması o kadar iyi olur. Bazen ailemi, arkadaşlarımı ve İstanbul'u özlediğim oluyor. Ama zaman zaman cezalı duruma düştüğümde hocamdan izin alıp buraya geliyorum ve hasret gideriyorum. Futbolu bıraktıktan sonra İstanbul'da ailemle, sevdiklerim ve dostlarımla geçireceğim bir hayatım var. Bazen "29-30'lu yaşlarımda verimli olabileceğim, iyi hizmet edebileceğim bir takıma dönerim" diye düşündüğüm oluyor ama sonra da "Ne işim var ya... Türk futbolunun ne kadar başarısı varsa ben o takımlarda oynadım zaten" diyorum.

Bu yüzden elimden geldiğince Avrupa'da kalmak için mücadele edeceğim. Avrupa'ya çıkmak isteyen gençlerimize de ellerini çabuk tutmalarını ve oradaki insanları da kırmadan, üzmeden hareket etmelerini tavsiye ediyorum. Bizim seçtiğimiz yol insanlar tarafından biraz yadırgandı. Profesyonellik adına doğrudur ama insanlar üzüldüler ve bizi kötü bildiler. Gençlerimiz, bizim seçtiğimiz dışında bir yolla bir an önce Avrupa'ya açılmalı.

▼Okan'ın Galatasaray'a dönmesinden sonra sürekli görüşüyorsunuz herhalde.

▲Okan ağabey ömrüm boyunca dostum olacak. Futbol hayatımda beraber oynamaktan en büyük keyfi aldığım oyuncuydu. Benim için çok farklı yeri olan bir insan. Üç-dört senesi Galatasaray'da, sonrası da Inter'de olmak üzere sekiz seneye yakın aynı evde yaşadık. Bütün futbolcuların örnek alması gereken bir karakter. Futbol kalitesi de tartışılmaz. Galatasaray'a dönmesi, bazı geri kafalıların konusmalarına rağmen beni çok mutlu etti. Galatasaray'a yaptığı hizmetler asla göz ardı edilemez. İtalya'dan sonra dönmek istediği yer Galatasaray'dı ama şartlar o zaman müsaade etmedi. Bugün bir şekilde yine buluştular. İnşallah Galatasaray'daki hizmetlerine kalmış olduğu yerden devam eder. Onun adına her şeyin çok iyi gittiğini düşünüyorum. Takım arkadaşlarının da çok seviliyor. Çünkü Okan ağabey çok yapıcı bir insandır.

Futbola asla doymam

▼Dünya Kupası üçüncülüğü, UEFA Kupası ve Süper Kupa kazanan kadrolarda yer aldın. Kendini doymuş gibi hissediyor musun?

▲Zidane, Dünya Kupası'ndan sonra futbolu bıraktığı için ağladı. Bizim bir tane Zidane'imız yok. Benim yaşadığım şeyler bir Dünya Kupası üçüncülüğü, bir UEFA Kupası ve bir Süper Kupa ile sınırlı. Inter'le iki defa UEFA Kupası, bir defa da Şampiyonlar Ligi yarı finali oynadım. Bunları başarı olarak görüyorsak o zaman hâlâ oynayan Maldini'yi, Ronaldo'yu nasıl değerlendireceğiz? Benim hedeflerimde bir sapma yok. Futbolu oynarken en çok keyif aldığım dönemlere geliyorum. Para kazanma-

nın da ayrı bir haz verdiği bir dönemdeyim. O yüzden de ayaklarımı beni götürdüğü sürece oynayacağım. Tabii hep başarılı olmak isterim. Futbolu çok seviyorum, yazın bile halı sahada arkadaşlarımla maç yapıyorum. Bir top görsem ayağımda üç-dört kere sektirmeden bırakmam. Bu yüzden oyuncululuğu bıraktıktan sonra da futboldan kopmam. Belki antrenörlük veya spor yazarlığı yapmam ama haftanın en az beş günü futbola uğraşırım.

▼Tugay faal futbol hayatını sürdürürken Milli Takım'ı bıraktı. Senin için de böyle bir şey söz konusu olacak mı?

▲Milli Takım'ı bırakmayı düşünceğim dönemler gelecektir mutlaka. Türkiye'nin bu mantaliteyi kaldırabilecek potansiyele sahip olduğunu düşünmüyorum. Bir futbolcunun "Benim özel hayatım var, aileme, çocuklarıma konsantre olmak istiyorum. Milli Takım'dan affımı istiyorum."

A.A.

rum" demesini "askerlikten kaçıyor" diye nitelendirecek birçok insan var ülkemizde. Ama ben ileride bunu yapmayı düşünebilirim. Şu an için geride bırakacağım çocuğum yok. İleride olursa, onlara daha çok zaman ayırmak adına böyle bir tercihte bulunabilirim. Aklımdan böyle bir şey geçiyor. O yaşlara geldiğimde, yoğun tempoda yaşayan bir takımda oynarsam böyle bir şey yapabilirim. Tugay ağabey çok doğru bir şey yaptı. Şu an herkes onu döndürmek için uğraşıyor. Bence İngiltere'de çok başarılı. Zaten ülkemizde insanların değeri uzakta olduğunda ya da öldüğünde anlaşılıyor. Bülent Ecevit öldü, şimdi herkes onu anıyor. Hâlbuki günlerce hastanede yatarken kimse yanına uğramamıştı. Tugay ağabey Türkiye'deyken kimse adını anmıyordu, şimdi herkes ondan söz ediyor. Bu ülkeden ne kadar uzak olursak o kadar değerli oluruz. ■

Başladığı takımda futbolu bırakan isimler hep sitayişle, övgüyle, özlemle anılır. Onlar oynadıkları takımın sembolüdür, paha biçilmez değeridir. Ama köprünün altından çok su geçiyor. Öyle bir zamanda oynanıyor ki artık futbol, ister antrenör olun ister futbolcu, üç sene aynı yerde durmak mesele haline geliyor. Eskiden de gezginler kulübüne üye olanlar vardı. Fakat hiçbir zaman bu ölçüde tebdili mekân eylemiyor, ferahlamak için tüm kariyerlerini feda etmiyorlardı. Şimdilerde takımlar liman muamelesi görüyor, sezonlar da sevgili.

Bağış Erten

Futbolda istikrar sihirli kelimedir. Herkes ama herkes istikrar ister. Kulüpler de, teknik direktörler de başkanlar da hep istikrar peşinde koşar. O kadar ki, artık modern futbolda 90 dakikalık oyunu bile belli bir süreklilik içinde oynamak, kazanmanın anahtarı sayılmaktadır. Neticede istikrarlı bir başarı herkesin rüyasıdır. İşte bu yüzden günümüzde sadece futbolda değil tüm alanlarda en moda kavramlardan biri olmuştur “sürdürülebilir başarı.” Çünkü spot başarılar tek başına bir anlam ifade etmez, ancak devamı gelirse bir kıymet kazanır. İşbu nedenle takımda da kulüpte de idari yapıda da istikrara giden patikayı arar herkes. Tamam, kurumlar istikrar arıyorlar ve aramalılar da. Peki ya futbolcular? Neden kimse onların kariyer çizgisine bir de bu

Kramponlu

açıdan bakmıyor? Neden bazıları transfer yaptıkça değerleniyor ya da sükse yapıyor da sürekli aynı takımda kalanlar, hem yüz açısından eskiyor hem de performans açısından sıkıcılıkla itham ediliyor? Rıza Çalimbay ya da Müjdat Yetkiner geliyor aklıma. Kariyerlerinin son günlerinde hak ettikleri saygıdan daha çok eleştirilmiştirlardı. Yüzleri eskimişti, taraftar yeni bir şeyler arıyordu. Değişmez olanın simgesi olmalarına rağmen birçoklarına sıkıcı geliyorlardı. Oysa o tapınılan istikrar böyle bir şey değil mi? Sürekli beraber oynayan oyuncular başarıya giden yolda önemli bir virajı dönmüş sayılmıyorlar mı? Eskilerin çok severek anlattıkları bir hikâyedir. Başladığı takımda futbolu bırakan isimler hep sitayişle, övgüyle, özlemle anılır. Onlar oynadıkları takımın sembolüdür, paha biçilmez değeridir. Daha takımlar istikrardan bihaberken, daha kulüpler kurumsallaşma merdiveninin ilk basamaklarında emeklerken onlar futbolun istikrar abidesidir. Ama işte köprünün altından çok su geçiyor. Öyle bir zamanda oynanıyor ki artık futbol, ister antrenör olun ister futbolcu, üç sene aynı yerde durmak mesele haline geliyor. Hele de futbolcular iyice Evliya Çelebi'ye dönmüş durumdalar. Tamam eskiden de gezginler kulübüne üye olanlar vardı. Ama hiçbir zaman bu ölçüde tebdili mekan eylemiyor, ferahlamak için tüm kariyerlerini feda etmiyorlardı. Şimdilerde takımlar liman muamelesi görüyor, sezonlar da sevgili... Aslında bu süreci hızlandıran ve futbolcuların kolaylıkla takım değiştirmesini sağlayan başka bir etki daha var; Bosman Kuralı. Bu kural sayesinde Avrupalı bütün oyuncular için seçenekler genişledi ve ihtimaller arttı. Kendi ülkesinin sınırlı kulüp sayısı ile yetinmiyor kimse. Ama gezmek var gezmek var. Bazıları yerinde duramıyor, bir türlü bir takıma bağlanamıyor. İşte size birkaç popüler örnek isim. Kariyerlerini gezerek götüren ama bir şekilde piyasasını da düşürmeyen önemli futbolcular: **Vittorio Tosto (ITA):** Aslında pek tanındığı, dünya futboluna damga vurduğu, onu da geçtik, kendi ülkesinde öne çıktığı bile söylenemez. Şimdilerde Empoli takımında top koşturuyor olması da bir anlam ifade etmiyor. Ama o kadar çok gezmış durumda ki, onsuz bu hikâyeye başlamak haksızlık olur. 19 yaşında Fiorentina altyapısından Serie C1'de mücadele veren Salernitana'ya transfer olarak başlıyır profesyonel yaşamına. Hemen ardından 1994 Haziran'ında Torino'ya ve Serie A'ya transfer oluyor. Ama kısa sürüyor macera. Ekim'de Serie B'den Luccese'ye geçiyor. Bir sonraki sezon Avellino'da rastlıyoruz ismine. 1996 sezonunun sonunda yine bir çıkış yakalıyor ve Salernitana'ya transfer oluyor. Ve kariyerinde ilk defa üç sezon aynı takımda kalmayı başarıyor. Daha sonra Sampdoria macerasıyla devam ediyor. Piacenza'daki üç sezonu onun rekorunu egale

etmesi demek. Ardından gezginlik devam ediyor. Napoli, Cenova, Ascoli derken şimdilerde Empoli formasıyla gündeme geliyor. 15 sezon içinde tam 14 kez takım değiştiriyor, 12 ayrı kulüpte oynuyor. İnanılması güç değil mi? **Christian Vieri (ITA):** Tosto en gezgin oyuncu olabilir. Ama en gezgin ünlü futbolcu kesinlikle Vieri'dir. Bologna'da doğmuş, Avustralya'da büyümüştür. Futbola 1989 yılında Prato'da başlamıştır. Daha sonra Torino'ya geçer. Ardından tura başlar. Pisa, Ravenna, Venezia, Atalanta, Juventus takımlarında birer yıl geçirir. Sonra Atletico Madrid'e transfer olur, ki orada bir de şampiyonluk yaşar. Ama takım değiştirmek hastalık gibidir onun için. Orada bir seneden fazla durmaz ve Lazio'ya gider. Bir sene sonra yeniden transfer markettedir ve kimse buna inanmamaktadır. Inter formasıyla görürüz artık onu. Tam altı sezon kalır burada. Sonra yeniden uçuşa geçer. Milan, Monaco, Sampdoria derken Atalanta'da tura son verir. En azından şimdilik. 17 sezonda sırtına 13 ayrı forma geçirmiş biri olarak artık biraz durağanlığa ihtiyacı olsa gerek. **Muhammed Kallon (RSL):** En ünlü Sierra Leoneli oyuncu olarak bilinen Muhammed Kallon da gezginlerden. Old Edwardians, Al Tadamsour, Sponga takımlarında geçen yılların ardından Avrupa'ya gelir Kallon. Lugano, Bologna, Cenova, Cagliari, Reggina, Vicenza ve Inter Milan'da geçen yılların ardından Monaco'ya transfer olur. Ama orada da tutunamaz ve Mısır'a, Al İttihad'a gider. Doğduğu ülke dışında İtalya, Fransa ve Mısır'da futbol oynayan Kallon, henüz 27 yaşında olmasına rağmen tam 13 kez takım değiştirmiştir. **Nikola Lazetic (SRB):** İşte size tanıdık bir isim. Lazetic 1996'da Kızılyıldız takımında başladı kariyerine. Bir sezon sonra Voyvodina'ya geçti. 1998'te artık o bir Obilic'iydi. İki sezon Obilic'te oynadıktan sonra Fenerbahçe'ye transfer oldu. Fenerbahçe'de de sadece bir sezon kalabildi. Derken yolu Japonya'ya düştü. Yokohoma'da geçen bir sezonun ardından İtalya'da Como'nun yolunu tuttu. Ama bir türlü hiçbir kulüple kan uyuşturmıyordu. Chievo, Lazio, Siena, Cenova, Livorno'da da aynı sorunları yaşadı. Sırbistan, Türkiye, Japonya maceralarından sonra hiç değilse İtalya'da kalmak konusunda kararlı ve Torino'da oynuyor. Henüz 28 yaşında ve şimdilik 12 takımda oynamış durumda. **Abel Xavier (POR):** Bir tanıdık isim daha. Ama “yakınımız” olduğundan değil inanılması güç bir rekora sahip olduğu için bu yazıda yer alıyor. Portekiz, İtalya, İspanya, Hollanda, İngiltere, Türkiye, Almanya olmak üzere toplam yedi ülke gezmiş durumda. 34 yaşında ve 11 ayrı takımda oynadı.

seyyahlar

Türkiye'nin Evliya Çelebileri

Bu isimler Avrupa'dan. Peki Türkiye'nin Evliya Çelebileri kim? Sağolsun TFF Bilgi İşlem Merkezi sayesinde, ligimizde en fazla takım değiştiren oyuncuları bulduk ve aralarından bazıılarını sizin için seçtik. İşte öne çıkan birkaç isim. **Aydın Kahraman (Aydinspor):** Aslında Aydın'ı pek çoğumuz tanımıyoruz. 31 yaşında ve yıllarını futbola vermiş bir emekçi o. Ama son yıllarda büyük bir rekoru elinde tutuyor. Tam 22 kez takım değiştirmiş Aydın. Kemerspor, Kütahyaspor, Büyükşehir Belediyespor, Kasımpaşaspor, Beykozspor, Çorluspor, Eyüpspor, Sapancaşpor, Zeytinburnuspor, Anadolu Üsküdar, Şekerspor, Yeniköyspor'de olmak üzere tam 12 farklı takımda oynamış. Şimdi doğduğu yerin takımında. Bakalım bir adım daha atacak mı kariyerinde? **Tolga Doğantez (Çaykur Rizespor):** 31 yaşındaki Tolga da sık sık değiştirenlerden. Yeni Turgutluspor'da 1994'te başlayan

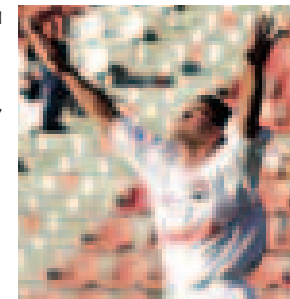

kariyerinde Y. Bornovaspor, Aliagaşpor, Adıyamanspor'da oynadıktan sonra 1998'de Gençlerbirliği'ne geçti. En uzun süre bu takımda oynadıktan sonra Beşiktaş'a transfer oldu. Ardından İstanbulspor dönemi başladı ama o da kısa sürdü. Sonrasında Ankara-gücü'ne, oradan da Ankaraspor'a düştü yolu. Böylece Süper Lig'deki tüm Ankara takımlarında oynamış oldu. Samsunspor, Diyarbakırspor derken şimdilerde Çaykur Rize'de. 12 takımın forması giydi ve tam 16 kez takım değiştirdi.

Ümit Aydın (Eskişehirspor): Henüz 27 yaşını doldurmadı ama Ümit de çok gezenlerden. Galatasaray'da başlayan profesyonel kariyerinde ikinci durağı Petrolöfisi'ydi. Sonra Konya'ya geçti. Ama asıl bonservis sahibi hâlâ Galatasaray'dı. Derken Keskinspor'a gitti. Türk Telekom, Altay, Adanaspor günleri çıkış yaptığı dönemlere rastgeldi. İşte tam da bu dönem Beşiktaş'a transfer oldu. Ama çok geçmeden Denizlispor'un yolunu tuttu. Ardından Ankaraspor ve Antalyaspor günleri geldi. Son olarak Eskişehirspor'da ter dökmeye başladı. Tam 14 kez transfer yaptı ve 11 ayrı takımda oynadı. Üstelik daha futbol ömrünü tamamlamasına daha çok var. **Fazlı Ulusal (Küçükköyspor):** 32 yaşındaki Fazlı Ulusal da takım değiştirme açısından zengin bir kariyerle devam ediyor futbol hayatına. Karabükspor'da başlayan yolculuğunda Çorumsport çıkıyor karşısına. Ardından Diyarbakırsport'da görüyoruz onu. Ama orada da çok kalmıyor. Antalyaspor'a geçiyor. Zaten parlayışı da Antalya günlerine rastgeliyor. Oradan Beşiktaş'a geçiyor ama çok tutunamıyor. Yeniden Diyarbakırsport'a dönüyor. Sonra İstanbulspor, Büyükşehir Belediyespor, Ispartaspor formalarını giyiyor. Şimdilerde 13 kez takım değiştirmiş bir oyuncu olarak Küçükköyspor'da. **Erhan Namılı (Boluspor):** 1994 yılında yirmi yaşındayken ilk profesyonel sözleşmeye imza attı Ankara Demirspor'da. Ama hızlı çıktı merdivenleri. Denizlispor, Gaziantepspor derken kendini Trabzonspor'da buldu. Buradaki etkileyici performansı onu Galatasaray'a taşıdı. Ama burada çok şans bulamadı ve Rize'ye geçti. Sonra Elazığspor, Karşıyaka, Eskişehir'de formasını terletti. Şimdilerde Bolu'da. 12 kez takım değiştirmiş durumda. **Mustafa Kocabey (Çanakkale Dardanelspor):** Galatasaraylı Mustafa olarak çok genç yaşta tanıdık onu. Sonra adı Papen Mustafa oldu. Çoğu ikinci ligde olmak üzere Türkiye liglerinde tam 200 gol attı. Üstelik bunu bir sürü takım gezerek yaptı. Kocaeli, Çanakkale Dardanel, Zeytinburnuspor, Kayserispor, Yozgatspor, Samsunspor, Konyaspor, Vestel Manisaspor, Kayseri

Erciyes, Etimesgut Şekerspor onun uğrak yerleriydi. 11 takım gezdi ve son olarak yeniden Çanakkale'de. Hâlâ oynamaya ve gollerine devam ediyor. **Evren Nuri Turhan (Etimesgut Şekerspor):** O da futbol gezginlerinden biri olarak ünlendi. Kocaelispor'da yükseldi, Galatasaray'da ünlendi. Burada şampiyonluk yaşadı. Sonra Kocaelispor'a döndü. Üç sene burada kaldı. Sonra Siirt Jetpaspor modasına uydu. Buradan Adanaspor'a geçti. Ardından Malatyaspor, Diyarbakırsport, Samsunspor, Ankaragücü'nde oynadı. Şimdilerde Şekerspor formasını islatıyor ve 32 yaşının verdiği olgunlukla oynamaya devam ediyor. **Murat Erdoğan (Sakaryaspor):** 30 yaşında ve 11 kez takım değiştirenlerden. Erzurumspor'dan yola çıktı. Mersin İdman Yurdu'nda oynadı. Soma Linyit'e geçti. Kırıkkalespor'a geldiğinde 21 yaşındaydı. Yeniden Mersin'e gidince ışığı parladı. İstanbulspor'da oynarken Türkiye'nin kalburüstü oyuncularından biri olarak görüldü. Bu sayede Galatasaray'a transfer oldu. Ama isteği kadar forma bulamayınca Gaizantep'e kiralandı. Bir sezonun ardından döndü Galatasaray'a. Ama yine olmadı. Malatya ve Ankaraspor'dan sonra Sakarya'ya geldi. 30 yaşında, 11 kez takım değiştirdi. **Sertan Eser (Büyükşehir Belediyespor):** Daha Beşiktaş altyapısından gelen adı duyuldu. 23 yaşına kadar kadroda zaman zaman yer buldu. Sonra sorunlar nedeniyle kiralık gönderildi. Adanaspor, Yozgatspor, Sakaryaspor onun yeni takımlarıydı. 26 yaşında Beşiktaş'tan ayrıldı ve İstanbulspor'a geldi. Bir sezon sonra yuvaya döndü ama bu sefer de olmadı. Malatyaspor'a geçti, oradan da Bursaspor'a. Diyarbakırsport'da ve Gençlerbirliği'nde oynadı. Şimdilerde Büyükşehir Belediyespor'da top koşturuyor. Tam 11 kez takım değiştirmeyi başardı! ■

Futbolcu oynadıkça büyür

Oynamak istiyordum ve tamamen hayırlı olur diye Fenerbahçe'den ayrılıp Sivasspor'a gittim. Sürekli forma şansı bulduktan sonra Milli Takım'a tekrar çağıldım. Bir futbolcunun istediği hedeflere ulaşması için sürekli oynaması gerekiyor.

Ukrayna maçından sonraki Milan maçında da Shevchenko'yu tutamadığım için eleştirildim. Herkes hâlâ o maçta benim yaptığım hataları konuşuyor ama hiç kimse benim o gün Shevchenko'yla değil Gilardino'yla adam adama oynadığımı bilmiyor.

Denizlispor'un Avrupa kupalarındaki sürpriz yükselişinin başaktörlerinden biri olunca her başarılı genç oyuncu gibi İstanbul'un yolunu tuttu. Adresi Fenerbahçe oldu. Bir sezon kenarda unutulduktan sonra formayı kaptı ve üst üste iki şampiyonluğun kahramanları arasına adını yazdırdı. Zico'nun takımında yer bulamayınca “oynamak istiyorum” diyerek Sivasspor'a gitti ve yeniden Milli Takım'a yükseldi. Bu tercihinin “Futbolcu oynadığı ve başarılı olduğu zaman büyük bir güven kazanıyor. Dünyanın en iyi futbolcusu bile bir süre oynamadığı zaman yeteneklerinde gerileme yaşar. Oynadığım her maçta yeteneklerimin üzerine koyuyorum” sözleriyle açıklıyor ve gelecekle ilgili büyük hayaller kuruyor.

İlker Uğur

▼Denizlispor'da başlayan ve parlayan Servet Çetin, Fenerbahçe'de iyi başladığı bir macera-nın sonunu çok iyi getiremedi ve şu an Sivasspor'da. Son aylar içerisinde neler yaşadın? Aslında bu değişiklik sana yaramış olmalı ki yeniden Milli Takım'a seçildin.

▲Fenerbahçe'de geçen üç sezonun ardından bu sezon ligin dördüncü haftasında aniden bir karar aldım ve Sivasspor'a gittim. Oynamak istiyordum ve tamamen hayırlı olur diye bu tercihi yaptım. Sivasspor'da forma şansı bulacağımı biliyordum. Benim için çok iyi oldu. Sivasspor'da sürekli forma şansı bulduktan sonra Milli Takım'a tekrar çağırıldım. Fatih Hocam da sağolsun bana güvendi, çağırdı ve oynatıyor da. Bir futbolcunun istediği hedeflere ulaşması için sürekli oynaması gerekiyor. Benim de hedeflerim var ve yaşıma henüz genç olduğum için bu hedeflerimin peşinden gidiyorum. Sivasspor'un elbette yeri ve sınırları belli ama ben futbol oynamak ve futbol oynayarak bir yerlere gelmek istiyorum.

Kimseye kırgın değilim

▼Sivasspor'a gidişinde bunu Fenerbahçe'ye yeni gelen teknik direktöre bağlayan haberler yer aldı gazetelerde. Teknik anlamda yeterli olmadığın için Zico tarafından tercih edilmediğin yazıldı. Zico ile aranda böyle bir diyalog yaşandı mı?

▲Zico'yla bu konuda veya herhangi bir konuda konuşmadım. Ayrılırken de vedalaşmadık. Maç sonrası üç gün verilen izin esnasında gerçekleşti çünkü transferim. Teknik direktörümüz bana böyle bir şey söylemedi. Bana istenmediğim de söylenmedi. Transferim bir gecede ben bile farkına varmadan oldu bitti. Ama bu transfer veya Fenerbahçe'den ayrılmamla ilgili olarak hiç kimseye kırgın değilim. Hayırlısı böyleymiş.

▼Eylül 2004'te Yunanistan'la deplasmanda oynanan maçın ardından sen sahanın en iyi futbolcularından birisi olarak gösterildin. İki ay sonra oynanan Ukrayna maçında ise en kötü oyuncu oluverdin bir anda. Bu nedenle bir kırgınlığın var mı?

▲Böyle bir kırgınlığım yok ama Türkiye'de futbol ve futbol izleyicisi böyle. Ukrayna maçının hemen başında 2-0 yenik duruma düşünce hoca beni oyundan taktiksel değişiklik nedeniyle aldı. Bunu da bana daha sonra kendisi söyledi. Saha içerisinde “Kötü oynadı” denilecek kadar süre almadım zaten. Ukrayna maçı bir tarafa, bir de oynadığımız Milan maçı vardı. O maçta da Shevchenko oynuyordu. Herkes hâlâ o maçta benim yaptığım hataları konuşuyor ama hiç kimse bilmiyor ki ben o

gün Shevchenko'yla değil Gilardino'yla adam adama oynamıştım. Normal düzenimiz dörtlü defans üzerine kurulu olmasına rağmen o maçta 3-5-2 oynamıştık. Herkes hâlâ o maçı konuşuyor ama pek çok kişi gerçekleri bilmiyor. Ama benim için bunlar çok problem değil, çünkü benim işim bu.

Üçlü defans daha zor

▼Denizlispor'da efsanevi UEFA Kupası maçlarının sırasında genellikle üçlü defans ve libero-lu oynardınız. Fenerbahçe'de ne zaman hata

yapsan herkes “Servet zaten üçlü defans oyuncusu” diyordu. Bu konudaki düşüncen ne?

▲Bu da yanlış bir inanış. Aslında benim için dörtlü defans oynamak daha kolay. Yeter ki kaymaları iyi yapın ve geri dörtlünün uyumunu iyi sağlayın. Üçlü defans oynamak çok daha zor.

▼Sivasspor tercihi gerçekten ilginç bir seçim gibi gözüküyor. Sonuçta Servet Çetin Türkiye'nin kalburüstü tüm kulüplerinde rahatça oynayabilir. Neden Sivasspor?

▲Fenerbahçe'de üç sezon sonunda sözleşmem bitti ve daha sonra üç sezonluk yeni bir sözleşme imzaladım. Dolayısıyla bonservisim Fenerbahçe'nin elindeydi. Fenerbahçe kulübü de beni diğer takımlara vermedi. Sivassporlu yöneticiler bu arada Başkan'la görüşerek

bonservis konusunu çözüme kavuşturdu. Ben de Sivasspor'a gitmeyi istedim ve bu tercihimden ötürü gayet memnunum.

▼Sivasspor ilginç bir takım aslında. Kendi sahasında çok başarısız. Deplasmanda ise bir o kadar başarılı.

▲Evet, enteresan bir durum bu. Takımda bir istikrarsızlık var. Bir başka olay da büyük takımlara karşı verdiğimiz mücadele. Fenerbahçe'yle Sivas'ta berabere kaldık. Vestel Manisaspor'u yendik. Beşiktaş'ı deplasmanda mağlup ettik. Ama içeride kendi düzeyimizdeki rakiplere karşı oynadığımız maçlarda aynı performansı bir türlü gösteremiyoruz. İç sahada çok puan kaybettik ve bu durum sıralamada ki yerimizi de çok etkiledi. Bu bir konsantrasyon sorunu gibi. En kısa sürede bu sorunu aşıp ligde daha yukarılara tırmanmayı hedefliyoruz.

Oynadıkça performansım artıyor

▼Sivasspor sana büyük güven aşılamış gibi görünüyor. Sahaya kaptan olarak çıkıyorsun.

▲Güven vermesi bir yana, futbolcu oynadığı ve başarılı olduğu zaman büyük bir güven kazanıyor. Oynamadığı zaman ise hem fiziki hem de manevi açıdan gerileme yaşıyor. Dünyanın en iyi futbolcusu bile bir süre oynamadığı zaman yeteneklerinde gerileme yaşar. Ben de bunu yaşadım bir dönem. Şu an ise sürekli oynadığım için sahada kendimi çok rahat hissediyorum. Oynadığım her maçta yeteneklerimin üzerine koyuyorum. Tabii ki henüz yüzde yüz performans göstermiyorum ve tam anlamıyla hazır değilim ama bu performansımın daha da artacağından eminim.

▼Üç sene önce Servet Çetin Türk futbolunun en önemli savunma oyuncularından birisi olarak gösteriliyordu. Geçen üç sene içerisinde

kendinde bir gerileme olduğunu hissediyor musun?

▲Tabii ki oldu. Eğer devamlı oynatılmış olsaydım şu an her şey çok daha farklı olurdu. Ama yaşımın hâlâ genç olmasından dolayı kaybettiğim bir şey olmadığını düşünüyorum. Hâlâ hedeflerim var ve en iyi yerlerde oynamak için elimden geleni yapacağım. Sivasspor benim için bir basamak. Burada bir başlangıç yaparak tekrar çok iyi yerlere geleceğim.

▼İyi yerlerden kastın nedir? A Milli Takım hedeflerinden biriye bunu zaten gerçekleştiriyorsun. Türkiye'nin önde gelen kulüplerinden birisinde de üç sezon oynadın.

▲Yurtiçi veya yurtdışı olabilir. Ama amacı olan güçlü takımları hedefliyorum. A Milli Takım'da bir süreklilik yakalamak ve bunun kalıcı olmasını sağlamak istiyorum.

Hiçbir pişmanlığım yok

▼Anadolu'da parlayan Türk futbolcu İstanbul'a transfer olur ve bir dönem sonra hayal kırıklığıyla Anadolu'ya geri döner. Senin hikâyen de bu şablona uyuyor sanki. Bu nedenle yaşadığın herhangi bir pişmanlık var mı?

▲Yok. Kesinlikle bir pişmanlık yok. Yaşadığım hiçbir şeyden pişmanlık duymuyorum. Ben nasibe, kadere inanan bir insanım. Benim için olaylar öyle gelişti, öyle devam ediyor. Ama bir kez daha söylemek istiyorum, ben hedefi olan bir futbolcuyum. Hedeflerim doğrultusunda takımım için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum. En kısa zamanda en iyi yerlerde olacağıma eminim.

▼Sivasspor'dan sonraki ilk adım ne olacak?

▲Benim Sivasspor'la bir sezonluk anlaşmam var. Sezon sonunda sözleşmem bitiyor. Hedeflerim doğrultusunda Sivasspor'u da düşünerek en iyi yere gelmek istiyorum.

Gencim ve kaybettiğim bir şey olmadığını düşünüyorum. Hâlâ hedeflerim var, en iyi yerlerde oynamak için elimden geleni yapacağım. Sivasspor benim için bir basamak. Burada yeni bir başlangıç yaparak tekrar çok iyi yerlere geleceğim.

Fenerbahçe belki beni kiralık göndermeyi tercih ederdi ama ben bunu kendime yakıştıramadım. Bir sene ayrılıktan sonra geri dönüp tekrar kendimi göstermeye çalışmak bana göre değildi. Bu nedenle Sivasspor yöneticilerine "Bonservisimi alın" dedim.

Ama bu işler nasip işi. Bakarsınız Sivas'ta kalırım, bakarsınız İstanbul'a dönerim. Hiç belli olmaz.

▼Senin açıdan oldukça akıllıca bir anlaşma olmuş sanki?

▲Fenerbahçe belki beni kiralık göndermeyi tercih ederdi ama ben istemedim. Kiralık gitmeyi kendime yakıştıramadım. Bir sene ayrılıktan sonra geri dönüp tekrar kendimi gösterme çabasına girmek doğru gelmedi bana. Bu nedenle Sivasspor yöneticilerine "Bonservisimi alırsanız size gelirim ve bir yıllık anlaşma yaparım" dedim. Transferim de böyle gerçekleşti.

▼Tam bir temiz sayfa olmuş.

▲Evet, hedefim olduğu için böyle bir anlaşma yapmak istedim. Kafamın rahat olması için bir yıllık sözleşme yapmak istediğimi söyledim ve onlar da beni kırmadı. Bana güvendiler ve ben de onları mahcup etmeyeceğim.

▼Sivasspor sezon başında küme düşmemek için oynayacak takımlardan birisi olarak gösterilirken son dönemde bir kademe daha yükselmek ister gibi.

▲Geçen sezon ilk yarıda oldukça başarılılarken ikinci yarıda biraz sıkıntı yaşamışlar. Sonuçta Sivasspor bir Anadolu takımı ve kadrosu oldukça mütevazı. Diğer takımlara nazaran imkânları belli. Bu imkânsızlıklara rağmen çok iyi bir mücadele ortaya koyduğumuza inanıyorum. Ayrıca oldukça şansız puanlar da kaybedildi dönem dönem. Son dakikalarda yenilen goller, öndeyken on kişi kalıp maç kaybetmeler gibi.

Bir ilki başardım

▼A Milli Takım'da olmak senin için nasıl bir his?

▲Uzun bir aradan sonra yeni yeni ısınmaya başladım. Ama büyük takımdan A Milli Takım'a gelmek daha kolay. Anadolu kulübünde Milli Takım'a seçilip oynamak oldukça zor bir iş. Bunu başardığım için çok sevinçliyim. Bunda Fatih Terim'in de büyük payı var elbette. Bana güvenilmesi ve forma verilmesinin yanı sıra Sivasspor'dan A Milli Takım'a yükselen ilk futbolcu olmak da beni çok sevindiriyor.

▼İlk 3 maçta alınan 9 puanın ardından Mart ayı başından itibaren çok zorlu bir döneme gireceğiz.

Milli Takım'ın geleceği hakkında ne düşünüyorsun?

▲Maç maç bakmaktan ziyade bir gerçek var. Biz takım olarak, ülke olarak tek bir hedefe sahibiz. O da ne olursa olsun bu gruptan çıkmak ve Euro 2008'e katılmak. İlk 3 maçta hem moral hem de puan açısından avantaj elde ettik. Yunanistan, Norveç ve Bosna-Hersek maçları daha zor olacak. Ama biz kendimize güvenir, sahaya mücadelelemizi koyarsak bu grubu kolaylayacağımızı düşünüyorum.

▼Servet Çetin'in performansı kendisine güvenmesi ve güvenmesiyle çok alakalı gibi görünüyor dışarıdan bakılınca.

▲Ben sürekli oynarsam, kendime güvenirsem, takım arkadaşlarım bana güvenir ve o maça tam anlamıyla konsantre olursam kendimi çok rahat hissediyorum. Oynamadığım veya sakatlıktan yeni çıktığım zamanlarda "90 dakikayı çıkartabilecek miyim? Yeterince güçlü müyüm?" gibi sorular takılıyor aklıma. O zaman performansta bir düşüş yaşanıyor elbette. ■

Futbolun sağığı İstanbul'da tartışıldı

Türkiye Futbol Federasyonu, UEFA'nın dört yılda bir düzenlenen Sağlık Sempozyumu'na evsahipliğı yaptı. 28-30 Kasım tarihleri arasında İstanbul'da düzenlenen sempozyuma UEFA üyesi 52 ülkenin temsilcileri ile Avrupa'nın önde gelen 20 takımının kulüp doktorları katıldı. Katılımcıların, TFF'nin organizasyonunu "muhteşem" bulduğı sempozyumda, tıp dünyasındaki yeni gelişmelerin futbola katkısı konusunda bilgi alışverişinde bulunuldu.

UEFA'nın dört yılda bir düzenlenen Sağlık Sempozyumu, bu yıl 28-30 Kasım tarihleri arasında, TFF'nin evsahipliğinde İstanbul'da yapıldı. Conrad Otel'de düzenlenen ve üç gün süren sempozyuma, UEFA'ya üye 52 ülkeden temsilcilerin yanı sıra Avrupa'nın önde gelen 20 takımının kulüp doktorları katıldı.

28 Kasım günü yapılan açılış töreninde konuşan UEFA Asbaşkanı Şenes Erzik, organizasyonun kendi ülkesinde yapılmasından onur duyduğunu söyledi. İstanbul'da, geçmişte de birçok futbol organizasyonu yapıldığını kaydeden Erzik, "Şimdi milli takımların doktorları ve Avrupa'nın belli başlı kulüplerinin temsilcileri, bu toplantıda aramızda bulunuyor. UEFA, bu tip organizasyonlara büyük önem veriyor" dedi. Erzik, tıbbın, günümüz modern futbolunda çok daha fazla önem kazanmakta olduğunu belirterek, şöyle konuştu: "Maçların sayısı arttıkça, buna uygun tıbbi desteğin sağlanması önemli hale geliyor. Bu sempozyumda, çok farklı alanlarda futbolda tıpla ilgili sunumlar yapılacak. Son derece ilginç ve çok katmanlı bir program oluşturuldu. UEFA Yönetim Kurulu ve bütün

UEFA organları adına hepinize teşekkür ediyorum." Futbol Federasyonu Başkanı Haluk Ulusoy da UEFA Sağlık Sempozyumu gibi son derece önemli bir organizasyona, kıtaların buluştuğı tarihi kent olan İstanbul'da evsahipliğı yapmanın keyif, onur ve heyecanını yaşadığını söyledi. Ekonomik değerlerin ön plana çıkmasıyla, son yıllarda futbolun dev bir endüstri haline dönüştüğünü vurgulayan Ulusoy, "Bu oyunun en önemli aktörü, saha içinde rekabet ve mücadele eden, izleyiciye seyir zevki veren oyunculardır. Onların performanslarının yükselmesi, sakatlıktan korunmaları ve tedavilerinin yapılıp en kısa sürede sahadaya yer almalarını sağlayan siz değerli sağlık ekiplerinin çalışmalarını her zaman takdirle karşılıyorum. Bu sempozyum sağlık alanında yeni açılımlar getirecek, yaptığınız bilimsel çalışmalarla oyunun aktörleri daha sağlıklı bir ortamda futbol hayatlarını sürdürecektir" şeklinde konuştu. Sempozyumun konuşmacılarından UEFA Sağlık Kurulu Başkanı Urs Vogel, takımların sağlık ekiplerinin, o takımın bir parçası olduğunu belirterek, "Sağlık ekibinin kulüp yetkilileriyle ve oyuncularla birlikte çalışması halinde başarı elde edilebilir" derken, FIFA İcra Kurulu Üyesi ve Sağlık Kurulu Başkanı Michel D'Hooghe da geçtiğimiz 20 yılda futbolun çok değiştiğini belirterek, "Hepinizin bildiğı gibi, tıbbın farklı boyutlarında da çok büyük değişiklikler oldu. Dopinge karşı yürüttüğümüz mücadelenin sonuçları şu ana kadar başarılı gözük-

mekte, ama yine de teyakkuzu elden bırakmamalıyız" diye konuştu. Açılış töreninde, geçtiğimiz günlerde vefat eden efsanevi Macar futbolcu Ferenc Puşkaş da anıldı.

Açılış töreninden önce düzenlenen basın toplantısında konuşan TFF Genel Sekreteri Lutfi Arıboğan ise bundan önce hep sportif organizasyonlar gerçekleştirdiklerini belirterek, "Bu bizim için bir ilk. Dünyada, sporda ve futbolda sağlık konusunun en çok tartışıldığı günlerde UEFA Sağlık Sempozyumu'nun İstanbul'da gerçekleştiriliyor olması dünya, Avrupa ve Türk futbolu için çok anlamlı" diye konuştu. Arıboğan, bu ay içinde de kulüplerdeki sağlık personelinin eğitimiyle ilgili çok önemli bir toplantı organize edeceklerini kaydetti.

UEFA Sağlık Kurulu Başkanı Urs Vogel ise genç yaşta sporcu ölüm-leriyle ilgili olarak, UEFA'nın yeni bir kulüp lisans prosedürü olduğunu ifade ederek, "Bu lisans 2008 itibarıyla yürürlüğe konulacak. Kulüplerin yapacağı sağlık muayeneleriyle ilgili ülke federasyonlarına bazı tavsiyelerimiz olacak. Kulüpler bütün ön koşullara uydukları zaman lisans verilmesine izin verilecek" diye konuştu. FIFA İcra Kurulu Üyesi ve Sağlık Kurulu Başkanı Michel D'Hooghe da milli takımlarda sakatlanan oyuncularla ilgili FIFA'da Barcelona Kulübü Başkanı Joan Laporta başkanlığında bir çalışma grubu kurulduğunu kaydederek, "Bu konuya daha fazla Avrupa takımları tepki gösteriyor. Bu çalışma grubuyla

amacımız bu konuda kısa vadede küresel bir çözüm üretebilmek" dedi. Sempozyumun ikinci gününde UEFA ve TFF'nin yaptırdığı sakatlık araştırmaları masaya yatırıldı. TFF Sağlık Kurulu Başkanı ve UEFA Sağlık Kurulu üyesi Prof. Dr. Mehmet Binnet'in diz sakatlıklarıyla ilgili sunumu ile UEFA'nın yaptırdığı doping kontrollerinin yıllık raporu da katılımcılarla paylaşıldı. Günün son oturumunda da UEFA Teknik Sorumlusu Andy Roxburgh, Milli Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim ve UEFA Sağlık Kurulu üyesi Prof. W. Stewart Hillis, teknik direktör ve sağlık ekibi ilişkisi hakkında görüşlerini belirtti. Aynı akşam saat 20.00'de Rahmi Koç Müzesi'nde Türkiye Futbol Federasyonu katılımcılara bir yemek düzenledi. Sempozyumun üçüncü ve son gününde ise genel bir değerlendirme yapıldı.

UEFA Teknik Sorumlusu
Andy Roxburgh

Şirketleşme sancıları

Kulüplerin şirketleşmesi, şirket olması veya ticari organizasyonlara dönüşmesi acaba ne kadar faydalı bir operasyondur? Ülkemizde kulüplerimizin tamamı dernekler kanununa göre ve dernek statüsünde yönetilmektedir. Fakat zaman içerisinde futbolun ekonomik olarak büyümesi ve dernekler kanununun böylesi bir ekonomik büyüklüğü yönetmekte zorluklar yaratması nedeniyle kulüpler farklı arayışlara yönelmişlerdir.

Bu doğrultuda kulüplerimiz şirketleşme veya profesyonel futbol şubelerini şirketlere devretme yolunu seçmişlerdir. Ancak bu çalışmaların ve girişimlerin tamamı göstermektedir ki; ülkemizde kulüplerin profesyonelleşme, kurumsal yapıya geçiş ve şirketleşme operasyonları oldukça sancılı yürümektedir.

Esas sorun kulüplerimizin dernekler kanunu ile yönetilmesidir.

Son yıllarda ülkemizde de gündemde olan konu, kulüplerin şirketleşmesi, şirket olması veya ticari organizasyonlara dönüşmesi acaba ne kadar faydalı bir operasyondur?

Kulüplerin yönetim mekanizmaları ülkeden ülkeye farklılık göstermektedir. Ülkemizde kulüplerimizin tamamı dernekler kanununa göre ve dernek statüsünde yönetilmektedir. Fakat zaman içerisinde futbolun ekonomik olarak büyümesi ve dernekler kanununun böylesi bir ekonomik büyüklüğü yönetmekte zorluklar yaratması nedeniyle kulüpler farklı arayışlara yönelmişlerdir. Bu doğrultuda kulüplerimiz şirketleşme veya profesyonel futbol şubelerini şirketlere devretme yolunu seçmişlerdir.

Başlangıçtaki kötü örnekler

Türkiye liginde ilk şirketleşme deneyimini 1986 yılında yaşayan Malatyaspor'da, Başkan Nurettin Güven'in yasadışı işlerle uğraştığının ortaya çıkmasıyla hızlı bir düşüş gözlenmiştir. O yıllarda Brezilyalı Serginho, Eder, Carlos gibi Dünya Kupası'nda Brezilya Milli Takımı'nın formasını giymiş ünlü yıldızları transfer eden Malatyaspor büyük sıkıntı yaşamıştır. 1990'lı yılların ortalarında 1. Lig'e çıkan Vanspor da şirketleşmenin kurbanı olmuştur. Vansporlu yöneticilerin şirket hesaplarında yaptıkları iddia edilen usulsüzlükler takımı hızla önce ligin dibine itmiştir. Vanspor bu iflastan sonra 2. Lig'de de sahipsiz kalınca 3. Lig'e düşmekten kurtulamamıştır. Alpay Özalan, Sergen Yalçın, Hamza Hamzaoglu ve Oktay Derelioğlu gibi milli oyuncular da transfer eden ve 1. Lig'e çıkan

Siirt Jet-Pa da şirketleşme girişimlerinin diğer bir örneğidir. Jet-Pa'nın sahibi Fadıl Akgündüz'ün iflası ve yurtdışına kaçışıyla bir anda parasız kalan Siirt Jet-Pa, yıldızlarını satmak zorunda kalmış ve zor bir süreç girmiştir. Şirketleşmenin son mağdurları da İstanbulspor ile Adanaspor olmuştur. Uzan Grubu'nun yaşadığı ekonomik sıkıntılar yakın geçmişte bu iki kulübü çok olumsuz etkilemiştir.

Galatasaray modeli

Büyük kulüplerimiz ise şirketleşme operasyonlarına 1990'lı yılların sonunda başlamışlardır. Büyük kulüpler arasında şirketleşme çalışmalarının ilk adımları Türkiye'de Galatasaray Spor Kulübü tarafından atılmıştır. Galatasaray Spor Kulübü'nün şirket-

leşmeyle ilgili çalışmaları stratejik olarak planlanıp Genel Kurullarda yapılan tartışmalar sonucunda revizyona uğrayarak uzun vadede gerçekleşmiştir. Galatasaray Spor Kulübü, 1997 yılında, "Galatasaray" markası ile ilgili pazarlama faaliyetlerini yürütmek üzere, tamamına sahip olduğu iştiraki Galatasaray Sportif A.Ş.'yi ("Galatasaray Sportif" veya "Şirket") kurmuştur. 1997-2000 yılları arasında üst üste dört kere kazanılan Türkiye 1. Lig Şampiyonluğu, 1998 ve 1999 yıllarında elde edilen Türkiye Kupası, 2000 yılında müzeye getirilen Süper Kupa ve UEFA Kupası ile birlikte futbolun gitgide büyüyen bir faaliyet alanı halini almasıyla, Galatasaray Spor Kulübü kendisini profesyonelce yönetilen bir kuruluş haline getirmek için bazı kararlar almış ve bunları biraz gecikmeli de

olsa uygulama yoluna gitmiştir. Galatasaray Spor Kulübü öncelikle medya, reklam ve pazarlama aktivitelerinin futbol takımının yönetiminden ayrılması amacıyla Kasım 2000'de, futbolla ilgili tüm yayın ve reklam haklarını Galatasaray Sportif'e devretmiştir. Kulüp, Galatasaray Spor Kulübü'nün finansal durumunun iyileştirilmesi amacıyla, Galatasaray Sportif'teki hisselerinin yüzde 21.05'ini AIG tarafından yönetilen "private equity" (finansal ortaklık) fonuna 2000 yılı Kasım ayında 20 milyon dolara satmıştır. Daha evvel Güney Amerika'da bir futbol kulübüne finansal ortak olarak, onun gelirlerini çeşitlendirerek artırma becerisine sahip olduğu düşünülen AIG'nin de etkisiyle, spor pazarlama faaliyetlerinin profesyonel bir yönetime kavuşturulması amacıyla Galatasaray Sportif, dünyanın en büyük spor pazarlama şirketlerinden biri olan UFA Sports GmbH (Şu anda Sportfive adıyla faaliyet göstermektedir ve sektörünün en büyük şirketi durumundadır) şirketi ile anlaşarak reklam, imaj, pazarlama ve bazı medya haklarının yönetilmesi görevini 30 Haziran 2005'e kadar bu şirkete devretmiştir. Galatasaray Spor Kulübü'nün finansal durumunun daha da güçlendirilmesi ve kurumsallaşma yolunda bir adım daha atılması hedefiyle, kulüp, Galatasaray Sportif'in halka arzını Şubat 2002'de gerçekleştirmiştir. Şirket hisselerinin yüzde 16'sı halka açılarak 21 milyon dolar brüt gelir, halka arz yönetim yüklenim, satış komisyonları ve hukuk firması, denetim firması, SPK, İMKB harçları gibi üçüncü partilere ödenen komisyon ve masraflardan sonra ise 18.6 milyon dolar net

gelir elde edilmiştir. Galatasaray Spor Kulübü'nün iştiraki olan Galatasaray Sportif, "Galatasaray" markası ve markanın potansiyelinden tam anlamıyla yararlanılabilmesi amacıyla futbolla ilgili tüm pazarlama faaliyetlerini yürütmek üzere kurulmuştur. Şirketin stratejisi, gelirlerini maksimize etmek ve elde ettiği kârın büyük kısmını, ağırlığını Galatasaray Spor Kulübü'nün oluşturduğu ortaklarına temettü olarak dağıtmak ve Galatasaray Spor Kulübü'ne nakit akışı sağlamaktır. Galatasaray Sportif, bir futbol veya spor kulübünden ziyade yayıncılık, sponsorluk ve lisans hakları ile donatılmış bir medya şirketi olma özelliğine sahiptir. Bu anlamda spor kulüplerinin şirketleşmesinde bir ilki gerçekleştirmesinden dolayı "Galatasaray Modeli"nden bahsetmek mümkündür. Son günlerde ise Galatasaray, içerisinde bulunduğu maddi açmazdan çıkabilmek amacıyla Galatasaray Futbol A.Ş. ile Galatasaray Sportif A.Ş.'yi birleştirme çalışmalarını yürütmektedir.

Beşiktaş modeli

Büyük kulüpler arasında Galatasaray Spor Kulübü'nden sonra Beşiktaş Jimnastik Kulübü'nün şirketleşme çalışmaları dikkat çekmektedir. Beşiktaş Jimnastik Kulübü Spor Yatırımları Sanayi ve Ticaret A.Ş., 1995 yılında merchandising faaliyetlerinin ayrı bir koldan yürütülmesi amacıyla yüzde 100 BJK iştiraki olarak kurulmuştur. 2000 yılı sonunda, şirketin ismi Beşiktaş Futbol Yatırımları San. ve Tic. A.Ş. olarak değiştirilmiştir. BJK, şirketleşme modeli olarak Avrupa'da İngiliz Modeli olarak po-

püler olan ve kulübün gelirle giderlerinin tamamının Futbol A.Ş.'ye devredilmesi olarak özetlenebilecek modeli seçmiştir. Beşiktaş Futbol Yatırımları, Galatasaray Sportif'le birlikte Şubat 2002'de şirketin halka arzını takiben BJK'nın bünyesinde bulunan futbol şubesinin blok olarak bütün gelir ve giderlerinin kontrolüne sahip olmuştur. Şirketle BJK arasında 2001 yılında imzalanmış olan ön anlaşma uyarınca şirket, "Beşiktaş" markası ve haklarının tek başına sahibi olmuştur. Bunun karşılığında şirket, BJK'ya her yıl için, 1 milyon dolardan az ve 2 milyon dolardan fazla olmamak kaydıyla yıllık gelirinin yüzde 5'ini lisans hakkı bedeli olarak ödemektedir. Şirketin kurumlar vergisinden muaf tutulması için yalnızca spor faaliyeti ile ilgilenmesi gerekli olduğundan dolayı şirket merchandising faaliyetinde bulunmama kararı almış ve bu konuda faaliyet göstermesi için Beşiktaş Sportif Ürünler San. ve Tic. A.Ş.'yi ("Beşiktaş Sportif") kurmuştur. Bu şekilde Beşiktaş Sportif, merchandising gelirinden elde ettiği kârın tamamını şirkete temettü olarak ödeyecektir.

Fenerbahçe modeli

Fenerbahçe Spor Kulübü ise Galatasaray ve Beşiktaş'a kıyasla şirketleşme çalışmalarına daha geç başlamış ve yüzde 100 iştiraki olan Fenerbahçe Sportif'in yüzde 15 oranındaki halka arzını Şubat 2004'te gerçekleştirmiştir. Fenerbahçe Sportif, Haziran 1998'de İstanbul'da "1907 Fenerbahçe Sportif Hizmetler Sanayi ve Ticaret A.Ş." unvanıyla sporun bütün dallarıyla ilgili ticari ve sinai faaliyetlerde ve yatırımlarda bulunmak üzere kurulmuştur. Eylül 2000'de şirketin unvanı bugünkü halini almıştır. Şirketin mali yılı, futbol sezonuna uygun olması açısından Mayıs 2002'de yapılan başvuru ile 1 Haziran-31 Mayıs olarak değiştirilmiştir. Fenerbahçe Sportif'in kurumlar vergisinden muaf bir yapıya kavuşması için Haziran 2002'de Fenerbahçe Sportif'in ticari faaliyetleri Fenerbahçe Spor

Ürünleri Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ye devredilmiştir. Bu şirket, Fenerbahçe taraftar ürünleri ve diğer her türlü spor malzeme ve spor giysileri, reklam ve taraftar ürünlerinin satış ve pazarlamasını yapmak üzere "Fenerium" mağazalarını işletmektedir.

"Fenerbahçe Markaları"nın tek meşru ve yasal sahibi olan Fenerbahçe Spor Kulübü, bu markalara ilişkin lisans haklarını Fenerbahçe Sportif'e 2004 yılı Ocak ayında imzalanan "Lisans Kiralama sözleşmesi" ile 30 yılına 27 milyon YTL bedelle kiralamıştır. Lisans hakkı Fenerbahçe markalarına dair medya, imaj, reklam, pazarlama, sponsorluk hakları dahil ve bunlarla sınırlı kalmaksızın tüm fikri ve sinai hakları içermektedir. Bu hakların bedeli 30 yılına peşin olarak ödendiği için Fenerbahçe Sportif'in yıllık nakit çıkışı olmayacaktır. Fenerbahçe Sportif'in gelirlerinin hemen hemen tamamı 30 yıllık sözleşmelere dayanmaktadır. Yurtdışındaki halka açık benzerlerinin aksine, Galatasaray Sportif modelinde olduğu gibi, Fenerbahçe Sportif'in giderleri arasında

Profesyonel Futbol takımına ilişkin transfer ve maaş giderleri yoktur.

Trabzonspor modeli

Trabzonspor Kulübü, önde gelen Türk spor kulüpleri arasında şirketleşmesini en son tamamlayarak iştiraki Trabzon Sportif'in yüzde 20'lik hisse senedini Nisan 2005'te halka arz etmiştir. Trabzonspor markalarının tek, meşru, yasal ve süresiz sahibi olan Futbol A.Ş. ile şirket arasında imzalanan Lisans Kiralama Sözleşmesi ve Profesyonel Futbol Takımı Kiralama Sözleşmesi uyarınca, Trabzonspor marka, pazarlama ve lisans haklarına, profesyonel futbol takımının uluslararası müsabakalardan elde ettiği performans ve pazarlama gelirlerinin bir kısmına ve Futbol A.Ş. tarafından elde edilecek stadyum hasılatlarının büyük bir kısmına sahip olacaktır. Bu çalışmaların ve girişimlerin tamamı göstermektedir ki; ülkemizde kulüplerin profesyonelleşme, kurumsal yapıya geçiş ve şirketleşme operasyonları oldukça sancılı yürümektedir. Sadece büyük kulüplerin girişimlerinin diğerlerine kıyasla göreceli başarılı operasyonlar olduğu söylenebilir. Fakat çok açık görülmektedir ki, esas sorun kulüplerimizin dernekler kanunu ile yönetilmeleridir. Mevcut dernekler kanunu futbolun yönetimi konusunda çok yetersiz kalmakta, çok ciddi değişiklikler gerekmektedir. ■

Ben bir oyun kurucuyum

Bağış Erten

2002'de Dünya Kupası'nı kaldıran ellerin arasında onunkiler de vardı. 2006 Dünya Kupası'nda ise hayal kırıklığı yaşayan Brezilyalılardan biriydi. 21 yaşında Fransa ve İngiltere'ye uzanan Avrupa macerasını kısa kesip ülkesine döndükten sonra, 30 yaşında Beşiktaş'ın kapısından bir dünya yıldızı olarak girdi. Gerçek mevki konusunda bir karmaşa yaşandığına inanıyor ve "Bana forvet arkası diyenler yanılıyor. Hiç bir zaman çok gol atan bir oyuncu olmadım, hiçbir zaman forvetlere yakın bir rol üstlenmedim. Topu defanstan alan, hücumu taşıyan bir roldür benimki. Yani oyun kuruculuk" diyor.

Ricardinho

Eğer biz söylendiği kadar kötüysen, aşağımızda kalan takımlar feci durumda demektir. Ama kimse onlara feci demiyor. Biz yeni kurulan bir takımız. Alışma dönemi yaşıyoruz ve bunu da en kısa zamanda atlatacağız. Yarışı önde bitirmeye çalışacağız. Lig uzun bir maraton!

▼Türkiye'ye her sene bir sürü yabancı oyuncu geliyor. Bunlardan bazıları geldiği gibi gidiyor, bazıları ise daha kalıcı oluyor. Sen kendini hangi kategoride değerlendiriyorsun? Diğer yabancı oyuncularla kendini karşılaştırdığında ne bekliyorsun?

▲Ben bu tür değerlendirmeleri sevmiyorum. Zaten hayatımda karşılaştırmaya hiçbir zaman yer yoktur. Benim için geçerli olan bir şey diğerleri için geçerli olmayabilir. Bu yüzden karşılaştırma bize şey getirmez.

▼Türkiye'ye gelmiş en kariyerli Brezilyalı oyuncuların birisin. Zaten gelişin de büyük sansasyon yarattı. Ama geride bıraktığımız dönemde per-

ğim takımlarda ve milli takımda da hep işimi iyi yaptığım için başarılı oldum.

▼Oynadığın mevkinin zorluğu bir şeyleri etkiliyor olabilir mi?

▲Bu konuya bir açıklık getirmek istiyorum. Bazı şeylerin karıştırıldığına inanıyorum. Ben bir oyun kurucuyum ve ancak burada görev alırsam tam kapasiteyle oynarım. Bana forvet arkası diyenler yanırlıyor. Forvet arkasında o kadar da iyi bir oyuncu değilim. Hiç bir zaman çok gol atan bir oyuncu olmadım, hiçbir zaman forvetlere yakın

mindim. Ondan sonra da Middlesbrough macerası vardı. Ama sonra geri döndüm, bunun sebebi neydi?

▲Bordeaux'da çok iyi bir sezon geçirmiştik. İngiltere'de de gayet mutluydum. Ama Brezilya'ya geri döndüm. Çünkü Corinthians bana reddedemeyeceğim bir teklif getirmişti. Corinthians gibi bir takımda oynama ihtimali beni çok heyecanlandırdı. Bu motivasyonla da geri döndüm. Bordeaux'ya gelmeden önce ufak bir kulüpte, Parana'de oynamıştım. En büyük hedefim de milli takımda oynayabilmektir ve Corinthians bana bu fırsatı sağlayabiliyordu. Nitekim de öyle oldu. Bu sayede Milli Takım'da oynamaya başladım.

Artık daha tecrübeliyim

▼Peki, neden Avrupa kapısını yeniden açtın? İki gelişin arasında en büyük fark nedir?

▲Yeniden iyi bir teklif geldi, ben de onu değerlendirdim. Bir önceki gelişimle bu gelişim arasındaki en büyük fark tecrübedir. Sırf iş açısından bir tecrübe farkı değil. Saha içiyle sınırlı bir tecrübeden bahsetmiyorum yani. Hayat tecrübesi açısından çok büyük fark var. Daha çok sorumluluğum var, artık daha bilinçliyim. Bir ailem ve çocuklarım var. İki dönem arasındaki en büyük fark işte bu tecrübedir.

▼Kabaca bir sınıflandırma yaparsak Avrupa'da oynayan iki tür Brezilyalı var. Bir grup Avrupa futboluna uyum gösteriyor ve üst düzey takımlarda mücadele ediyor, diğer bir grup ise Güney Amerika'daki futbolunu Avrupa'ya taşıyor, ama başaltı takımlarda tutunuyor. Bu tip bir sınıflandırma hakkında ne düşünüyorsun? Sen bu iki türden hangisine yakınsın?

▲Ben bu iki klasmana da uymuyorum sanırım. Benim durumum biraz daha farklı. Avrupa'da da başarılı oldum, Brezilya'da da. Bu durumda bir üçüncü grup yaratmak lazım ki ben de o grupta yer alayım.

▼Hayatının hangi aşamalarında yanlış yaptın? Gençlik bir insan olarak futbolculuk mesleğini sürdürürken ne gibi zorlukların oldu? Yoksa "Sadece doğruları yapan biriyim ve onun için de buradayım" mı diyorsun?

▲Gençken insan yanlış yapmaya eğilimli-

dir. Belli bir tecrübe birikmeden hata yapmaktan kaçınılmazsınız. Ben kimseye karşı bir yanlış yapmadım. Ama bir sürü hatalı karar almışım. Şunu herkes gibi ben de rahatlıkla söyleyebilirim; şimdiki tecrübeme sahip olsam gençken yaptığım şeylerin hiçbirini bugün yapmazdım. Ama hayat böyledir zaten. Tecrübe ancak zamanla birikiyor.

▼Kariyerinde "Keşke şunu yapsaydım" dediğin bir an var mı? Mesela "Keşke İngiltere'ye gitmeseydim" der misin?

▲Ben her şeyi doğru zamanda gerçekleştirdiğime inanıyorum. Hayatımda hep güzel şeyler oldu bugüne kadar. Dünya kupalarında oynadım, iyi takımlarda deneyim kazandım. Büyük kulüplerde forma şansı buldum. Şimdi de büyük bir takımda oynuyorum. Aslında her şey tozpembe de gitmedi. Ama başımdan geçen kötü şeyler bile doğru zamanda gerçekleşti. Çünkü onlardan da ders çıkarmayı başardım.

Brezilya'da "üç büyükler" yok

▼São Paulo ve Santos'ta da oynadın. Corinthians'la birlikte Brezilya'nın en önemli kulüplerinden üçünde forma terlettin. Şimdi de Türkiye'nin üç büyük takımından birinde oynuyorsun. Bu üçlü ile diğer üçlüyü nasıl karşılaştırırsın? Türkiye'de üç büyüklerin pozisyonu ile Brezilya'daki farklı sanırım.

▲Bu üç büyük olayı bir tek burada böyle fazla vurgulu. Bence bunu bugünkü haline getiren de Türk basını. O kadar abartıyorlar ki başka hiçbir şeye yer vermiyorlar. Oysa Brezilya'daki durumun bununla alakası yoktur. Her sene lig başladığı anda 8-9 takımın şampiyonluk şansı olur. Her takımın kendi büyüklüğü, kendi tarihi, kendi başarıları vardır. Bu yüzden üç büyükler gibi bir kavram çıkartamazsınız Brezilya'da.

▼Copa Libertadores'te oynadın. Amerika kıtasının en zorlu ligidir. Ama Şampiyonlar Ligi dünyanın en büyük ligi. Hangisini daha iyi ve zorlu görüyorsun?

▲Ben bu tip karşılaştırmaları hiç sevmiyorum. Orası öyledir, burası da böyle.

▼Yani sence iki ülke, iki futbolcu, iki lig, iki kupa birbiriyle hiçbir şekilde karşılaştırılmaz öyle mi? Herkes kendinden mi menkul?

▲Evet, ben anlamlı bulmuyorum kıyaslamayı.

▼Peki, neye göre belirleyeceğiz başarı kriterini? Başarılı olanla olmayanı nasıl ayıracağız?

▲Bilemiyorum. Ama karşılaştırmalar bana hep itici geliyor.

▼Dünya Kupası deneyimi yaşadın,

mansın beklenenin altında duruyor. Genelde bu yönde gelen eleştiriler var. Sen kendini nasıl görüyorsun?

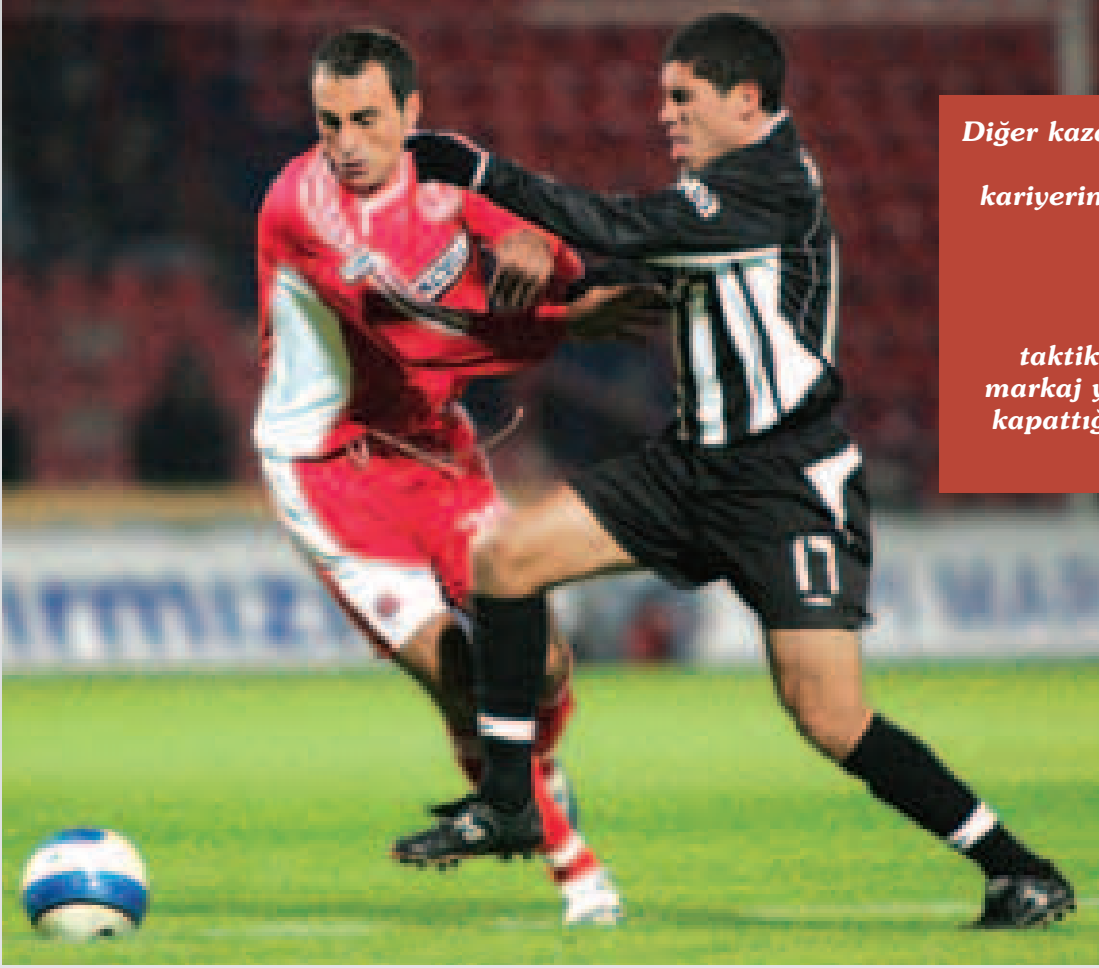
▲Ben kendi işimi doğru yaptığımı inanıyorum. Bundan önce oynadı-

bir rol üstlenmedim. Ben klasik oyun kuruculuk görevinde başarılı oldum. Topu defanstan alan, hücumla taşıyan bir roldür benimki.

▼İlk olarak Avrupa'ya geldiğinde 21 yaşındaydın. Bordeaux senin ilk Avrupa deneyi-

Avrupa'ya ilk gelişimde Bordeaux'da çok iyi bir sezon geçirmiştik. İngiltere'de de gayet mutluydum. Ama Corinthians bana reddedemeyeceğim bir teklif getirince geri döndüm. En büyük hedefim milli takımda oynayabilmektir ve Corinthians bana bu fırsatı sağlayabilirdi.

"Üç büyük" olayı bir tek burada böyle fazla vurgulu. Bence bunu bugünkü haline getiren de Türk basını. O kadar abartıyorlar ki başka hiçbir şeye yer vermiyorlar. Oysa Brezilya'da her sezon lig başladığında 8-9 takımın şampiyonluk şansı olur. Her takımın kendi büyüklüğü vardır.

Diğer kazandığım kupalar bir yana, Dünya Kupası bir yana. Ama Dünya Kupası'nı kaldırmak bir futbolcunun kariyerindeki en önemli şey olmamalı. Asıl olarak seni sen yapan şey liglerdir. Her sene aynı başarıyı elde etmek, Dünya Kupası kadar zorlu bir hedeftir.

İnanmadığım birçok taktik var ama her zaman en iyi taktik kazanan taktiktir. Orta saha oyuncusunun ille de markaj yapması ve çok koşması gerekmiyor. Kendi alanını kapattığın sürece defansif olarak takımına katkı sağlamış olursun. Atakta da inisiyatif alırsın. Bu da yeter.

üstelik o kupayı kaldırdın. Türkiye de aynı Dünya Kupası'nda başarılı olmuştu. Burada Beşiktaş'taki arkadaşlarınla ortak anıların oldu mu? Hiç bu konu hakkında sohbet ettiniz mi?

▲Aradan çok uzun bir süre geçti. Beşiktaş genç bir takım, o başarıyı yaşayan çok kişi yok. Bir de üzerinden yeni kupa geçince 2002 iyice eskide kalıyor.

Lig mücadelesi Dünya Kupası kadar önemli

▼Ama biz unutamıyoruz bir türlü. Fakat sanırım sen de kolay kolay unutamayacaksın. Çünkü aldığın en büyük kupa, en büyük başarı bu. Onu diğerlerinden daha büyüleyici gösteren şey ne?

▲Dünya Kupası'nda oynamak, yetmedi o kupayı kaldırmak benim hayatımdaki en özel anlardan biriydi, hatta en büyüğüydü. Diğer kazandığım kupalar bir yana, o kupa bir yana. Ama bence Dünya Kupası'nı kaldırmak bir futbolcunun kariyerindeki en önemli şey olmamalı. Çünkü orası çok farklı bir yer. Bir sahne. Ama asıl olarak seni sen yapan şey liglerdir. Her sene aynı başarıyı elde etmek, Dünya Kupası kadar zorlu bir hedeftir.

▼Modern futbolda yeni bir orta saha oyuncusu tipi öne çıkıyor. Buna göre artık orta sahalarda oyunun hücum ve defans yönünü aynı derecede iyi oynamak zorunda. Bu açıdan bakıldığında kendini nasıl görüyorsun? Defansif açıdan yeterli misin?

▲Benim inandığım birçok taktik var ama her zaman en iyi taktik kazanan taktiktir. Orta saha oyuncusunun bence ille de adam adama markaj yapması ve çok koşan oyuncu olması gerekmiyor. Kendi alanını kapattığın sürece defansif olarak takımına katkı sağlamış olursun. Atakta da inisiyatif alırsın. Bu da yeter. Yoksa iyi defans yapmak şart değil. Asıl olan takımın bütün olarak ne yaptığıdır.

Futbolda tek doğru yok

▼Ama futbolda roller eşit paylaşılmıyor, mesela top rakipteyken defansif rolleri daha fazla olan oyuncular var. Forvet dışındaki oyuncuların hepsine yeni savunma görevleri verilir oldu. Mesela sadece hücumla dönük olan oyuncu sayısı azalıyor. Forvet bile teke indi. Bu konuda yorumun nedir?

▲Ben böyle bir moda olduğunu düşünmüyorum. Bunlar teknik direktörden teknik direktöre değişen şeyler. Benim çalıştığım birçok teknik direktör böyle düşünmüyor. Tamam, bazıları böyle düşünüyor olabilir. Ama bu tek doğru yol değil. Herkes başarı için bir şekilde yol ve yöntem arıyor, buna saygı duymak lazım. Ancak bence orta sahalarda defansif yönü o kadar da abartılmamalı.

▼Sen teknik direktör olsaydın, kendini hangi pozisyonda ve hangi görevle oynattırır?

▲Ben şu andan otuz yaşındayım. Henüz teknik direktör olmaya en az altı senem var. Daha futbolun teknik direktörlük boyutunu o ka-

dar bilmiyorum. Böyle bir soruyu altı sene sonra cevaplamayı tercih ederim.

▼Peki, tecrübeli futbolcuların teknik bilgileri oyun içinde işe yarıyor mu? Bazısı sadece görevini yapar, bazısı ise sahada inisiyatif kullanır, adeta saha içinde antrenörlük işlevini yerine getirir. Sen kendini hangisine yakın görüyorsun? Saha içinde konuşkan mısındır?

▲Bir teknik adam kadar bilgili olduğuna ve oyuna katkı vereceğine inanan oyuncular tabii ki böyle bir yolu seçebilir. Ama böyle bir şey için bol bol tecrübe biriktirmek gerek. Ben kendi işimi yapıp daha sonra konuşmak gerektiğine inanırım. Bu yüzden önce herkes gibi saha içindeki işime bakarım. Eğer bir sorun görürsem ve bu konuda bir fikrim varsa söylerim. Ama sürekli oyuna müdahale etmeye inanan biri değilim.

Takım iyiye sen de iyisin

▼Oyun içinde parlayan oyuncular vardır. Onların bir hamleyle oyunu değiştireceğine inanılır. Bir hareketi herkesi motive eder ve güven verir. Gol yaratan oyunculara karşı bu beklenti her daim yüksektir. Böyle bir role soyunduğun olur mu? Ya da böyle bir şeyin yararlı olduğunu düşünür müsün?

▲Daha önceden dediğim gibi ben hücumla dönük oyuncu değilim, oyun kurucu oyuncuyum. Bu yüzden çok bir şey söyleyemeyeceğim. Futbola herkesin bakışı farklı. Bence futbol takım oyunudur. Takım iyiye siz de iyisinizdir.

▼Hücumla dönük orta saha oyuncusu ile oyun kurucu arasındaki farklar nedir temelde?

▲Hücumla dönük orta saha oyuncusu iki santrforun arkasında oynar, devamlı onların arasına girer, zamanı geldiğinde son vuruşları yapar. Oyun kurucu ise defanstan topu alıp forvete ve kanatlara aktarır. Zaman zaman içeriye girip gol

atma fırsatı olur ama asıl görevi bu değildir.

▼Beşiktaş'ın şu anki durumu kimseyi memnun etmiyor. Sen bu gidişi nasıl değerlendiriyorsun? Önünü nasıl görüyorsun?

▲Herkesin düşünce tarzı kendini bağlar. Ben umudumuzu sürdürdüğümüz sürece her şey bitti demem. Ligde üst sıraları zorluyoruz ve şampiyonluk şansımız devam ediyor. Eğer biz söylendiği kadar kötüsek bizim aşağıımızda kalanlar feci durumda demektir. Ama kimse onlara feci demiyor. Biz yeni kurulan bir takımız. Geçen seneden az futbolcu var aramızda. Alışma dönemi yaşıyoruz ve bunu da en kısa zamanda atlatacağız. Yarışı önde bitirmeye çalışacağız. Hep söylendiği gibi, lig uzun bir maraton!

Taraftarımız oyunun parçası gibi

▼Beşiktaş taraftarının takımın başarısında önemli bir rol oynadığı düşünülüyor. Buna inanıyor musun? Bir taraftar takımın başarısında ne kadar önemli olabilir?

▲Bizim taraftarımız oyunun bir parçası gibi. Çok büyük bir destekleri var. Bugüne kadar hep olduğu gibi yine olacaklar. Takımının içine girebilen ve takımı itebilen bir taraftar her zaman ihtiyacımız olacak.

▼Bugüne kadar birçok teknik direktörle çalıştın. Hepsinin senin kariyerinde ayrı bir yeri vardır, hepsinin bir nebze olsun katkısı olmuştur. Tigana'dan neler öğrendin? Sence bir antrenör oyuncuya ne verebilir?

▲Her teknik direktör kendi futbol anlayışını takımına yerleştirmeye çalışır. Bugüne kadar göremediğiniz bir yeteneğinizi ortaya çıkartmanızda yardımcı olur. Ama bu her zaman gerçekleşmeyebilir tabii.

▼Senin yaşında bir futbolcunun yeni bir teknik direktörden alacağı yok mudur?

▲Olmaz olur mu? Şu an 30 yaşındayım, 35 yaşına kadar oynamayı düşünüyorum. Hâlâ bilmediğim birçok şey var. Her zaman yeni şeyler öğrenmeye açığım. ■

İlk şampiyon Penarol

Son şampiyon Internacional

Kupaların Hikâyesi

Copa Libertadores

Dağhan Irak

1960 yılı Güney Amerika'da bir kulüp şampiyonası düzenleme fikrinin yeniden doğduğu yıl olur. Fikrin yeniden canlanmasında Avrupa'da tüm kıtadan takımların katıldığı eleme usulü oynanan Şampiyon Kulüpler Kupası'nın başlamış olmasının büyük etkisi kadar, FIFA'nın iki kıtanın en iyi takımlarını karşı karşıya getirecek Kıtalararası Kupa projesinin de katkısı büyüktür. Kupanın adı kıtayı sömürge yönetimlerinden kurtaran liderlerin anısına "Libertadores" (kurtarıcılar) konur. Artık Amerika'nın büyük kulüpleri için yaygın tabirle "Sueño Libertador"u, yani kurtarıcının rüyasını görmenin zamanı gelmiştir.

Kupayı en fazla kazanan Independiente

Kurtarıcının rüyası

Her ne kadar futbolun günümüzdeki şekliyle ortaya çıktığı ilk ülke İngiltere de olsa, milattan önce Orta ve Güney Amerika'da yaşayan toplulukların topla oynanan oyunlara ritüel gözüyle baktıkları biliniyor. "Ulama" ve "batey" gibi günümüzdeki top oyunlarının ataları, silik izler bırakarak tarih sahnesinden çekilirken 20. Yüzyıl, Amerika kıtasının sıkı sıkıya bağlanacağı yeni bir çılgınlığa tanık olur; futbol. Ve futbolun ruhani sayıldığı bu topraklarda son 45 yıldır futbol tanrılarının sahaya indiği bir şölen yaşanır.

Bu şölenin adı Copa Libertadores'tir. 1930'lu yıllar... Modern futbol önemli bir dönüm noktasında bulunuyor. Robert Guérin öncülüğünde kurulan FIFA, çeyrek asrı geride bırakmış olgun bir kurumdur artık. FIFA Başkanlığını devralan bir başka Fransız Jules Rimet, Olimpiyatlardaki futbol karşılaşmalarından esinlenerek, uluslararası karşılaşmalara önem verme niyetindedir. Tam bu sırada Güney Amerika futbolunda, Avrupa'ya henüz çok yabancı olan bir kavram yerleşmektedir; profesyonellik. İlk Dünya Kupası 1930'da bu kıtada düzenlenirken, kupanın finalistleri Arjantin ve evsahibi Uruguay

amatörlüğü çoktan geride bırakmış, tam profesyonelliğe geçmenin hesaplarını yapmaktadır. Bu iki ülkeye Şili'nin de katılmasıyla Avrupa'nın iki savaş arası buhranını yaşadığı yıllar, Güney Amerika futbolu için kurumsallaşma devri olur. 1948 yılına gelindiğinde Meksika ve Kolombiya'nın da katılımıyla Orta ve Güney Amerika'daki tüm ülkeler profesyonellikle tanışır. Artık kıta futbolu farklı açılımların peşindedir. Aynı yıl, Güney Amerika'nın yedi şampiyon takımının katılımıyla Şili'nin Santiago kentinde ilk kez Güney Amerika Kulüpler Şampiyonası dü-

yıl sonra evsahibi olduğu Dünya Kupası'nda şampiyonluğu kılpayı Uruguay'a kaptıracaktır, ancak bir dönemin başlangıcını teşkil edecek Brezilya kadrosunun da belkemiği olacaktır.

10 yıllık bekleme süreci

Düzenlenen ilk kulüplerarası turnuva başarı kazanmasına rağmen, Güney Amerika bir ikinci turnuva için on yıldan uzun süre beklemek zorunda kalacaktır. Bu bekleyişin kesin bir nedeni olmamakla beraber, kıta futbolunun patronu CONME-

BOL'ün yaşadığı organizasyon bozuklukları ve dünyanın en köklü futbol turnuvası Copa America'nın popülerliğinin yanı sıra lig usulü oynanan bir turnuvanın o günün futbolcusuna getirdiği ağır yükü de hesaba katmak gerekiyor.

1960 yılı Güney Amerika'da bir kulüp şampiyonası düzenleme fikrinin yeniden doğduğu yıl olur. Fikrin yeniden canlanmasında Avrupa'da tüm kıtadan takımların katıldığı eleme usulü oynanan Şampiyon Kulüpler Kupası'nın başlamış olmasının büyük etkisi kadar FIFA'nın iki kıtanın en iyi takımlarını karşı karşıya getirecek Kıtalararası Kupa projesi-

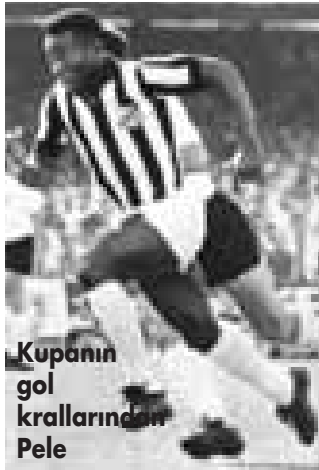
nin de katkısı büyüktür. Sonuç olarak CONMEBOL, yıl içerisinde belli başlı üye ülkelerin şampiyonlarının katılacağı bir turnuva düzenlemeye karar verir. Kupanın adı kıtayı İspanya ve Portekiz sömürge yönetimlerinden kurtaran liderlerin anısına "Libertadores" (kurtarıcılar) konur. Artık Amerika'nın büyük kulüpleri için yaygın tabirle "Sueño Libertador"u, yani kurtarıcının rüyasını görmenin zamanı gelmiştir.

İlk zafer Penarol'un

İlk turnuvaya Ekvador, Peru ve Venezuella dışındaki tüm üye ülkelerin şampiyonları (toplam yedi kulüp) katılır. Dönemin güçlü futbol ülkeleri Arjantin, Brezilya ve Uruguay'ın şampiyonlarının eşleşmelerde birbirlerine rastgelmeleri ilk turu da bay geçen Paraguay şampiyonu Olimpia'yı ilk finalist yapar. Eşleşmenin diğer tarafından ise Brezilya'nın Bahia ve Arjantin'in San Lorenzo takımlarından sıyrılan Uruguay'ın Penarol kulübü gelir. Kendi evi Centenario Stadyumu'nda oynanan maçı Spencer'in penaltı golüyle 1-0 kazanan Penarol, deplasmandaki ikinci maçta 1-1'lik beraberliğe tutunur ve ilk Libertadores Kupası'nın yenilgisiz sahibi olur. Penarol bir sonraki sene ise Palmeiras takımını yine aynı skorlarla geçip kupanın sahibi olmaktadır. Uruguay'ın bu bir numaralı

İlk gol kralı Alberto Spencer

Kupanın gol krallarından Pele

zenlenir. Brezilya'dan gelen Rio Şampiyonu unvanlı Vasco da Gama, Ademir ve Friaça gibi yıldızlarıyla lig usulü düzenlenen turnuvayı yenilgisiz şampiyon kapatır. O yıl şampiyon olan Vasco kadrosu, iki

kulübü, Libertadores Kupası'na en çok katılan takım olma rekorunu halen elinde bulundurmaktadır (36 kez).

Santos ve Pele rüzgârı

Penarol, Güney Amerika'nın en büyük kulübü olma iddiasını sürdürdursun, Brezilya'da yeni bir takım, gencecik bir yıldız tarafından sırtlanarak Copa Libertadores'e katılma şansını yakalar. Bu takım Santos, genç yıldızın adı ise Pele'dir. 1962 yılının Libertadores Kupası'na Santos gruplardan, şampiyon Penarol ise statü gereği yarı finalden başlar. Yarı finalde Santos, Şili temsilcisi Universidad Catolica'yı mağlup ederken, Penarol kupaya Uruguay kontenjanından ikinci takım olarak katılan Nacional'i ancak üç maçta geçer ve Santos'un rakibi olur. Pele'nin oynamadığı finalin ilk maçında Santos, Penarol'ü Centenario'da Coutinho'nun golleriyle 2-1 yenerek büyük bir başarıya imza atar. Santos'taki rövanşta ise Penarol 3-2 öndeyken olaylar çıkar ve karşılaşma 51. dakikaya kadar oynanır. Tarafsız sahada üçüncü bir maç oynanmasına karar verilir. Buenos Aires'in Monumental Stadyumu'nda Hollandalı hakem Horn'un yönettiği maçta Pele sahneye çıkar. O sırada 22 yaşındaki "O Rei" (kral) takımının iki golüne imza atar ve Santos 3-0'lık galibiyetle Libertadores Kupası'nı ilk kez Brezilya'ya getirir. Santos, bir sonraki sene de

America'da büyük bir üstünlük kurup son on kupanın altısını kazanan Arjantin ise bu iki kupayı henüz uzaktan görebilmiştir. 1960'lı yılların ikinci yarısıyla beraber bu durum değişir. Önce Independiente, sonrasında ise Racing Club ve Estudiantes La Plata, Brezilya ve Uruguay takımlarına karşı 1975'e kadar sürecek büyük bir üstünlük kurar. 12 yıllık süre içerisinde Independiente altı kez Libertadores Şampiyonu olarak rekor kırarken (1984'te yedinci şampiyonluk da rekora eklenmiştir), 1972-75 yılları arasında şampiyon olarak kupayı dört kez üst üste kazanan tek takım unvanını da alır. Independiente'nin saltanatına 1976'da Brezilya'nın Cruzeiro takımı son verir ancak sonraki iki sene de şampiyon olan Boca Juniors, Arjantin'in 1978 Dünya Kupası sevincine ayrı bir tat katar.

Paraguay çeşnisi

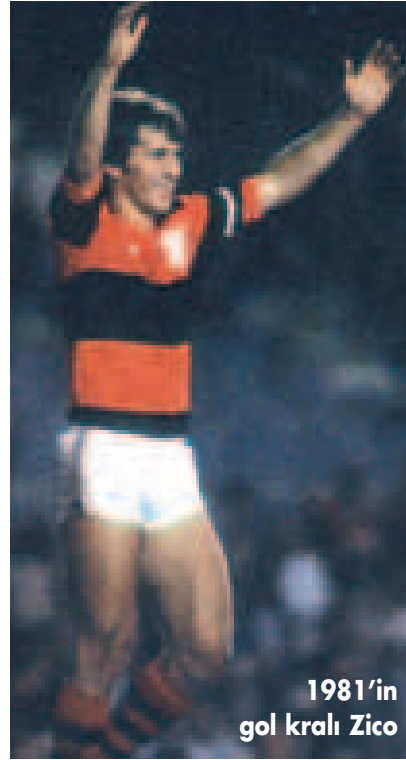
1979 yılında ise kupaya en çok katılan ikinci takım olan ilk kupanın finalisti Paraguaylı Olimpia, Boca'ya bir sürpriz hazırlar ve kupa ilk kez Brezilya-Arjantin-Uruguay üçlüsünün dışında bir ülkeye gider. Bu arada 70'li yıllardan itibaren kupaya katılan takım sayısı da giderek artmaktadır. 1980'lere gelindiğinde yeni kulüplere kapının açılmasıyla beraber rekabet dozunda yükselme görülür. Bu dönemde hiçbir kulüp kupayı iki kez üst üste kazanamaz. Kupanın

"olağan şüpheli-leri" Nacional, Penarol, Independiente gibi kulüplere, Şili'nin Cobreloa, Kolombiya'nın Deportivo ve America da Cali ile Ekvador'un

El Nacional gibi kulüpleri iddialı rakipler olarak kafa tutmaya başlamıştır. Yine de şampiyonluk Amerika'nın üç büyük futbol ülkesi arasında dolaşmaya devam eder. 1980'de Uruguay'ın devi Nacional ikinci şampiyonluğunu alırken, Arjantin'in kitleleri peşinden koşuran River Plate'i ilk Libertadores zaferine ancak 1986 yılında ulaşır.

Zico'nun rekoru

80'li yıllarda kupa kaldıran ünlü yıldızlar arasında günümüzün Fenerbahçe Teknik Direktörü "Beyaz Pele" Zico, Toninho Cerezo, Falcão da vardır. Özellikle Zico'nun şampiyonluğu takımının tüm gollerini atarak kazandığı üç maçlık 1981 yılı Flamengo-Cobreloa final serisi unutulmazlar arasındadır. Boca Juniors'ta geçirdiği iki yıl kulübün iddiasız bir dönemine denk gelen Maradona ise Libertadores Kupası'nda yarı final dahi görememiştir. 1982 ve 1986 Dünya Kupaları ile birlikte Avrupa kulüplerinin Güney Amerika'da top koşuran futbolculara ilgisi alevlenmiştir. Maradona, Valdano, Enzo Francescoli ve Socra-

1981'in gol kralı Zico

tes gibi isimler Avrupa'nın büyük kulüplerinde top koşuturken Güney Amerika kulüpleri yetenekli futbolcularını ellerinde tutmakta zorlanmaktadır. Bu durum, Güney Amerika futbolunun daha bakir kalmış ülkelerinin işine yarar. 1989 yılında oynanan Atletico Nacional (Kolombiya)-Olimpia (Paraguay) finali tarihe üç büyük futbol ülkesinin takımının olmadığı ilk Libertadores finali olarak geçer. O yıl Atletico Nacional şampiyonluk kazanan ilk Kolombiya takımı olur. Bir sonraki sezon Olimpia takımı yine finale yükselirken, rakibi ilk kez bir Ekvador takımı Barcelona Sporting'dir. Hemen sonraki sene küçük ülkelerinin futbol devriminin bayraktarlığını yapma sırası Şili'nin Colo Colo takımına geçer. Brezilya ve Arjantin, Libertadores finali için 1992 yılını bekler. İlginçtir, sanki bekleyişin acısını çıkarırcasına, bu iki ülkenin

Oneya 12 golle rekorun sahibi

kulüpleri sonraki on sene kupayı kendi aralarında paylaşır.

Meksika da heyecana ortak oluyor

2000'li yıllar Libertadores Kupası'nın Güney Amerika dışına çıktığı dönem olur. Copa America'nın düzenli misafiri Meksika, 1998 yılında Ciudad de Mexico ve Guadalajara takımlarıyla Libertadores heyecanını Güney Amerika'yla paylaşmaya başlar. Meksika takımlarının şu ana kadar en büyük başarısını ise 2001 yılında finalde Boca Juniors'e kaybeden Cruz Azul elde etmiştir. Yine 2000'li yıllarda endüstriyel futbolun kendisine yüklediği "hayatta kalmak için futbolcu ihraç et" misyonunu iyiden iyiye içine sindiren büyük kulüplerin Libertadores'te üstünlüğü görülür. Ancak 2004 yılında Kolombiya ekibi Once Caldas, kupa tarihinin en büyük sürprizine imza atarak, Boca, River ve São Paulo'nun arasından sıyrılır ve şampiyon olur. Caldas, Kıtalararası Şampiyon unvanını ise penaltı atışları sonrası Porto'ya kaptırır. Bugünlerde kendine İngiltere 2. Ligi Championship'ten daha iyi bir yer edinemeyen Vifara ve Henao gibi oyuncular bu büyük sürprizle Libertadores tarihine geçmiş olur.

Brezilya hegemonyası

Son iki sezona geldiğimizde, kupada daha önce hiç olmayan bir durumun, aynı ülkenin iki takımının final oynamasının, hem de iki kez üst üste gerçekleştiğini görüyoruz. Önce São Paulo ile Atletico Paranaense, sonrasında ise Internacional ile São Paulo, Brezilyalıları arasında oynanan Libertadores finallerine imza attı. Bu durumu Güney Amerika'da futbolun endüstrileşme çerçevesinde yeniden merkezileşmesi olarak yorumlamak mümkün. Libertadores'in kaderinde büyük futbolcu fabrikalarının deneme tahtası olmak mı var, bunu şimdiden tahmin etmek güç. Ancak bir gün bir Peru ya da Venezüella takımı "kurtarıcının rüyası"nı gördüğünde kurtarıldıkları belki de Güney Amerika'da herkesin taparcasına sevdiği futbol olacak. ■

Kupaya yeni bir tad getiren Once Caldas

Boca Juniors'u devirerek kupayı alırken, finalde sonucu belirleyen golü yine Pele atar.

Arjantin takımları devrede

1964 yılına gelindiğinde, Brezilya ve Uruguay hem Dünya Kupası'nı hem de Libertadores Kupası'nı ülkelerine getirmeyi başarmıştır. Copa

karşı çıkmadı mı?

▲Hayır, ben ve ailem böyle bir korkuyu hiç yaşamadık. Tam tersine ailem futbolcu olmam için bana sonuna kadar destek verdi.

Şöhret güzel bir duygu

▼Futbol oynama isteğinin altında yatan düşünce neydi? Para kazanmak ve şöhret olmak mı, yoksa bu oyuna olan sevgi mi ağır bastı?

▲Para tüm insanlar için bir ihtiyaç. Onu kazanmak için bir çaba harcarsınız elbette ama benim için öncelikli olan içimdeki futbol sevgisiydi. Tabii şöhret sahibi olmak da insanın hoşuna giden, mutluluk veren bir duygu. Neden olmasın?

▼Cordoba ve Mondragon gibi iki önemli kaleci varken çok genç yaşta Kolombiya Milli Takımı'nın kalesini devraldın. Sana bu şansın verilmesini sağlayan avantajların nelerdi?

▲Aslında Cordoba olsun, Mondragon olsun beni kendilerine rakip olarak görmediler. Tam tersine benim yetişmemde pay sahibi oldular. Bana güç verdiler, manevi açıdan destek oldular. Kolombiya Milli Takım Teknik Direktörü Reinaldo Rueda da bana çok güvendi ve yaşımın genç olmasına rağmen çekinmeden görev verdi.

▼Hem Cordoba'da hem de Mondragon'da topu oyuna sokma yetenekleri oldukça yüksek. Hiquita, Chilavert ve Rogerio Ceni de attıkları gollerle öne çıkan kaleciler. Güney Amerika'lı kalecilerin bu topa aşinalığının altında yatan nedir? Adeta bir futbolcu ustalığıyla kullanıyorsunuz topu. Bunun bir okulu mu var?

▲Kaleciliğin gelişimine göz attığımızda, geline son noktanın libero gibi oynamak olduğunu görüyoruz. Bir kaleci savunmanın son oyuncusu gibi oynamak zorunda. Bu görevi ne kadar başarıyla yapabilirse kalitesi o derecede artıyor. Bu noktada topun oyuna sokulması da büyük önem kazanıyor. Bir kalecinin bu özellikleri kazanabilmesi için çok çalışması gerekiyor. Vücut yapısının estetiği de son derecede önemli. Son olarak da iyi hesap yaparak topa vurmak ve onu arkadaşınla buluşturmak geliyor.

İyi kaleci de kötü gol yer

▼Kaleciadaki idolünün Cordoba olduğunu biliyoruz. Ancak Cordoba inanılmaz kurtarılar yaparken aynı inanılmazlıkta da kolay goller yiyor. Bir kalecinin bu tip gollerini yemesini nasıl değerlendiriyorsun?

▲Profesyonel bir kaleci için çok basit bir gol yemek anormal karşılanmamalı gereken bir durumdur. Oynadığınız onca maç içinde kalenizde defalarca tehlikeler oluşur ve bazen hiç olmayacak bir golü de yiyebilirsiniz. Ama bazen dışarıdan çok ko-

lay gibi görünen bir pozisyon aslında kaleci için o anda çok zor bir pozisyona da dönüşebilir. Dolayısıyla her iyi kaleci bazen dışarıdan kötü gibi görünen golleri yiyebilir.

▼Kaleci için "sahadaki yalnız adam", kalecilik için de "deli işi" gibi yorumlar yapılır. Bu konudaki düşüncelerini öğrenebilir miyiz?

▲Ben kendi adıma bu kategorilere girdiğimi düşünmüyorum. Ne yalnız adamım ne de yaptığım iş deli işi. Saha içinde işimi son derece ciddiye alırım, çünkü ben bir profesyonelim.

▼Kolombiya Milli Takımı kalecisi olduğun bir dönemde Türkiye'ye geldin. Bu kariyerinle Sakaryaspor'u seçme sebebin neydi? Avrupa'nın başka takımlarından ya da Türkiye'de başka kulüplerinden de teklif almış mıydın?

▲Kolombiya Milli Takımı'nın kalecisi olduğunuzda doğal olarak futbol piyasasında da tanınıyorsunuz. Dolayısıyla çok sayıda talibiniz çıkıyor. Elbette ben de Sakaryaspor'a gelmeden önce başka kulüplerden transfer teklifleri aldım. Ancak Kolombiya'nın son yıllarda yetiştirdiği iki büyük kalecinin Türkiye'de oynuyor olması dikkatimi buraya yoğunlaştırdı. Sakaryaspor'la ilgili de çok güzel bilgiler almıştım. Bana bu kulübün Hakan Şükür, Oğuz Çetin, Aykut Kocaman gibi değerleri Türk futboluna kazandırdığını anlatmışlardı. Buraya gelmeden önce Cordoba ile de konuşarak bu bilgileri teyit ettim ve Sakaryaspor'un benim için en iyi seçim olduğuna karar verdim. "Sakaryaspor benim için bir sıçrama tahtası olacak" diye düşündüm.

Türkiye bir futbol ülkesi

▼Buraya gelirken ülkemiz hakkında bir bilgin var mıydı?

▲Bu konuda sadece Oscar Cordoba'dan edinebildiğim bilgilere sahiptim. Cordoba bana Türkiye'nin çok güzel bir futbol ülkesi olduğunu anlatmıştı. Türkiye hakkındaki tek bilgim de buydu.

▼Nasıl bir ülkeyle karşılaşmayı düşünüyordun, karşılaştıklarını

Benim için önemli olan, insanların futbola yaklaşımının nasıl olduğudur. Eğer o ülkede futbol öncelikli bir konuma sahipse mutlu olurum. Türkiye de tıpkı benim aradığım gibi gerçek bir futbol ülkesi. İnsanlar son derece sıcak ve futbolla yakından ilgili.

Kolombiya'da futbolun görsel yönü daha ağır basar. Öncelik futbolun şov tarafındadır. Daha teknik ve bol sayıda pas üzerine kurulu bir oyun görürsünüz Kolombiya'da. Türkiye'de ise futbol daha fazla sonuca yönelik ve daha sert oynanıyor.

nasıl buldun?

▲Benim için önemli olan, bulunduğum ülkede insanların futbola yaklaşımının nasıl olduğudur. Eğer o ülkede futbol öncelikli bir konuma sahipse mutlu olurum. Türkiye de tıpkı benim aradığım gibi gerçek bir futbol ülkesi. İnsanlar son derece sıcak ve futbolla yakından ilgili. Sakaryaspor taraftarlarını da çok ateşli ve takımları için müthiş fedakâr buluyorum.

▼Kolombiya'da oynanan futbolla Turkcell Süper Lig'de oynanan futbol arasında bir kıyaslama yapabilir misin? Ne gibi farklılıklar var sence?

▲Kolombiya Ligi'nde futbolun görsel yönü daha ağır basar. Oradaki takımlar için öncelik futbolun şov tarafıdır. Daha teknik ve bol sayıda pas üzerine kurulu bir oyun görürsünüz Kolombiya'da. Türkiye'de ise futbol daha fazla sonuca yönelik ve çok daha sert oynanıyor.

▼Türkiye Ligi'nde geçirdiğin süre içinde tanıdığın kadarıyla beğendiğin oyuncular kimler?

▲Fenerbahçe kalecisi Rüştü, Galatasaray'ın golcüsü Hakan Şükür ve yine Galatasaray'ın genç oyuncusu Arda Turan'ı çok beğeniyorum. Bu arada Sakaryaspor'daki tüm futbolcuların da iyi oyuncular olduğunu söyleyebilirim.

İleride İngiltere'de oynamak istiyorum

▼Gelecekle ilgili nasıl planlar kuruyorsun?

▲Henüz yaşım çok genç olmasına rağmen uluslararası tecrübeye sahi-

bim diyebilirim. Kosta Rika'nın ardından şimdi de Türkiye'de oynuyorum. Gelecekteki asıl amacım ise bugüne kadar önemli başarılar kazanmış köklü bir Avrupa kulübünde forma giymek. Ülke olarak tercihim soracak olursanız İngiltere'de Premier Lig'de oynamak istediğimi söyleyebilirim.

▼Futbol dışındaki hayatından söz eder misin? Sakarya'daki günlerin nasıl geçiyor?

▲Aslında benim hayatımın çok önemli bir bölümünü futbol kapsıyor. Antrenman dışında evde internete girmeyi ve eşimle birlikte vakit geçirmeyi severim. Ancak Sakaryaspor'da tüm günümü tesislerde geçiriyorum.

▼Takım arkadaşlarınla saha dışındaki ilişkilerin nasıl?

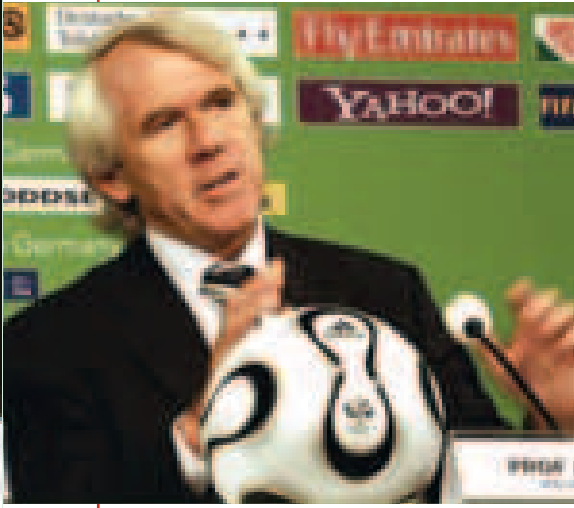
▲Sakaryaspor'a geldiğim günden beri hiç yabancılık çekmedim. Takım arkadaşlarımdan hepsi çok iyi insanlar, bana destek veriyorlar, yardımcı olmaya çalışıyorlar. Ben kendi lisansımı kullansam da vücut diliyle anlaşıyoruz. Ayrıca aynı dili konuştuğumuz Cappuro ve Cangele'nin varlığı da benim takıma uyum sağlamam açısından önemli bir avantaj olarak değerlendirilebilir.

▼Kendini geliştirmek adına neler yapıyorsun? Futbol dışındaki ilgi alanların neler?

▲Eğer antrenman yapmaktan fırsat bulsaydım İngilizce kursuna giderdim ve Sakarya'yı gezmek isterdim. Çalışma ve maç programımız o kadar yoğun ki halen bulunduğum şehri ve çevresini gezmeye fırsatı bile bulamadım. ■

Dopingle futbolcu olunmaz

Her sporun olduğu gibi futbolun da kan emici hastalıklarından birisi doping. Ancak geçmişle kıyasladığımızda futbolda doping olaylarında büyük bir azalma sağlandığını gözlemliyoruz. Alınan ciddi önlemler sayesinde 2006 Dünya Kupası bu anlamda tertemiz geçti. Son 12 yılını dopingle mücadeleye ayıran FIFA'nın Sağlık Kurulu Üyesi Prof. Dr. Jiri Dvorak, dopingin hiçbir futbolcuyu süper star yapmayacağını söylerken, kana yapılan doping uygulamaları konusunda da "Bunun takım sporlarında sağladığı etki oldukça zayıftır. Futbol sadece dayanıklılık gerektiren bir spor dalı değildir. Sürat, beceri, zihinsel metanet, taktiksel farkındalık ve biraz da şans unsuru gibi faktörleri kapsar. Zenginleştirilmiş kan nakli fayda sağlamaz" diyor.

FIFA Magazine'den derleyen:

Hasan Cemali

Futbolda dopingle mücadelenin miladı 1994 yılı sayılabilir. O yıl ABD'de düzenlenen Dünya Kupası'nda Arjantinli süper star Maradona'nın dopingli çıkması üzerine futbolun üzerine düşen ağır gölgeyi kaldırmak amacıyla ciddi çalışmalara başlayan FIFA, dopingle mücadelenin başına Prof. Dr. Jiri Dvorak'ı getirdi. Medikal Koordinatör unvanıyla işbaşı yapan ve tam 12 yıldır bu görevi sürdüren Dvorak, Almanya 2006'nın ardından "Dünya Kupası organizasyonunda dopingden eser kalmadı" açıklamasında bulundu. Peki, gerçekten doping futboldan elini çekti mi?

Önce doktorları ve oyuncularını eğittik

Prof. Dvorak bu soruya şu cevabı veriyor: "Almanya'daki Dünya Kupası gösterdi ki, yaptığımız çalışmalar meyvelerini vermiş. Yasak maddelere karşı verdiğimiz mücadelede başarıya ulaşmamız uzun süren çalışmaların eseri. Dopingin futbolda yeri olmadığını, performanslarını bu tür yasak ilaçlarla yükseltmeye teşebbüs edenlere cezalar vererek ortaya koyduk. Özellikle Dünya Kupası'nda taskımların doktorlarıyla işbirliği yapmaya büyük önem verdik. Böylece dopingin zararları oyunculara anlatıldı ve doping kullanımı sonucunda ortaya çıkan sağlık sorunları dile getirildi. Bu tür ilaçları kullanan hiçbir oyuncu süper star olmadı. Tam tersine, doping kullanan oyuncular sağlıklarını riske etti, kariyerlerini tehlikeye attı. Dopingin önüne geçebilmek için kulüp çalışanlarıyla doktorları bu konuda eğittik. Bu anlamda, bir he-

kime göre ağır kesici özelliği taşıyan bir ilaç bizim açımızdan uyarıcı olabiliyordu. Spor hekimliği yayınlarından *British Journal of Sports Medicine* 2006 Dünya Kupası'nda dopingle ilgili uyarılarda bulunarak dikkatleri çekmişti." Bu noktada akla FIFA'nın caydırıcılığı sağlamak için hangi sıklıkta test uyguladığı sorusu geliyor. Prof. Dvorak, son 12 yılda 35 turnuvada 3 bin 811 test yapıldığını söylüyor ve sadece dört örneğin pozitif çıktığını belirterek, "Bunlardan ikisinde ephedrine (1994 ve 2003) ve her ikisinden birinde de marihuana ile nandrolone bulundu. Toplam 3 bin 811 testten sadece dördünden çıktı doping maddesi. Ulaştığımız nokta binde birin biraz üzerinde bir sayı. Bu sonuçlar şunu gösteriyor ki futbol artık sistematik olarak doping tehlikesiyle karşı karşıya değil. Önlemler hassasiyetle ele alındığı sürece doping futbol içinde yaşam alanı bulamayacak" diyor.

Testlerin sıklık oranı yükseldi

Kamuoyundaki yaygın bir inanç testlerin yeterli sıklıkta yapılmadığı ve bu nedenle de suçluların ortaya

çıkartılmadığı. Ancak Jiri Dvorak, bu eleştiriye katılmadığını rakamlarla ortaya koyuyor:

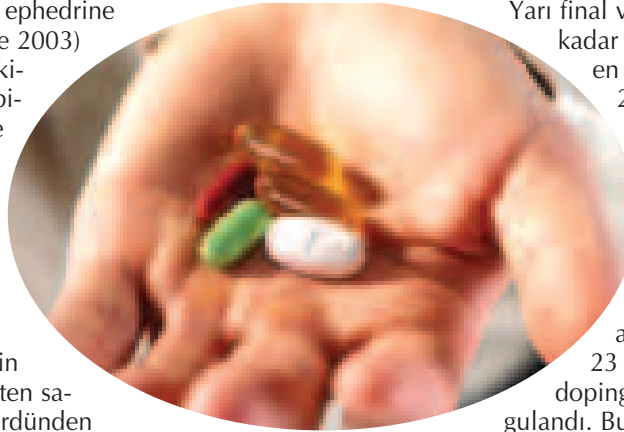
"Dünya Kupaları'nda testleri sürekli çoğalttık. 2002 Dünya Kupası elemeleri ve play-off'lar da dahil olmak üzere 726 oyuncuyu testlerden geçirdikten sonra 2006 Kupası elemelerinde 992 test uyguladık. Ayrıca özel maçlar dahil olmak üzere turnuva boyunca toplam 480 test yaptık. Almanya'daki Dünya Kupası grup maçlarında takımları 12 kez testlerden geçirdik. Yarı final ve finale kadar takımları en azından 20-22 kez teste tâbi tuttuk. Geçtiğimiz yıl dünyada genel anlamda 23 bin 478 doping testi uygulandı. Bu demek oluyor ki öteki spor branşları oranlarına göre testleri daha yüksek düzeyde tutuyoruz. Daha çok sporcu bu testlerden geçiriliyor. Pozitif test oranlarına bakılacak olursa diğer spor branşlarına göre futbol daha alt seviyelerde yer alıyor. İstatistikler FIFA'nın 2004'e oranla 2005 yılında daha fazla test yaptığını söylüyor. Çıkan pozitif sonucun alt seviyelerde olması ise sevindirici bulunuyor. Edindiğimiz bu gerçekler testlerin yeterince yapıldığını gösteriyor. Önlem ve eğitim dikkatle üzerinde durulması gereken hususlar. Önümüzdeki yıllarda dok-

torların bu konuda bilgilendirilmesinin yanı sıra oyuncular ayrıca uyarılarak dopingin ne denli sakıncalı olduğu gösterilecek. Onlara sağlıklarını riske atmaya değmeyecek bu olgudan uzak durmaları gerektiğini iyice anlatmak istiyoruz."

Kan yoluyla dopingin futbolda etkisi olmaz

Konuyla ilgili yeni bir iddia da sporcuların dayanıklılıklarını artırmak için direkt kan yoluyla doping maddesi aldıkları. Üstelik FIFA'nın 2006 Almanya Dünya Kupası sırasında böyle bir kan testi uygulaması da eleştiri konusu olmuştu. Prof. Dvorak, kan yoluyla yapılan dopingin takım sporlarında etkisinin düşük olduğunu savunuyor ve şunları söylüyor:

"Üre örneklerinden erythropoietin testi yaptık. Kan örnekleri alıp bunları laboratuarda tahlil etmenin kimseye bir faydası olmayacağını düşündük. Kana yapılan doping uygulamalarının bireysel alanda yarışan sporculara bir avantaj sağladığı doğrudur. Oysa takım sporlarında bunun sağladığı etki oldukça zayıftır. Futbol sadece dayanıklılık gerektiren bir spor dalı değildir. Sürat, beceri, zihinsel metanet, taktiksel farkındalık ve biraz da şans unsuru gibi faktörleri kapsar. Zenginleştirilmiş kan nakli fayda sağlamaz. Ben bir turnuvada bir takımın tüm oyuncularının kan naklini gerçekleştireceğine inanmıyorum. Bu imkânsızdır. Eğer doktorlar böyle bir uygulamada bulunacaklarsa çok ağır şekilde cezalandırılacaklarından emin olmalıdır." ■

Futbolun sponsoru,

80'li yılların ikinci yarısından itibaren sporun endüstrileşmesiyle birlikte, futbol ve diğer spor dallarının gelir kalemlerinde önemli sayılabilecek niteliksel bir değişim yaşandı. Sporda, özellikle de futbolda dijital yayın platformlarının giderek gelişip yaygınlaşması, futbol kulüplerinin gelirlerinin de değişimine yol açtı. Kulüplerin maç hâsılatı, reklam geliri gibi klasik gelir kalemlerine, bu gelişime paralel olarak medya gelirleri, sponsorluk ve merchandising gibi endüstriyel gelir kalemleri eklendi. Bu değişim ve gelişim, futbolun daha geniş kitlelere ulaşarak yaygınlaşmasına ve futbol gelirlerinin büyümesine neden oldu. Bu anlamda sponsorluk gelirleri günümüzde Avrupa'da ve dünyada önemli bir gelir kalemi olarak karşımıza çıkıyor. Avrupa ve dünyada ciddi bir büyüklüğe sahip sponsorluk gelirleri, bugün ülkemizde hâlâ yeterli bir büyüklüğe ulaşamamış olsa da spor kulüpleri ve futbol için önemli bir kaynak durumunda.

Tuğrul Akşar

Ekim ayında gazetelerin spor ve ekonomi sayfalarında Almanya'nın Schalke 04 kulübü ile Rusya'nın ünlü gaz şirketi Gazprom arasında beş yıllık 125 milyon euro tutarında bir sponsorluk anlaşmasının imzalandığı haberi yer alıyordu ve haber şu şekilde bitiyordu: “Bu anlaşma ile Schalke sadece Gazprom'dan yılda 25 milyon euro sponsorluk geliri elde edecek.” Bu anlaşma bile futbolun gelir kaynaklarının nasıl değiştiğini net olarak ortaya koyuyor. Gerçekten de 80'li yılların ikinci yarısından itibaren sporun endüstrileşmesiyle birlikte, futbol ve diğer spor dallarının gelir kalemlerinde önemli sayılabilecek niteliksel bir değişim yaşandı. Sporda, özellikle de futbolda dijital yayın platformlarının giderek gelişip yaygınlaşması, futbol kulüplerinin gelirlerinin de değişimine yol açtı. Kulüplerin maç hasılatı, reklam geliri gibi klasik gelir kalemlerine bu gelişime paralel olarak medya gelirleri, sponsorluk ve merchandising gibi endüstriyel gelir kalemleri eklendi. Bu değişim ve gelişim, futbolun daha geniş kitlelere ulaşarak yaygınlaşmasına ve futbol gelirleri-

nin büyümesine neden oldu. Bu anlamda sponsorluk gelirleri günümüzde Avrupa'da ve dünyada önemli bir gelir kalemi olarak karşımıza çıkıyor. Avrupa ve dünyada ciddi bir büyüklüğe sahip sponsorluk gelirleri, bugün ülkemizde hâlâ yeterli bir büyüklüğe ulaşamamış olsa da spor kulüpleri ve futbol için önemli bir kaynak durumunda.

Sponsorluk sporun desteği

Sport Business Associates'e göre küresel bazda spora ayrılan sponsorluk harcamalarının toplamı 2006 yılında yaklaşık 33.6 milyar dolar düzeyinde. Bu rakam bundan dört yıl önce 24.4 milyar dolar civarındaydı. Futbolun payına düşen rakam ise yaklaşık 8.5 milyar dolar. Bu haliyle diğer spor dalları, özellikle de Kıta Avrupası dışındaki takım sporları, futboldan daha fazla gelir elde ediyor. Avrupa'da futbolun sponsorluktan elde ettiği toplam tutar ise Deloitte'un yıllık finansal raporlarına göre 2.6 milyar dolar civarında. Bu tutayla paylaşımına bakıldığında beş büyük ligin bu pastadan aldığı pay

yüzde 52'ye yaklaşırken, diğer 47 UEFA üyesi ülkenin aldığı pay sadece yüzde 48 seviyesinde kalıyor. Sponsorluk gelirlerinin en fazla yarattığı turnuvaların başında şüphesiz ki, Dünya Kupası organizasyonları geliyor. 2006 Dünya Kupası'nın onbeş resmi sponsoru olan Adidas, Budweiser, Avaya, Coca-Cola, Continental, Deutsche Telekom, Emirates, FujiFilm, Gillette, Hyundai, MasterCard, McDonald's, Philips, Toshiba ve Yahoo'nun, bu turnuvaya yaklaşık 896 milyon dolar tutarında sponsorluk desteği sağladıkları FIFA tarafından ifade edildi. FIFA'nın açıklamalarına göre 2006 Dünya Kupası'nda elde edilen 2.4 milyar dolar pazarlama gelirinin 896 milyon dolarlık kısmını sponsorluk gelirleri oluşturuyor. Daha şimdiden Adidas, Hyundai, Coca-Cola, Sony, Visa ve Emirates 2010'da Güney Afrika'da düzenlenecek Dünya Kupası için 130 milyon dolar civarında sponsorluk desteği vereceklerini FIFA'ya taahhüt etti.

Sponsorluk kurumunun genel olarak marka ve markalaşabilen kulüplere odaklandığını görüyoruz. Nitekim bu gelirden en fazla payı alan kulüplere bakıldığında karşımıza futbolda uluslararası marka olabilmeyi becerebilmiş futbol kulüpleri çıkıyor. En yüksek sponsorluk gelirini elde eden kulüp olarak karşımıza 93.7 milyon dolarla Chelsea çıkıyor. Chelsea'yi ise 92.1 milyon dolarla Bayern Münih takip ediyor. Özellikle Alman ve İtalyan liglerinde sponsorluk gelirlerinin büyük kısmı ligi domine eden takımlar arasında paylaşıyor. Ancak İngiltere'de durum biraz daha farklılık gösteriyor. Bununla birlikte Kıta Avrupası'nda en yüksek sponsorluk sözleşmeleri de yine Premier Lig'de imzalanıyor. Arsenal'in Emirates ile

yaptığı sponsorluk sözleşmesinin tutarı yüz milyon sterlin civarında... Aşağıdaki tabloda yer alan tutarlar sadece sponsorluk gelirleri olup, ticari sözleşmelerden doğan gelirler dikkate alınmamıştır.

Avrupalı Zengin Kulüplerin Yıllık Sponsorluk Gelirleri

Sıra	Kulüp	Milyon \$
1	Chelsea	93.7
2	Bayern Münih	92.1
3	Man.Utd.	80.6
4	Real Madrid	78.1
5	Juventus	75.5
6	Milan	65.8
7	B. Dortmund	51.5
8	Arsenal	44.9
9	Liverpool	34.9
10	Schalke 04	32.3
11	Tottenham H.	25.6
12	Ajax	19.8
13	Celtic	18.9
14	Newcastle	16.5
15	Aston Villa	16.2
16	West Ham	14.8
17	Southampton	13.2
18	G. Rangers	7.5
19	Sunderland	7.3
20	Porto	3.2
	Fenerbahçe	8.7
	Galatasaray	6.5
	Beşiktaş	4.5

Ülkemiz futbolunda sponsorluk gelirleri toplamı yaklaşık 65 milyon dolar civarında. Bu tutarın yüzde 30'u ise yukarıdaki tablodan da görüleceği üzere üç büyüklere gidiyor. Futbol dışında diğer 21 branşın toplam sponsorluk geliri ise Gençlik Spor Genel Müdürlüğü rakamlarına göre 3.7 milyon YTL tutarında. 21 dal içinde saymadığımız basketbolda ise özellikle son zamanlarda kurumların özel sponsorluk sözleşmeleri de yine Premier Lig'de imzalanıyor. Arsenal'in Emirates ile

sponsorun futbolu!

Avrupa futbolunda sponsorluk

Bugün Avrupa futbol pastasının büyüklüğü Deloitte'un raporlarına göre 12.5 milyar dolar civarında. Bu pastanın yaratılmasında Avrupa futbolunu domine eden beş büyük ligin payı ise yüzde 64'e ulaşmış vaziyette.

Avrupa futbol pastasının yaratılmasında beş büyük ligde gelirlerin dağılımı içinde sponsorluk gelirlerinin yüzdesel dağılımı, ülkemiz rakamları ile birlikte aşağıdaki tabloda gösteriliyor.

Gelir kalemleri (%) Sponsorluk gelirleri	İngiltere 18	İtalya 13	İspanya 9	Almanya 22	Fransa 18	Türkiye 13	5 BL Ort. % 16
--	--------------	-----------	-----------	------------	-----------	------------	----------------

Yukarıdaki tabloyu dikkatli incelediğimizde, ülkemiz sponsorluk gelirlerinin, toplam futbol pastası içindeki orantısal payı, beş büyük ligle benzerlik gösteriyor. Dört büyük kulübün ortalamasıyla oluşturduğumuz sponsorluk gelirleri yüzdesi ülkemizde yüzde 13 düzeyinde seyrediyor. Bu oran beş büyük ligin ortalaması olan yüzde 16'dan üç puan daha düşük düzeyde görünüyor... Avrupa futbol gelirleri içinde sponsorluk gelir dağılımı en yüksek lig olarak karşımıza Alman Bundesliga çıkıyor. Bundesliga'da yaratılan futbol gelirlerinin yüzde 22'si sponsorluktan geliyor. Almanya'yı sırayla İngiltere ve Fransa takip ediyor. Beş büyük ligden birisi olan La Liga'nın ise gelirlerinin sadece

yüzde 9'u sponsorluktan geliyor.

Avrupalı futbol kulüplerinde sponsor firmalar

Dünya futbol pastasının yaklaşık üçte ikisinin üretildiği Kara Avrupası'nın, aynı zamanda sponsorluk gelirlerinin önemli bir kısmının da yaratıldığı bir bölge olduğunu söyleyebiliriz. Sponsorların genelde futbolda yöneldiği kulüpler uluslararası markalaşabilmiş kulüpler. Nitekim bugün Avrupa futboluna damgasını vuran marka kulüpler ve bunların son sponsorları aşağıdaki tabloda dikkatlerinize sunuluyor.

Kulüpler	Teknik Malzeme Sponsoru	Ana Sponsor	Sponsorların Sektörleri
Manchester United	Nike	AIG	Sigorta
Borussia Dortmund	Nike	Warsteiner	İçki
Real Madrid	Adidas	Ben-Q Mobile	İletişim
Inter	Nike	Pirelli	Otomobil
Schalke 04	Adidas	Victoria	Finansal
AS Roma	Diadora	Yok	Yok
AC Milan	Adidas	Bwin	Online Casino
Celtic	Nike	Carling	İçki
Barcelona	Nike	Unicef	
Bayern Münih	Adidas	T-Mobile	İletişim
Newcastle United	Adidas	Northern Rock	Finans
Olympique Marsilya	Adidas	N9UF (Cegitel)	İletişim
Rangers	Umbro	Carling	İçki
Valencia	Nike	Toyota	Otomobil
Hamburg SV	Puma	Emirates	Havacılık
Liverpool	Adidas	Carlsberg	İçki
Lazio	Puma	INA Assitalia	Sigorta
Atletico Madrid	Nike	KIA	Otomobil
Paris Saint-Germain	Nike	Emirates	Havacılık
Juventus	Nike	Tamoil	Enerji/Petrol
Feyenoord	Kappa	Fortis	Finans
Leeds United	Admiral	Bet24	Online Casino
Chelsea	Adidas	Samsung Mobile	İletişim
Arsenal	Nike	O2	İletişim
Real Betis	Kappa	Globet.com	Oyun/Eglence
Ajax	Adidas	ABN AMRO	Finans
Anderlect	Adidas	Fortis	Finans
Olympiakos	Puma	Vodafone	İletişim
Porto	Nike	Port.Telecom	İletişim

Bu tabloyu incelediğimizde genelde otomotiv, iletişim ve finans kesiminden firmaların sponsorluğa destek verdiklerini görüyoruz. Bu sektörlerde aynı zamanda lider konumunda olan firmalar, lider kulüplere sponsor oluyor. Teknik malzeme sponsorluğunda Nike'ın açık ara üstünlüğü bulunuyor. Nike'ı ise “düşman kardeş” Adidas takip ediyor. Kulüplerin yeşil sahalarda başarısı, sponsorlar için de aynı anlamı ifade ediyor. Kazanan kulüp, sponsoruna da kazandırıyor. Endüstriyel futbolun en önemli bakımından da Avrupa'nın bir numaralı ligi. Yıllık 2.6 milyar dolar gelir yaratan Premier Lig'de sponsorluk gelirlerinin payı yüzde 18 civarında.

2006 Dünya Kupası'nda sponsorluk

Bu turnuva nedeniyle 21 resmi sponsorun yapmış olduğu harcamalar toplamı 850 milyon dolar

civarında gerçekleşti. Ancak diğer sponsorların da harcamalarını dikkate aldığımızda toplam sponsorluk harcamaları 1.4 milyar dolara ulaştı. 32 takımın katıldığı Dünya Kupası'nda forma sponsorları olarak karşımıza çıkan üç firma vardı. Bu firmalardan Adidas 6 ülkenin (Almanya, Arjantin, Trinidad ve Tobago, Japonya, Fransa ve İspanya) teknik malzemelerini sağlarken; Puma 12 takımın teknik malzemesini sağladı. Bu ülkelerin içinde şampiyon İtalya da bulunuyor. Final bu anlamda Adidas-ligi Premier Lig, yarattığı gelirler bakımından da Avrupa'nın bir numaralı ligi. Yıllık 2.6 milyar dolar gelir yaratan Premier Lig'de sponsorluk gelirlerinin payı yüzde 18 civarında.

Hyundai, Coca Cola, Adidas, Continental, Emirates, Fujifilm, Gillette, MasterCard, McDonalds, Philips, Toshiba ve Yahoo gibi ünlü markaların ödediği toplam sponsorluk rakamı 850 milyon dolara ulaşmış durumda. Bu konuda *Zaman Gazetesi Sporvizyon* ekinde çıkan araştırmadan bazı bilgilere bir göz atalım.

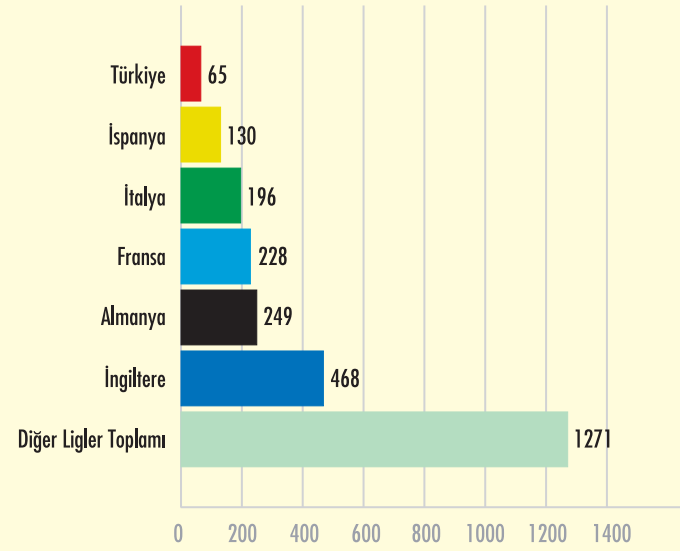
Bu sponsorlar içinde en önemli sponsor olarak karşımıza Alman Adidas çıkıyor. Alman spor giyim firması Adidas, şampiyonanın başlamasına kısa süre kala en büyük reklam kampanyasını başlattı. Firmanın kampanya için ayırdığı bütçe 200 milyon dolar civarında. Adidas, 8 yıl boyunca Dünya Kupası'nın sponsoru olmak için 350 milyon dolar öde-

yecek. Dünya Kupası'nın maçlarında da Adidas'ın "Team Geist" (Takım Ruhu) isimli topu kullanıldı. Adidas, bu toplardan bugüne kadar 10 milyon civarında sattı.

Ülkemizdeki sponsorluk desteğinin Avrupa ile karşılaştırılması

Avrupa futbolunda ve ülkemizde sponsorluk gelirlerini kıyasladığımızda karşımıza yandaki tablo çıkıyor. Tablodan da görülebileceği üzere, Avrupa futbolunda en yüksek sponsorluk gelirini 468 milyon dolarlık tutarla Premiership yaratıyor.

Avrupa Futbolunda ve Ülkemizde Sponsorluk Gelirleri (Milyon Dolar)

Premier Lig ile en yakın ikinci büyük lig Bundesliga arasındaki sponsorluk gelirleri farkı tam 219 milyon dolar. Premier Lig yarattığı 2.6 milyar dolarlık futbol geliriyle zaten Avrupa futbolunun en zengin ligi konumunda. İngiliz Ligi mutlak değer olarak Alman Bundesliga'dan daha fazla sponsorluk geliri elde etmesine karşın; yerel lig gelirlerinin bileşimine bakıldığında Bundesliga gelirleri içinde sponsorluk gelirlerinin payı yüzde 22 civarında. Bu oran Premier Lig'de ise yüzde 18 düzeyinde. Bu bağlamda Bundesliga'nın endüstriyel gelişim içerisinde daha fazla sponsoru futbola çekebildiği görülüyor. Ülkemiz özelinde ise 500 milyonluk futbol pastamızın 65 milyonu sponsorluktan geliyor. Yani toplam futbol gelirlerimizin yüzde 13'ünü sponsorluk gelirleri oluşturuyor. Toplam sahip olduğumuz futbol geliri içinde sponsorluk gelirlerinin payı Avrupa normlarında olmasına karşın, sponsorluk kurumunun yarattığı toplam 65 milyon dolarlık gelir, toplam 2.4 milyar dolarlık Avrupa futbol sponsorluk gelirinin sadece yüzde 3'üne tekabül ediyor. Bu oranı sponsorluk kurumunun ülkemizde yeterli düzeyde çalıştırılmadığının bir göstergesi olarak algılamamız gerekiyor. Bu durum

aşağıdaki tablodan da net olarak görülüyor. Bu tablo bize Avrupa futbol pastasında sponsorluk gelirlerinin, lokal ligler çerçevesinde nasıl dağıtıldığını gösteriyor. Avrupa futbolunun gelişimine destek olmak üzere toplam 2.4 milyar dolar civarında bir fon, futbol kulüplerine bloke edilmiş durumda. Bu dağılım içinde beş büyük ligin payı yüzde 52'ye ulaşırken, diğer 47 ligin payı ise yüzde 48 civarında. Şüphesiz bu çarpık ve dengesiz dağılım, beş büyük lige rekabette büyük üstünlük sağlıyor.

Sonuç

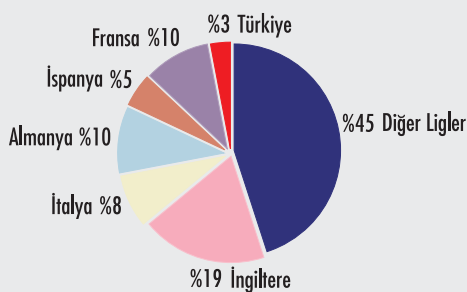
Sonuçta; sponsorluk gelirleri bugün endüstriyel futbolun yarattığı önemli gelir kalemlerinden birisi konumuna gelmiş durumda... Günümüzde kurumsal firmalar digital yayın olanakları aracılığıyla futbolun ve sporun popülerliğini kullanarak, imajlarını küreselleştirebilmek amacıyla yoğun bir şekilde sponsorluğa yöneliyor ve bu amaçla yüz milyon dolarlara ulaşan devasa sponsorluk bütçeleri yapıyor. Bütçeledikleri bu tutarları da marka olabilmis kulüplerin emrine sunuyor. Bu sözleşmelerle sponsor firmalar kendi kurumlarının tanınırlığı ve imajlarını futbol endüstrisi aracılığıyla yeryüzünde üç milyar insana ulaştırırken; futbol da bu sözleşmelerden milyarlarca dolar gelir elde ediyor. Her iki tarafın da yararına olan bu sözleşmeler zaman zaman futbolu genel olarak da etkileyebiliyor. Maç saatlerinin düzenlenmesinden tutun da hangi oyuncunun yeşil sahalarda olması gerektiğine kadar futbolu yönlendirebiliyor.

Bu gelir kaleminden daha fazla pay alabilmenin yolu ise marka olmaktan ve uluslararasılaşmaktan geçiyor. Biz ne yazık ki bugünkü konumumuz itibarıyla Avrupa

futbol pastasından hak ettiğimiz payı almaktan çok uzağız. Kısa zamanda da bu durumumuzun değişmeyeceği görülüyor. ■

Avrupa Futbol Pastasında Sponsorluk Gelirlerinin Dağılım Yüzdeleri

Başarının sonu yok

Walter Zenga

▼Son Dünya Kupası'nda oynamadınız ama yine de adınızdan çok söz edildi. Kupa tarihinde 518 dakika gol yemeyen kaleci olarak rekor sizdeydi ve Buffon bu rekoru 66 dakikayla kaçırdı. 1990 yılından bu yana böyle bir unvanı taşımak sizde ne gibi duygular uyandırıyor?

▲Bu öyle bir şey ki, insanı çok mutlu ediyor. O dönemde Baresi, Bergomi, Maldini gibi çok büyük defans oyuncularıyla oynamıştım. Onlar çok muhteşem oyunculardı. Bu rekora sahip olmak sizi hayatınız boyunca gündemde tutuyor ve gerçekten çok güzel bir şey anlamını taşıyor aynı zamanda.

▼Peki, o rekora hâlâ sahip olmanızın teknik direktörlük kariyerinize bir katkısı olduğunu düşünüyor musunuz?

▲Tabii ki katkısı var. Futbolcularınıza bir şeyleri verdiğiniz zaman onlar sizin ne demek istediğini-zi daha kolay anlıyor.

▼Siz de, rekorunuza yaklaşan Buffon da İtalyan-sınız. Daha önce de Dino Zoff vardı. Sizin döneminizde Peruzzi, Pagliuca gibi önemli kaleciler İtalya Ligi'nde oynadı. İtalyanların iyi kaleci yetiştirmesindeki sır nedir?

▲İtalya her zaman çok iyi bir ekole sahip oldu. Ama bu ekol şimdi biraz kayboluyor. Çünkü Buffon'un arkasında çok iyi kaleciler yok artık. Pagliuca, Peruzzi, Fontana gibi isimler 40 yaşları-na geldiler ve oynamaya devam ediyorlar. Bir bakış açısına göre demek ki bu kaleciler çok iyi-ler ve hâlâ oynuyorlar. Ama diğer bir bakış açısından da görülür ki, diğer kaleciler onların yerini alamıyor.

▼Türkiye'de “Kaleciden iyi teknik direktör ol-maz” gibi bir anlayış vardır. Bu konuda ne düşün-üyorsunuz?

▲Kesinlikle aynı fikirde değilim. Şu anda aklıma isim olarak sadece Razvan Lucescu geliyor. Lu-cescu'nun oğlu. Rapid Bükreş'in Teknik Direktö-rü ve çok başarılı birisi. Onun dışında da eskiden kalecilik yapan ve bugün çok başarılı teknik di-rektör olan birçok kişi var. Bu görüş, futbol üze-rinde çok fazla konuşulan ama hiçbir anlamı ve değeri olmayan bir söylem. Ben teknik direktör-lük yaptığım dönemde Romanya Ligi'nde şampi-yon oldum, Sırbistan Ligi'nde hem lig hem kupa şampiyonluğunu kazandım, Steaua Bükreş'te de UEFA Kupası'nda Beşiktaş'a karşı oynadık ve ra-kibimizi eledik. O dönemde Beşiktaş'ın başında Del Bosque vardı.

Oyunculuk kariyeri önemli değil

▼Bir başka görüş de kalecinin bulunduğu ko-numdan oyunu daha iyi gördüğü ve okuduğu yö-nünde. Oynadığınız dönemdeki bu konumunu-zun teknik direktörlüğünüze bir katkı yaptığını düşünüyor musunuz?

▲Bir teknik direktörün başarısı için belirleyici olan şeyler hangi mevkide oynadığından çok,

36 | TamSaha

Inter ve İtalya Milli Takımı'nın kalesini koruduğu dönemlerde gerçek bir devdi. İtalya 90'da kırdığı gol yememe rekoru, Dünya Kupaları tarihinin raflarında hâlâ en üst sırada duruyor. “Dünya üzerinde gezmeyi seviyorum” diyor, diğer İtalyanlardan farkını, ülkesinde değil, ABD, Romanya, Sırbistan ve şimdi de Türkiye'de çalışarak koyuyor ortaya.

Değişik kültürlerle yaşamının sırrına ermiş biri. Steaua ve Kızılyıldız'da elde ettiği zaferlerin ardından Gaziantepspor'u “beşinci büyük” yapmayı amaçlıyor. Balkanların futboldaki en büyük sorununu “Oyuncular bir-iki maç kazandığında kendilerini dünya starı zannediyor” sözleriyle özetliyor ve “Oysa başarının sonu yok. Beni bulduğum hiçbir nokta tatmin etmez, hep daha iyisini ararım” diyor.

Mazlum Uluç

karar vermek, bilgisini karşısındakilere aktarabil-mek ve yönetmektir. Çünkü çok büyük teknik di-rektörlerin, büyük futbolcular olmadığını görüyo-ruz. Bu durum da bazı fikirler üzerinde tekrar dü-şünmemizi gerektiriyor. Büyük futbolcu olmayan ama teknik direktörlüklerinde kendisini tüm dün-yaya kabul ettiren insanların, gruplarını çok iyi tanıdıklarını, mükemmel yönettiklerini ve doğru kararlar verdiklerini görüyoruz.

▼Anladığım kadıyla lider olmakla ilgili bir şey bu.

▲Kesinlikle.

▼Kendinizi de iyi bir lider olarak tanımlıyor mu-sunuz?

▲Bunu bana değil, futbolcularıma sormanız gerekir.

▼Sert ve disiplinli bir teknik adam olarak tanı-nıyorsunuz. Saha kenarından oyuna sürekli müda-hale ediyorsunuz. Futbolcularınızla ilişkilerinizi nasıl yönetiyorsunuz?

▲Herkesin kendine has bir karakteri vardır. Me-sela Goran-Sven Eriksson fazla disiplinli olmayan bir teknik adam gibi görünür. Son derece sakin bir tarzı olduğu zannedilir. Aslında bu aldatıcı bir görünümdür. Onunla Sampdoria'da iki yıl birlikte çalıştım. Karar alma zamanı geldiğinde olaya müdahale etmesi gerekiyorsa kesin tavrını koyar-dı. Bazı antrenörler vardır ki maçı oynar, oyunun içinde yer alır. Bazıları ise dışında kalır. Bu da herkesin karakteriyle ilgilidir. Ben maçın içinde yaşayan antrenörler sınıfındayım.

▼Bu disiplinli ve heyecanlı tavrınız futbolcuları-nızla ilişkilerinizi nasıl etkiliyor?

▲Onları motive ediyor. Ben şunu istiyorum; be-nim futbolcum oynadığı maçın ardından gelen müsabakada çok daha iyi oynasın. Bir sonrakinde daha da iyi olsun. Bunu başarabilirler. Elbette se-zonun her döneminde 3-0 kazanamazsınız. Za-ten bu yüzden oyuncu grubunuzu iyi yönetmeyi bilmek ve onları cesaretlendirmek, yüreklendir-mek gerekir. Soyunma odasına bazen çok yumu-şak bir sesle girersiniz, bazen de kendinizi hisset-tirirsiniz. Bir antrenör her zaman çok iyi bir lider olmalı ve hepsinden önemlisi, kendi grubunu çok iyi tanımalı.

Antrenör maç sonuçları üzerinde yaşayamaz

▼Yönetmek ve lider olmak sonradan öğrenilebi-len şeyler mi yoksa bu özelliklerin doğuştan mı gelmesi gerekiyor?

▲Bunlar insanın içinde olmalı. Bazı çok büyük antrenörler yüksek seviyede futbol oynamadı. Ama içlerinde yönetmek ve iletişim kurmak gibi özellikler olduğu için bu noktalara geldiler. Yedek kulübesinde oturduğumda bazen oyuna müdahale etmem ve değişiklik yapmam gerekir. Bu değişikliği yaptığımda tribündeki herkes benimle aynı fikirde olmaz.

Çok büyük teknik direktörlerin, büyük futbolcular olmadığını görüyoruz. Bir teknik direktörün başarısı için belirleyici olan şeyler hangi mevkide oynadığından çok, karar vermek, bilgisini karşısındakilere aktarabilmek ve yönetmektir.

ABD'de oynarken, teknik direktörlüğe başladım. O dönemde kendimi altı-yedi kere oyundan çıkarmak zorunda kaldım. Bunu da gruba “Eğer birisi gerçekten iyi oynamıyorsa o zaman onu değiştirmek gerekir” anlayışını yerleştirmek için yaptım.

Türkiye'de maçımın kasetini elime alabilmek için beş gün beklemek zorundayım. Dünyanın her yerinde antrenörler maçın oynandığı akşam kasetlerini alır, izler ve çalışma programlarını buna göre belirler. Türkiye'deki bu uygulamaya inanamıyorum.

Ramazan ayında ilk bir hafta ne yapacağımı bilemedim, sonra Scala ve Lucescu'yla görüştim. Futbolcularımla da konuşup antrenmanı saat 10.30'a aldım. Oruç tutmayı yasaklamayı düşünmedim çünkü ben oyuncularına önce insan olarak saygı duyuyorum.

Bunu şunun için söylüyorum; teknik adamın karar vermeyi bilmesi ve doğru kararlar vermesi, bu kararlarla herkesi ikna etmesi lazım. Bu konuda bir örnek vermek istiyorum. Fenerbahçe ile oynadığımız kupa maçında Drincic'i oyuna soktum. İki dakika sonra attığı şut üst direktten döndü. Sonra Fenerbahçe maçı kazandı. Herkes Fenerbahçe'nin değişikliklerinin çok daha iyi olduğunu söyledi. Peki, Drincic oyuna girdikten sonra attığı şut direktten dönmeyip de gol olsaydı ne yazacaklardı? Bu demektir ki, antrenör maç sonuçları üzerinde yaşayamaz. Olumlu ve olumsuz sonuçlar üzerinde mukayese yapamaz. Her zaman doğru olan şeyi okumasını bilmelidir.

▼İtalyan teknik adamlar genelde ülkelerinde çalışır. Ancak siz ABD'de başladınız, ardından Romanya, Sırbistan ve şimdi de Türkiye'desiniz. Bu tercihlerin sebebi nedir?

▲Evet, İtalyan teknik adamlar genellikle ülkelerinde çalışır ama ben tam tersine hep yurtdışında teknik direktörlük yaptım. Futbolculuk kariyerimi ABD'de bitirdim ve teknik direktörlüğe de orada başladım. ABD'de futbolcu-antrenör olarak görev yaptım ve o periyot kesinlikle hayatımın en zor dönemi. Çünkü aynı anda iki farklı rolde görev yapmak çok zor. Ancak o tecrübe bana büyük katkı sağladı.

6-7 kez kendimi oyundan çıkardım

▼Evet, futbolcu-antrenör olmak zor olmalı. Çünkü oyuncularla hem arkadaşsınız hem de onların üzerinde bir konumunuz var.

▲O dönemde kendimi 6-7 kere değiştirmek zorunda kaldım. Bunu da gruba "Eğer birisi gerçekten iyi oynamıyorsa o zaman onu değiştirmek gerekir" anlayışını yerleştirmek için yaptım. Oyuncularımın 30 maçın hepsinde çok iyi oynamasını isterim. Bugünkü futbol takımlarında bunu sağlamak çok zor. Çünkü üç günde bir maç yapıyorsunuz. Oyuncularınızın hepsine inanmanız ve onları da inandırmanız gerekiyor. Eğer siz 10 gün içinde çok önemli maçlar oynayacaksanız, bazı oyuncularınızı daha fazla oynatacaksınız ve onların üzerinde duracaksınız. Ama ben başkanına her zaman şunu söylüyorum, "Elimde 25 kişilik bir futbolcu listesi olursa her zaman daha iyi olacaktır." Onları sadece fotoğraf çekmek için değil, hepsini oynatmak için istiyorum. Ben antrenmanlarımı sadece Pazar günü maç kazanmak için yapmıyorum. Kendi grubumun tümünün daha iyi bir seviyeye getirmek ve onları geliştirmek için yapıyorum.

▼Teknik direktörlük kariyerinizin gelişiminde hep Balkan ülkeleri var. Bunun sebebi nedir?

▲Başlangıçta beni Romanya'ya çağırdılar. FC National'da çalıştım. Bir sezon önce ikinci olmuşlardı ve kupada

şampiyon olmak istiyorlardı. Başkanları 1980'li yıllarda UEFA Kupası'nda oynarken arkadaşım. Onunla dostluğumuz vardı. National'le kupa finalini oynadık. Ardından Steaua Bükreş'e geçtim, oradan Kızılyıldız'a ve şimdi de buradayım. "Neden Balkanlar?" sorusuna gelince, eğer siz iyiyse ve başarılıysanız yakın çevrenizdeki takımlar sizi beğeniyor ve istiyor. Üç yıl içindeki antrenörlük hayatımda 28 tane UEFA Kupası maçı oynadım, 2 tane ülke kupası kazandım ve 2 de lig şampiyonluğu yaşadım. Bu durumda izlenmem ve istenmem normal.

Dünya üzerinde gezerken mutluyum

▼Peki, bu süreçte İtalya'dan bir talep gelmedi mi?

▲Tabii ki geldi, ancak ben İtalya'da çalışmak için o kadar da deli olmuyorum açıkçası. Kendimi dünya üzerinde gezerken de mutlu hissediyorum.

▼Gaziantepspor'un teklifi size nasıl ulaştı ve ilk etapta neler düşündünüz?

▲Beni geçen sezon istemişlerdi. Ama o sırada Kızılyıldız'la görüşüyordum ve bir-iki İtalyan takımından da teklif almıştım. Bazen bir şeyleri hissederken diğerlerini hissetmiyorsunuz. Demek ki o sırada gelen teklif doğru bir zamanda gelmemişti, ikinci teklif ise doğru zamanda geldi.

▼Bir internet sitesinde eşinizin Belgrad'da mutlu olmadığını ve bu nedenle Kızılyıldız'dan ayrıldığınızı okudum.

▲Kızılyıldız'dan başka sebeplerle ayrıldım ve bunları söylemem hoş olmayacak. İnternet olağanüstü güzel bir şey ama bir problem var, herkes ne isterse onu yazabiliyor. Ama bazen gerçekler çok farklı olabiliyor.

Maç kasetlerini 5 gün sonra alabiliyorum

▼Peki, Gaziantep şehrini nasıl buldunuz? Kulübün sahip olduğu imkânlar ve tesislerle ilgili neler düşünüyorsunuz?

▲Burada çok mutluyum. Elbette bazı problemler de var ve her şey dört dörtlük diyemem. Çünkü ben farklı bir düşünce yapısından ve kültürden geliyorum. Her antrenör de bir yenilik getirir ve bu yenilik de belli bir süreden sonra yerleşir. Eski alışkanlıklar oturmuştur ve kendinizi anlatabilmeniz için zaman gerekir. Yalnız burada çok zor olan bir şey var. Futbol kalitesi ve futbola verilen önem açısından çok önemli bir ülkede, Gaziantepspor gibi Süper Lig'de mücadele eden bir takımın teknik direktörü olarak, kendi maçımın kasetini izlemek için 5 gün beklemek zorundayım. Bu durum bana öyle ilginç geliyor ki. Üstelik hiçbir antrenör bu konuda tek kelime etmiyor.

▼Neden 5 gün beklemek zorunda

kalıyorsunuz?

▲Maçları yayıncı kuruluş çekiyor ve bu kasetler bizim elimize Çarşamba veya Perşembe günü ulaşıyor. Süper Lig'deki diğer teknik direktörlere sormak istiyorum, kendi maçlarının kasetleri ellerine ne zaman geçiyor? Zaten zor olan bir işimiz var ve zaman kaybediyoruz. Fenerbahçe, Beşiktaş, Galatasaray ve Trabzonspor'un böyle bir problemi yok. Maçları sürekli canlı olarak yayınlanıyor ve onlar da yayını kolayca alabiliyor. Ama ben bu takımlarla oynadığım karşılaşmaların dışındaki diğer 26 maçımda ne yapacağım?

▼Romanya'da durum nasıldı?

▲Orada maçların tümü paralı kanallardan naklen yayınlanır. Biz de maçlarımızı hemen kayda aldık. Türkiye'deki bu duruma inanmıyorum. Maçım bittiği zaman o karşılaşmanın kasetini elime almak en doğal hakkım. Çünkü bir teknik direktör olarak çalışma şeklimi ve antrenman programımı o maça göre belirleyeceğim. Ama görsel olarak elimde hiçbir şey yok. Ekibimi karşıma alıyorum ve inanılmayacak şekilde bir çalışma yapmak zorunda kalıyorum. Dünyadaki bütün antrenörler, maçları bittiği zaman kaseti ellerine alır. Bu bir klasiktir. Mesela bana "Yayıncı kuruluş senin maçını yayınlamıyor ama ertesi gün sabah 05.00'te banttan veriyor" deseler, o saatte kalkar ve kayda alırım. Yayın programının bir ekonomik problem olduğunu biliyorum ve bunu anlıyorum. Ama ben de iki maç kaybedersem gönderilirim. Bu nedenle Süper Lig'deki diğer antrenörlerle bu konuyu konuşmak istiyorum. Kendilerini nasıl organize ediyorlar, nasıl çalışıyorlar, bunu bilmek istiyorum. Bunun dışında Gaziantep'te ve Türkiye'de kendimi çok iyi hissediyorum.

▼Gaziantepspor'a ilk geldiğinizde ek-sik gördüğünüz ve değiştirmek istediğiniz şeyler neydi?

▲Ben her şeyin tam olmasını isteyen bir karakter yapısına sahibim. Bu nedenle benim için hâlâ bazı şeyler eksik demektir. Bazı kurallar vardır ki, dünyanın neresine giderseniz gidin onlara saygı duyulur. Ben de bu kuralları sahada uygulamaya çalışırım. Ama bu plan hemen oturacak bir plan değil. İlk yaptığımız antrenmana herkes koşu ayakkabılarıyla geldi. Ama ben onlardan kramponlarını giymelerini istedim. Çünkü ben değişik bir metotla çalışıyorum. 3 saatlik bir antrenman programını sevmiyorum. Maç 1.5 saattir, o zaman antrenmanda da 1.5 saat çalışırsınız.

Antrenmanlarımda dinlenme bölümleri yoktur. Sahayı o günkü çalışmaya göre önceden hazırlarım ve antrenman hiç kesintiye uğramadan tamamlanır.

Ramazan'da orucu yasaklamadım

▼Farklı ülkelerde çalışmış bir teknik adam olarak Türkiye'de sizi en çok zorlayan farklılık ne oldu?

▲İlk zorlandığım konu Ramazan oldu tabii ki. Dini açıdan çok önemli böyle bir periyotla ilk defa karşı karşıya kaldım. Ramazan'ın ilk haftasında ne yapacağım bilemedim ama sonra Nevio Scala ile Lucescu'ya telefon açtım ve onlara Türkiye'de çalıştıkları sırada bu meseleyi nasıl çözümlediklerini sordum. Sonra futbolcularımla karşılıklı konuşup bir çözüm bulduk.

▼Neydi o çözüm?

▲Antrenmanı sabah 10.30'a aldık. Böylece oyuncularım öğleden sonra dinlenebiliyorlardı. En mantıklısı ve akıllıca olanı buydu. Eğer büyük takımlardan birinin antrenörü olsaydım ve maçlarımı akşam oynasaydım o zaman da antrenmanı akşam saatlerinde yapardım. Bu noktaya gelebilmem için bir hafta geçti ama sonunda doğru çözümü buldum.

▼Birçok takımın antrenörü futbolcularına oruç tutmayı yasaklayabiliyor. Siz böyle bir çözüm düşünmediniz mi?

▲Ben oyuncularına futbolculuğundan önce insan olarak saygı duyuyorum. Onların dini değerleri de her şeyin ötesindedir. O zaman burada zekice bir çözüm bulmak gerekir. Oyuncu, "Ben tanınmış bir insanım, futbol oynuyorum, şehrimi temsil ediyorum ve yapabileceğimin en iyisini yapmam lazım" diye düşünürken, dini görevlerini de yerine getirerek kendini daha iyi hissedebilir. Bizim gençlerimiz de bu çözümü buldular ve ilk haftanın dışında bir sorun yaşamadık.

Hayatımın kitabını yazıyorum

▼İtalya, Romanya, Sırbistan hepsi

farklı özellikte ülkeler. O ülkeleri Türkiye ile karşılaştırdığınızda temel farklar neler?

▲Sadece futbol anlamında değil, birçok alanda farklılıklar var. Romanya'da Ortodokslar, Sırbistan'da eski Ortodokslar, Türkiye'de Müslümanlar ve İtalya'da da Katolikler var. Bu konu üzerinde bir kitap yazmak istiyorum. Benim görüş açımdan müthiş bir yaşam tecrübesi bu. Eşim Rumen. Onunla resmi olarak evlendik ama Ortodoks Kilisesi'nde de nikâh yaptık. Her toplumun kendi kültürü, kendine özgü bir yaşam biçimi ve yaşam ritmi var. Bu nedenle onları karşı karşıya getirip mukayese etmek imkânsız. Ben bu farklı kültürlerin içinde yaşama şansına sahip oldum. Kızıyıldız ve Steaua Bükreş gibi çok büyük iki takımla çalışmak bana nasip oldu. Real Madrid-Steaua maçında Madrid'de 15 bin Rumen vardı. Villarreal'le oynadığımız zaman da 10 bin Rumen tribündeydi. Ben bunları yaşadım. Kızıyıldız'la Strasbourg'a gittiğimizde statta 7 bin Sırp vardı. Gerçekten nereye gitsem kendimi çok iyi hissettim. Ama her gittiğim yerde beni sempatik bulmayanlar da oldu tabii.

▼Kitap yazma konusunda ciddi misiniz gerçekten?

▲Evet, ciddiymim, hatta yazıyorum. Ne yaptıysam, geçmişte ne görüp ne yaşadıysam onları yazacağım. Sadece Rumen, Amerikan, Sırp ve Türk mutfaqlarını düşünün. Ben "fast food"dan kebaba kadar geldim. Hiç gürlütünün olmadığı bir yerden uyurken, gece saat 03.00'te Ramazan davulunun çaldığı bir yerde yaşıyorum. Bu süreçte birçok şey gördüm ve öğrendim. Futbolcular, hakemler, teknik direktör, hepsi bulunacak kitabımda.

Bir maç kazanınca yıldız olduk sanıyorlar

▼Bu dört ülkenin futbol mantalitelerini karşılaştırabilir misiniz?

▲Balkanlardaki düşünce yapısında ortak bir nokta var. Oradaki futbolcular bir ya da iki maç kazandıktan sonra kendilerini dünyanın en iyi oyuncularına gibi hissediyor. Eksik olan şey devamlılık. Belli bir seviyeye gelmeyi başarıyorlar ama orada kalmayı beceremiyorlar. Ben hem Romanya'da hem de Sırbistan'da o nokta üzerinde çok durdum. Bu sezon Şampiyonlar Ligi'nde Bernabeu Stadı'ndaki Real Madrid-Steaua Bükreş maçını izledim. O Steaua takımının dörtte üçü benimle antrenman yapan oyunculardı. Onları orada ve o noktada görmek benim için çok büyük bir mutluluktu.

▼O zaman Steaua'lu oyuncuların yukarıda kalabilmesi konusunda bir katkınız olduğunu düşünüyorsunuz.

▲Evet. Bazı futbolcuların kendi kendini yönetmesi ve kendine güven duyması çok zordur. Ben o futbolculara bu duyguları verdim.

▼Türkiye'deki oyuncular da Balkan ülkeleri oyuncularına benziyor mu?

▲Sadece kendi takımındaki futbolcularla ilgili konuşabilirim. Bu görüş açısından bakıldığında, gerçekten çok fazla çalışmamız gerektiğini düşünüyorum. Takımım bu hafta hangi sıradaysa bir sonraki hafta mutlaka o sıranın üzerinde olmasını isterim. Benim kafamda geriye gitmek gibi düşünceleri kabullenmek asla yoktur. Başarının sonu yok. Beni bulduğum hiçbir noktayı tatmin etmez, hep daha iyisini arıyorum. Çalışmalarım da hep bu yönde oluyor. Futbolda hiçbir şey bitmiş değildir. Hep daha iyisi vardır.

Antrenör takımının değerini yükseltmeli

▼Türk futbolcusunu fizik güç, teknik ve taktik algılaması açısından nasıl değerlendiriyorsunuz?

▲Bütün takımlar farklıdır. Hepsinde farklı oyuncular var çünkü. Hangi oyuncuya sahip olduğunuza bağlı bir şey bu. Bana göre antrenörün çok iyi olması, takımın gerçek değerini algılamakta ve ortaya çıkarmakta çok başarılı olması lazım. Bütün eksikleri ve kusurları kapatıp takıma yeni bir yüz kazandırmakta usta olması lazım. Benim takımım çok yüksek yetenekte futbolculardan kurulu değilse o zaman yapabileceğim şey, grup üzerinde çalışıp onları bir takım haline getirmek ve organize etmektir.

▼Gaziantepspor çok fazla gol atan bir takım değil. Daha çok defansif bir oyun anlayışını benimser bir görüntüsü var. Bu durum sizin futbola bakış açınızdan mı kaynaklanıyor, yoksa yeni bir takım olduğunuz için öncelikle savunma yönünü mü güçlendirmeye çalışıyorsunuz?

▲Aynı fikirde değilim. Şampiyonlar Ligi'nde oynanan iki maçın teknik raporunu okudum. Birisi Chelsea-Barcelona, diğeri de Milan-Inter. Chelsea ve Inter kazandı ama topa sahip olma oranları çok düşüktü. Barcelona ve Milan topla çok daha fazla oynadılar, çok daha fazla şut attılar, sahanın daha büyük bir bölümünü kapattılar ama kaybettiler. Buradan Mourinho'nun ve Chelsea'nin müdafaa yaptığı sonucunu mu çıkarmamız gerekir? Ben futbolcularımı asla isim isim değerlendirmiyorum, çünkü hepsi benim için aynıdır. Ama eğer Hasağiç ve Diawara'sız oynuyorsanız, Zurita iki maç dışarıda kalıyorsa, Erdal sakatlığından 10 ay sonra geri dönüyorsa biraz daha farklı bakmanız lazım.

▼Demin verdiğiniz iki maç örneğinden şunu mu anlamamız lazım, çok üstün oynayan takım da maç kaybedebiliyor, o halde önemli olan sonuç almaktır.

▲Ben sadece yakın zamanda oynanan iki maçı örnek olarak verdim. Kişisel olarak oyuncu grubunun büyümesine, gelişmesine, ligdeki pozisyo-

numuza ve puanıma bakıyorum. Mesele şu anda istediğimiz futbolumu gerçekten gösterebiliyoruz. Örnek olarak Ankaragücü maçında 94. dakikadaki penaltı olmasaydı, evimizde arka arkaya 5. maçımızı kazanmış olacaktık. Oysa Gaziantepspor geçtiğimiz sezon kendi evindeki ilk maçını Mart ayında kazanmıştı.

▼Evet, bu tabloyu nasıl değiştirdiniz?

▲Biz bu sezonun ilk 6 maçını 9 gol atıp, 9 gol yiyerek tamamladık. Her maçta gol yedik. Daha sonra oynadığımız 4 maçta iki gol yedik. Oyuncularıma şunu söyledim, "Birlik ve beraberlik içinde, yardımlaşarak oynayalım." Çünkü 4-3'ü bir kez kazanabilirsiniz ama 1-0'ı daha sık kazanabilirsiniz. Ben Gaziantepspor'u en kısa zamanda çıkabileceği en yüksek noktaya çıkarmak istiyorum. Yapabileceğim ilk şey de bizim bulduğumuz noktayla ligin son üç takımı arasına çok yüksek bir mesafe koymak.

Hedef, dört büyüğün arkası

▼Gaziantep'teki hedefleriniz neler? Bir sezonu burada geçirip para kazanmak mı düşünüyorsunuz, yoksa uzun vadeli planlarla beşinci bir büyük takım oluşturmak gibi bir amacınız var mı?

▲Bir teknik adam takımını başarılı yapamazsa zaten hiçbir yere gidemez. İlk aktörler her zaman futbolculardır. Onlar olmadan hiçbir şey yapamazsınız. Kızıyıldız gibi bir takımda geçtiğimiz sezon 77 gol attık. Tabii Kızıyıldız'da çalışmak, Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş gibi bir takıma antrenörlük yapmak gibi bir şey. Ancak Türkiye'de Vestel Manisaspor, Konyaspor, Kayserispor gibi çok başarılı, iyi futbol oynayan takımlar var. Onların antrenörleri futbolu biliyor, algılıyor ve iyi şeyler yapıyor. Ben Gaziantepspor'u bu takımların üstüne çıkarmak, büyüklerin hemen arkasına taşımak istiyorum.

▼Uzun vadeli planlarınız var yani.

▲Bunların hepsini kısa sürede elde edemezsiniz tabii. Bir sezonluk bir süreçte hataları örtmeniz lazım. Bütün futbolcularınızı aşağı yukarı aynı seviyeye getirmek zorundasınız. Ama elbette oyuncularınız birer robot değil. Bu nedenle bazı maçlarda görüntüden çok sonuca bakmak zorunda kalıyorsunuz. Futbolun şov yönünü bırakıp galip gelmeye odaklanıyorsunuz. Bu takımda oynayanların çoğu öyle takımlardan geldi ki, geçen sezon 50'şer gol yediler ve son maçın son 10 dakikasında küme düşmekten kurtuldular. Diawara'nın, Göksel'in geldiği takım-

lar küme düşmüştü. Bu oyuncular dördüncü ve beşinci sıra için mücadele etmeye alışkın değil. Küme düşmeme maçı oynamış oyuncular. Öncelikle onların kafasındaki bu düşünce değişimini sağlamak zor ve zaman isteyen bir iş.

▼Türkiye Ligi'nin rekabet ortamını nasıl buluyorsunuz? 72 milyonluk bir ülkede sadece 4 takımın şampiyon olmasını nasıl karşılıyorsunuz?

▲İtalya'da da bütün takımlar şampiyon olmuyor. Romanya'da da, Sırbistan'da da öyle. Futbol böyle maalesef. Ekonomik olarak hangi takımlar güçlüyse sahada da onlar başarılı oluyor. Mesela Fenerbahçe'nin satın aldığı futbolculara ya da stadına bakmak yeterli. Siz bir maçta onları yenebilirsiniz ama uzun periyotta elbette o takımlar avantajlı oluyor.

Türk seyircisi muhteşem

▼Türkiye'deki taraftarları ve medyayı nasıl buluyorsunuz?

▲Medya konusunda fazla bir şey söyleyemem. Çünkü yazılanları ve söylenenleri anlamıyorum. Ancak seyirciler dünyanın hiçbir yerindeki seyircilerle mukayese edilemeyecek biçimde maça iyi eşlik ediyor ve katılıyorlar, takımlarını destekliyorlar. Ben Türkiye'de Trabzonspor'a ve Beşiktaş'a karşı oynadım. Beni en çok etkileyen, tribünlerin karşılıklı tezahüratları oluyor.

▼Bu maçlarda bir futbolcu olarak tribünlerden etkilenmiş miydiniz?

▲Futbolcu olarak etkilenmedim. Çünkü ben oynarken hiçbir şeyi duymazdım. Hatta ne kadar üstüme gelirse o kadar motive olurum. Beni sadece kendi seyircimin olumsuz tezahüratları etkilerdi.

▼Türkiye'deki kalecileri nasıl değerlendiriyorsunuz? Milli Takım kalecilerimiz Rüştü'yü, Ömer'i, Volkan'ı nasıl buluyorsunuz?

▲Rüştü'nün öyle bir kariyeri var ki, benim bir şey söylemeye gerek yok. Onun kariyeri konuşuyor zaten. Türkiye Ligi'nde ise benim hoşuma giden kaleciler Ankaraspor kalecisi Hakan Arıkan ve Ankaragücü'nün kalecisi Serkan Kırıntılı. İkisi de çok iyi. Yabancıların en iyileri ise Sakaryasporlu Martinez ve bizim kalecimiz Hasağiç. ■

Devir gençlerin devri

Sahada büyük bir ustalıkla sergiledikleri futbol gösterisini, çok değil henüz beş-altı yıl önce avuçlarımız patlayıncaya kadar alkışlıyorduk. Bir gün gelip birer büyük teknik adam olacaklarını da tahmin edebiliyorduk belki. Ama hiçbirini bu yaşlarında, milli takımlarının başında görmek hayallerimize sığmazdı. En yaşlısı 43, en genci 37 yaşında, çiçeği burnunda milli patronlardan söz ediyoruz. Bir başka ortak özellikleri de hiçbirinin ciddi kulüp tecrübeleri yaşamadan bu noktaya gelebilmeleri.

Cem Zamur

Futbolun olmazsa olmazlarından teknik adamlar. Oyunun kurgusu onların elinden çıkar, büyük veya küçük hamlelerle oyunun gidişatına etki ederlerken takımın başarı veya başarısızlığının en büyük sorumlusu onlardır. Kimi nice yeni yeteneği ortaya çıkarırken bazıları küçük bir dokunuşla alelade oyuncuları bir anda yıldız seviyesine yükseltir. Aslında tek amaç için yola çıkmışlardır, iyi futbol ve başarı. Çünkü her ne kadar bir haz ve ego dünyası da olsa teknik adamlar her zaman içgüdüsel bir biçimde yaşamaya alışmışlardır. Kötü gidişatta ilk hedef onlar olur, kaygan bir zemin üzerinde doğruları yapabilmek sanattır bir anlamda teknik adamlık. Spor kültürü biraz daha gelişmiş, kalıcı başarı hedefleyen ülkelerdeki tolerans aralığı biraz daha genişken, bizim gibi günür kur-tarma telaşındaki futbol ülkelerinde bu tolerans aralığı olabildiğince dar, yol meşakkatlidir. Bunların arasında öne çıkan, zora direnen isimler neredeyse kendi markalarını yaratır. Futbol zaman içinde nasıl evrildiyse teknik adamlık tanımı da değişime uğramaya başlamıştır. Avrupa'da özellikle yeni dönemde bir değişim göze çarpıyor. Bilinen yaşça daha olgun teknik adamların yerini, şimdilerde daha genç bir jenerasyon devralmaya başladı. Hemen hemen aynı yaş grubuna denk gelen bu teknik adamların bir diğer özelliği de aynı tarihlerde top koşturmaları ve o dönemin en yetenekli oyuncularından olmaları. Ama asıl farkı yaratan ve incelenmesi gereken özellikler, hepsinin bir takımın herhangi bir başarıya imza atmadan, ülkelerinin ulusal takımlarının başına geçmeleridir. Bu isimlerden bazıları inceleyerek bu yeni jenerasyonun doğuşuna bir-likte bir göz atalım.

Roberto Donadoni

İlk isim son Dünya Şampiyonu İtalya'nın başına geçen Roberto Donadoni.

1963 yılında Bergamo'da dünyaya gelen Donadoni futbolculuk kariyerine 1982 yılında doğduğu şehrin takımı Atalanta'da başladı. 1986 senesine kadar forma giydiği Atalanta'dan komşu şehir Milano'nun AC Milan'ına geçişi, kariyerindeki en önemli sıçramaydı. 1986-1996 yılları arasında giydiği kırmızı-siyahlı formayla kazanmadığı başarı kalmazken, Milan tarihinin de en önemli orta saha oyuncularından biri oldu. 5 Serie A şampiyonluğu, 3 Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası, 3 Avrupa Süper Kupası, 2 Kıtalararası Kupa kazandı. Kırmızı-siyahlı formayla çıktığı 261 maçta 18 gol kaydetti. 1994 Dünya Kupası'nı finalde penaltılarla kaybeden İtalya kadrosunda yer aldı. 63 kez taşıdığı gök-mavili formayla 5 gol kaydetti. 1996'da New York Metrostars, 1997'de geri dönüp Milan ve 1999'da Al-İttihad forması giydikten sonra 2000 yılında aktif futbol yaşantısını noktaladı. Teknik adamlığa 2001-02 sezonunda Kuzey İtalya'nın AS Lecco takımında başladı. 2002-03'te Serie B takımlarından Livorno'nun başına geçti. Bir sonraki sezon Serie B'de Cenova'nın başındaydı. 2004-05 sezonu ise Donadoni'nin kariyeri için bir dönüm noktası oldu. Sezon ortasında geri döndüğü Livorno averajla Roma'nın ardında kaldı, ligi 9. sırada kapadılar ve kıl payıyla UEFA Kupası'na katılma hakkını kaybettiler. Geçici bir başarı gibi görünen bu çıkış, bir sonraki sezon sağlanan istikrarla farklı bir boyuta doğru seyretti. Zaten endüstriyel futbola karşı tavır, rengarenk tribünleri ve Livornoluları içine katan politik duruşuyla tüm dünyaya alışılmadık

mesajlar veren bu takım, oynadığı güzel futbolla da bambaşka coğrafyalardan kendine taraftar buldu. 2005-06 sezonu bunun teyidi oldu. Livorno, Donadoni önderliğinde ligi altıncı sırada tamamlarken, hem UEFA Kupası'na katılma hakkını elde etti hem de Donadoni için bambaşka tekliflerin önünü açtı. Bunlardan en önemlisini çok fazla zorlanmadan kucağında buluverdi Roberto Donadoni. 2006 Dünya Kupası'nı zaferle noktalayan İtalya Milli Takımı'nın patronu Marcello Lippi'nin görevi bırakmasıyla bir anda kendisine teklif edilen Milli Takım teknik adamlığı teklifini geri çevirmedi ve İtalya'nın yeni patronu oldu. Ama bu vaat edilen bir gül bahçesi anlamına gelmiyordu. Son dünya şampiyonu unvanıyla çıkılacak her karşılaşma artık daha da büyük önem arz etmekteydi. Nitekim 16 Ağustos 2006'da İtalya'nın başında çıktığı hazırlık karşılaşmasında ilk mağlubiyeti tattı. Hırvatistan karşısında alınan 2-0'lık yenilgi kamuoyunda pek de hoş karşılanmadı. Esas zorluk ise dünya şampiyonu apoletiyle girilen Euro 2008 elemelerinde yaşandı. İskoçya, Fransa, Ukrayna, Litvanya, Gürcistan ve Faroe Adaları'yla aynı grupta yer alan İtalyanlar elemelere iyi başlamadılar, kendi evlerinde Litvanya'yla 1-1 berabere kalıp, deplasmanda Fransa'ya 3-1 kaybettiler. Tam büyük bir krizin eşliğindeyken önce kendi evlerinde Ukrayna'yı 2-0, ardından da deplasmanda Gürcistan'ı 3-1 geçerek bir nebze olsun suların durulmasını sağladılar. Donadoni yönetiminde İtalya şu ana kadar 6 maça çıktı. Son maçta Türkiye'yle de berabere kalınca tam bir eşitlik söz konusu oldu: 2 galibiyet, 2 beraberlik, 2 mağlubiyet. Şu an itibarıyla grupta İskoçya ve Fransa'nın ardında üçüncü sırada yer alan İtalya ve Donadoni için önümüzdeki dönem pek de kolay geçeceğe benzemiyor. Mart ayında kendi evlerinde oyna-

yacakları İskoçya maçı bunun ilk örneği olacak. Bakalım Lippi'den on beş yaş küçük olan Donadoni, Dünya şampiyonu İtalya'yı nerelere taşıyacak?

Dunga

İkinci isim 2006 Dünya Kupası'nda büyük hayal kırıklığı yaşayan ve yaşatan Brezilya'da iş başına gelen Dunga. Carlos Alberto Parreira'dan koltuğu devralan Dunga da 1963 doğumlu ve Parreira'dan yirmi yaş küçük. Internacional'da başladığı futbol yaşantısında sırasıyla Corinthians, Santos, Vasco da Gama, Pisa, Fiorentina, Pescara, VfB Stuttgart, Jubilo Iwata formalarını giydi ve noktayı ilk kulübü Corinthians'da koydu. 1990, 1994 ve 1998 yıllarında Dünya Kupası'na katıldı. 1994'te kupayı kaldırırken, 1998'de finalde kaybetmenin hüznünü yaşadı. 91 kez giydiği Brezilya formasıyla 6 gol kaydetti. Kaptan Dunga defansif orta saha oyuncularının sistem içindeki önemini belirginleşmesinin ilk örneklerinden-di. Sadece topu kazanmakla kalmayıp, olumlu da kullanarak meslektaşlarının hep bir adım önüne geçti. Takım için oynayıp, varını yoğunu takımın kazanması için harcayan farklı portrelerden biriydi. Teknik adamlık kariyeri ise neredeyse yok denecek kadar az. Sadece İngiliz kulübü Queens Park Rangers'ta yöneticilik yaptı. 2006'da "olacağı kadar olamayan" Brezilya Milli Takımı'nın teknik adamlık makamı boşalınca, Futbol

Dunga

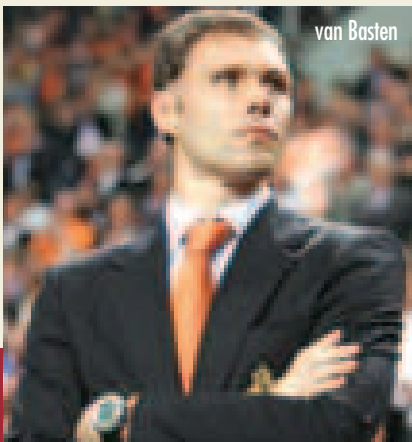

Donadoni

Federasyonu, teamüllerin aksine genç bir isme, Dunga'ya teklif götürdü. Teklifi kabul eden Dunga, hem Federasyon Başkanı Ricardo Teixeira'yı hem de Brezilya halkını memnun etti. Çünkü son Dünya Kupası'nda elindeki kadroyu bir türlü olumlu kullanamayan ve yavan bir oyun oynatan Parreria'dan sonra genç ve cesur bir hamle beklenen değişimi müjdeliyordu. 31 Temmuz'da işbaşı yapan Dunga yönetimindeki yeni Brezilya ilk hazırlık maçına 16 Ağustos'ta Norveç karşısında çıktı. Norveç karşılaşması 1-1 biterken, arkasından gelen maçlar bu genç adamın cesur ve yenilikçi bir futbol oynatmaya çalıştığının göstergesiydi. Önce ezeli rakipleri Arjantin'i 3-0, ardından Galler'i 2-0'la devirdi Brezilya. Ardından zayıf Kuveyt'i 4-0 ve iyi durumdaki Ekvador'u 2-1'le geçtiler. En son Dünya Kupası'nda gol yemeden elenen İsviçre'nin karşısına çıktılar. İsviçre'yi 2-1'le geçen Brezilya, Dunga yönetimindeki son altı maçtan beş galibiyet, bir beraberlikle ayrıldı. Görünen o ki bu değişim ve yenilenme süreci Brezilya'ya iyi geldi. Ama bir de madalyonun diğer yüzü var; bu takım ilk ciddi turnuvada ne yapacak? Bu soru da bire bir genç teknik adamın geleceğiyle ilgili. Dunga sahalarındaki kazanma hırsını ve becerisini teknik adam olarak takımına taşıyabilecek mi?

Marco van Basten

Hollanda'nın başında başka bir futbol efsanesi var; "Utrecht kuşusu" Marco van Basten. 1964 doğumlu van Basten meslektaşlarından tecrübe olarak biraz daha önde. Hollanda Milli Takımı'nın başına 2004 yılında geçen Van Basten en azından bir Dünya Kupası tecrübesine sahip. Futbola Ajax'ta başlayan Van Basten, kariyeri boyunca sadece iki kulübün formasını giydi: Ajax ve Milan. Kariyeri ise her futbolcunun imreneceği başarılarla dolu. 1982-87 yılları arasında Ajax ve 1987-93'te Milan takımının formasını taşıyan Hollandalı, Ajax'ta 133 maçta 128 gol, Milan da ise 147 maçta 90 gol atarak inanılmaz bir performansa ulaştı. Tüm bunlara Hollanda Milli Takımı ile çıktığı 58 maçta attığı 24 gol de eklenince gerçekten yanına yaklaşılamaz bir

kariyerle karşı karşıya kalıyoruz. Üstelik sakatlık nedeniyle futboldan gerektiğinden erken kopmasına rağmen. Ajax formasıyla, Avrupa Kupa Galipleri Kupası, 3 Hollanda şampiyonluğu ve 3 Hollanda Kupası kazandı. Milan'da ise futbolculuk hayatının en pırlıtlı günlerini yaşadı. Diğer iki Hollandalı arkadaşı Gullit ve Rijkaard'la beraber Milan'ı neredeyse tekel haline getirdi. Milan'la 2 Şampiyon Kulüpler Kupası, 2 Uluslararası Kupa, 2 Avrupa Süper Kupası, 3 İtalya şampiyonluğu, 3 İtalya Süper Kupası kaldırdı. Milli takımda en büyük başarısı ise 1988 yılında kazanılan Avrupa Şampiyonluğu'du. Aynı turnuvada hem gol kralı hem de en iyi oyuncu seçilmesi bunun tuzu biberi oldu. Kişisel olarak da 1 kez FIFA yılın futbolcusu, 2 kez dünyada yılın futbolcusu, 3 kez Avrupa'da yılın futbolcusu seçildi, 1 Altın Ayakkabı kazandı, 2 kez İtalya'da 4 kez de Hollanda'da gol kralı oldu. Teknik adamlık kariyerinde ise bu büyük başarılarından şimdilik eser yok. Hem zaten nasıl olsun? 2003 yılında Ajax B takımında başlayan kariyerinin ardından kendini, Dick Advocaat'ın 2004 Avrupa Şampiyonası sonrası görevi bırakmasıyla bir anda Hollanda Milli Takımı'nın başında buldu. 8 Eylül 2004'te Çek Cumhuriyeti karşılaşmasında takımın başında sahaya çıkan van Basten iyi bir başlangıç yaparak sahadan 2-0'lık sonuçla ayrıldı. İlk etapta takımın çehresini değiştirdi, bilinen büyük kulüplerden oyuncu almak yerine, çıkışta olan AZ Alkmaar gibi kulüplerden oyuncu seçmeyi yeğledi. İlk etapta eleştirilen bu davranışı genç oyuncuların kurduğu kadronun 2006 elemelerindeki harika performansı ile kendisine duyulan güveni artırdı. Fakat elemelerde iyi bir futbol oynayan Hollanda, aynı başarıyı turnuvada gösteremedi. Elemelerin aksine yavan bir oyun oynayan Hollanda, turnuvada umduğunu bulamazken, risk almayan, sağlamcı oyun anlayışıyla can sıkıcı bir takım görünümündeydi. Oysa bugüne kadar Van Basten'in karnesi hiç de fena değil: 31 karşılaşmada 20 galibiyet, 9 beraberlik ve 2 mağlubiyet. Görevi devraldığı Dick Advocaat'tan 17 yaş ufak olan Van Basten'i belli ki futbolculuğunda olduğu gibi bu yolda da nice başarı bekliyor. Önünde bunu başaracak hayli zaman da var. 2010 Dünya Kupası'nın sonuna kadar. Ama öncelikli hedefi Euro 2008'e katılabilmek. G Grubu'nda lider konumda olan Hollanda bunu başarabilecek güçte ve istekte. Fakat önemli olan turnuvada oynayacağı futbol ve alacağı sonuç.

Srecko Katanec

Bir diğer profil, teknik adamlıkta biraz daha zaman harcamış olan Srecko Katanec. 1963 yılında eski Yugoslavya yeni Slovenya sınırlarına dahil olan Ljubljna'da doğdu. Yedi yaşında başladığı futbolda yeteneğiyle hemen fark edildi. LK Ljubljna'da başladığı futbolda Olimpija Ljubljna'yla devam etti. Ardından Dinamo Zagreb'e geçti. Bir sezon sonra ise ilk şampiyonluğunu yaşayacağı Partizan Belgrad'a. Bir süre sonra Almanya'dan gelen teklifi değerlendiren Katanec, VfB Stuttgart'a imza attı, orada Maradona'nın Napoli'sine kaybederek UEFA Kupası'nı kaçırdı. Arkasından rotayı Sampdoria'ya çevirdi. İtalya şampiyonluğunu kazandılar, peşinden İtalya Süper Kupası geldi. O takımla belki de yaşadıkları en büyük hayal kırıklığı Barcelona'ya kaybettikleri Şampiyonlar Ligi finali oldu. Yugoslavya Milli Takımı'nın da önemli oyuncularındandı Katanec. 1984 Avrupa Şampiyonası, 1984 Los Angeles Olimpiyatları ve 1990 Dünya Kupası'nda forma giydi. 1984'te bronz madalya kazanan Yugoslavya kadrosunda yer aldı. Toplam 31 kez giydiği formayla 5 kez ağırları havalandırdı. Ardından yeni kurulan Slovenya Milli Takımı'nın formasını da 5 kez giydi. 1994'te futbolu bırakan Katanec, 1996'da Slovenya U21 takımında Teknik Direktör Drago Kostajnek'in yardımcılığını üstlendi. 1998 yılında ise HIT Gorcia'nın başına geçti fakat uzun süre kalamadı. Çünkü aynı yıl Slovenya Milli Takımı'nın başındaydı. Euro 2000 elemelerinde Slovenya Milli Takımı'nın kurulduktan sonraki ilk büyük turnuvaya katılabilmesi için Katanec kolları sıvadı. Bunu başardı da. Grupta Norveç'in ardından ikinci olan Slovenya play-off oynamaya hak kazandı. Rakibi Ukrayna'yı evinde 2-1 yenip deplasmanda 1-1 berabere kalınca finallere katıldı. C Grubu'nda İspanya, Norveç ve Yugoslavya'nın rakibi oldu. Özellikle Yugoslavya'yla oynanan maç tarihi açıdan da önem arz ediyordu. Katanec yönetimindeki Slovenler Yugoslavya'yla 3-3 berabere kaldı. Norveç'le 0-0 berabere kalırken, İspanya'ya 2-1 kaybetmeleri gruptan çıkmalarına engel olsa da oynadıkları cesur futbol herkesten övgü aldı. Bununla da yetinmedi Katanec'in takımı. 2002 elemelerinde 1. Grup'ta Rusya'nın ardından namağlup ikinci oldular. Bu sefer play-off'taki rakipleri Romanya'ydı. Ona da aynı tarifiyi uyguladılar, 2-1 ve 1-1'le Dünya Kupası'na katılmaya hak kazandılar.

İspanya, Paraguay ve Güney Afrika'nın bulunduğu grupta yer alan Slovenler için turnuva bir kâbusa dönüştü. Sadece aldıkları üç yenilgiyle değil, Zahovic ve Katanec arasında yaşanan gerilimle de konuşuldular. Dünya Kupası sonrasında Katanec Olympiakos'a imza attı. 2004 senesinde Hırvatistan tarafından yapılan teklif ise Zlatko Kranjcar'ın lobisine mağlup oldu. Katanec 17 Şubat 2006 tarihinde Makedonya Milli Takımı'nın başına geçti. İmza attığı iki yıllık kontratın ardından takımını Euro 2008'e götürmeye çalışacak. Zorlu bir grupta yer alan Makedonya, grubunda 2 galibiyet, 1 beraberlik ve 2 mağlubiyetle, Hırvatistan, Rusya ve İngiltere'nin ardından dördüncü konumda. Elindeki kadroyu Euro 2008'e taşıyabilmesi zor görünen Katanec'in önümüzdeki yıllarda teknik adam olarak gündemde kalacağı ise aşikâr. Belki de ileride onu sembollerinden biri olduğu Sampdoria'nın başında görebiliriz.

Hristo Stoichkov

Bulgaristan ise bir başka eski futbol yıldızı Hristo Stoichkov önderliğinde arıyor başarıyı. 1966 Plovdiv doğumlu Stoichkov, CSKA Sofya'da bir efsane haline geldikten sonra transfer olduğu Barcelona'da bu efsaneyi büyüttü. Son dönemlerinde çok takım değiştirse de o her zaman CSKA'lı ve Barcelonalı Stoichkov olarak kaldı. 1984 yılında başladığı profesyonel futbol yaşantısında altı değişik takım forması altında 423 maça çıktı ve 201 gol kaydetti. Bulgar Milli Takımı'yla 1994 Dünya Kupası'nda dördüncülük kazandıkları turnuvada 6 gol kaydetti. 1987-99 yılları arasında giydiği milli formayla 84 maçta 37 gol attı. Teknik adamlık kariyeri ise bir anda sanki gökten kucağına düştü.

Katanec

Stoichkov

Plamen Markov'dan boşalan teknik adamlık görevi ona teklif edilince düşünmeden kabul etti. Fakat Hırvatistan ve İsveç'in arkasından grubu üçüncü sırada tamamlayan Bulgaristan 2006 Dünya Kupası'na katılamadı. Ama Bulgarlar hâlâ Stoichkov'a güveniyor. Bugüne kadar Stoichkov'la çıkılan 24 maçta Bulgarlar 11 galibiyet, 9 beraberlik ve 4 mağlubiyet aldı. En son Euro 96'ya katılan Bulgaristan, o jenerasyonun yavaş yavaş yeşil sahalardan çekilmesinden sonra yerine yeni bir jenerasyonu adapte edemedi ve Euro 2000 ve 2004'ü evinden seyretmekle yetindi. Stoichkov'un öncelikli hedefi takımının Euro 2008 vizesini alabilmesini sağlayabilmek. G Grubu'nda Hollanda'nın arkasından ikinci sırada bulunan Bulgaristan'ın bu şansı var, fakat bunun için kendi içindeki problemleri de aşmak zorunda. Takımın önemli oyuncularından biri olan Aston Villalı Stiliyan Petrov geçtiğimiz aylarda Stoichkov'u hedef göstererek milli formayı giymek istemediğini söyledi. Bu Stoichkov'un hanesine yazılacak bir eksi olabilir. Üstelik de teknik adamlık stajını milli takımın başında yapan biri için bu kriz yönetiminin olumlu sonuçlanması bir artıya dönüşebilecekken. Bu arada dip not düşmekte fayda var; bir önceki teknik adam Markov da selefi Mladenov da 1957 doğumluydu.

Steve Staunton

Ada futbolunun önemli futbol ülkelerinden İrlanda Cumhuriyeti'nin başında da 1969 doğumlu Steve Staunton var. Staunton, Ada futbolunun en önemli oyuncularındandı. Sırasıyla Dundalk, Liverpool, Bradford City, Aston Villa, Liverpool, Crystal Palace, Aston Villa, Coventry City ve Walsall formlarını giydi. İrlanda Milli Takımı'nda 102 maçta görev yaptı,

günü kendisinden 16 yaş büyük Brian Kerr'ün yerine İrlanda Cumhuriyeti Milli Takımı'nın başına geçti. Kevin McDonald ise Staunton'ın yardımcılığını üstlendi. Ayrıca Bobby Robson'ın da danışmanlığını üstlendiği İrlanda Cumhuriyeti'nin yeniden yapılanma için seçtiği isim Steve Staunton oldu. İlk açıklaması "Önümüzdeki zorluklara karşı büyük bir deneyim birikimi ve yetenekle cevap vereceğiz"di. Ardından bulunduğu durumu bir peri masalına benzetti. Fakat peri masalı gerçekte çok çabuk yüzleşmek zorunda kaldı. İsveç'i 3-0 yenerek başladı mesaisine Staunton. Ardından önce Şili'ye 1-0, arkasından Hollanda'ya 4-0 kaybettiler. Özellikle Hollanda'ya kaybedilen maçta alınan skor, kırk yıldır kendi evlerinde aldıkları en ağır yenilgi olarak not düşüldü. Hazırlık bölümü geçildikten sonra sıra Euro 2008 elemelerine geldi. İyi bir futbol ortaya koysalar da Almanlara 1-0 kaybettiler. Bu maçta sahaya su dolu bir şişe fırlatan Staunton hakem tarafından tribüne gönderilirken bir sonraki maçta da bu hareketinin bedelini tribünde oturarak ödeyecekti. Bir sonraki rakip, Kıbrıs Rum Kesimi'ydi. Bir büyük hezimet de orada yaşadılar. 5-2'lik mağlubiyetten sonra basın artık iyiden iyiye Staunton'a yüklenmeye başlamıştı. Grubun son iki maçında, önce Çeklerle 1-1 berabere kaldılar, ardından da San Marino'yu 5-0 yendiler. Medyadaki homurtular şimdilik durulsa da, Staunton ve İrlanda'yı zor günler bekliyor. Bunu görebilmek için kâhin olmaya gerek yok. Almanya, Çek Cumhuriyeti gibi iki güçlü takımın yanında Slovakya gibi sağlam bir futbol ekolü ve Galler gibi herkesi yenebilecek bir Ada takımı var. İrlanda Cumhuriyeti için Euro 2008 zor gözüke de Staunton stajını milli takımda tamamlayıp belki de gerçek bir "peri masalı"na doğru yelken açacak.

Slaven Bilic

Bir diğer kan değişikliği de Hırvatistan'da yaşandı. 1968 Split doğumlu Slaven Bilic, 1956 doğumlu Zlatko Kranjcar'dan bayrağı devraldı. Kranjcar'dan önceki teknik adamın 1932 doğumlu Otto Baric olduğu düşünülürse, jenerasyonun neredeyse katlanarak ufaldığı görülebilir. Hajduk Split, Karlsruhe, West Ham, Everton ve tekrar

Hajduk Split formlarını taşıyan bu sağlam defans oyuncusu şimdilerde başarılı bir teknik adam. Hırvatistan'ın en başarılı kuşağının en önemli oyuncularından biri olan Bilic, 44 kez giydiği milli formayla rakip fileleri 3 kez de havalandırdı. Özellikle 1998 Dünya Kupası'nda neredeyse final

oynayacak olan ve yarı finalde Fransa'ya kaybeden o takımın en önemli dişlilerinden biriydi. Teknik adamlık macerasına ise 2006 Avrupa Şampiyonası elemelerinde Hırvatistan U21 takımını çalıştırarak başladı. Gruptan çıkan Hırvatistan U21 takımı play-off'larda Sırbistan Karadağ'a elendi. Ardından da 2006 Dünya Kupası'nda vasatı aşamayan Hırvatistan Milli Takımı'nda Zlatko Kranjcar'dan boşalan yere geçti. Aljosa Asanovic, Robert Prosinecki, Nikolai Jurcevic ve Marijan Mrmic gibi eski takım arkadaşlarına da yardımcılıkları paylaştırdı. Dengeli ve uyumlu bir çalışma ekibi kuran Bilic şu anda genç yaşına rağmen en hızlı şekilde başarıya ulaşanlardan biri. Hırvatistan E Grubu'nda lider. 3 galibiyet, 1 beraberlik, atılan 13 gole karşılık yenen 3 gol bambaşka bir Hırvat takımının geldiğini gösteriyor. Özellikle grubun son iki maçında İngiltere'yi 2-0, İsrail'i de deplasmanda 4-3'le geçerek tüm dikkatleri üzerlerine topladılar. Damaçkalılar yeni teknik adamları Bilic'le gözdağı vermeye devam ederken esas olarak Euro 2008 finallerinde Yunanistan gibi bir Balkan mucizesi daha yaratmak üzere uğraş veriyorlar.

Eyjolfur Sverrisson

Son genç teknik adam profili yine tanıdık bir sima; İnönü Stadı'nda attığı gollerden sonra kollarını kartal gibi iki yana açarak koşan, kendi gol sevincini yaratmış Eyjolfur Sverrisson. U21 takımındaki görevinden sonra 14 Ekim 2005'te İzlanda Milli Takımı'nın başına geçen Sverrisson, dönem dönem bireysel olarak iyi futbolcular çıkaran bu mütevazı ve iklimiyle ters orantılı insan karakterlerine sahip ülkenin başarısı için emek veriyor. 1968 doğumlu

Sverrisson, 19 kez kaptan olarak çıktığı 68 milli maçta 10 gol kaydetmiş bir İzlanda efsanesi. VfB Stuttgart'la 1992 yılında Almanya'da şampiyonluk yaşayan bu istikrar abidesi, Beşiktaş ve Hertha Berlin formlarını da taşıdıktan sonra 2003 yılında kariyerini noktaladı. Göreve geldikten sonra "Benim hayatım zaten futbol. Ben sadece takımına iyi futbol oynatmaya çalışacağım" diyen genç teknik adam, Euro 2008'in aslında uzak bir hayal olduğunun farkında. Ama kendisinin de belirttiği gibi amaç iyi futbolsa bunu başaracağına şüphe yok. F Grubu'nda Danimarka, İsveç ve İspanya gibi dev futbol ülkelerinin arasında gerçekten de futbol oynamaya çalışıyorlar. Nitekim sırasıyla İsveç, Letonya ve Danimarka'ya kaybettikten sonra deplasmanda Kuzey İrlanda'yı 3-0 gibi net bir skorla geçmeleri tüm bunları teyit eder nitelikte. Sverrisson'un yolu açık, ileriki yıllarda ikinci vatani Almanya'da bir Bundesliga takımının başında onu görmek kimseyi şaşırtmayacak. Tüm bu veriler ve profiller, aslında teknik adamların gençleşmesine rağmen, oyunculuk kariyerlerinden gelen öngörüyle ve oyuncularla kurdukları empatiyle onları kolay sonuç alabilecek kimlikler haline sokuyor. Biraz eğitim ve teknik destekle bambaşka bir nesil doğuyor. Belki de nüktedan bir dille "gençlerin önünü açın" denmesinin yeşil sahalarda ve kendi ulusal takımlarında vücut bulmuş halleri bu kimlikler. İzleyelim, görelim bakalım oyuna ne gibi değerler ve güzellikler katabilecekler. ■

Bilic

Staunton

7 gol kaydetti. Son takımı olan Walsall'da hem oyuncu hem teknik adam olarak görev yapan Staunton oradaki görevini bıraktığının ertesi

Sverrisson

Arsene Wenger

Yüreğinin götürdüğü yerde

**Fransa'dan
Japonya'ya
uzanan teknik
adamlık
macerasını
Ada'da
sürdürmesinin
ilginç
bir öyküsü var.
Monaco'da
çalıştığı
dönemde, kalbindeki
futbol aşkı onu
yılbaşında maç
oyanan tek ülke olan
İngiltere'ye götürdü.
Highbury'de maç izlerken
Arsenal'in Başkan Yardımcısı
David Dein'le tanıştı ve bu dostluk
birkaç yıl sonra ona Arsenal'in
kapılarını açtı. Başlangıçta
"Kim bu adam?" diye karşılandığı
"Topçular"ın başında 10 yılını büyük
başarılarla geride bıraktı ve
dünyanın sayılı teknik adamlarının arasına
ismini yazdırdı. Arsenal, onun planları
sayesinde Avrupa'nın en modern stadyumu
kabul edilen Emirates'e kavuştu.**

Ben gelecek için
yaşayan biriyim. Geçmiş
beni çok fazla
ilgilendirmiyor. Bunun
için Arsenal'de
geçirdiğim on yılla
ilgili çok fazla
bir şey
söyleyemeyebilirim.
Çalışma
hayatımda
beni
ilgilendiren
en önemli
unsur,
bir sonraki
karşılaşmadır.
Evimde geçmişle
ilgili tek bir
madalya,
fotoğraf ya da
gazete kupürü
göremezsiniz.

Bu kulübe kim
nereden gelirse
gelsin, ilk önce
Arsenalli
olmak
mecburiyetindedir
Bu benim
için de geçerli.
Japonya'da
çalışırken,
o ülkeye ait
değerleri kabul
etmiştim.
Burada da
Arsenal'inkileri
kabullendim.
Elbette ilk
önce Fransızım,
ancak
içimde öyle bir
his var ki,
sanki Arsenal
adında
bir adada
yaşıyorum.

►Emanuel Petit

“Wenger'in en önemli özelliği, geleceği diğer insanlardan önce görmesidir. Eğer o bir işe soyunuyorsa, mutlaka arzuladığı sonuca ulaşır, çünkü bildiği bir şey vardır. Ona çok şey borçluyum.”

►Thierry Henry

“Genç olmama rağmen önce Monaco, sonra Arsenal'de bana şans verdi. Önce karşısındakini dinler, sonra konuşur, iletişimi mükemmeldir. Bir işi sesini yükselterek ya da zorlayarak yaptırmaz.”

Maçtan sonra gözüme uyku girmez

Arsene Wenger için futbol her şey. Adeta futbolla yatıp kalkmayı bir alışkanlık haline getiren Fransız, biten bir 90 dakikanın arkasından neler yaptığını son derece ilginç ifadelerle anlatıyor: “Nancy'de genç bir antrenörken, kayettiğimiz maçlardan sonra fiziksel olarak kendimi çok kötü hissedirdim. Kusardım, kaybetmememiz gereken bir maçı kaybettiysek üç gün evden dışarı çıkamazdım. Şimdilerde ise bir maçı kazansak da kazanmasak da gözüme uyku girmez. Eve gider maçı düşünürüm. İyi bir takım yapıp yapmadığımı düşünürüm; doğru oyuncu değiştirip değiştirmedime bakarım. O maça iyi hazırlanıp hazırlanmadığımı bir kere daha değerlendiririm. Eğer antrenörseniz ve çalıştığınız bu alanda ilerlemek istiyorsanız, bu soruları sorup, cevaplarını bulmanız gerekiyor. Eğer soru sormuyorsanız, tehlikeyesiniz demektir. Bir de maç bittikten hemen sonra, o maçın kasetini izlerim. Bazen, “İşte bu noktada maç bizim lehimize dönebilirdi” diye düşünürken, bazen de “İyi bir stratejiyle oynamış” diye aklımdan geçiririm.”

ortaya çıkarttı ki, bizi izleyen herkes oynadığımız futboldan keyif alıyor” şeklinde konuşuyor. Dein'in Wenger ismini lanse ettiği o günleri ve bugünkü tabloyu Arsenal'in kaleci antrenörlüğünü yapan Bob Wilson ise “O ilk geldiğinde herkes 'Arsene kim?' sorusunu soruyordu. Ben bile kim olduğunu, teknik direktör sıfatıyla neler yapabileceğini bilmiyordum. Bugün itibarıyla diyebilirim ki, Wenger, Arsenal tarihinin gelmiş geçmiş en iyi teknik direktörüdür” cümleleriyle özetliyor.

Antrenörlük kariyerine 1981 yılında Strasbourg altyapısında başlayan 1949 doğumlu Wenger, 1994 yılına kadar Fransa'da çalıştı. Monaco'nun başında tam 7 yıl kaldıktan sonra yurtdışı tecrübesi yaşamak için soluğu Japonya'da aldı. Hennes Weisweiler ve Rinus Michel gibi antrenörleri örnek alan Wenger'in Asya günleri, Nagoya Grampus'ta sadece 18 ay sürdü. Eylül 1996'da Wenger artık Arsenal'in başındaydı. Fransız teknik adam o günleri “Arsenal'e ilk geldiğimde pek çok kişinin kafasında soru işaretleri vardı, çünkü o dönemde Premier Lig'de Josef Venglos dışında yabancı çalıştırıcı bulunmuyordu. Ayrıca o zamana kadar hiçbir yabancı bir başarısı da yoktu. Herkes bana çok garip bir objeymiş gibi bakıyordu. Tüm bu unsurların yanı sıra Arsenal takımında 30 yaşın üstünde 8 oyuncu vardı ve ben 46 yaşındaydım. İlk yılımda çok fazla müdahalelerde bulunmadım” ifadesiyle anlatıyor.

Cem Çetin

Arsenal'in Fransız Teknik Direktörü Arsene Wenger, İngiliz takımının başında 10. yılını kutladı. 12 Ekim 1996 tarihinde Premier Lig'deki ilk maçına çıkan Wenger, o tarihten bu yana “Topçular”ı çalıştırıyor. Geçmişe uzanıp, Arsenal-Wenger ilişkisinin nasıl başladığına bakalım olursak, karşımıza çok anlamlı bir tablo çıkıyor. Fransız Teknik Direktörün kariyerini Ada'da sürdürmesi, kesinlikle bir tesadüf değil, onun futbol aşkının bir sonucu. Bu cümlenin ne ifade ettiğini daha iyi anlamak için, bundan sonraki cümleleri daha dikkatli okumak gerekiyor.

“Tatilde futbol” deyince...

Avrupa Kıtası'nın hiç bir ülkesinde 1 Ocak günü oynanan futbol maçı yoktur. Tek istisna İngiltere'deki Premier Lig'dir. Ada'daki futbolcular, yeni yılın ilk günü mesai yapar.

“Noel ve yılbaşı dönemi Avrupa'da sadece İngiltere'de maçların oynandığını bildiğim için, Monaco'yu çalıştırdığım bir dönemde, soluğu Londra'da almıştım” diyen Wenger, “Highbury'de Arsenal Başkan Yardımcısı David Dein'le karşılaştım. Maçı birlikte izledik. Daha sonra çok iyi arkadaş olduk. Bir keresinde Monaco'ya geldiğinde onu maça davet ettim. Londra'daki tanışmamızdan sonra diyalogumuz hiç kopmadı. Japonya'dayken beni ziyarete gelip, “Bizimle çalışır mısın?” diye sordu. Teklifi kabul ettim” ifadelerini kullanarak, tatil gününü futbolla değerlendirmesinin ne gibi fırsatları beraberinde getirdiğini de gözler önüne seriyor.

Wenger'in Arsenal'e gelmesini sağlayan kişi olarak bilinen David Dein, Fransız Teknik Direktöre olan hayranlığını her fırsatta dile getiriyor: “Wenger'le ilk karşılaştığımda 1989-

90 sezonuydu. Daha o tarihlerde, günün birinde Wenger'in Arsenal'de Teknik Direktörlük yapacağını düşünmeye başlamıştım. O sadece sempatik ve akıllı değil, aynı zamanda bulunduğu ortama çabuk ayak uyduran biriydi.” Dein'in Arsenal Yönetim Kurulu'nu Wenger konusunda ikna etmesi pek kolay olmadı. “96'da kimse onu tanı-mıyordu” hatırlatmasında bulunan Dein, “Wenger'in Arsenal adına iyi bir tercih olacağını anlatmak için çok fazla enerji harcadım” açıklamasında bulunuyor.

O bir büyücü

Esprili bir dille, Wenger'i “büyücü”ye benzeten Dein, “Wenger 10 yılda bir antrenman sahası ve stat yaptırdı. Ayrıca pek çok futbolcunun profesyonel kariyerini başlattı. Belki de en önemlisi, öyle bir takım

Geçmişle yaşanmaz

Arsene Wenger'in 10 yıllık süreçle ilgili çok ilginç bir yaklaşımı dikkat çekiyor:

"Ben gelecek için yaşayan biriyim. Geçmiş beni çok fazla ilgilendirmiyor. Bunun için Arsenal'de geçirdiğim 10 yıla ilgili çok fazla bir şey söyleyemeyebilirim. Çalışma hayatımda beni ilgilendiren en önemli unsur, bir sonraki karşılaşmadır. Evimde geçmişle ilgili tek bir madalya, fotoğraf ya da gazete kupürü göremezsiniz."

Wenger'in bu sözleri, geçmişleriyle yaşamayı bir alışkanlık haline getirenler için keyif kaçırıcı olsa gerek! Fransız teknik adam her ne kadar geçmişle yaşayan biri olmasa da, biz onun Ada'daki performansını

18'de kaldı. Arsenal'de 11. sezonunu yaşayan Wenger, bu süre içinde Topçuları 1997-98, 2000-01 ve 2001-02'de olmak üzere 3 defa Premier Lig şampiyonluğuna taşıdı. Avrupa arenasında ise Wenger'li Arsenal henüz mutlu sona ulaşamadı. 2000-01 sezonunda UEFA Kupası'nı Galatasaray'a kaptıran Londralılar, geçen sezon da Şampiyonlar Ligi finalinde Barcelona'ya boyun eğdi.

Geleceği gören adam

Her zaman geleceği düşünen Wenger, belki de bu özelliği nedeniyle ileri görüşlü biri. Bu konuda eski talebelerinden Emanuel Petit "Wenger'in en önemli özelliği, geleceği diğer insanlardan önce görmesidir. Eğer o bir işe soyunuyorsa, mutlaka

getirdiği Henry, Arsenal tarihinin en golcü futbolcusu olarak futbol kariyerini sürdürüyor.

"Arsenal Adası'nda yaşıyorum"

İngiltere'ye adım attığı ilk günlerinde Wenger, Premier Lig'in sayılı yabancılarındandı. Belki de bugünleri görerek bu riski aldı. "Burada bulduğum 10 yıllık süre içinde, en önemli değişim İngiliz futbolunun uluslararası bir boyut kazanması oldu.

Ada'da çalışmaya başladığımda yabancı sayısı çok azdı; şimdilerde ise hem futbolcu hem antrenör hem de kulüp sahibi olarak pek çok yabancı var" değerlendirmesinde bulunuyor. Wenger, Ada'daki bir Fransız olarak, "Yabancı sayısındaki artışa rağmen

kulüpler İngiliz kültürüne ait değerleri koruyabiliyor. Tabii bunu bir mucize olarak görebiliriz. Bu konuyla ilgili bizden bir örnek vermem gerekirse; bu kulübe kim nereden gelirse gelsin, ilk önce Arsenalli olmak mecburiyetindedir. Bu benim için de geçerli. Japonya'da çalışırken, o ülkeye ait değerleri kabul etmiştim. Burada da Arsenal'inkileri kabullendim. Bu konuyu netleştirmem gerekirse, elbette ilk önce Fransızım, ancak içimde öyle bir his var ki, sanki Arsenal adında bir adada yaşıyorum..." diyerek kariyerlerini ülke sınırları

dışında devam ettiren ya da ettirmek isteyenlere çok önemli mesajlar veriyor.

Tek hedef şampiyonluk değil

"Bundan sonraki hedefim Avrupa'da rakiplerine meydan okuyan bir Arsenal" diyen Wenger, yarattıkları değer ve bugünkü durumlarıyla ilgili olarak "Bugün geldiğimiz nokta çok önemli. Yolum başında pek çok kişinin şüphesi vardı. Dönüm noktası, 1999 yılında Şampiyonlar Ligi'nde oynadığımız bir maç oldu. Rakip son derece mütevazı AIK Solna'ydı. Wembley'deki maç için tam 74 bin bilet sattık. Bu tabloyu görünce, daha o zamandan itibaren bugünleri hayal etmeye başladım" ifadesini kullanıyor. Fransızın bu sözlerinden sonra yeni inşa edilen ve bugün Avrupa'nın en modern stadı olarak kabul edilen 50 bin kişi kapasiteli Emirates Stadı'nın değer yaratma sürecinin önemli bir parçası olduğu hemen anlaşılıyor. Wenger bu süreçle ilgili olarak, "Öncelikli hedefimiz her yıl Şampiyonlar Ligi'nde oynamak, stadımızın borcunu ancak bu şekilde ödeyebiliriz" diyor. Wenger'in bu sözleri bize kulüpler için tek hedefin şampiyonluk olmadığını, işin içinde başka değerlerin de bulunduğunu gösteriyor.

Özgürlüğü İngiltere'de buldum

Wenger Ada'daki çalışma ortamıyla ilgili olarak da "Premier Lig'deki teknik direktörler, Avrupa'nın diğer ülke liglerinden farklı olarak hem antrenör hem menajer sıfatlarını taşıyor. Kulüp yönetimi transferde harcamanız para miktarının sorumluluğunu size bırakıyor. Dolayısıyla transfer ettiğiniz futbolcudan performans alamadığınızda, bütün sorumluluk size ait oluyor. Bir antrenör için böyle bir sistemin doğru olduğunu düşünüyorum" yorumunu getiriyor. Birkaç sezondur İspanya'nın ünlü Real Madrid takımı Arsene Wenger'i çok istemesine rağmen, Fransız teknik adamı Ada'dan bir türlü kopartamıyor. Bu konuda Wenger kesinlikle göz ardı edilmemesi gereken bir açıklama getiriyor: "Arsenal'deki yapıyı anlatırken, burada bana verilen özgürlükten bahsettim. Ben özgürlüğü seven biriyim. Bunu da kaybetmek istemiyorum. Bizim mesleğimizde mutluluğun yolu, özgür bir ortamda çalışmaktan geçiyor. Bu imkânı yakalamışken neden bırakayım?" Tüm bu açıklamalarından sonra Wenger'in ikinci bir on yıl daha Arsenal'de kalacağını iddia etmek her halde hayalperestlik olmayacak. ■

hatırlatmak durumundayız. 10 yıllık süre içinde Wenger, 562 maçta Arsenal'in teknik direktörü sıfatıyla sahaya çıktı. Bu maçların 362'sinde Topçular sahadan galibiyetle ayrılırken, beraberlik sayısı 136, mağlubiyet sayısı ise 100'de kaldı. Bu sayısal değerleri yüzde hesabına çevirdiğimizde, Wenger'li Arsenal'in galibiyet oranı istatistiklere yüzde 58 şeklinde yansırken, mağlubiyet oranı sadece yüzde

arzuladığı sonuca ulaşır, çünkü bildiği bir şey vardır. Ona çok şey borçluyum" derken, Thierry Henry de "Genç olmama rağmen önce Monaco, sonra Arsenal'de bana şans verdi. Tablo ortada. Müthiş bir insan; önce karşısındakini dinler, sonra konuşur, iletişimi mükemmeldir, bir işi kimseye sesini yükselterek ya da zorlayarak yaptırmaz" görüşünü ortaya atıyor. Bu noktada hatırlatmakta fayda var, Wenger'in genç yaşta Ada'ya

Premier Lig'deki teknik direktörler, menajer sıfatını taşıyor. Kulüp yönetimi transferde harcamanız para miktarının sorumluluğunu size bırakıyor. Dolayısıyla transfer ettiğiniz futbolcudan performans alamadığınızda, bütün sorumluluk size ait oluyor. Bir antrenör için böyle bir sistemin doğru olduğunu düşünüyorum.

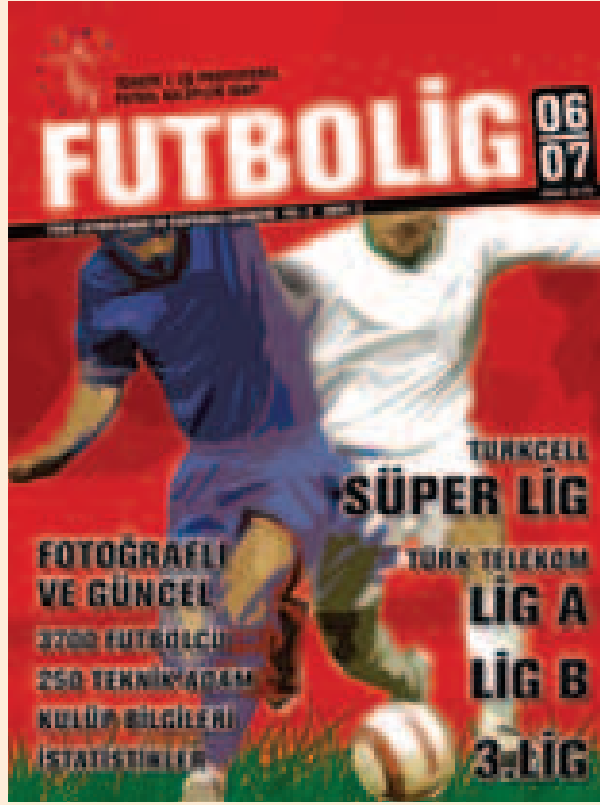
Futbolig

Londra'nın meşhur bir spor kitapçısı varmış. Dört katlı bu binada sporseverlerin kitapsever olan kesimi adeta mest olmuştur. Her sporun bir kültürü varmış oranın raflarında. En ünlü sporcuların hikâyesi dizilirmiş sıra sıra. Göz atarken kendinizi kaybedermişsiniz. Yıllarca bu hikâyeleri dinledik ve merak ettik. "Bir gün biz de memleket sınırları dahilinde böyle yerlere denk gelir miyiz, böyle bir mekânı dolduracak kadar futbol kültürümüzü biriktirebilir miyiz?" diye düşünmeden de edemedik. 20 yıldır popüler kültürün tahtına terfi eden futbolumuzun halihazırdaki durumu da gösteriyor ki, Londra'da bilmem nereyi ziyaret etme şansınız her zaman var, ama Türkiye'de benzer bir oluşum için daha çok beklemeniz gerek. Ancak bu "Hiçbir şey olmuyor, hiçbir şey yapılmıyor" demek de değil. Sonuçta her zaman akıntıya karşı kürek çekenler var ve onlar sayesinde bir şeyler yavaş yavaş birikiyor işte. İlgilisi bilir, dünyada futbol kültürünü bir noktaya getirmiş ülkelerde almanaklar, bir takım rehber kitapları çok yaygındır ve sıklıkla tüketilir. Zaten o koca koca

kitapçıların raflarında da en çok bu tip kitaplar yer alır. Her sene yenilenen bu veri kaynakları bayağı bir ilgi de görür. Lig rehberleri, sezon istatistiklerini tutan yıllıklar hep onların içinde

çok azdır. Hele kapsamlı ve titiz bir çalışma pek rastladığımız bir şey değildir. İşte Futbolig bu açıdan Türkiye'de çok önemli bir açığı kapatmaya aday

gözüktüyor. Çünkü, belki de bugüne dek Türkçe yayımlanan en kapsamlı lig rehberi olarak futbolseverlere büyük bir veri imkânı sunuyor. Kulüpler Birliği Vakfı tarafından ilki geçen yıl yayınlanan bu rehber-kitabın ikinci sayısı geçtiğimiz günlerde çıktı. "Türk Futbolunun En Kapsamlı Rehberi" sloganıyla futbol ailesiyle buluşan yayının içeriğinde, A Milli Takım, Lig Tarihi ve Türk Takımlarının Avrupa Kupalarındaki istatistiklerinin yanı sıra Turkcell Süper Lig, Türk Telekom Lig A ve Lig B'de bulunan tüm futbolcuların fotoğrafları, ayrıntılı bilgileri, teknik adamların ve başkanların fotoları da yer alıyor. Dergide 3. Lig kulüpleri de detaylı bir şekilde tanıtılıyor. 3500'e yakın futbolcu 250'den fazla da teknik adamın fotoğrafının yer aldığı almanakta, Özhan Canaydın, Yunus

yer alır. Sonuçta konuştuklarınızın havada kalmaması için, hafıza kayıtlarını teyit etmek adına en güzel referanstır bu kitaplar. Fakat ne yazık ki Türkiye'de örnekleri

çok azdır. Hele kapsamlı ve titiz bir çalışma pek rastladığımız bir şey değildir. İşte Futbolig bu açıdan Türkiye'de çok önemli bir açığı kapatmaya aday

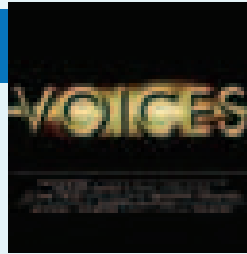

Egemenoğlu, Fatih Terim, Haluk Ulusoy, Mustafa Çulcu ve İsmail Dilber'in yazıları da bulunuyor. Futbolig'de kulüp, futbolcu ve teknik adamların yarı sıra hakemler de tanıtılıyor. 320 sayfadan oluşan Futbolig bayilerden, Zeytinburnu Olivium'da bulunan Kulüpler Birliği Sportif Yatırımlar A.Ş.'ye ait Stadium mağazasından ve bazı kulüplerin store'larından temin edilebilecek. Kulüpler Birliği Vakfı bu sezon bir ilki daha gerçekleştirerek Futbolig'deki bilgileri sanal ortama da taşıdı. Futbolseverler www.futbolig.com.tr adlı web sitesinde futbolculara, transferlere dair en güncel bilgileri ve bazı istatistikleri bulabilecek. ■

Voices from the World Cup (CD)

Futbolu seyretmek güzel, okumak güzel, hikâyelerini dinlemek, şık görüntülerini izlemek ayrı bir güzel. Peki ya dinlemek? Futbolun müziği yok mu? Tribünlerden her hafta yükselen onca tezahürat boşa mı yankılanıyor semada? Tabii ki hayır! Futbolun da bir müziği var ve bu oyun bir endüstri olarak tanımlandığından beri müzik piyasasında da kendine bir yer arıyor. Bunun en güzel örneklerini 1998 ve 2002 Dünya Kupası'nda gördük. Fransa'nın başarısıyla özdeşleşen Survivor'ı ve Ricky Martin'in "Un, dos, tres" nakaratıyla herkesin diline yapışan La Copa De La Vida'sını kim unutabilir ki? Nitekim müzik piyasası da bu işi sevmiş olmalı ki artık futbol albümlerine sık sık rastlıyoruz. İşte son Dünya Kupası'nın resmi albümü olan

"Voices from the World Cup" da bu bağlamda adı anılması gereken eserlerden. Aralarında Tonie Braxton, Mariah Carey, Whitney Houston, Rod Stewart, George Michael, Dido gibi popüler müzik dünyasının önde gelen simalarının yanı sıra Barbara Oasis Streisand, Elvis Presley ve Dido'nun "Thank You" hiti gibi sürpriz hediyelerin de yer aldığı albüm belki öncekiler kadar ses getirmeyi başaramıyor ama azımsanacak gibi de değil. Hele de Shakira'nın kupanın resmi şarkısı olan "The Time of Our Lives"u bile geride bırakan ve kulaklarımıza kazınan "Hips Don't Lie-Bamboo" şarkısı varken. ■

Learn Freestyle Football (DVD)

Ronaldinho'yu bu kadar ünlü ve popüler kılan nedir? Oyun zekâsı mı? Başarıları mı? Hali, tavrı mı? Yoksa artık herkese film hilesi gibi gelen o hareketleri mi? Bir antrenöre sorsanız muhtemelen futbol zekâsı diyecektir. Taraftarlara sorsanız, başarıları. Bayan hayranlarına mikrofon uzatsanız cevap iyice değişecektir. Dişlekliliği, güler yüzü ve şirinliği geçer akçe olabilir her an. Ama her kesimin hemfikir olacağı bir şey varsa onun sahadaki dansının en çok ilgi gören şey olduğudur.

İşte o ayak hareketleri, o top cambazlıkları yüzünden neredeyse bütün sokaklarda çocuklar onu taklit ediyor artık. Hatta o kadar ki, futbolun kendisinden ayrılan bir sektör haline geliyor bu 'dans'. İşte "Learn Freestyle Football" DVD'si de size bu hareketlerin gelişimini ve yaygınlığını anlatıyor. Yetmiyor, bir de bu hareketleri nasıl yapacağınızı gösteriyor. ■

Fatih Ceylan

Kayserispor'u tercih etmemdeki öncelikli etken Ertuğrul Sağlam'dı. Hedefleri ve idealleri olan bir hocayla çalışmak benim için avantaj diye düşündüm. Ayrıca Kayserispor taraftarından çok etkilenmiştim ve babam da bu takımda oynamamı çok istemişti.

Gökhan Ünal gibi bir futbolcuyla aynı takımda oynamak büyük bir onur. Takımda olması bize güven veriyor. Onun olduğu her maçta kendimizi daha rahat ve güvenli hissediyoruz. Çünkü hiç umulmadık bir anda sahneye çıkıyor ve gerekeni yapıyor.

Babama borçluyum!

Futbola kaleci olarak başladı, ilk maçında 7 gol yiyince sol kanat oyuncusu oldu. Almanya'da doğdu, Avusturya'nın ardından Sakaryaspor forması altında Türkiye macerasına başladı. İki sezondur Kayserispor formasını giyiyor ve takımının yaşadığı çıkışta önemli payı bulunuyor. Hayvan sevgisini villasında beslediği 6 Pitbull'la gösteriyor. Futbolcu olmasında attığı her gole 1 mark veren babasının katkısının büyük olduğunu söylüyor. Avrupa hayallerini Alman, İspanyol ve İtalyan ligleri süslüyor. Türkiye'deki en önemli hedefini ise “Bir gün Galatasaray formasını giymek” diye açıklıyor.

Salih Balcı / Canan Bayram

▼Kayserispor'daki ikinci sezonu yaşıyorsun. Öncelikle Sakaryaspor'dan Kayserispor'a geliş öykünü anlatır mısın?

▲Sakaryaspor küme düşmüştü ama benimle birlikte birçok arkadaşımı isteyen kulüpler vardı. Kayserispor yönetimiyle yaptığım görüşmede “geleceğim” diyerek söz vermiştim. Elbette ki risk vardı. Hedefleri belli olmayan bir kulüp konumundaydı Kayserispor. İyi mi yoksa kötü mü olacağını bilmiyordum. Ancak bu tercihimdeki öncelikli etken Ertuğrul Sağlam'dı. Hedefleri ve idealleri olan bir hocayla çalışmak benim için avantaj diye düşündüm. İkincisi, Sakaryaspor formasıyla Kayserispor'a karşı mücadele ederken taraftardan çok etkilenmiştim. Üçüncü olarak ise babam Kayserispor'a gelmemi çok istemişti. Şu an ikinci sezonum ve çok doğru bir tercih yaptığımı düşünüyorum. Profesyonel anlamda en güzel günlerimi Kayserispor'da yaşıyorum.

▼Peki, Kayserispor'la birlikte böyle bir çıkış yapacağınıza inanıyor muydun?

▲Beklemiyordum. Arkadaşlarımızla birlikte kendimize hedef koyuyorduk. Maçtan maça hesaplar yapıp rakiplerimizi yenmek için çalışıyorduk. Sezonun beşinci haftasından sonra işi bırakmadık. Daha da kenetlendik ve başarıyı yakaladık.

Kayserispor büyük kulüp

▼Alışabildin mi Kayseri'ye ve Kayserispor'a?

▲Alışmamam için hiç bir neden yok. Memleketimde gibiyim. Kayseri halkı çok cana yakın, çok misafirperver. Şehirde çok rahat gezip dolaşıyorum, gösterilen ilgiden son derece memnunum. Kayserispor'a gelince; huzurluyum, kafam çok rahat. Sakaryaspor'dan sonra çok doğru bir tercih yaptığımı şimdi daha iyi anlıyorum. Sadece ben değil takım arkadaşlarımın tamamı benimle hemfikir. Kayserispor gerçekten çok büyük bir kulüp.

▼Futbol ekolü olarak kimi kendine yakın görüyorsun, kiminle yan yana oynamak sana cazip geliyor?

▲Kayserispor'da as-yedek diye bir ayırım yok. Hocamız formayı hak edene veriyor Örneğin iki maç yedek kaldım, üzülmедim. Aksine daha da hırslandım ve daha çok çalıştım. Kayserispor'da formayı kapmak görüldüğü gibi kolay bir iş değil. Tatlı bir rekabet var aramızda. Diğer yandan Gökhan Ünal gibi bir futbolcuyla aynı takımda oynamak büyük bir onur. İnanın onun takımda olması bize güven veriyor. Şanssız bir sakatlık

geçirdi ama onun olduğu her maçta kendimizi daha rahat ve güvenli hissediyoruz. Çünkü hiç umulmadık bir anda sahneye çıkıyor ve gerekeni yapıyor. Her kulübün Gökhan gibi bir futbolcuya ihtiyacı var. Gökhan'a verdiğim her pasın rakip için tehlike olacağını biliyorum. En kısa sürede aramıza dönmesini sabırsızlıkla bekliyorum.

▼Takımdaki en samimi arkadaşın kim?

▲Oda arkadaşım Köksal Yedek. Ama takım içerisinde hepimiz arkadaşız. Ağabey-kardeş diyalogumuz var, aile gibiyiz. Uyumumuz süper.

Hakan Şükür'ün yeri kolay dolmaz

▼Yurtiçi ve yurtdışından beğendiğin futbolcular kimler?

▲Ronaldinho ve Beckham en beğendiğim isimler. Türkiye'de ise Hakan Şükür'ü çok beğeniyorum. Hakan Şükür'süz bir Türkiye'yi düşünmüyorum. Onunla aynı takımda oynamayı çok isterdim. Şu anda Gökhan Ünal, Hakan Şükür'ün veliahtı olmaya namzet. Gökhan'ın da birçok özelliğini beğeniyorum ve takdir ediyorum. Ama yine de Hakan ağabeyin yerinin kolay kolay dolacağına inanmıyorum.

▼Futbolu değil de başka bir meslek dalını seçseydin ne olmayı isterdin?

▲Hiç düşünmedim. Ama hayvan sevgim ve özellikle köpeklerle olan tutkunluğum nedeniyle kendime çiftlik açardım. Köpekleri çok seviyorum. 6 tane Pitbullum var! Köpeklerle olan tutkum Sakaryaspor'da başladı. Bir gün Retriever gezdiriyordum. Başka bir köpek saldırdı. Ben de gittim Pitbull aldım. O günden beri evimde Pitbull besliyorum ve çok memnunum. İlk bakışta tehlikeli ve riskli bir tercih gibi gözükse de bu hayvanların dilinden anlamak lazım. Sen nasıl eğitirsen köpek öyle olur. Küçük kızım Aylin onlarla oynuyor, çünkü hiç bir tehlikesi yok. Kayseri'de villada oturuyorum. Köpeklerimin rahat etmesi için böyle bir tercih yaptım.

Avusturya'ya kaçtım

▼Bugüne kadar sürekli olarak sol kanatta mı oynadın? Saha içerisinde görev yerin tam olarak neresi?

▲Solbek ve sol açık oynadım. Futbola Almanya Heimllbronn kulübünün altyapısında başladım. Aslında hocam beni kaleci olarak seçmişti. İlk maçımızda 7 gol yiyince hemen kaleci oldular. Ben

Yabancı oyunculardan Ronaldinho ve Beckham en beğendiğim isimler. Türkiye'de ise Hakan Şükür'ü çok beğeniyorum. Türkiye'yi onsuz düşünmüyorum. Yerinin kolay kolay dolacağına inanmıyorum. Onunla aynı takımda oynamayı çok isterdim.

Avusturya'da oynarken denemek için Sakaryaspor'a geldim. Coşkun Demirbakan beni beğendi ama oynatmadı. Bunun üzerine devre arasında Avusturya'ya kaçtım. Coşkun Hoca'nın yerine Sadi Tekelioğlu gelince yeniden Sakaryaspor'a döndüm.

oynadıktan sonra Coşkun Hoca Sakaryaspor'dan ayrıldı ve yerine Sadi Tekelioğlu geldi. Yöneticiler beni arayıp transfer teklifinde bulundu. Geri döndüm ve yönetimi mahcup etmedim. O günden bu yana da Türkiye'deyim.

▼Saha içerisinde en beğendiğin özelliğin nedir?

▲En beğendiğim yönüm sol ayağım. Sol ayağımı ve yaptığım ortaları çok beğeniyorum. Ayrıca mücadeleci olmam da en önemli özelliklerimden birisi.

▼Peki, hangi yönlerini eksik görüyorsun?

▲Kanatta oynuyorum ama fazla dışta kaldığımı düşünüyorum. İçeriye katedip direkt kaleye gidebilirim. Ayrıca sağ ayağımı fazla kullanamıyorum.

Larissa'ya attığım golü unutamam

▼Ama Larissa maçında sağ ayağınla 30 metreden gol attın.

de kurtuldum takım da. Bir hafta sonraki maçımızda ise tam tersi oldu ve 7 gol attım. O dönemde forvet oynuyordum. Daha sonra Avusturya'ya gittim. Sakaryaspor'a denenmeye gelmişim ve teknik direktör Coşkun Demirbakan beni beğenmişti. Ama kadroya giremiyordum. Devre arasında Sakarya'dan Avusturya'ya kaçtım. Avusturya'da 2. Lig takımlarından Badleiberg'de oynadım. Bir yıl

▲Zorunlu hallerde kullanıyorum. Larissa maçındaki golü belki de hayatım boyunca unutmayacağım. Maç 0-0'dı ve 81. dakikaydı. Top defanstan sektti. Bana doğru gelirken Aydın “Vur” diye bağırdı. Topun gelişine sağ ayağımla vurdum. Mükemmel bir gol oldu ve o golle tur atladık. Yani sağ ayağımı sadece yürümek için kullanmıyorum.

▼Sana göre Kayserispor'un başarısının arkasında yatan gerçek ne?

▲Aile gibiyiz. Kırgınlık, küskünlük gibi huzur bozucu bir ortam yok. Sıcak ve samimi bir havada maçlara çıkıyoruz. Uyumlu ve sorunsuz bir takımız. Örneğin Ramazan ayında çoğu kez iftarımızı ailelerimizle birlikte açtık. Geçen sezondan daha başarılı olmayı amaçlıyoruz. Şu ana kadar da iyi gidiyoruz.

▼Ligde sizi diğer takımlardan ayırt eden en belirgin özellik nedir?

▲Hangi maça çok iyi konsantre oluyorsak o maçı kesin alıyoruz. İyi motive olduğumuz zaman önümüzde duracak takım göremiyorum. Bir de bizim takımımızda sisteme uygun oyuncular var. Herkes birbirini çok iyi tamamlıyor. Kimin ne zaman ne yapacağını çok iyi biliyoruz.

▼Süper Lig'in genel bir değerlendirilmesini yapacak olursan neler söylemek istersin?

▲Lig bu sezon çok zorlu geçiyor. Sadece Erciyesspor tabanda, takımlar arasında güç fark yok. Kanımca heyecan ve çekişme geçmiş yıllara oranla daha da fazla olacak. Hem tavanda hem tabanda son haftaya kadar çekişme devam edecek.

Taraftarımız çekirdek yiyor

▼Kayserispor taraftarı için neler söyleyeceksin?

▲Sakaryaspor'da oynarken Kayseri'yle maçımız vardı ve 1.5 saat öncesinden tribünler dolmuştu. O görüntüyü hâlâ unutmuyorum, çok etkilenmişim. Kayseri'yi tercih etmemdeki en önemli nedenlerden birisi de taraftardı. Ama şimdi hayal kırıklığı yaşıyorum. Rakip takım sahaya çıktığı zaman önce tribünlerden etkilenmeli, 12. adamı hissetmeli. Sanırım ayçiçeğinin en çok tüketildiği illerin başında Kayseri geliyor. Taraftarımızın her zaman tribünleri doldurmasını ve destek olmasını istiyoruz.

▼Sezon başında Avrupa ile ilgili hedefleriniz neydi?

▲Adım adım gitmek istiyorduk. Gruplara kadar yükselmeyi hayal ediyorduk. AZ Alkmaar maçına kadar çok iyi gelmiştik. İlk maçın 20 dakikasında çok basit hatalar yaptık ama oyundan kopmayarak avantajlı bir skorla Kayseri'ye döndük. İkinci maçta ise öne geçtikten sonra önemli pozisyonlardan yararlanamadık ve hedefimizi kılpayıyla kaçırdık. Ama yine de ilk sezonumuzda Avrupa'da önemli işler yaptık.

▼Geçen yıl bıraktığınız yerden devam ediyorsunuz. Ligde ve kupadaki hedefleriniz neler?

▲Ligdeki hedefimiz geçen yıldan daha da iyi olmak. İlk üçü hedefliyoruz ve direkt UEFA'ya gitmek istiyoruz. Kupadaki hedefimiz ise final oynamak. Bunu laf olsun diye değil takımımıza güvenerek söylü-

yorum. Bu sezon hem ligde hem de Fortis Türkiye Kupası'nda çok iddialıyız.

Babamın üzerimdeki emeği büyük

▼Ailende başka sporcu var mı?

▲Ağabeyim Yasin Ceylan vardı. Benden daha iyiydi. Büyük bir trafik kazası geçirdi. O talihsizliği yaşamamış olsaydı ilk defa aynı takımda oynayacaktık. Üç erkek, üç kız, altı kardeşiz. Küçük kardeşim Hayri Ceylan futbola devam ediyor. Geleceği olur mu olmaz mı, zaman gösterecek. En büyük avantajım babam Hayrettin Ceylan.

Düzcespor'un kurucularından biri. Sporun içinden geliyor ve bana sürekli destek oldu. Futbola ilk başladığım dönemlerde attığım her gole 1 mark verirdi. Bir maçta 13 gol atmış ve babamı zor durumda bırakmıştım. Çok önemli bir maçta primime zam yapmış ve gol başı 2 mark vermişti. Bugünkü başarımda babamın payı çok büyük.

▼Ailene yeteri kadar zaman ayırabiliyor musun?

▲Ailemle birlikte

olduğumuz zamanlarda bütün günümü onlara ayırıyorum. Ancak Almanya'da yaşadıkları için burada 1 ay kalabiliyorlar. Ben de 6 ayda bir giriş-çıkış yapmak zorundayım.

▼Peki, zor olmuyor mu?

▲Olmaz mı? Eşim Sabrina Alman olduğu için Sakarya'ya geldiği zaman pek uyum sağlayamamış hatta beğenmemişti. Ancak şimdi Kayseri'yi çok seviyor. Babam Almanya'da kalmak yerine genellikle benim yanımda. Bu durum ikimizi de çok mutlu ediyor.

▼Kitap okumayı sever misin?

▲Kitaba ayıracak fazla zamanım yok. Boş zamanlarımda genellikle kaptanımız Bülent ağabeyle bilgisayara oyunu oynuyoruz.

▼Televizyonda hangi programı izliyorsun?

▲Sabahları antrenman öncesi takım olarak Meriç Erkan'ı izliyoruz. Hem gülüyoruz hem de stres atıyoruz.

▼Yemekle aran nasıl?

▲Yemek yemeyi severim ama yemek yapmam. Erkek adam yemek yapmaz. Biraz kağımdır. Eşim yokken mecburen dışarıda ya da tesislerde yerim. Mutfağa sadece içecek almak için girerim. En çok makarnayı severim. Yemek ayır-

Sakaryaspor'da oynarken Kayseri seyircisinden çok etkilenmişim. Ama şimdi hayal kırıklığı yaşıyorum. Rakip takım sahaya çıktığı zaman önce tribünlerden etkilenmeli, 12. adamı hissetmeli. Sanırım ayçiçeğinin en çok tüketildiği illerin başında Kayseri geliyor.

Almanya'da genç takım düzeyinde Stielike beni çok beğeniyor ve Alman Milli Takımı'na istiyordu. Kesinlikle hayır dedim. Çünkü ben Türküm ve gönlümde ay-yıldızlı formayı giymek yattıyor. Yılmadan, usanmadan çalışıyorum. Bir gün o formayı giyeceğim.

mam, ne bulsam yerim. Ancak Kayseri mutfağıyla aram çok iyi değil. Kayseri'nin mantısı ve pastırması meşhur ama ben alımadım.

Almanları reddettim

▼Hayalinde milli forma yok mu?

▲Elbette var. Ama Milli Takım'a gitmek için daha çok çalışmam gerektiğini düşünüyorum. İnşallah bir gün o gururu yaşarım. Tabii ki zaman zaman çağırılmaktan dolayı bir burukluk yaşıyorum ama o şansın bir gün bana da verileceğini biliyorum. Almanya'da genç takım düzeyinde Stielike beni çok beğeniyordu ve Alman Milli Takımı'na istiyordu. Kesinlikle hayır dedim. Çünkü ben Türküm ve gönlümde ay-yıldızlı formayı giymek yattıyor. Çalışmalarımı sürdürüyorum. Hocam Ertuğrul Sağlam da bana büyük destek veriyor. Yılmadan, usanmadan çalışıyorum. Bir gün o formayı giyeceğim.

▼Futbol senin için ne anlam ifade ediyor?

▲Futboldan büyük zevk alıyorum. Zengin olsam da zevk için futbol oynardım. Kafam rahat olursa daha iyi oynardım diye düşündüğüm anlar oluyor. Ama bizim mesleğimiz ve geçim kaynağımız bu. Doğal olarak para için oynuyoruz. Yavaş yavaş da futboldaki hedeflerime ulaşıyorum.

▼Nereye kadar yükseleceksin? Bunun bir sınırı var mı?

▲Yurtdışında Alman, İspanyol veya İtalyan liglerinde oynamak isterdim. Ama iyi takımlarda elbette. Özellikle İspanya Ligi'ni çok beğeniyorum. Tempolu ve kaliteli maçlar oluyor. Türkiye'de ise şu an için Kayserispor'un daha iyi olması için çalışacağım. Her Türk futbolcusu gibi benim de büyüklerde oynama hayalim var. Özellikle Galatasaray'da oynamayı çok isterim. Bunu bir gün başaracağım.

▼Başarı insanda doyum yaratan bir şey mi sence? Ya da başka olaylar nedeniyle umutsuzluğa kapıldığın oluyor mu?

▲Bizim mesleğimizin garantisi yok. Kısa zamanda hayatını garanti altına alacak hamleler yapmak ve önemli adımlar atmak zorundasınız. Benden daha yetenekli olduğunu söylediğim ağabeyim var önümde canlı örnek. Şu an benden daha iyi yerlerde olabiliyordu ama talihsiz bir trafik kazası geçirdi ve futboldan koptu. Sadece kaza mı? Ufak bir sakatlık dahi kimi zaman futbol hayatınızı noktalamanıza neden olabiliyor. Futbolu çok seviyorum ve asla "yeter" demiyorum. Sürekli bu işin içinde olmayı istiyorum. Futbolculuk hayatımdan sonra yine spordan kopmak istemiyorum ve teknik direktör olmayı düşünüyorum. ■

Batık Gemiler

Atletico Madrid

Nerede o eski Hallaçlar?

“Hallaçlar” unvanıyla Real Madrid ve Barcelona'nın ardından İspanyol futbolunun en büyük üçüncü markası oldular. La Liga öncesi 1920 ile 1940 arası 4 şampiyonluk yaşadılar. La Liga döneminde tam 9 defa zafere ulaştılar. İspanya Kral Kupası'nı 9, Kıtalararası Kupa'yı, Kupa Galipleri Kupası'nı ve İspanya Süper Kupası'nı da birer kez müzelerine taşıdılar. 1986'da hem lig hem de kupa şampiyonu olduktan sonra 2.Lig'e gidip geldiler ve tam 10 yıldır eski mesut günlerin hasretiyle yanırlar.

Dağhan Irak

Real Madrid ve Barcelona'yla beraber İspanya'nın üç büyük futbol kulübünden biri olarak bilinen Atletico Madrid, 1903 yılında Madrid'e okumaya gelen üç Basklı öğrenci ve Madridli arkadaşları tarafından Athletic Club de Madrid adıyla kuruldu. Kulübün kurucularının amacı İspanyol Bask Bölgesi'nin milli takımı gözünüle bakılan Athletic Bilbao'nun İspanyol başkentinde de bir şubesinin bulunmasıydı. Bu nedenle yeni kurulan kulüp Athletic Bilbao'ya bağlandı ve uzun yıllar bağımsız bir kimliği olmadı. Bu dönemde Madrid'deki kulüp Athletic isminin yanı sıra Bilbao'daki kulübün o dönemdeki renkleri olan 'mavi-beyaz'ı da benimsedi. Athletic Madrid, bu yıllarda Bilbao'daki 'hamisinin' mali desteğinin yanı sıra ekipman yardımı da ihtiyaç duydu.

Öyle ki, Madrid'deki Athletic'in maçlarda giyeceği formalar dahi Bilbao'dan geliyordu. Bilbao da o dönemde bu formaları üretebilecek durumda değildi. Mavi-beyazlı formalar İngiltere turnesine gittiği zamanlar Blackburn Rovers kulübünden satın alınıyor, bu ekipmanın bir kısmı da Madrid'e gönderiliyordu. Tam bu

sırada yaşanan bir olay, Athletic Bilbao'nun da Atletico Madrid'in de tarihinde önemli bir değişime yol açacaktı. 1911 yılında Athletic Bilbao, bir görevliyi kulübe yeni formalar almak üzere İngiltere'ye yollamıştı. Her zamanki gibi Blackburn Rovers'tan mavi-beyaz formalar alınacak ve yeni sezonda kullanılacaktı. Ancak gönderilen yetkili Blackburn yöneticileriyle anlaşamayınca, geleneksel forma ticareti sekteye uğradı. Bilbao'ya eli boş dönmek olmazdı, zira takımın formalara ihtiyacı vardı. Çare olarak karşılığın Southampton kulübü çıktı. Athletic yetkilisi Bask Bölgesi'ne bu kulübün kırmızı-beyaz

Kulüp, 1903'te Madrid'e okumaya gelen üç Basklı öğrenci ve Madridli arkadaşları tarafından Athletic Club de Madrid adıyla kuruldu. Kurucuların amacı, Athletic Bilbao'nun İspanyol başkentinde de bir şubesinin bulunmasıydı. Bağımsızlık yılı 1921 oldu. 4 Ekim 1939'da İspanyol Hava Kuvvetleri'nin takımı Aviacion Nacional ile birleşti ve Athletic Aviacion adını aldı. 1947 yılında Atletico, Hava Kuvvetleriyle yollarını sessizce ayırdı ve Atletico Madrid ismini kullanmaya başladı.

çizgili formaları ve siyah şortlarıyla döndü. Bu renkler Athletic Bilbao tarafından resmi renkleri olarak benimsendi ve günümüze kadar geldi. Athletic Bilbao, bu yeni kırmızı-beyaz çizgili formlardan Madrid'deki şubesine de yolladı, ancak bugün hâlâ bilinmeyen bir nedenle yollanan ekipmana şortlar dahil edilmedi.

Athletic Madrid, o yıl Southampton'dan gelen yeni formaları, Blackburn'den kalan mavi şortlarla giydi. Ve böylelikle Atletico Madrid taraftarlarının bugün tutkuyla bağlı olduğu renkler ve forma ortaya çıktı. Kırmızı-beyaz çizgili formalar yatak çarşaflarını andırdığı için Athletic takımı “los colchoneros” (Hallaçlar) adıyla da anılmaya başlandı. Formalarda yaşanan bu değişiklik, belki de Bilbao'daki kulüple bağların koparılmasının ilk adımı oldu. İlerleyen yıllarda İspanyol başkentindeki şube ile Bilbao'daki merkezin bağlantıları giderek azaldı. Sonunda, 1921 yılında Athletic Madrid kulübü bağımsızlığını ilan etti.

Kaderin bir cilvesi olarak, “Hallaçlar” bağımsız bir kulüp oldukları ilk yıl Kral Kupası finalinde Athletic Bilbao'yla üstelik Bilbao'da karşı karşıya geldi. Bilbao, Madridli küçük kardeşine boynuzun he-nüz kulağı geçemediğini o maçta gösterdi: 4-1.

Metropolitan Stadı hizmette

Diğer taraftan kulübün bağımsızlık kararına imza atan başkan Alvaro de Aguilar yönetiminde Athletic Madrid'in kurumsallaşma çabaları da sürüyordu. 1923 yılında kulübün ilk

stadyumu Metropolitan hizmete açıldı. 1929 yılında ilk kez düzenlenen İspanya Ligi'ne davet edilen on takımdan biri olan Athletic, ilk sezonu altıncı sırada kapadı, ancak bir sonraki sezon on sekiz maçın on birini kaybederek son sırayı aldı ve ilk kez ikinci Lig'e düşmenin acısını tattı. 1934 yılında ligdeki ilk sezonda takımı altıncı yapan İngiliz Fred Pentland tekrar göreve getirildi ve Athletic Madrid “la segunda”nın şampiyonu olarak tekrar 1. Lig'e döndü. İç Savaş, Hitler ve Mussolini'nin de maddi desteğini ardına alan Franco'nun galibiyetiyle sona ererken, cumhuriyetinin yanısıra binlerce insanını da kaybeden İspanya hayata ve futbola geri dönmeye çalışıyordu. İspanya'nın yaşadığı yıkımdan Athletic de payını almıştı. Hapse giren, yaralanan ya da kaçak hayatı yaşamak zorunda kalan futbolcuların olduğu bir ortamda kulübün tek başına ayakta kalması imkânsızdı. 4 Ekim 1939 tarihinde Athletic kulübü, İspanyol Hava Kuvvetleri'nin takımı Aviacion Nacional ile birleşti ve Athletic Aviacion adını aldı. Franco'nun bu dönemde Real'e değil de Athletic'e destek vermesinin arkasında ise Rafael Sanchez Guerra ismini aramak gerekiyor. Real'in İç Savaş döneminde başkanlığını yapan Guerra, inançlı bir cumhuriyetçi olarak Frankist kuvvetler Madrid'e gelinceye kadar başkenti terk etmeyi reddetmiş ve sonunda ağır işkencelerden geçirilmişti.

Ancak ilerleyen yıllarla beraber rüzgâr terse dönecek, 50'lerin sonundan itibaren Avrupa'da başarılar kazanan Real Madrid rejimin takımı haline gelirken, kırmızı-beyazlı Madrid ekibi ise rejim aleyhtarlarının büyük sevgisini kazanacaktı.

İlk şampiyonluk geliyor

Athletic Aviacion liglerin yeniden başlamasıyla beraber futbola fırtına gibi döndü ve 1939-40 sezonunu şampiyon olarak tamamladı. Bir sonraki sezon ise bu başarının üzerinde bir de gol rekoru ekledi. Başarının mimarlarından en önemlisi kuşkusuz İspanyol futbolunun ilk yıldızı olarak anılan Zamora'ydı. Zamora, Espanyol ve Barcelona formalarını giydikten sonra Real Madrid'e transfer olarak, ilk büyük Barça-Real transferini gerçekleştiren futbolcu olmuştu. İç Savaş döneminde ülkeden kaçan Zamora'nın savaş sonrası Athletic Aviacion'la başlayan teknik direktörlük dönemi de futbolculuk dönemini aratmadı. Bu arada Franko yönetiminin demir yumruğundan payını en çok alanlar Basklar ve Katalanlar'dı. Franko, İspanya'da İspanyolca dışındaki konuşulan bütün dilleri yasaklamış, futbol kulüpleri de bundan payını almıştı. Bu dönemde FC Barcelona'nın adı Club de Fútbol Barcelona olarak değiştirildi, kulübün amblemindeki Katalan bayrağı da kaldırıldı. Athletic Aviacion'un Basklar'dan yadigar ismi de gözden kaçmadı. 1941 yılında kulüpten ismini İspanyolca yapması istendi ve yeni isim Club Atlético de Aviación olarak belirlendi. Kulübün İspanyollaştırılmış yeni ismi kırmızı-beyazlılara hiç de uğurlu gelmedi. Atletico o yıl şampiyonluğu Valencia'ya kaptırdı. O sezondan sonra şampiyonluk, Franko'ya nazire yaparcasına, on sene boyunca Katalunya'ya, Bask Ülkesi'ne, Endülü's'e, Valencia'ya gitti ancak başkent Madrid'e uğramadı. 1947 yılında Atletico, Hava Kuvvetleriyle yollarını sessizce ayırdı ve Atletico Madrid ismini kullanmaya başladı. Şampiyonluk

özlemi çeken Atletico'nun hasretini dindirmek ise bir siyah Faslıya nasip olacaktı.

Madrid'de Ben Barek fırtınası

Larbi Ben Barek, futbolla Kazablan-ka'nın sokaklarında tanışmıştı. Olim-pik Marsilya'da sergilediği futbol, Barek'e henüz özgürlüğünü kazanamamış ülkesinin olmasa bile Fransa Milli Takımı'nın kapılarını açmıştı. Napoli'de Mussolini'nin İtalya'sına karşı ilk kez milli formayı giydi, İtalyan tribünlerinden gelen ırkçı tezahüratlara karşı koyarak oynadığı güzel futbol bir anda Ben Barek'i Fransa'nın sevgilisi yaptı. O artık Fransa'nın "siyah inci"siydi. 1948 yılında forma giydiği Paris'in Stade Français kulübü, Ben Barek'i 17 milyon frank karşılığında Atletico Madrid'e sattığında bir Fransız gazetesi şunu yazmaktan geri kalmıyordu: "Zafer Takı'nı satın, hatta Eyfel Kulesi'ni satın, ama ne olursunuz Ben Barek'i satmayın." Larbi Ben Barek, kısa sürede Atletico seyircisini de arkasına aldı. "Siyah inci" liderliğindeki takım, 1949-50 sezonunda şampiyonluk kupasını başkente geri getirdi, bir sonraki sezon da şampiyonluğu kimseye bırakmadı. Ben Barek 1953 yılında Marsilya'ya geri döndüğünde arkasında ellinin üzerinde gol, iki şampiyonluk kupası ve binlerce hayran bıraktı. Atletico, Faslı yıldızının yokluğunu hissederken Real Madrid ise Di Stefano, Puskaş, Santamaria gibi yıldızları kadrosunda toplamış, yirmi yıllık şampiyonluk orucuna son vermeye hazırlanıyordu.

Real'in gölgesinde...

Real Madrid'in tarihe geçecek kadar güçlü kadrosu 1954 ve 1955 yıllarında şampiyonluğu kazanmayı başardı. Atletico ise kadrosuna Güney Amerika'dan getirdiği Vava gibi önemli isimleri katmasına rağmen bir türlü Real'e rakip olamıyordu. Real'in Barça ve Bilbao gibi rejimin fazla hoşlanmadığı takımları zirveden uzak tutması ve Avrupa'da gösterdiği başarılar Franko yönetiminin de bu kulübe açık desteğini beraberinde getirdi. 1960'lı yıllarda Atletico iyi kadrolar kurmasına rağmen o yıllar Real'in yılları olarak hatırlanacaktı. Eflatun-beyazlılar 1961-1966 yılları arasında parsellerken, Atletico'ya ise genelde ikincilik düşü-

yordu. İspanya'da sürekli Real'in şampiyonluk kutlamalarını izlemek zorunda kalan kırmızı-beyazlılar mutluluğu Avrupa'da aramak zorundaydı.

Glasgow'da tarihi zafer

1960 yılında o dönemdeki ismiyle General Hazretleri Kupası'nı (Franko, Kral Kupası'nın adını böyle değiştirmişti) Real Madrid'i 3-1 yenerek kazanan Atletico, hem ezeli rakibinden hincını almış hem de Kupa Galipleri Kupası'na katılmaya hak kazanmıştı. Kırmızı-beyazlı takım bu kupada tahmin ettiği kadar zorlanmadı. Sedan, Werder Bremen, Leicester City ve Carl Zeiss Jena takımlarını elerken yemilgi yüzü dahi görmediler. Finalde rakip Macarların Ujpest takımını Can Bartu'nun golüyle eleyen Fiorentina'ydı. Bartu'nun ilk onbirde başladığı Glasgow'daki final maçı Peiro ve Hamrin'in karşılıklı gollerle 1-1 tamamlandı. O dönemde uzatmalar olmadığı için Stuttgart'ta yeni bir maç oynandı. Bu maçta üstün bir oyun sergileyen Atletico, Miguel Jones, Mendonça ve Peiro'nun attığı gollerle tarihinin tek Avrupa kupasına uzanmayı başardı. Ertesi yıl kadrosundan Peiro'yu kaybetmesine rağmen yine rakiplerini teker teker eleyerek finale gelen takım, Rotterdam'da Tottenham karşısında dağılmaktan kurtulamadı: 5-1.

Kıtalararası Kupa Atletico'nun

Ligde Real'in üstünlüğüyle geçen 1965-75 yılları arasına dört şampiyonluk sığdırmayı başaran, bu arada 1966 yılında yeni stadı Vicente Calderon'a da kavuşan Atletico, 1974 yılında Avrupa'nın en büyük kupasını müzesine götürme fırsatının kapısına kadar geldi. Jose Garate, Javier Irueta ve Luis Aragones gibi önemli yıldızları kadrosunda bulunduran "Hallaçlar"ın Şampiyon Kulüpler Kupası ilk turundaki rakibi Galatasaray, Vicente Calderon'dan 0-0 beraberlikle ayrıldığında Madrid'de şaşkınlık yaşanıyordu. Yasınlı, Gökmenli, Metinli Galatasaray, Atletico'ya bir sürpriz de İstanbul'da yaptı. Normal süre 0-0 biterken 100. dakikada Salcedo, kırmızı-beyazlıları kurtarıyor ve o maçtan sonra Atletico hiç yenilmeden finale ulaşıyordu. Finalde Bayern Münih'le Hysel Stadyumu'nda uzatmalar neticesinde de yenilemeyen Madrid ekibi, iki gün sonra oynanan ikinci maçta ise Hoeness-Gerd Müller ikilisinin şovu karşısında tutunamıyor ve sahadan 4-0 yenik ayrılıyordu. Atletico o yılı kupasız kapatmasına karşın Bayern'in çekilmesiyle beraber Kıtalararası Kupa finalinde Arjantin'in Inde-

pendiente takımıyla karşılaşma şansı yakaladı. Vicente Calderon'daki maçı 2-0 kazanan takım, Arjantin'de 1-0 yenilerek kendi kıtasında kupa kazanmadan bu kupayı müzesine taşıyan tek takım oluyordu.

Jesus Gil'li sansasyon yılları

Franko'nun ölümü ve Kral Juan Carlos'un ülkeyi tekrar demokrasiye döndürmesiyle beraber özgür kalan Bask ve Katalan ekipleri 1980'lerle beraber İspanya futbolunda hâkimiyeti yeniden ele geçirdi. Oynadığı son Avrupa finalinden sonra bir kez daha İspanya şampiyonu olan Atletico ise yirmi yıllık bir suskunluğa giriyordu. Ne Vicente Calderon'un ikinci başkanlık dönemi, ne de eski yıldızları Aragonnes'in teknik direktörlüğü Atletico için aranan kan olabildi. Sonunda, 1987 yılında yaşanan yönetim krizi Marbella'nın tartışmalı belediye başkanı Jesus Gil'in yolunu açtı. Gil döneminde takıma katılan birbirinden ünlü yıldızlar ve neredeyse gümüşü değiştirilen teknik direktörler 1995-96 sezonunda hem şampiyonluğu hem de Kral Kupası'nı getirirken aslında "Hallaçlar"ın sevenlerinin yaşadığı nihai güzel günler olarak sonun başlangıcını hazırlıyordu. Nitekim, Jesus Gil'in Marbella'da yaptığı yolsuzluklar nedeniyle hapse girme ihtimalinin belirmesiyle beraber Atletico da krize girdi ve yıllar sonra kırmızı-beyazlılar "la segunda"nın yolunu tuttu. İki yıl sonra 1. Lig'e dönen Atletico Madrid, şu an Gil'in sansasyon dolu yıllarından uzakta olmanın rahatlığını artık Real ve Barça'ya rakip olarak bile gösterilmemenin acısıyla beraber yaşıyor. Bugünlerde, kulübün forma sponsoru, rakip firmanın sponsoru olduğu Real'le rekabet edebilmek için kulübü geleneksel çizgili formasından vazgeçmeye zorluyor. Kırmızı-beyazlı formanın tekrar "para ettiği" günlere dönebilmek için Atletico taraftarının tek bir umudu var: "Mahallenin çocuğu" Fernando Torres. Ancak ne yazık ki tek çiçekle bahar gelmiyor. Hele de Avrupa'daki her büyük kulüp o çiçeği kendi bahçesine dikmek isterken. İleride kırmızı-beyazlı çiçeklerin kokusunun Avrupa'yı sarıp sarmayacağı ise hep beraber göreceğiz. ■

Onur Tablosu

- 9 La Lig Şampiyonluğu: 1939-40, 1940-41, 1949-50, 1950-51, 1965-66, 1969-70, 1972-73, 1976-77, 1995-96
- 9 İspanya Kral Kupası: 1960, 1961, 1965, 1972, 1976, 1985, 1991, 1992, 1996
- 1 Kıtalararası Kupa: 1974
- 1 Kupa Galipleri Kupası: 1962
- 1 İspanya Süper Kupası: 1985

Beden Eğitimi Bölümü mezunu, Polis Akademisi'nde öğretim görevlisi. Spor yapmayı sürdürebilmek için hakemliğe başladı, 2000 yılında FIFA kokartı taktı. Sportmen bir ailenin üyesi. Emniyet Müdürü olan babası eski bir atıcı ve atlet, başkomiser olan eşi faal futbolcu, kardeşi ise eski bir basketbolcu. Uluslararası platformda 50'ye yakın maç yönetti. Hedefi Süper Lig'de düdük çalabilmek. Bunun için kendilerine bakış açısının değişmesi gerektiğini söylüyor, bayan hakemlerin çoğalmasının sahalara centilmenliği getireceğine inanıyor, “Benim yönettiğim maçlarda seyirciler birbirini uyarıyor, futbolcular Fair Play çerçevesinde davranıyor” diyor.

Bayan hakem küfürü önler

Benim için adalet dağıtmak birinci koşul. Türk toplumunda kadının özellikleri üretkenliktir, anaçlıktır, adilliktir. Bu özelliklerimi yönetici kimliğimle birleştirip, eskiden beri erkek oyunu olarak bilinen futbolda adalet dağıtmaya çalışıyorum.

Başladığım yıllarda bayan hakem sayısı fazla değildi. Eğer başarılı bir maç yönetiyorsanız, erkek arkadaşlarınızla birlikte aynı antrenmanları yapabiliyorsanız tabii ki onlar da sizi destekliyor. Ancak onlardan iki kat daha fazla çalışmamız gerekiyor

Futbolcu sahaya çıkarken karşısındaki hakemi tartar. “Onu ne kadar etkileyebilirim?” diye düşünür. Maç içindeki performansına bakıp etkilenmediğini, doğru kararlar verdiğini ve tarafsız düdükler çaldığını görünce hakemin üzerine gelmez.

Mazlum Uluç

▼Futbol genellikle erkek sporu olarak bilinir. Hele hakemlik tam bir erkek mesleği gibi görünür. Sizin bir bayan olarak futbola ve hakemlikle tanışmanız nasıl oldu?

Futbolculuk ve sporculuk geçmişiniz var mıydı?

▲9 Eylül Üniversitesi Beden Eğitimi Bölümü mezunuyum ve Polis Akademisi'nde öğretim görevlisiyim. Orada Beden Eğitimi dersleri veriyorum. Sonuçta ülkemizde futbolla erkekler uğraşır gibi görünse de oyun kuralları erkek-bayan diye değişmiyor. Bayan veya erkek, insanlar bu oyun kurallarını yorumluyor. Eğer biz bayanlar fiziksel olarak gereken kapasiteye sahipsek, erkeklerle birlikte antrenman yapabiliyorsak, maçlara çıkıp kuralları doğru yorumlayabiliyorsak bizler de başarılı olabiliriz. Zaten oluyoruz da.

▼Başlangıçta hakem olmak nereden geldi aklınıza?

▲Çocukluğumdan beri futbolu seviyordum, okul takımlarında da basketbol oynamıştım. Öğretmenliğe başladıktan sonra profesyonel olarak spor yapamayacaktım. Ama koşmak, spor yapmak istiyordum. Okuldan başka türlü izin alma şansım yoktu. Bu nedenle, yani sadece spor yapabilmek amacıyla hakemliğe başladım. Okulumda da öğretmen arkadaşlarım arasında hakemler vardı. Onlarla birlikte antrenmanlara gidiyordum. Futbolu çok sevdiğim için daha sonra hakemlikten kopmadım.

▼Hakemlik kariyerinizde bu noktaya gelişiniz nasıl oldu?

▲1994 yılında kursu bitirdim, 1995 yılında İl Hakemliğine başladım, 1998 yılında Klasmana çıktım, 2000 yılında da FIFA hakemi oldum.

Önceliğim adalet dağıtmak

▼Erkek hakemler kendilerini mesleğe motive eden unsurları sayarken içlerindeki liderlik özelliklerinden ya da yönetme duygusundan söz ediyor. Sizin bu konudaki motivasyonunuz nedir?

▲Benim için adalet dağıtmak birinci

koşul. Türk toplumunda kadının özellikleri üretkenliktir, anaçlıktır, adilliktir. Bu özelliklerimi yönetici kimliğimle birleştirip, eskiden beri erkek oyunu olarak bilinen futbolda adalet dağıtmaya çalışıyorum.

▼Aileniz nasıl baktı hakem olmanıza? Çünkü hakemlik ateşten gömlek giymek gibi bir şey ülkemizde.

▲Babam Emniyet Müdürü ve eski bir sporcu. Atıcılık yapmış, atletizmle uğraşmış. Kardeşim Tolga Tosun da Karşıyaka'da basketbolcuydu. Ailemin sporcu geçmişi bana destek vermelerini sağladı. Her maçıma gelmeye çalıştılar. Eşim de başkomiser ve futbolcu,

Emniyetspor'da oynuyor.

▼Hakemliğe başladığınız yıllarda yaşadığınız zorluklar var mıydı? Futbolcuların, taraftarların ve içinde bulunduğunuz erkek ağırlıklı hakem camiasının size bakışı nasıldı?

▲Başladığım yıllarda bayan hakem sayısı fazla değildi. Eğer başarılı bir maç yönetiyorsanız, erkek arkadaşlarınızla birlikte aynı antrenmanları yapabiliyorsanız tabii ki onlar da sizi destekliyor. Ancak onlardan iki kat daha fazla çalışmamız ve daha fazla performans sergilememiz gerekiyor. Bize güvenmeleri ve bizi desteklemeleri için çok daha başarılı olmamız lazım.

▼Yani şunu mu söylemek istiyorsunuz, bir bayan ve bir erkek hakem eşit noktadaysa erkek olanın şansı daha mı fazla?

▲İlk etapta tabii ki öyle. Ama bayan olmanın artıları da var. Erkek hakemler FIFA olabilmek için başlangıçtan itibaren daha uzun klasmanlar atarken bayan hakemler için bu yol daha kısa. Sayı olarak daha az olduğumuz için içlerinden sıyrılmak da erkek hakemlere göre daha kolay oluyor.

Futbolcu hakemi tartar

▼Başlangıç yıllarında taraftarların size bakışı nasıldı, ne gibi tepkiler alıyordunuz? Ya da saha içinde futbolcularla diyaloglarınız nasıldı?

▲Polis Akademisi'nde öğretim görevlisiyim ve okuldaki öğrencilerin hepsi erkek. Orada da liderlik, yöneticilik ve eğitcilik yapıyorum. Ha okulda yapmışım ha sahada, benim için fark et-

dum ama rüzgârın da etkisiyle sahaya indi. O sırada Metin Hoca arkasını dönüp paraşütçüyle karşılaşınca öyle bir tepki gösterdi ki. O ana kadar gü-lüyordum ama Metin Hoca'nın tepki-sini görünce herhalde paraşütçü onu bıçaklamak için sahaya indi diye dü-şündüm. Çok değişik duygular yaşa-dım, o sırada polisler de paraşütçüyü alıp götürdü zaten.

Bayanların varlığı küfürü azaltıyor

▼Şöyle bir şey vardır hani, bayanlar futbolun içine girdikçe küfür de azalır. Siz bayan hakem olarak, yönettiğiniz maçlarda böyle bir şey hissediyor musunuz? Küfür ve tepkiler azalıyor mu gerçekten?

▲Evet, kesinlikle azalıyor. En azından seyirciler birbirini uyarıyor. Futbolcular Fair Play çerçevesinde davranıyor ve bize çok yardımcı olmaya çalışıyor.

▼Hakemlik yo-ğun mesai iste-yen bir iş. Antrenmanlar, seyahatler, maçlar... Bu durum özel hayatınızı nasıl etkiliyor?

▲Belki eşim de sporcu olduğu için beni destekliyor. Birlikte antrenman yaptığımız da oluyor. Ben müsabakalara gitti-ğimde birbiri-

mizden ayrı kalıyoruz. Ama hakemliği sevdiğim için zorluklara da katlanmak zorundayım. Gü-lü sevinin dikenine katlanması gibi bir şey bu.

▼Türkiye'de Bayanlar Ligi yeniden başlatıldı. Ülkemizde uzunca bir süre Bayanlar Ligi'nin bulunmaması sizin hakemlik gelişiminizi olumsuz mu etkiledi?

▲Hayır. Çünkü biz erkek maçlarına çıkıyoruz. Bence erkek maçlarını yönetmek daha avantajlı. Çünkü ülke-mizde Bayanlar Ligi yeni kurulduğu için çok üst seviyede değil. Bizim hakemliğimize pek bir şey kazandırmıyor. Erkek maçlarında hem tecrübe ediniyorum hem de daha zorlu müsabakalarda görev yaptığım için yurtdışı-na gittiğimde fazla zorluk çekmiyorum.

Süper Lig için maç tecrübem az

▼2006'nın Ocak ayında 50 metrede Metin Tokat'ı geride bırakan bir performans gösterdiğiniz biliyorum. Aslında bayan hakemlerin fiziksel olarak erkeklerden çok da eksiği yok gibi

görünüyor. Ancak Süper Lig'de ya da Lig A'da sizi göremiyoruz. Sizin FIFA kokartınızla erkeklerin FIFA kokartı arasında ciddi bir fark var galiba.

▲UEFA nezdinde FIFA kokartlı hakemler arasında bayan-erkek gibi bir ayrım yok. Ancak sanıyorum ülkemizin şartlarından dolayı, müsabakaların gergin geçmesi, maçların ardından çok fazla yorum yapılması nedeniyle bize Süper Lig'de maç verilmiyor. Tecrübemizin eksik olduğu da düşünülüyor olabilir. O noktaya gelmek için daha uzun süreçte daha fazla maç yönetmemiz gerekiyor. Çünkü bayanlar daha kısa sürede FIFA kokartı takabiliyor ve maç tecrübeleri erkek hakemlere göre eksik kalıyor. Zaman içinde tecrübe kazanarak o seviyeye çıkabiliriz.

Tolerans istiyoruz

▼Türk bayan hakemliğinin en önemli sorunu sizce nedir ve nasıl çözüm yolları öneriyorsunuz?

▲Bize biraz daha fazla imkân tanınması ve olumlu bakılması gerektiğini düşünüyoruz. Türkiye'de bayan hakemlik müessesesi tam anlamıyla oturmuş değil. Bayan Futbol Ligi yeni kuruldu. Bayan hakemler de yeni yeni çoğalıyor. Hata yapmamız da tıpkı erkek hakemler gibi ihtimal dahilinde. Erkek hakemlere olduğu gibi bayan hakemlere de biraz toleranslı davranırlarsa bu cesaretle sayımız çoğalacaktır.

▼Ama bayan hakemler erkeklerle nazaran biraz daha şanslı gibi görünüyor. Çünkü erkek hakemler sürekli medyanın merceği altında tutuluyor.

▲Medya açısından baskı altında değil belki ama bize de olumsuz bir biçimde direkt "bayan" diye bakılıyor. Toplumun bu bakış açısı da bizim için eksi bir puan elbette.

▼Bayan hakemlerin antrenmanları sırasında da zorluk yaşadığını biliyoruz. Bunlardan söz edebilir misiniz?

▲UEFA kriterlerine göre statlarımızda erkek ve bayan hakem soyunma odası bulunması gerekiyor. Ama özellikle alt liglerde böyle bir tesis yok. Biz de problemi nöbetleşe giyinerek çözmeye çalışıyoruz.

▼Yönettiğiniz uluslararası maçlardan söz edelim biraz da. Son olarak 11-22 Temmuz tarihleri arasında Avrupa Genç Bayanlar Şampiyonası'nda görev yaptınız. Öncesindeki deneyimlerinizden de bahsedebilir misiniz?

▲2000 yılından beri uluslararası maçlarda görev alıyorum. 50'ye yakın milli maçta görev aldım. Bayan hakemliğimiz Avrupa platformunda oldukça ileri düzeyde. Benden önce Sayın Lale Orta Hocam final maçı yönetti. Lale Hocam bıraktığında birinci kategorideydi. Şimdi ben ikinci kategoriden birinci kategoriye çıktım. UEFA'da çıkılabilecek en üst nokta burası zaten.

Hedefim Süper Lig'de maç yönetmek

▼Peki, Türkiye'de bir bayan hakemin ulaşabileceği son nokta neresi?

Klasman olarak FIFA hakemi olmak. Ama Türkiye'deki hedefim Lig A'ya çıkmak, imkân tanınırsa Süper Lig'de maç yönetmek. Zaten her hakem de bunu ister.

▼Bayan hakemliğinin gelişmesi için toplumdaki beklentileriniz ne?

▲Bayan hakemlerin daha fazla desteğe ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Eğer bize imkân tanınırsa daha başarılı olacağımıza ve bu başarının alttan daha fazla bayan hakemin gelmesini sağlayacağına inanıyorum. Bayan hakemlerin çoğalmasının sahalarımıza centilmenliği getireceğini düşünüyorum.

▼Kendinizi geliştirmek için maç izler misiniz veya kendi yönettiğiniz maçları yeniden seyreder misiniz?

▲Evet, çünkü saha içinde maç yönetirken bazen yerinizin nerede olduğunu veya doğru açıda bulunup bulunmadığınızı pek göremiyorsunuz. Maçı daha sonradan seyrederken hatanızı görüyorsunuz. Bu pozisyonda burada değil, şurada durmam gerekiyordu diyorsunuz. Bir dahaki sefere öyle bir pozisyonla karşı karşıya kaldığınızda doğru yere gidiyorsunuz. Her hakemin kendi maçlarını izleyip notlar çıkarması ve yanlışlarını düzeltmesi gerekiyor.

Mentörlüğümü eşim yapıyor

▼FIFA kokartlı hakemlerimizin bir kısmı için UEFA'nın getirdiği bir mentörlük müessesesi var. FIFA kokartlı bayan hakemler için de böyle bir şey söz konusu mu?

▲Hayır yok. Ama mentörlük müessesesinin hakemin gelişimi için çok faydalı olacağını düşünüyorum. Sürekli aynı kişinin sizi seyretmesi ve eksiklerinizi söylemesi gelişiminize katkı sağlar. Şu an için benim mentörüm eşim. Maçlarımı izliyor, eksiklerimi ve hatalarımı söylüyor. Ancak hakemlikten gelmiş insanların tecrübesinden yararlanmak, onların gözüyle eksiklerimizi görmek gelişmemize büyük katkı sağlayacaktır.

▼Futbolun dışındaki yaşamınızdan söz edelim biraz da. Orada neler yapıyorsunuz?

▲Yine sporla çok iç içeyim. Eşimle birlikte basketbol ve voleybol maçlarını izliyoruz. Sinemaya, tiyatroya gidiyoruz. Bol bol antrenman yapıyorum. Okulda verdiğim dersler gereği yakın savunmayla da ilgileniyorum.

▼Hakemler genellikle kişisel gelişim ya da psikoloji kitapları okuduklarını söyler. Sizin bu konuda farklı tercihleriniz var mı?

▲Sözünü ettiğiniz kitapların yanı sıra macera romanları okumayı severim. ■

miyor. Ama ilk çıktığım maçlarda heyecan yaşadım tabii. Kendimi kanıtlayabilmek için çok çaba sarfettim. Ancak ne taraftarlardan ne de futbolculardan kötü bir tepkiyle karşılaştım. Futbolcu sahaya çıkarken karşındaki hakemi tartar. "Onu ne kadar etkileyebilirim?" diye düşünür. Maç içindeki performansına bakıp etkilenmediğini, doğru kararlar verdiğini ve tarafsız dü-dükler çaldığını görünce hakemin üzerine gelmez.

▼İlk çıktığınız maçta seyirci sahada her zamankinden farklı olarak bir bayan hakem gördü. Neydi ilk tepkileri?

▲"Aaa bayan hakemmiş" dediler. Belki iki takım ve taraftarlar ilk etapta tedirginlik duymuş olabilir. Ama maç sonunda centilmence alkışlanarak sahadan çıktım.

▼Sahada, bayan olduğunuz için yaşadığınız ilginç bir olay var mı?

▲Bayan olduğum için değil ama hakem olduğum için yaşadığım ilginç bir olay var. Vestel Manisaspor-Bursaspor maçını Metin Tokat yönetiyordu, ben de dördüncü hakemdim. O sırada sahaya bir paraşütçü indi. Ben paraşütçüyü saha dışına indirmeye çalışı-

Kupada 'büyük' hegemonya

Fortis Türkiye Kupası'nda grup mücadelesinin ilk iki maçları tamamlanırken, favori takımlar sürpriz sonuçlara izin vermedi.

Toplam 13 milyon 250 bin dolarlık ödülün dağıtılacağı gruplarda galibiyete 100, beraberliğe de 50 bin dolar ödül veriliyor. İlk iki sırayı alacak takımların çeyrek finale yükseleceği gruplarda ikinci maçlar sonunda Galatasaray, Trabzonspor, Fenerbahçe ve Ankaragücü lider durumda bulunuyor. Ankaragücü'nün liderliği sürdürdüğü D Grubu'nda Beşiktaş maç ekşiğiyle ikinci sırada yer alıyor. A Grubu mücadelesinde Galatasaray iki maçında da zorlanmasına rağmen evinde Bursaspor'u, deplasmanda da Karşıyaka'yı aynı skorlarla 2-1 yenerek 6 puanla ulaştı. Bu grupta oynadığı tek maçta Erciyesspor'u 3-1 yenen Kayserispor da ilk iki sıra için en avantajlı takım konumuna geldi.

B Grubu'nda ilk maçında güçlü Vestel Manisaspor'la deplasmanda 1-1 berabere kaldıktan sonra Eskişehirspor'u 5-2'lik skorla geçen Trabzonspor 4 puanla liderlik koltuğunda oturuyor. İkinci sırada ise tek maçında Vestel Manisaspor'u 1-0 yenerek avantaj elde eden Konyaspor yer alıyor.

C Grubu'nda mücadele eden ve kupa maçlarına yedek ağırlıklı kadrolarla çıkmayı seçen Fenerbahçe önce Kadıköy'de Gaziantepspor'u 2-0, ardından da deplasmanda Sivasspor'u 4-0 gibi net skorlarla mağlup ederek yolu büyük ölçüde yarladı. Fenerbahçe yenilgisinin ardından İnegölspor'u 5-0 yenen Gaziantepspor da 3 puanla ikinci sırada yer alıyor.

D Grubu'nda Çaykur Rizespor ve Gençlerbirliği'ni yenmeyi başaran Ankaragücü 6 puanla lider. Tek maçında zayıf Bucas-

por'a 5-1'lik skorla fark atan Beşiktaş da 3 puanla ikinci sırada bulunuyor. Grubun ve ilk iki haftanın sürprizini ise Çaykur Rizespor'u deplasmanda 1-0 yenen Bucaspor yaptı.

Fenerbahçe ve Galatasaray kupada oynadıkları ikişer maç da kazanarak çeyrek finale yükselme yolunda büyük avantaj sağladı.

1.Hafta

Galatasaray-Bursaspor: 2-1 (Necati, Ümit-Sumulikoski)
Kayseri Erciyesspor- Karşıyaka: 1-1 (Djalovic-Serkan)

2.Hafta

Kayserispor-K. Erciyesspor: 3-1 (Ragıp, Toledo, İlhan-Emre)
Karşıyaka-Galatasaray: 1-2 (Deniz-Ümit Karan, Hasan Kabze)

A Grubu

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Galatasaray	2	2	-	-	4	2	6
Kayserispor	1	1	-	-	3	1	3
Karşıyaka	2	-	1	1	2	3	1
K.Erciyesspor	2	-	1	1	2	4	1
Bursaspor	1	-	-	1	1	2	-

1.Hafta

Vestel Manisaspor-Trabzonspor: 1-1 (Rafael-Gökdeniz)

Eskişehirspor-Ankaraspor: 0-0

2.Hafta

Trabzonspor-Eskişehirspor: 5-2 (Umut 2, Feridun, Gökdeniz, Marcelinho-İshak, Mehmet Al)
Konyaspor-Vestel Manisaspor: 1-0 (Eder)

B Grubu

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Trabzonspor	2	1	1	-	6	3	4
Konyaspor	1	1	-	-	1	-	3
Ankaraspor	1	-	1	-	-	-	1
V. Manisaspor	2	-	1	1	1	2	1
Eskişehirspor	2	-	1	1	2	5	1

1.Hafta

Fenerbahçe-Gaziantepspor: 2-0 (Deivid, Semih)

İnegölspor-B.Belediyespor: 2-2 (Mesut, Arif-Gökhan, Cafercan)

2.Hafta

Sivasspor-Fenerbahçe: 0-4 (Deivid 2, Semih2)
Gaziantepspor-İnegölspor: 5-0 (Erdal, Faruk, De Nigris, Ali Bayraktar, Diawara)

C Grubu

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Fenerbahçe	2	2	-	-	6	-	6
Gaziantepspor	2	1	-	1	5	2	3
B. Belediyespor	1	-	1	-	2	2	1
İnegölspor	2	-	1	1	2	7	1
Sivasspor	1	-	-	1	-	4	-

1.Hafta

Bucaspor-Bişiktaş: 1-5 (Gürsoy-Fahri, Gökhan, Bobo 2, Delgado)

Ankaragücü-Çaykur Rizespor: 2-1 (Mustafa Özkan 2-Yasin)

2.Hafta

Çaykur Rizespor-Bucaspor: 0-1 (Adnan)
Gençlerbirliği- Ankaragücü: 0-1 (Tita)

D Grubu

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Ankaragücü	2	2	-	-	3	1	6
Bişiktaş	1	1	-	-	5	1	3
Bucaspor	2	1	-	1	2	5	3
Gençlerbirliği	1	-	-	1	-	1	-
Ç. Rizespor	2	-	-	2	1	3	-

Uruguay'ın diğer adı!

1903'te yapılan Arjantin-Uruguay milli maçına ülkenin diğer önde gelen takımı CURCC (daha sonraki adıyla Penarol) oyuncu göndermeyi reddedince 11 futbolcu da Nacional'den seçildi. Alınan 3-2'lik galibiyet, Uruguay'ın kazandığı ilk milli maç olarak tarihe geçti.

"Boyalı Kuşlar İrmağı"... Latin Amerika'nın Surinam'dan sonra en küçük ikinci ülkesi. Hâlâ bilemediniz mi? Peki, Dünya Kupası'nı ilk kazanan ülke desek? Hatta sonra bir kere daha... Evet, Uruguay. Yerli dili Guaranî'de "Boyalı Kuşlar İrmağı" anlamına gelen bu küçük Güney Amerika ülkesi futbolda o kadar da küçük değil. Her ne kadar uzun zamandır dünya futbolunda adı geçmese de,

Uruguay Athletic ile Montevideo Football Club'ın birleşmesiyle ortaya çıktılar. Renklerini Uruguay'ın ulusal kahramanı Jose Artigas'ın bayrağından esinlenip, kırmızı-mavi-beyaz olarak seçtiler. Kısaca ülkede söylenen "Nacional, ülkesi ve halkıyla Uruguay demektir" sözü, hiç de boşuna değil. Zamanında Uruguay Milli Takımı'nın tamamını oluşturan, dünyada en çok uluslararası turnuva kazanan (21), 103 sezondur Birinci Lig'de oynayıp hiç küme düşmeyen, Latin Amerika'da İspanyol kökenlilere yer vermeyip sadece yerli futbolcu oynatan ilk takım onlar.

Kıvanç Koçak

ülkede yetişen yetenekler başka diyarlarda kolaylıkla takım bulabiliyor.

Uruguay futbolunun dünyada kulüp düzeyinde öne çıkan takımı ise Nacional. Her ne kadar kulüp basketbol, voleybol, tenis, bisiklet gibi çeşitli branşlarda faaliyet gösteriyor olsa da futbol takımı olarak öyle böyle bir ekipten söz etmiyoruz: Zamanında Uruguay Milli Takımı'nın tamamını oluşturan, dünyada en çok uluslararası turnuva kazanan (21), 103 sezondur Birinci Lig'de oynayıp hiç küme düşmeyen, Latin Amerika'da İspanyol kökenlilere yer vermeyip sadece yerli futbolcu oynatan ilk takım.

Birlikten doğan güç

Uruguay'ın açık arayla en çok taraftarı sahip ve ülke tarihinin bir maçta en fazla bilet satan kulübü olan, resmi adıyla "Club Nacional de Football", 14 Mayıs 1899'da başkent Montevideo'da kuruldu. Doktor Ernesto Caprario'un evinde, ülkeye İngilizlerin getirdiği futbolun ekseninde hararetle tartışmalar yapılıyordu. Uruguay Athletic ile Montevideo Football Club yöneticileri ve futbolcuları, takımlarını daha da güçlendirmek,

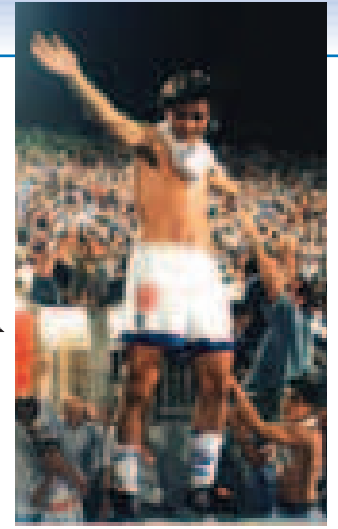
yenilmez bir hale getirmek için iki takımın birleşmesi üzerine konuşuyorlardı. Sonunda, bu iki takımın Nacional adı altında birleşmesi kararı alındı. Yeni takımın kaptanı ve başkanı, söz konusu takımların kaptanları arasından kurayla belirlendi. Renkler ise Uruguay'ın ulusal kahramanı, Jose Artigas'ın bayrağında bulunduğu renklerden esinlenilerek kırmızı-mavi-beyaz olarak seçildi. Gençlerin milliyetçi duyguları, takımın ismine, armasına, formasına her

şeyine yansımıştı. Kısaca ülkede söylenen "Nacional, ülkesi ve halkıyla Uruguay demektir" sözü, hiç de boşuna değil.

Dünya Kupası'nın başladığı stat

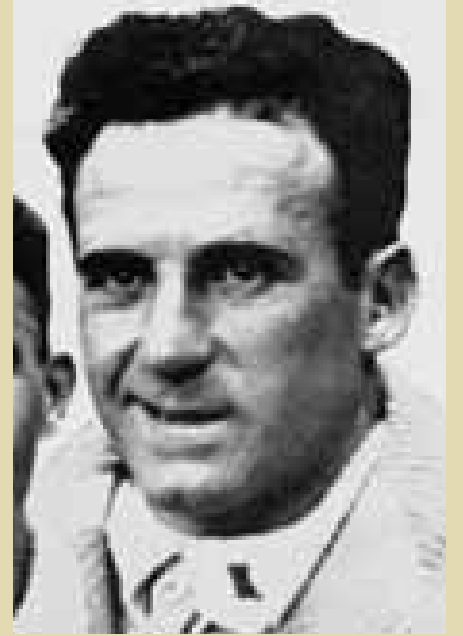
Maçlarını yapmak için yapılmı 1900'de biten 20 bin kişilik Estadio Gran Parque Central'i kullanan takım, ilk müsabakasına 18 Haziran'da, yine ağırlıklı öğrencilerden oluşan International karşısında çıktı. Böylece futbol dünyasına damgasını vuracak bir tarih başlamış oluyordu. Burada stattan bahsetmişken, yeni inşa edilen 80 bin kişilik Estadio Centenario'ya rağmen Nacional'in hâlâ arada sırada maçlarını oynadığı Gran Parque Central'in tarihsel önemine değinmeden geçmeyelim: 1930'da Dünya Kupaları tarihinin ilk maçı (ABD-Belçika) bu statta oynanmıştı!

1900'de yine bazı takımların girişimleriyle kurulan Futbol Federasyonu, başvuru yapmış olmalarına rağmen tam donanımlı bir sahalara ve yönetim kurullarının olmayışı gibi çeşitli eksiklikleri gerekçe göstererek Nacional'i lige kabul etmedi. Kısa sürede eksikliklerini gideren takım, Federasyonu Arjantin Ligi'ne katılmakla da tehdit edince 1901'de lige kabul edildi. Ligdeki ilk yıllarını ikinci sırada tamamlayarak büyük başarı

Hector Scarone

Sihirbaz

Nacional'in ve Uruguay'ın en unutulmaz futbolcularının başında Hector Pedro Scarone geliyor. 20. yüzyılın ilk yarısında "dünyadaki en iyi forvetler" arasında kendine rahatlıkla yer bulan Scarone, Uruguay'ın dünya futbolunda edindiği yerde de büyük pay sahibi. Nacional formasını 1917'de giymeye başlayan "Sihirbaz" lakaplı futbolcu, takımıyla yaşadığı sekiz şampiyonluğun yanında milli takımla da 1924 ve 1928'de Olimpiyat Şampiyonu oldu. 1930'da da kolundaki kaptanlık bantıyla Dünya Şampiyonluğu'nu kazandı.

1926'da Barcelona'ya transfer olan Scarone, İspanya'da profesyonel futbol başlayıp Barcelona kendisine profesyonel sözleşme teklif edince, Uruguay'da bir daha top oynayamayacağını düşünüp teklifi reddetti ve 6 ay sonra ülkesine döndü. 1931'de ikinci Avrupa seferini bu kez Inter'e yapan Scarone için takım arkadaşı Guiseppe Meazza, "O birlikte oynadığım en fantastik oyuncuydu" diyecekti. 1932'de Palermo'ya transfer oldu, iki sezon sonra Inter'e geri döndü. Ancak birkaç hafta sonra bu sefer ülkesine, takımı Nacional'e dönmeye karar verdi. 1939'a kadar Nacional'de oynayan Scarone, kariyerinin sonunda kısa bir süre Montevideo Wanderers formasını da giydi.

Futbolu bıraktıktan sonra teknik adamlığa başlayan Scarone, Nacional'in yanı sıra Real Madrid'i de çalıştırdı. 1953'te takımın başına geçmeden önce tam 55 yaşındayken bir kereliğine de olsa tekrar Nacional forması giymesi ise Scarone'yi tarihe geçiren bir başka olaydı.

Uruguay Milli Takımı'nda "en çok gol atan futbolcu" unvanını koruyan Scarone (70 milli maçta attığı 42 gol, resmi maçlar hesaplandığında 51 maçta 31 gole denk düşüyor), bir milli maçta 5 gol birden atan oyuncular arasında da yer alıyor (1926'da Boliviya'ya). Nacional'de 21 sezon forma giyerek kulüp rekorunu da elinde bulunduran Scarone'nin, takımdaki performansı ise 369 maçta 301 gol.

Sadece golcülüğüyle değil attığı sert şutları, çabukluğu, iki ayağını da etkili kullanması ve top sürmedeki başarısıyla unutulmazlar arasına adını yazdırmayı başaran Hector Scarone, bugün hâlâ ülkesi Uruguay'da, eski görkemli günlerin en büyük anısına, milli kahraman olarak görülüyor. ■

sağladılar. Daha büyük başarı ise bir yıl sonra geliyordu. 1902-03'te toplam 41 lig şampiyonluğunun ilki kazanıldı. Ertesi yıl bir kez daha şampiyonluk yaşandı.

Nacional = Uruguay

Kırmızı-mavi-beyazlı takım, daha o yıllarda milli takımın omurgasını oluşturmaya başlamıştı. Hatta 1903'te yapılan Arjantin-Uruguay milli maçına ülkenin diğer önde gelen takımı CURCC (daha sonraki adıyla Penarol) oyuncu göndermeyi reddedince 11 futbolcu da Nacional'den seçildi (iki takım arasında, hali hazırda dünyanın sayılı rekabetlerinden birinin bulunduğu notunu da düşelim). Sonuçta alınan 3-2'lik galibiyet, Uruguay'ın kazandığı ilk milli maç olarak tarihe geçiyordu! 1904'te başlayan iç savaş futbolu engelliyince, Nacional'in hızı da biraz kesilir gibi oldu. Gittikçe artan taraftar sayısı da dikkat çekmeye başlayan takım, 1912'de araya son verip tekrar şampiyon oldu. Sonrasında da 1920'ye kadar 4 defa daha mutlu sona ulaştı. Bu dönemde takımın yıldızı 21 yıl üç renklilerin formasını giyen Uruguay futbolunun efsane isimlerinden Hector Scarone'ydı. Daha sonra Real Madrid'i de çalıştıracak oyuncu, 1930'da milli takımı bırakmasına rağmen halen milli forma ile en fazla gol atan oyuncu unvanını elinde bulunduruyor. 1920'li yıllara da fırtına gibi giren takım

1920, 1922, 1923 ve 1924'te şampiyonluğu kimseye bırakmadı. Daha sonra uzun süren bir duraklama dönemi daha başladı. Ne var ki bu dönemde Nacional, "milli meselelerle" ilgiliydi daha ziyade: 1924'te ve 1928'de Olimpiyat şampiyonu olan Uruguay Milli Takımı'nın çoğunluğu Nacional'i'yd. 1930'da Dünya Kupası kaldırılırken de. Uruguay'ın başarısı Nacional'in başarısı demekti aslında. Tüm bu dönemde, futbolcuları milli takımda değilken Avrupa'da turnelere de çıkan takım "amatör" statüde olmasına rağmen birçok güçlü takımı yenerek adını iyice duyurdu.

"Boyalı Kuş İrmağı"nın kralı

1932'de ülkede profesyonel ligin kurulmasıyla birlikte tekrar kendi meselelerine döndüler ve şampiyonluk kupasının ucunu bir daha da hiç bırakmadılar. Nacional'in 1980'e kadar en az üç kez şampiyon olmadığı onar yıllık periyod yok desek, ne demek istediğimizi biraz daha anlatabiliriz: 1930'larda üç, 40'larda altı, 50'lerde beş, 60'larda üç, 70'lerde dört şampiyonluk! 1980'li ve 90'lı yıllarda ise ikişer. Bunlardan özellikle 1939-1943 arasında üst üste 5 kez kazanı-

lan şampiyonluklar çarpıcıdır. Yine de Nacional tarihinde mutlaka daha etkileyici bir şeyler bulmak mümkün. 1941'de oynanan 20 maçın tamamı kazanılarak elde edilen şampiyonluk gibi!

Libertadores Kupası'ndan önce Latin Amerika'nın en önemli kupaları olan River Plate Turnuvaları'nda toplam 12 kupası olan Nacional, 1970'li yıllarda düzenlenmeye başlayan turnuvalarda da önemli başarılar elde etti. 3 Libertadores Kupası, 2 Copa Interamericana, 1 Recopa Sudamericana'ya sahipler. 1971'de Panathina-

ikos'u yenerek kazandıkları Kıtalararası Kupa'dan, 1980'de Nottingham Forest'i (ki o Forest 42 maçtır yenilmeyen bir takımdı), 1988'de PSV Eindhoven'ı (penaltılarla) yenerek toplam 3 tane almayı başardılar.

Elbette bu şampiyonluk makinesi takım, 2000'lerde de durmuş değil: 2000, 2001, 2002, 2005, 2006, milenyumun şampiyonluk hanesine yazılmış durumda. Muhtemelen gelecek on yıllarda da çok fazla şey değişmeyecek; dünya futbolunda edindikleri yer daha da büyüyecek. ■

Onur Tablosu

Lig Şampiyonluğu: 41
(1902, 1903, 1912, 1915, 1916, 1917, 1919, 1920, 1922, 1923, 1924, 1933, 1934, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1946, 1947, 1950, 1952, 1955, 1956, 1957, 1963, 1966, 1969, 1970, 1971, 1972, 1977, 1980, 1983, 1992, 1994, 2000, 2001, 2002, 2005, 2006)

Kupa Şampiyonluğu: 3
(1915, 1916, 1917)
Kupa Libertadores: 3
(1971, 1980, 1988)
Kupa Interamericana: 2
(1972, 1989)
Toyota Kupası: 2
(1980, 1988)

Milli Takım'ı istiyorum

Wederson da Silva

Üç yıldır ülkemizde yaşamasına rağmen artık bizlerden biri gibi. Sadece oynadığı futbol ve attığı gollerle değil, sempatik ve samimi davranışlarıyla da Türk insanının gönlünü fethetti. Özellikle uzak mesafeden sol ayağıyla gönderdiği füzelerle kalecilerin korkulu rüyası oldu. Ülkemize çok kısa sürede uyum sağlayan ve Türk vatandaşlığına geçmek için başvuran 25 yaşındaki Brezilyalı, Milli Takımımızda oynamayı çok istiyor. Brezilya Milli Takımı için şansını düşük görüyor ve “Şu an performansım iyi gidiyor. Kendime güveniyorum. Eğer bana ihtiyaç olduğu düşünülürse Türk Milli Takımı'nın formasını giymek isterim” diyor.

Ankaraspor'dan aldığım teklifi kabul ettim, çünkü yurtdışında futbol oynamak istiyordum. Türkiye bana korkutucu, alışılması zor bir yer gibi gelmemişti. Genel hayat felsefesi olarak pozitif bir insanım. Hiçbir zaman olaylara kötü tarafından bakmam.

İstanbul takımlarında oynamak isterim. Çünkü her futbolcu bu takımların formasını giymeyi hayal eder. Ben kendime güveniyorum. Bu fırsatı yakalarsam gittiğim takımın onbirinde oynayacağıma inanıyorum. Her zaman da büyük düşünürüm.

▼Brezilya'da çocukların futbola kumsalda veya sokak aralarında başladığı söylenir. Sen nasıl dahil oldun futbola?

▲Brezilya'da doğan her çocuk futbol oynamak ister. Amcamla babamın futbola ilgisi çok büyüktü. İkisi de küçüklüğümde beni hem izlemem hem kendi yaşlarımla oynamam için futbol sahalarına götürürdü. İçimde de futbol heyecanı varmış ki bu durum çok hoşuma giderdi. Dokuz yaşında futbol okuluna başladım.

▼Ankaraspor'a transfer hikâyesi anlatabilir misin?

▲Ülkemde ikinci Lig'de futbol oynuyordum. Samet Aybaba yöneticilerle birlikte beni izlemeye geldi. Beğendiler ve transfer teklifinde bulundular. Ben de kabul ettim. Yurtdışında futbol oynamak istiyordum. Türkiye bana korkutucu, alışılması zor bir

sin bildiği takımlar Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş'ta oynamak isterim. Çünkü her futbolcu bu takımların formasını giymeyi hayal eder. Ben kendime güveniyorum. Bu fırsatı yakalarsam gittiğim takımın onbirinde oynayacağıma inanıyorum. Daha önce de söyledim, pozitif bir insanım. Her zaman da büyük düşünürüm. Beni oraya transfer edenler takımda oynayabileceğimi düşündükleri için bunu yapacaktır. İlk geldiğim zaman herşey benim için yeniydi. Özellikle futbol açısından oyun sistemine alışmam, ne yapmam gerektiğini öğrenmem zaman aldı. Ancak çabuk adapte olduğuma inanıyorum. Ne yazık ki, geçen sezon sakatlık nedeniyle

yer gibi gelmemişti. Genel hayat felsefesi olarak pozitif bir insanım. Hiçbir zaman olaylara kötü tarafından bakmam. “Yabancı bir ülkede futbolumu oynayacağım, hayallerimi gerçekleştireceğim” diye düşünürüm.

Her zaman büyük düşünürüm

▼Türkiye'deki hedeflerine ulaştın mı? Büyük takımlardan hangisinin formasını giymek istersin?

▲İlk etapta amacım Ankaraspor'da iyi futbol oynayıp kendimi kanıtlamaktır. İkinci olarak da Türkiye'nin en büyük kulüplerine transfer olmak ve daha sonra gidebileceğim en iyi yere ulaşmak. Tabii ki herke-

kötü bir dönem geçirdim. Ancak bu sezon daha iyi oynama potansiyelini kendimde görüyorum.

▼Geçen sezon dizinden önemli bir sakatlık geçirdin. O kötü dönemde sana kimler yardımcı oldu? Futbol oynayamadığın için sırt çeviren kimseler karşına çıktı mı?

▲Bir futbolcu için sakatlık dönemi çok zordur. Ben de

Türk futbolcusunun açısından baktığımda onları haklı görüyorum. Çünkü kendi ülkelerinde bazen onların yerine geçiyoruz. Ama profesyonelce baktığınızda kim iyiyse o oynar. Hiçbir yabancı futbolcunun sırf yabancı diye Milli Takım'a alınacağını sanmıyorum.

çok zorlandım. Bazı zamanlar bir daha futbol oynayamayacağım düşüncesine kapıldığım oldu. İlk sakatlandığım zaman bunu her futbolcunun başına gelebilecek bir durum olarak gördüm. Ancak ilerleyen günlerde sakatlığım nükse-dince çok üzuldüm. Futbol içindeki hangi hareketi yapsam dizim ağrı-yordu. Ama bu kötü dönemimde hiç kimse bana sırtını dönmedi. Herkes destek oldu. Kulüp doktoru-muz ve fizyoterapistimiz bana çok yardım etti. Yöneticiler daha iyi te-davi olmam için beni Almanya'ya gönderdi. İnsanların desteğinin yanı sıra kendimi de hırslandırarak sa-katlıktan kurtuldum.

▼**Türk vatandaşı olmak için neden başvurdu? Sadece Milli Takım'da oynamak için mi, yoksa ülkemizi ve insanlarımızı sevdiğin için mi böyle bir karar aldın?**

▲Bunu üç maddede sıralayabili-rim. Birincisi, bu ülkeyi çok seviyo-rum. Geldiğimden bu yana insanlar büyük ilgi gösteriyor. Bu sevginin hiç azalmaması beni çok etkiledi. Türk futbolunu çok seviyorum. İkincisi, her zaman en büyük haya-lim milli takım forması giymektir. Ancak Brezilya Milli Takımı forma-sını giymek çok zor. Ülkemde mil-yonlarca futbolcu var. Onların ara-sında da binlerce çok iyi futbolcu bulunuyor. Orada da oynamak iste-rim ama çok zor. Bu olmazsa Türk Milli Takımı'nın formasını giymek istiyorum. Şu an performansım iyi gidiyor. Kendime de güveniyorum. Eğer bana ihtiyaç olduğu düşünülürse Türk Milli Takımı'nın forması-nı giymek isterim. Üçüncü sebep ise Türkiye'deki kariyerimle ilgili. Türk futbolcu statüsüne geçersen takımım Ankaraspor rahatlayacak. Diğer takımlara transferim de daha kolay olacak.

Türklerin önünü kapatmıyoruz

▼**Ay-yıldızlı formayı giyen yabancı futbolcuların sahada Türk futbolcu-su gibi hissedemeyeceği eleştirileri-ni nasıl yorumluyorsun? Bu yolla genç futbolcuların önünün kapan-dığı düşüncesine katılıyor musun?**

▲Türk futbolcusu tarafından bak-maya ve hissetmeye çalışıyorum. Onları haklı görüyorum. Çünkü kendi ülkelerinde bazen onların ye-rine geçiyoruz. Bu gerçekten rahat-sız edici bir durum. Bunu anlayabi-liyorum. İşin bir de profesyonel ta-rafına bakmak lazım. Ben de öyle yapıyorum. Bana Türk olmanın dı-şında Milli Takım'da forma giyme fırsatı verilmiyor. Profesyonel bir futbolcu olarak performansıyla, oynadığım futbolla kendimi niye bundan mahrum bırakayım diye düşünüyorum. Genç futbolcular kendilerini kanıtladığı, çok çalışıp iyi oynadığı sürece Milli Takım ve-

ya başka takımlar için önleri her zaman açıktır. Ben hiçbir yabancı futbolcunun sırf yabancı diye Milli Takım'a alınacağını zannetmiyo-rum. İyi performans ortaya koyan herkes bir gün Milli Takım'da oy-namay hakeder. Genç, yabancı veya tecrübeli olmasıyla alakalı bir durum değil bu.

▼**Türkiye'de Brezilyalı futbolcu sa-yısının fazlalaşmasını neye bağlı-yorsun?**

▲Buraya gelen Brezilyalı futbolcu-nun iyi performans göstermesine ve oynadıkları takımın yükünü sırtla-masına bağlıyorum. Brezilyalı oyuncular iyi işler yaptılar ve ta-kımlarını iyi yerlere getirdiler.

Teknik futbolcu daha az koşar

▼**Brezilyalı oyuncuların tekniğinin yüksek ancak fizik kondisyonlarının eksik olduğu düşüncesini ne kadar doğru buluyorsun? Spor kamuoyun-ca fizik kondisyonu yetersiz görü-len Fenerbahçeli Alex'i bu konuda nasıl değerlendiriyorsun?**

▲Brezilya'nın genel futbol yapısı-yla ilgili bir konu bu. Benim ülkem-de genel görüş, iyi pas veren, topa iyi vuran, iyi kullanan teknik fut-bolcudur. Ancak bu tarz futbolcular az koşar. Fenerbahçeli Alex'le ken-dimi kıyaslarsam, ben teknik olarak iyi değilim. Bu eksikliği fiziğimle, mücadelele kapatmaya çalışyo-rum. Alex ise muhteşem bir adam. Topu ayağına aldığı zaman her an her şeyi yapabilir. Ancak sahada

Alex muhteşem bir adam. Topu ayağına aldığı zaman her an herşeyi yapabilir. Ancak sahada benden az koşar. Bu Brezilya futbolunun yapısında olan bir özellik. Teknik olmayan futbolcular ise daha çok koşarak iyi yerlere gelmeye çalışıyor.

Brezilya'da teknik direktörlük yapmak çok daha zor. Takım biraz kötü gitsin, teknik direktör bir ayda görevden alınır. Bunu sadece takımdaki havayı değiştirmek için bile yapabiliyorlar. Bazen burada da değişikliklerin bunun için yapıldığını düşünüyorum.

benden daha az koşar. Bu Brezilya futbolunun yapısında olan bir özellik. Teknik fut-bolcu genelde az koşuyor. Teknik olmayan futbolcular ise daha çok koşarak iyi yer-lere gelmeye çalışıyor.

▼**Brezilya'daki ailenle özle-mini nasıl gideriyorsun?**

▲Ailemi, arkadaşlarımı ger-çekten çok özliyorum. Hem telefon hem de internetle bu özlemi gidermeye çalışıyo-rum. Bu yıldan başlayarak 6 aylık dönemlerde babamı, annemi, kuzenimi ve arka-daşlarımı buraya getirmeyi düşünüyorum. Yalnızlık ve özlemin performansımı olumsuz yönde etkilediği dönemler oluyor.

▼**Takım arkadaşın Tita'nın Ankaragücü'ne kiralınmasını nasıl karşıladın?**

▲Tita ile aramızda kardeş ilişkisine benzer bir bağ var. Bunun yanında takımımıza da çok yarar sağlayacağını düşündüğüm bir futbolcu. Ki-ralanması yönünde bir karar alındı. Profesyonelliğin içinde olan bu duruma saygı duyulması gerek. Ankara'daki bir takımda kalmasına sevindim. Çoğu zamanımızı yine birlikte geçiriyoruz.

▼**Ankaraspor'un ligin en fazla be-rabere kalan takımı olmasını neye bağlıyorsun?**

▲Ligin en az yenilen takımlarından birisi olduğumuzun da söylenmesi gerekir. Dikkatsizlik ve konsatras-yon eksiliğinden dolayı evimizde kazanacağımız maçları berabere bitirdik. Yenilmemeyi öğrendik, şimdi ise kazanmayı öğrenmeye başladık.

Brezilya'da teknik adamlık daha zor

▼**Brezilya'da takımlar kötü gidince fatura buradaki gibi teknik adama mı kesilir?**

▲Brezilya'da teknik direktörlük yapmak çok daha zor. Takım biraz kötü gitsin, teknik direktör bir ayda görevden alınır. Teknik adamların görevden alınması sadece takımda-ki havayı değiştirmek için bile yapı-labiliyor. Bazen burada da bunun için yapıldığını düşünüyorum. Fut-bolcu için bu değişiklikler kötü ola-biliyor. Alıştığınız bir insan bir an-da gidiyor ve yerine başkası geli-yor. Değişik bir karakterle ve farklı bir çalışma sistemiyle karşılaşyo-runuz. Bu durum takımın verimini olumsuz yönde etkileyebilir. Ancak takım halinde uyum süresini en kı-sa zamanda aştığınız zaman iyi yerlere ulaşabilirsiniz.

▼**Teknik Direktörünüz Aykut Koca-man'ı nasıl değerlendiriyorsun?**

▲Aykut Hoca futbol dışında da bi-ze çok yardımcı oluyor. Bu benim

çok hoşuma gidiyor. O, hem insan hem teknik direktörlük açısından çok iyi olduğu için önemli başarıla-ra imza atacağımızı düşünüyorum.

▼**Ankaraspor'un sezon sonu hedefi var mı?**

▲İşler yolunda gittiği zaman hedef-ler belirleniyor. Eğer bu oyunumu-zu ve yapımızı sürdürürsek ilk yarı-yı ilk beş takım arasında tamamlayabileceğimizi düşünüyorum. Çalışmalarımıza iyi devam edip, kon-santrasyonumuzu yitirmezsek ne-den Türkiye'yi UEFA Kupası'nda temsil etmeyelim?

▼**Türk futbolcusu ile Brezilyalı fut-bolcu arasında ne gibi farklar var?**

▲Ankaraspor'daki arkadaşlarımla ilgili değerlendirme yapabiliyim. Saha dışında gerçekten hepsi çok iyi insanlar. Birlikte öğle, akşam ye-mekleri yiyoruz. Her konuda bana yardımcı oluyorlar. Saha içinde ba-zen öyle anlar oluyor ki, teknik açı-dan oyun sıkışıyor ve açamıyoruz. Ancak herkes oyunu kazanmak için en üst seviyede mücadele ediyor, koşuyor ve hırslanıyor. Bunu gör-mek benim için çok önemli. Türk futbolcusu tekniğe oranla fiziki açı-dan daha gelişmiş.

▼**Türk insanına vereceğin bir mesaj var mı?**

▲Türk insanına kalbimden gelen çok büyük teşekkür var. Yolda yü-rüdüğüm zaman insanlar yanıma gelip, "merhaba" diyor, fotoğraf çektiirmek istiyor. Bunlar benim için çok güzel duygular. Ben de bu insanlara mutluluklar yaşatmak isti-yorum. Türk futboluna uzun süre hizmet etmeye çalışacağım. Bu insanlara kalbimden ettiğim teşekkürü sahaya yansıtmak için uğraşacağım. ■

Kolombiya

Valderrama

Escobar

Hiquita

Asprilla

Futbol Cinayete

1980'lerin sonundan itibaren Latin Amerika'nın üçüncü büyüğü olarak anılmaya başladılar. Hiquita, Valderrama, Asprilla ve Rincon gibi yıldızlarıyla dünyanın en iyi takımlarından biriydiler. Arjantin'i Buenos Aires'te 5-0 yendikleri elemelerin ardından, Pele tarafından 1994 Dünya Kupası'nın favorilerinden biri olarak gösterildiler. Ama ABD maçında kendi kalesine gol atan Escobar'ın ülkesine dönüşte öldürülmesi bir milat oldu. 2001'de Copa Amerika'yı kazandıklarından bu yana adeta futbol sahnesinden çekildiler. Bir dönem 4. basamağa kadar yükseldikleri FIFA klasmanında şimdi 34 sıradalar. Peki neler oluyor Kolombiya'da?

Derleyen: İlker Uğur

1 milyon kilometrekarelik bir yüzölçümü, 45 milyona yaklaşan bir nüfus, uyuşturucu kartelleriyle hükümet arasında yıllardır süregelen bir iç savaş. Dünyanın en büyük uyuşturucu üreticisi, ülkenin genelindeki çürüme ve başarısızlığı en derin şekilde futbolda da yaşıyor.

Kolombiya deyince aklımıza ne gelir? Kahve, uyuşturucu ve futbol. Müzikseverler belki ilk önce Shakira'yı anımsarlar. Ama son 15 yılda dünya futbolunu bir nebze takip etmiş bir futbolsever için Kolombiya, Valderrama, Hiquita, Rincon, Asprilla demektir. Türk futbolunu yakından takip eden bir futbolsever için ise Kolombiya demek kaleci demektir. Kolombiya Milli Takımı'nın son altı yılda formasını giyen üç kaleci de ligimizde ter akıtmaya devam ediyor.

Bir dönem Latin Amerika'nın üçüncü büyüğü olarak adlandırılan Kolombiya, son iki Dünya Kupası'nda yer alamadı. Seksenli yılların sonlarında başlayan yükseliş 2001 senesinde zirve yaptıktan sonra Kolombiya futbolu hızla kan kaybetmeye devam ediyor.

1990'da geri döndüler

İlk kez 1958 Dünya Kupası elemelerinde mücadele eden Kolombiya 1962 yılında Şili'de düzenlenen şampiyonaya katılma hakkını elde etti. İlk maçında Uruguay'a 2-1 kaybeden Los Cafeteros, ikinci maçta Sovyetler Birliği'ni yenmek zorundaydı. Büyük beklentiyle sahaya çıkan Kolombiya ilk 12 dakika sonunda 3-0 mağlup duruma düşmüştü. İlk yarı 3-1, ikinci yarının başı 4-1'le geçildi. Bundan sonra şahlanan Kolombiya, Lev Yaşin'in kalesini koruduğu Rusya'yla 4-4 berabere kaldı. Şili'deki şam-

piyonanın en unutulmaz maçlarından birisi bu karşılaşma olmuştu. Bu müsabakanın moraliyle son maçta Yugoslavya karşısına çıkan Kolombiya, sahadan 5-0 mağlup ayrıldı ve Dünya Kupası'na veda etti. Bir sonraki macera 28 yıl sonra başladı. 1990 Dünya Kupası'nda Güney Amerika'nın 4 kontenjanından birisini 1986 şampiyonu Arjantin almıştı. Geriye kalan ise 3 bilet ve bir play-off hakkıydı. Play-off'ta İsrail'le eşleşen Kolombiya kendi evinde 1-0 kazanıp deplasmanda 0-0 berabere kalarak İtalya biletini aldı. D Grubu'nda Birleşik Arap Emirlikleri, Yugoslavya ve Batı Almanya'yla eşleşen Kahveciler, 3 maçta 3 puanla grubu üçüncü sırada bitirdi ve son 16 takım arasına kaldı. Bu turda Kamerun'la eşleşen Kolombiya, rakibine oldukça dramatik bir biçimde elendi. 90 dakikası 0-0 sonuçlanan karşılaşmada Hiquita uzatmalarda kaleden çıkıp Roger Milla'yı geçmeye çalışınca topu kaptırdı ve Kamerun

1-0 öne geçti. İlerleyen dakikalarda bir gol daha atan Milla, Kamerun'u Dünya Kupası efsanesi yaparken Kolombiya evine dönmek zorunda kaldı.

İlk kurşun Escobar'a

1994 Dünya Kupası elemelerinde Arjantin, Paraguay ve Peru'yla aynı gruba düşen Kolombiya, etkileyici bir eleme performansı sonunda Dünya Kupası'na katılmaya hak kazandı. Eleme maçlarında Arjantin'i Barranquilla'da 2-1 yendiler. Buenos Aires'te ise Kolombiya tarihinin en önemli skorlarından birisine imza attılar. Kolombiya, Arjantin'i deplasmanda 5-0 mağlup etmişti. Bu grubun son maçıydı ve finaliydi aynı zamanda. Arjantin bu maçı kazandığı takdirde Dünya Kupası'na direkt katılma hakkını da elde edecekti.

Romanya, Tunus ve İngiltere'yle eşleştiler. İlk maça 1994'ün intikamını almak için çıkmalarına rağmen Romanya'ya bir kez daha kaybettiler. Bu kez skor 1-0'dı. İkinci maçta Tunus'u 1-0 mağlup eden Kolombiya, grubun finalinde İngiltere'ye 2-0 yenilerek bir kez daha evinin yolunu tuttu. 1990-1998 yılları arasında Kolombiya futboluna damga vuran nesil birer birer emekliye ayrılarken hemen herkes yeni gelen nesle şüpheyle bakıyordu. Fakat yeni nesil kendisini kanıtlamayı başardı. 2001 yılında Kolombiya ev sahipliğini yaptığı Copa America'yı kazandı. Arjantin ve Kanada'nın güvenlik nedeniyle çekildikleri turnuvada finalde Meksika'yı 1-0'lık skorla deviren Kahveciler, kupayı müzelerine ilk kez götürme başarısını gösterdi. Turnuvada kalesinde hiç gol gör-

Kolombiya Ligi gerçekten çok zor günler yaşıyor. Maçları izleyen seyirci sayısı 2000'i geçmiyor. Kolombiyalı uyuşturucu baronları futboldan ellerini çektiği için borç batağında yüzen kulüpler kaliteli oyuncuları alamıyor.

Aylık 5000 dolar üzerinde kazanan çok az oyuncu var. Victor Hugo Aristizabal aylık 20 bin dolarlık kazancıyla Kolombiya'nın en fazla kazanan oyuncusu. Avrupalılar, "disiplinli futbollarına uymadıkları" gerekçesiyle Kolombiyalı oyuncuları tercih etmiyor.

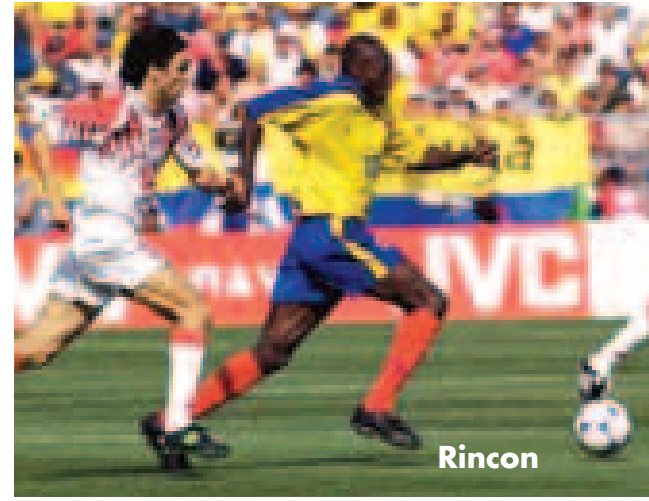
Mondragonlu Kolombiya Milli Takımı

biliyor. Bunun nedeni olarak ise Avrupa'da oynanan disiplin temelli futbola, disiplinsiz, isteksiz, başarısızlığa meyilli ve kazanma hırsı olmayan Kolombiyalı futbolcuların ayak uyduramaması gösteriliyor. Boca Juniors'ta uzun yıllar forma giyen eski milli oyuncu Jorge Bermudez "Kolombiyalı oyuncular yaşamaları gereken profesyonel hayatı yaşamıyor. İşleri için gerekli tavra ve başarılı olma isteğine sahip değiller" diyor.

13 yılda 16 futbolcu öldürüldü

Milli Takım Teknik Direktörü Reinaldo Rueda ise Kolombiyalı futbolcularla ilgili olarak "Muhteşem kariyerlere sahip olabilecek çok sayıda futbolcu biliyorum ama aynı zamanda bir çöküşe doğru da ilerlediklerini görüyorum. Çünkü bu oyuncular yıldız olmak isteyen bir oyuncu gibi yaşayıp davranmıyor" diyor.

Rueda'nın milli takımdaki geleceği de çok parlak gözüküyor. Yeni başkan Luis Bedoya tanınmış bir yabancı teknik adamı milli takımın başına getirmek istese de federasyon bütçeleri buna olanak tanımıyor. Rueda açığa federasyon yönetiminin yabancı bir teknik adam konusunda ikiye bölündüğünü söylerken, federasyonun finansal durumunu da dile getiriyor. Kolombiya'da yaşanan şiddet olayları futbolda da yansımaları fazlasıyla bulmuş durumda. En son 2006 Ocak'ında milli futbolcu Elson Becarra arkadaşlarıyla eğlendiği sırada çıkan tartışmada vurularak öldürüldü. Becarra son 13 yılda öldürülen 16. Kolombiyalı futbolcuydu. Bu cinayetlerin en çok ses getiren olan Escobar cinayetini işleyen zanlıya 58 yıl hapis cezası verilmesine rağmen bu kişi şu anda serbest. Futbolcu cinayetlerinin en önemli sebebi olarak

Rincon

basın gösteriliyor. Herhangi bir başarısızlıkta bir futbolcuyu hedef gösteren yerel basıncı halkı provoke ediyor ve cinayetler işleniyor. Tabii ki bu cinayetlerin tek sebebi basının yaptığı sorumsuz yayınlar değil. Mafyayla yakın ilişkiler içine giren futbolcular diğer gruplar tarafından öldürebiliyorlar. Omar Canas bunun en ciddi örneklerinden birisi. Genç golcü bu yakın ilişkileri sonucunda bir gün otoyol kenarında basından vurulmuş şekilde bulunmuştu. Bu cinayetlerin faillerinin her zaman bulunmadığını vurgulamakta da fayda var elbette. Kolombiya futbolu dip noktaya vurmuş durumda ve yükselişin yollarını arıyor. Fakat çöküş o kadar derinden hissedilmiş durumda ki, Kolombiya futbolunun aktörleri yeniden çıkmak için gerekli güç ve isteği bir türlü kendilerinde bulamıyor. Türk futbolunun Kolombiya'ya benzemeye meyilli olduğunu söyleyen kişileri daha dikkatle dinlemekte fayda var belki de. Kötü örnek önümüzde. ■

meven Kolombiya, ayrıca Fair Play ödülünün de sahibi olmuştu. 2002 Dünya Kupası Elemeleri'nde 27 puan toplayan Kolombiya averajla Uruguay'ın arkasında kalarak elendi. 2003 yılında Fransa'da düzenlenen Konfederasyon Kupası'ndaysa yarı finale yükselmeyi başardılar -bu maçta Marc Vivien Foe'nun ölümüne tanıklık ettiler- ve üçüncülük maçında Milli Takımımıza kaybettiler. Bir dönem dördüncü basamağa kadar yükseldikleri FIFA klasmanında şu anda 34. sıradalar. Bir dönem Brezilya ve Arjantin'in ardından Latin Amerika'nın üçüncü büyüğü olarak görülen ülke, şu an Paraguay ve Ekvador'un arkasında düşmüş durumda. Kolombiya bir dönem Güney Amerika'nın en zayıfı olarak gösterilen Venezüella'ya bile kendi evinde yenilmeyi başardı! Taraftarlar milli takımı desteklemeyi bırakır-

Son gösteri 2001'de

1998 yılında Fransa'da düzenlenen Dünya Kupası aynı zamanda Kolombiya'nın son Dünya Kupası'ydı. Güney Amerika grubunu üçüncü sırada bitirip kupada

1

numara olacağım

Adanaspor'un minik takımından başlayıp profesyonel takıma kadar büyüdü. İki sezon önce transfer olduğu Ankaragücü'nde Hikmet Karaman'ın göreve gelmesiyle kaleyi teslim aldı ve Fatih Terim tarafından A Milli Takım kadrosuna davet edildi. Kendisine Rüştü Reçber'i örnek alıyor, Milli Takım kalesinde kalıcı olmak istiyor. Hayalleri arasında üç büyüklerde oynamak ve bir gün Premier Lig'de forma giymek bulunuyor.

Serkan Kırıntılı

Buraya gelmek, buralarda oynamak her genç futbolcunun hayalidir. Zirveye çıkıyorum ama orada rüzgârlar gerçekten sert esiyor. Önemli olan bu zirvede tutunabilmek. Hedefim daha çok çalışıp, formamdaki gibi 1 numara olmak.

Kendime daha "Futbolcu oldum" demiyorum. Henüz yaşıma çok genç ve önümde uzun yılların olduğunu düşünüyorum. Şu an "Futbolcu oldum" demediğim için de her zamankinden daha çok çalışmam gerekiyor.

İlker Uğur

▼U20 Milli Takımı Hollanda'da Dünya Şampiyonası'nda mücadele ederken kalede sen vardın. O zamandan bu yana yaklaşık 15 ay geçti ve şimdi A Milli Takım'dasın. Hayat senin için nasıl gidiyor?

▲Benim için hayat son bir ayda çok değişti. Öncesinde Ankaragücü'nde yedektim ama Hikmet Karaman'ın gelişiyle birlikte kaleye geçtim. Bu arada Ümit Milli Takım'la Avrupa Şampiyonası elemelerinde oynadım. Orada da iyi maçlar çıkarttığımı düşünüyorum. Kulüpte gösterdiğim performans sonrası Fatih Terim beni A Milli Takım kadrosuna çağırdı. Hedefim öncelikle burada kalıcı olmak. Rüştü Reçber benim idolümdür. Ben de oyunum ve performansıyla bundan sonraki nesillerin örnek alacağı bir futbolcu olmak istiyorum. Kalıcı olup uzun

yıllar A Milli Takım'da oynamak istiyorum.

▼**Futbol geçmişinden biraz bahsedebilir misin?**

▲Futbola 1995-1996 sezonunda Adanaspor'da başladım. Minik takım, yıldız, genç takımlar derken profesyonel oldum. Adanaspor'da 2.5 sezon profesyonel olarak oynadıktan sonra iki sezon önce devre arasında Ankaragücü'ne transfer oldum.

▼**Bu dönemde kaç kez milli oldun?**

▲32 kez Genç, 6 kez de Ümit Milli Takım formalarını giydim. Tam benim zamanımda Ümit Milli statüsü değişti ve bu durum beni daha fazla milli olmaktan alıyordu. Turu geçseydik Ümit Milli Takım'da oynamaya devam edecektim ama şanssız bir biçimde elendik.

İyi kaleci kötü gol yer

▼**Hollanda'daki turnuvadan sonra senin bir sözün var. O turnuvada yediğin gollerden sonra bana, "İyi kaleci kötü gol yer" demiştin. Hâlâ buna inanıyor musun?**

▲İnanıyorum elbette. Hollanda'da güzel maçlarımız da oldu, kötü dakikalar geçirdiğimiz zamanlar da oldu. O dönemim tam bu lafa uygun bir dönemdi. Daha tecrübesizdim belki. Ama ben bu dönemden geçtiğime inanıyorum.

▼**Ligdeki maçların izlendiği zaman kendine güvenin yerine gelmiş gibi gözüküyor ve iyi de bir performans sergiliyorsun.**

▲Kendine güvenmek hayatın her dalındaki her insan için çok önemlidir. Futbolcu için daha da önemlidir. İnsan kendisine güvendiği zaman çok daha rahat hareket edebiliyor. Kendisini çok daha iyi ortaya koyuyor. Oynamaya başlamamla birlikte, güzel maçlar

Dayım Ahmet Rıza Yücel uzun yıllar Adanaspor'da kalecilik ve teknik direktörlük yapmıştı. Onun sakatlıkları annemi çok etkilediği için kaleci olmamı hiç istemedi. Ama ben hem kaleci oldum hem de annemin istediği gibi okudum. Herkes gibi benim de hayallerim var elbette. Birisi üç büyüklerde oynamak. A Milli Takım bir hedefimdi, şu an onu gerçekleştiriyorum. Yurtdışı hayalim ise Emre Belözoğlu gibi Premier Lig'de forma giymek.

çıkarttıkça güvenim artıyor. Güvenim arttıkça da kendimi daha iyi gösteriyorum. Maç oynadıkça ve takımıma katkı yaptıkça daha üst seviyelere çıkacağıma inanıyorum.

Önemli olan zirvede tutunmak

▼Şu an işler senin için oldukça iyi gidiyor. Ama birkaç ay sonra bu gidişat tersine de dönebilir. Bu olduğu takdirde ne olacak? Kendine güvenin kaybolacak mı?

▲Buraya gelmek, buralarda oynamak her genç futbolcunun hayalidir ve ben bu hayalimi gerçekleştirdiğim için öncelikle çok mutluyum. 21 yaşında bu noktaya gelmemi sağlayan herkese çok teşekkür ediyorum. Zirveye çıkıyorum ama orada rüzgârlar gerçekten sert esiyor. Önemli olan bu zirvede tutunabilmek. Buradan dönünce elbette işler iyiye gitmeyebilir ama ben bunu yaşadım. Kısa kariyerimde böyle iniş çıkışlar birkaç kez oldu. Buna alışmam ve bunu kabullenip ders çıkarmayı bilmem lazım. İnişler de çıkışlar gibi doğaldır ama bundan kurtulup tekrar yükselmeyi bilmek de benim işim. Oynamadığım zamanlar oldu, U20 Takımı'nda, Ümit Milli Takım'da şanssız maçlarım oldu ama bu demek değil ki ben hemen her şeyi bırakayım. Hedefim daha çok çalışıp, daha iyi oynayıp, forma numaram gibi 1 numara olmak.

▼Futbolculuk kamuoyundaki genel kanının aksine çok zorlu bir meslek. Bir futbolcunun futbolcu olduğunu anladığı ve artık o yolda yürümeye karar verdiği anlar vardır. Senin için böyle bir an var mı?

▲İnanmazsınız belki ama ben kendime daha "Futbolcu oldum" demiyorum. Henüz yaşım çok genç ve önümde uzun yılların olduğunu düşünüyorum. Şu an "Futbolcu oldum" demediğim için de her zamankinden daha çok çalışmam, daha iyi ve daha başarılı olmam gerekiyor.

Dünyaya yeniden gelsem yine futbolcu olurum

▼Peki, Allah korusun bir terslik oldu; hayatta bir B planın var mı?

▲Şu an üniversite öğrencisiyim. Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi Yüksek Okulu Antrenörlük Bölü-

mü'ndeğim. Daha birinci sınıftayım ama okuldan da çok memnunuz. Ama futbolcu olmasaydım ne olurdu, inanın bilmiyorum. Bir daha dünyaya gelsem yine futbolcu olmak isterdim.

▼Kaleciler genelde önce farklı mevkileri denerler, olmazsa kaleye geçerler. Sen hep kaleci miydin yoksa farklı mevki denemelerin oldu mu?

▲Ben hep kaleciydim. Çocukken de kaleciydim. Hiç kaleden çıkmadım.

▼Ailen destek oldu mu futbolcu olmana?

▲Aslında en başta annem çok karşı çıktı. Dayım kalecidir. Uzun yıllar Adanaspor'da kalecilik ve teknik direktörlük yapmıştı, Ahmet Rıza Yücel. Onun sakatlıkları annemi çok etkileyince o da benim futbolcu olmamı hiç istemedi en başta. Ama insanın küçük yaşta hayalleri olur ve peşinden gider. Ben de ona kapıldım ve buraya kadar geldim. Annem hep okumamı istedi ama aynı zamanda okudum da.

▼Peki, futbol için evden kaçarak maçlara gitme gibi olayların oldu mu?

▲Yok, hiç olmadı. Her zaman ailemin haberi vardı. Her ne kadar istemeseler de bir süre sonra onlar da durumu kabullendi.

▼Genelde futbolcu dediğimiz kişi ailesi için bir piyango gibidir.

▲Gerçekten öyle. Genelde üst düzey oyunculara bakarsanız çok büyük bir çoğunluğu ekonomik şartları kötü olan ailelerden çıkar. Ama tam anlamıyla piyango değil. Çünkü eğer bir kişide de yetenek, istek ve hırs varsa, hiçbir şey olmasa bile futbolcu olur.

Hikmet Karaman'la havamız değişti

▼Ankaragücü iyi bir ivme yakaladı ve büyük bir sükse yaptı. Bunu nereye kadar götürebilirsiniz?

▲Hikmet Karaman'ın gelişiyile birlikte iyi bir çıkış yakaladık ve güven kazandık. O geldiğinde 3 puanımız vardı ve son sıradaydık. Onun gelişiyile birlikte üst üste maçlar kazandık ve şimdi çok farklı bir noktadayız. Takım olarak şu an çok iyi bir havamız var. Bu çıkış gidebileceği noktaya kadar sürecek elbette.

▼Mustafa Özkan, bir maçtan son-

ra "Daha önce tablonun dibine bakıyorduk, şimdi gözümüzü zirveye çevirdik" dedi. Katılıyor musun bu görüşe?

▲Çok doğru söylemiş. Şu an olabildiğince yukarıları hedefliyoruz takım olarak. Gidebildiğimiz yere kadar da gideceğiz.

▼Kaptanınız Ceyhun Eriş'in takımın başarısında büyük pay sahibi olduğu hissediliyor.

▲Kesinlikle. Onun kalitesi ve futbolculuğu bence tartışılmaz. Bu sezon da gerçekten çok iyi oynuyor. Tam bir lider. Ankaragücü'ne büyük katkısı var.

Cordoba da beni çok etkiledi

▼Kendine Rüştü Reçber'i örnek aldığını söyledin. Ondan başka yerli veya yabancı örnek aldığın kaleci var mı?

▲Cordoba geldiğinden bu yana onu büyük bir beğeniyle takip ediyorum. Oyun zekâsı, topu oyuna sokması, libero gibi oynama özellikleriyle örnek aldığım kalecilerden birisi. Gerçekten çok üst düzey bir kaleci olduğuna inanıyorum. Ama Rüştü ağabey her zaman benim için çok farklıdır. Tam anlamıyla idoldür. Onu hep büyük bir hayranlıkla izledim ve izlemeye devam ediyorum.

▼Kendini geliştirmek için antrenmanlardan sonra ekstra çalışmalar yapıyor musun?

▲Bence bir futbolcu hiçbir zaman kendisini yeterli göremez ve "Ben oldum" diyemez. Her zaman muhakkak bir eksiğim vardır. Bu eksikler zamanla da değişebilir. Her zaman bu eksiklerin üzerine gitmeliyim.

▼En büyük eksiğin ne peki?

▲En temel eksiğim tecrübe. 21 yaşındayım ve bu yaş bir kaleci için gerçekten çok genç. Şu anda tek eksiğim maç tecrübesi. Yeni yeni oynamaya başladım ve oynadıkça tecrübe kazanıyorum. O eksiğimi de yavaş yavaş kapatacağım.

▼İker Casillas senden daha küçük bir yaşta Real Madrid kalesine geçti ve halen başarıyla koruyor. Senin için örnek teşkil edecek bir kaleci değil mi?

▲Casillas 18-19 yaşında oynamaya başladı. Real Madrid kalesi için çok genç bir yaş. Casillas'la aramızdaki farkın onun Real Madrid, benim Ankaragücü kalecisi olmam olduğunu düşünüyorum. O dünya yıldızlarıyla oynuyor, ben Türkiye'de orta sıra mücadelesi veren bir takımda oynuyorum. Casillas 18 yaşında Real Madrid'de oynadı. Ben de 18 yaşında Adanaspor'da oynadım. O sezon 9 maçta kaleye geçmiştim. Ankaragücü'nde geçen sezon toplam 10 maçta çıktım.

Gençlere daha fazla şans tanınmalı

▼Casillas Real Madrid'de tam sezon çıkarırken sen 10 maç oynatılıyorsun Ankaragücü'nde yani.

▲Türkiye'de genç kalecilere çok fazla şans tanınmadığını düşünüyorum. Şimdi şans bana verildi ve bunu değerlendirmek benim elimde. Fakat gençlere daha fazla şans tanınması gerekiyor bence.

▼İstanbul kulüplerine veya yurtdışına gitmeyi istiyor musun?

▲Herkes gibi benim de hayallerim var elbette. Zaten kimsenin hedefleri ve hayalleri bitmez. Büyük takıma gidersen oradan düşsen bile yine hedefin olur. Hedeflerimden birisi üç büyüklerde oynamak. A Milli Takım bir hedefimdi şu an onu gerçekleştiriyorum. Yurtdışı hayalim ise Emre Belözoğlu gibi Premier Lig'de oynamak.

▼Ailen seninle beraber mi?

▲Ailem Adana'da, ben Ankara'da tesislerde kalıyorum.

▼Ailenden ayrı olmak zor oluyor mu?

▲19 yaşından beri buradayım. İlk başlarda zor oluyordu elbette. Alışmam da biraz zaman aldı. Şimdi Ankara'ya ve kulübe alıştım. Şu an çok mutluyum. ■

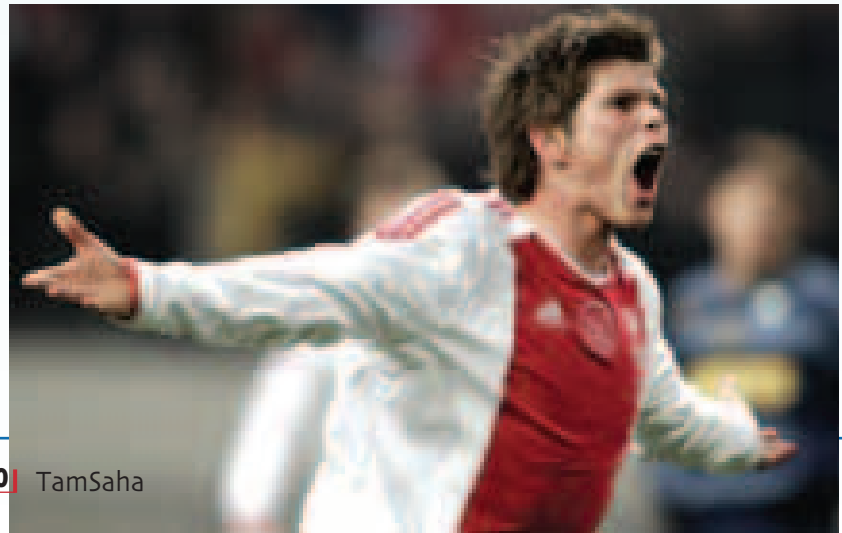
Klaas-Jan Huntelaar

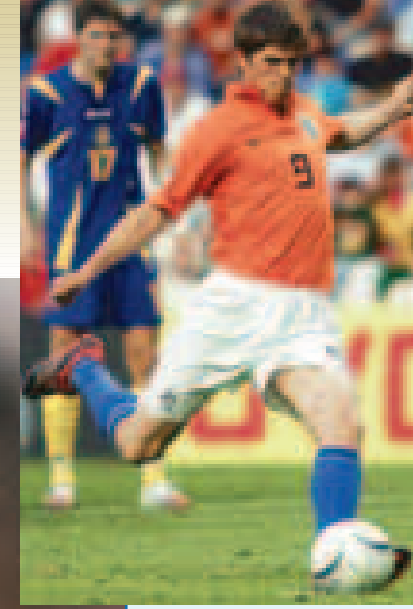
Klas bir avcı

Uluslararası çapta santrfor yetiştirmeyi gelenek haline getiren Hollanda'nın dünya piyasasına sunduğu son ürün. PSV tarafından önce keşfedilip ardından kaybedildikten sonra 2.Lig'de kendini kanıtladı. Heerenveen'de yıldızı parladı, Ajax'ta gösterdiği inanılmaz performansla zirveye tırmandı. Önce Heerenveen'i UEFA Kupası'na taşıdı, ardından Hollanda kulüpleri arasındaki transfer rekorunu kırarak gittiği Ajax'a hayat verdi. Geçtiğimiz sezon 30 maçta 33 golle Avrupa Gol Kralı oldu ve Hollanda'da "Yılın En İyi Genç Oyuncusu" seçildi. Finalde PSV'ye attığı iki golle kupayı Ajax'a getirdi.

İlker Uğur

Heerenveen'deki son maçında ligde zor günler geçiren Ajax'a karşı oynadı. 2 gol attığı karşılaşmada Heerenveen, Ajax'ı 4-2 yendi ve Şampiyonlar Ligi hedefinden uzaklaştırdı. Devre arasında Ajax forması giymeye başlayan Huntelaar, Amsterdam takımındaki ilk golünü de 2 Şubat'ta oynanan Heerenveen maçında eski takımına karşı kaydetti.

Hollanda Milli Takımı ile Dünya Kupası'na gidemedi ama elemelerde attığı 10 golle finallere taşıdığı U21 takımına bu defa da 4 golle Avrupa Şampiyonluğu'nu kazandırdı. Bu performansın ardından A Milli Takıma çağırıldı ve ilk maçında deplasmanda İrlanda karşısında iki gol atıp iki asist yaptı.

zan'dan aldığı Mateja Kezman'dı.

Son gol Ajax'a

Huntelaar, Heerenveen'deki son maçında ligde zor günler geçiren Ajax'a karşı oynadı. İki gol attığı karşılaşmada Heerenveen, Ajax'ı 4-2 yendi ve Şampiyonlar Ligi hedefinden uzaklaştırdı. Devre arasında Ajax forması giymeye başlayan Huntelaar formundan hiçbir şey kaybetmedi ve Ajax'taki ilk golünü 2 Şubat'ta oynanan Heerenveen maçında eski takımına karşı kaydetti. Genç golcünün Ajax kariyeri fırtına gibi başladı ve Huntelaar toplam 15 lig maçında 16 gole imza koydu. 2005-2006 sezonunda 30 lig maçında 33 gol kaydeden Huntelaar, Avrupa Gol Kralı oldu. Gollerle Ajax'ı Şampiyonlar Ligi ön elemesine taşıdı ve Federasyon Kupası Finali'nde eski takımı PSV'ye attığı iki golle Ajax'a kupayı 16. kez kazandırdı.

en'deki son maçında ligde zor günler geçiren Ajax'a karşı oynadı. İki gol attığı karşılaşmada Heerenveen, Ajax'ı 4-2 yendi ve Şampiyonlar Ligi hedefinden uzaklaştırdı. Devre arasında Ajax forması giymeye başlayan Huntelaar formundan hiçbir şey kaybetmedi ve Ajax'taki ilk golünü 2 Şubat'ta oynanan Heerenveen maçında eski takımına karşı kaydetti. Genç golcünün Ajax kariyeri fırtına gibi başladı ve Huntelaar toplam 15 lig maçında 16 gole imza koydu. 2005-2006 sezonunda 30 lig maçında 33 gol kaydeden Huntelaar, Avrupa Gol Kralı oldu. Gollerle Ajax'ı Şampiyonlar Ligi ön elemesine taşıdı ve Federasyon Kupası Finali'nde eski takımı PSV'ye attığı iki golle Ajax'a kupayı 16. kez kazandırdı.

ya Kupası senesinde Hollanda'nın geniş kadrosunda yer bulan Huntelaar, Dünya Kupası için seçilen 23 kişilik kadroya giremedi. Bu konuda eleştirilen Van Basten ise genç oyuncunun U21 Avrupa Şampiyonası'nda Hollanda'yı temsil edeceğini ve oradaki performansı ile kendisini yanıltmasını umduğunu açıkladı. Nitekim Huntelaar da Portekiz'de düzenlenen şampiyonada Hollanda'ya şampiyonluğu getirdi. U21 Şampiyonası elemelerinde 10 gol atarak "en golcü oyuncu" unvanını alan Huntelaar, finallerde 4 gol daha atarak şampiyonanın da gol kralı oldu. Genç golcü, Hollanda'nın Ukrayna'yı 3-0 mağlup ettiği final maçında 2 gol kaydetti. Bu performansın ardından A Milli Takıma çağırılan Huntelaar ilk milli maçında deplasmanda İrlanda karşısında iki gol, iki asiste imza attı. Hollanda 4-0 kazandı ve Huntelaar'ın bir golü de sayılmadı.

Emirates'in açılışını yaptı!

Huntelaar, Arsenal'in yeni inşa edilen Emirates Stadyumu'nda ilk golü atan futbolcu unvanına da sahip. Stadin açılışı nedeniyle Arsenal ve Ajax arasında oynanan özel maçın ilk golünü Huntelaar kaydederken Arsenal sahadan 2-1'lik galibiyetle ayrılmıştı.

"Avcı" lakaplı genç yıldız, geç keşfedilmesinin acısını çıkarmaya devam ediyor. Bu sezon oynadığı 20 maçta 12 gole imza atan Huntelaar'ın bu performansla devam ettiği takdirde önümüzdeki sezon Avrupa futbolunun büyük liglerinin en önemli kulüplerinden birisine gitmesine kesin gözüyle bakılıyor. Hollandalı forvetlerin adeta yuvası haline gelen Arsenal ve Barcelona gibi kulüpler Huntelaar'ın gelişimini yakından takip ediyor. Hollanda gibi Avrupa futbolunun en önde olmayan liglerinden birisinde üstün performans gösteren Klaas-Jan Huntelaar'ı bir üst düzeyde seyretmek lazım elbette. Ama Ajax formasıyla geçtiğimiz sezon Şampiyonlar Ligi'nde Inter ağlarını havalandıran genç futbolcu, bu formunu devam ettirdiği takdirde önümüzdeki sezon kendisini daha büyük liglerde izlettireceği benziyor. ■

Her dönemde, sürekli yıldız forvetler yetiştiren bazı ülkeler -her ülke üst düzey hücum oyuncusu yetiştirebilir elbette ama bunu gelenekselleştirenlerin sayısı bir elin parmaklarını geçmez- vardır. Hollanda bu ülkelerin en önde gelenlerinden birisi. Portakallar, 1970'lerin başından itibaren benimsedikleri hücum futbolunun en önemli uygulayıcılarını yetiştiren bir ekol haline gelmiş durumda. Son yirmi yıl içerisinde Van Basten'le başlayan, Bergkamp, Kluivert, Van Nistelrooy, Roy Makaay vb. üst düzey golcülerle devam eden Hollandalı hücum futbolcusu istilasının son temsilcisi ise Ajax'lı Klaas-Jan Huntelaar.

PSV kıymetini bilemedi

Ajax'ın gol makinesi son iki sezondur adeta bir rüyayı yaşıyor. PSV formasıyla başlamadan sona eren macera Ajax'ta zirveyi zorluyor. Huntelaar, son iki sezonda başardıklarıyla futbolseverlere önümüzdeki sezonlarda Avrupa futbolunun en önde gelen forvetlerinden birisi olmayı vaat ediyor.

De Graafschap altyapısında 10 yaşından itibaren oynamaya başlayan 1983 doğumlu Huntelaar, altı sezon boyunca altyapı eğitimini aldıktan sonra 16 yaşında PSV'nin dikkatini çekti ve ilk profesyonel sözleşmesini Eindhoven temsilcisiyle yaptı. 2001-2002 sezonunda Kezman ve Hesselink'in arkasında forma şansı bulamayan genç oyuncu bir sonraki sezonda benzer bir şanssızlığı yaşadı ve sadece bir maçta 14 dakika forma giydi. Bu dönemde PSV genç takımlarında çıktığı maçlarda müthiş performans gösteren Huntelaar'ın talipleri arasında Juventus'un da olduğu iddia edildi. Fakat kimse üst düzeyde kendisini kanıtlamamış bir futbolcuyu satın alarak kumar oynamak istemiyordu.

İkinci Lig'de yıldızlaştı

Aynı sezon içerisinde yetiştiği De Graafschap'a kiralık olarak verilen Huntelaar burada forma şansı bulduğu 9 maçta da gol atmaya başaramayınca kariyeri tam anlamıyla dibe vurdu. İki sezon geçirdiği Hollanda Birinci Ligi'nde henüz golü yoktu ve

bunun sonucunda, sonraki sezon İkinci Lig takımlarından Agovv'a kiralık olarak verildi. Huntelaar, 2002-2003 sezonunu geçirdiği Agovv'da kendisini adeta yeniden buldu. 35 İkinci Lig maçında 26 gol atarak yıldızlaşan Huntelaar, Birinci Lig ekiplerinin dikkatini çekti. O sezon İkinci Lig'in gol kralı oldu ve en değerli oyuncu seçildi. Bu dönemde tarz olarak Fernando Morientes'e benzetilen Huntelaar, gelişiminde İspanyol golcüyü örnek aldığını vurguluyor ve şu açıklamayı yapıyor: "Çok benzer yönümüz var. O da benim gibi topla oynayan bir golcü ve çok iyi bir görüşü var. Kafa vuruşları çok iyi ve güç yerine tekniğiyle ön plana çıkmayı tercih ediyor. Ben de öyle oynamaya çalışıyorum."

Hiddink'ten veto yedi

Sezon sonunda kiralık sözleşmesi ve PSV'yle olan anlaşması sona eren Huntelaar, Birinci Lig kulüplerinden Heerenveen ile anlaştı. PSV'yle anlaşmamasının nedeni PSV teknik heyetinin Huntelaar'ın yetenekleri konusunda

da ikna olmamasıydı. Guus Hiddink liderliğindeki teknik ekip, iki sezon Birinci Lig'de gol atamamış ve İkinci Lig'de patlama yapmış bir oyuncunun büyük hedefleri olan PSV'ye uymaya çağını düşünmekteydi. Hedefleri Ajax, PSV ve Feyenoord kadar büyük olmayan Heerenveen kadrosunda rahatlıkla yer bulan Huntelaar, 2004-2005 sezonunda kendisi hakkında olumsuz düşünen otoriteleri yanılttı. Heerenveen formasıyla 31 maçta 17 gole imza atan futbolcu sezon sonunda Hamburg, Feyenoord ve Ajax'ın gözdesi olmuştu bile. Attığı gollerle Heerenveen'i UEFA Kupası'na taşıyan Huntelaar, bir sonraki sezona da Heerenveen'de başladı ve ilk 15 maçta 17 gole imza attı. Bu inanılmaz performansla Danny Blind yönetiminde zor günler yaşayan Ajax'ın dikkatini iyice çeken genç golcü, 9 milyon euro karşılığında Amsterdam Arena'da oynamaya başladı. Bu rakam, Hollanda Ligi'nde yer alan iki takım arasında yapılan en pahalı transfer olarak tarihe geçti. Hollanda tarihinin en pahalı transferi ise 11 milyon euroluk bedeliyle PSV'nin Parti-

Egemen Korkmaz

Kaptanlık beni olgunlaştırdı

25 yaşında olmasına karşın Bursaspor'da hem küme düşme acısını hem de şampiyonluk sevincini yaşadı ve "görmüş geçirmiş" futbolcular kategorisine girdi. Savaşçı stiliyle tanınmasına karşılık kaptanlık pazubandını taktıktan sonra daha olgun bir profil çizmeye başladı. Saçlarını kestirmesi de ona daha sakın bir görüntü kazandırdı. Tek hedefi Milli Takım formasını giymek. Bursa Atatürk Stadı'nın Türkiye'nin en büyüleyici atmosferine sahip olduğunu iddia ediyor. Engin İpekoğlu'nun başarısında takımı iyi tanımasının önemli rol oynadığını söylüyor. Favori oyuncuları Barcelonalı Marquez ve Zenit'te oynayan Fatih Tekke. Ona göre dünyanın en keyif veren futbolu İspanya'da oynanıyor.

Koray Gürtaş

▼Futbola hangi takımda başladın? Bursaspor'a gelene kadar neler yaptın?

▲Futbola 12 yaşında Balıkesirspor'un altyapısında başladım. Genç takımlarda forma giydim. Ayrıca Balıkesirspor'da amatör lisansla 3.Lig'de oynadım. Buradan Kartalspor'a transfer oldum ve profesyonelleştim. Bu kulüpte 1.5 sezon geçirdikten sonra Bursaspor'a geldim. 5.5 sezondur da buradayım.

▼Bursaspor'da küme düşme üzüntüsünü de yaşadın, şampiyonluk sevincini de. Genç yaşında başına gelen bu olaylar sana önemli tecrübeler kazandırdı sanırım.

▲25 yaşındayım ve yolun başlarında sayılırım. Küme düşmeden bir sezon önce de ligde kalmak için büyük bir mücadele vermiştik. Elbette küme düşme gibi kötü bir sonu yaşamak istemezdim ama ben burada kalmayı tercih ettim ve kazandığımız şampiyonlukla şimdi kendimi çok daha iyi hissediyorum. Camia, kulüp ve futbolcular olarak hem başarısızlıktan hem de kazanılan başarıdan çıkardığımız dersler var. Kişisel olarak ben bunların kariyerimin ilerleyen bölümünde yol gösterici olacağını düşünüyorum. Takım olarak da hem bu sezon hem de gelecek sezonlarda aynı hataları tekrarlarmaya çalışacağız.

▼Çok genç yaşta kaptanlık pazubandını taktın. Bu görevinde zorluklarla karşılaştın mı?

▲Öncelikle Bursaspor gibi büyük bir camiada kaptanlık yaptığım için çok mutluyum. Aslına bakılırsa fazla bir problem yaşamadım. Bunda arkadaşlarımın bana yardımcı olmasının etkisi büyük. Ben de iyi bir kaptan olmaya ve takımdaki herkese destek vermeye çalışıyorum. Uzun süredir Bursa'da olduğum için kenti, insanların Bursaspor'dan beklentilerini iyi biliyorum. Bu sayede de birikimlerimi futbolcu arkadaşlarımla paylaşıyorum.

Sertlik benim stilim

▼Sert oyun stilin nedeniyle özellikle deplasmanlarda rakip taraftarın tepkisiyle karşılaşıyorsun. Bu durum seni nasıl etkiliyor?

▲Balıkesirspor ve Kartalspor'da oynarken de seyircilerden zaman zaman protesto alıyordum. Öncelikle biraz sert

oynadığımı kabul ediyorum. Bu benim stilim. Ama bu sertlik oyun kurallarının içinde. Futbol diliyle anlatmak gerekirse topa karşı sertim. Geçmişte bazı ters hareketlerim izleyenlere antipatik geliyordu. Ayrıca hakemle girdiğim diyaloglar beni biraz daha hedef haline getiriyordu. Yani bazı hatalarım vardı. Ama son iki sezondur daha olgun bir görüntü çizdiğimi düşünüyorum. Maçlarda tansiyonu yükseltecek hareketlerden elimden geldikçe kaçıyorum. Bu noktada takım kaptanlığının da önemli rolü var. Dikkat ettiyseniz bu sezon çok daha olumluyum. Oyununun sertleşmemesi için elimden geleni yapıyorum.

▼Futbolseverler seni bir anlamda savaşçı kişiliğini sembolize eden uzun saçlarınla tanıdı. Şimdi ise daha kısa saçlısın. Bu imaj değişikliği de kaptan olmanın ve agresif stildeki revizyonun bir parçası mı?

▲Kesinlikle hayır. Saçlarımı kestirmem tamamen sağlığımla ilgili bir konu. Saçlarımı kestirme düşüncesinde değildim. Fakat boynumda şiddetli ağrılar başladı. Biliyorsunuz biz futbolcular her gün duş almak zorundayız. Bundan sonra saçları korumak çok önemli. Ağrılar uzayınca doktora danıştım ve saçlarımı kestirmemi istedi. Uzun saçlı halimle farklı bir imaj yaratmıştım. Açıkçası bu durum hoşuma gidiyordu. Ama şimdi de çok kısa saçlı sayılmam.

Hoçamızın şansı bizi iyi tanınması

▼Bursaspor'un yeni Teknik Direktörü Engin İpekoğlu'nun başarısını neye bağlıyorsun?

▲Engin İpekoğlu'nun en önemli şansı teknik adamlığı Bursaspor'da başlaması. 1.5 sezondur burada. Takımın nasıl ve hangi stratejiyle kurulduğunu biliyor, futbolcuları çok iyi tanıyor. Gerçekten çok parlak bir başlangıç yaptı. İşlerin bundan sonra da yolun-

da gitmemesi için hiçbir sebep yok.

▼Eski Teknik Direktörünüz Raşit Çetiner'in sana ve Bursaspor'a nasıl katkıları oldu?

▲Raşit Çetiner'den gerçekten çok şey öğrendik. Disiplinli bir teknik adam. İşini çok ciddiye alıyordu ve bizim de futbola böyle bakmamızı sağladı. Geçen sezon elde ettiğimiz şampiyonlukta onun prensiplerinin büyük payı vardı. Herkes bizim Lig A'da hedefimize çok kolay ulaştığımızı düşünüyor ama aslında hiç de böyle olmadı. Çok çalıştık, her maça aynı ciddiyette hazırlandık. Motivasyonumuzu kaybetmedik. Bunu da sağlayan Raşit Çetiner'di.

Bu vesileyle bir kez daha belirteyim, Lig A'da gerçekten çok zorlu bir mücadele var. Bu sezona dönersek, Raşit Hoca görevi bıraktığı zaman çok da kötü durumda değildik. Ama o sağlık sorunlarını da gerekçe göstererek ayrıldı. Üzüldük, fakat hayat devam ediyor. Hepimiz profesyonel insanlarız. Şimdi de Engin İpekoğlu'nun verdiği görevleri yerine getirmekle yükümlüüz. ▼Bursaspor savunması çoğu zaman üç solakla oynuyor. Bu durumun yarattığı avantaj veya dezavantajlardan söz edebilir miyiz?

▲Evet bu ilginç bir durum. Ligde sol ayaklı stoper sayısı çok az. Bizim takımımızda ise İsmail Güldüren de ben de solağız. Buna bir de Volkan

Futbol diliyle anlatmak gerekirse topa karşı sertim. Ayrıca hakemle girdiğim diyaloglar beni biraz daha hedef haline getiriyordu. Ama son iki sezondur daha olgun bir görüntü çizdiğimi düşünüyorum. Bu noktada takım kaptanlığının da önemli rolü var.

Engin İpekoğlu'nun en önemli şansı teknik adamlığı Bursaspor'da başlaması. Takımın nasıl ve hangi stratejiyle kurulduğunu biliyor, futbolcuları çok iyi tanıyor. Gerçekten çok parlak bir başlangıç yaptı. İşlerin bundan sonra da yolunda gitmemesi için hiçbir sebep yok.

Benimle ilgili beklentilerden biri uzun boyum nedeniyle duran toplarda ileri çıktığım zaman takımımıza gol kazandırmam. Ancak bu çok da kolay değil. Savunmada çıktığın kafa topuyla hücumda gittiğin zaman çıktığın kafa topu arasında fark var.

Ligdeki tüm takımlar öncelikle gol yememeyi düşünüyor ve rakibin hatasını bekleyerek gol bulmaya çalışıyor. Takımlar arasında çok büyük güç farkları yok. Puan tablosu öyle ilginç ki, orta sıra diye bir kavramın kaybolduğunu görüyoruz.

Stadımızın büyüğü bir atmosferi var. Taraftarımızın coşkusu, yaptıkları şovlar futbol iştahımızı kabartıyor. Şovlar o kadar güzel ki, oyunun durakladığı anlarda ben de taraftarı seyretmekten kendimi alamıyorum.

Bursa gerçek bir futbol kenti. Burada diğer şehirlerin aksine nüfusun büyük çoğunluğu Bursasporlu. Bu yoğun ilginin artıları olduğu gibi eksileri de var. Çünkü Bursaspor her zaman gündemde ve kulüp hakkında çok fazla fikir üretiliyor. Yani çok karışan oluyor.

Bekiroğlu'nu ilave edersek sol ayaklıların ağırlıkta olduğu bir defansımız var. Bence bu tablonun yarattığı belirgin avantajlar ya da dezavantajlar yok.

Ofansif yönde eksiklerim var

▼Egemen Korkmaz'ın artıları ve eksilerini anlatır mısın?

▲Açıkcısı bu konuda benim değerlendirme yapmam kolay değil. Ama aldığım eleştiriler ve övgülerden yola çıkarak bir değerlendirme yapmaya çalışacağım. Öncelikle her sezon

Bir kere uzun boylu olduğum için rakibin en etkili savunmacısı beni marke ediyor. Her şeye karşın her futbolcu gibi asist yapmak ya da gol atmak istiyorum.

▼Zaman zaman serbest vuruşları da kullanıyorsun. Bu yönünü geliştirmek için özel çalışmalar yapıyor musun?

▲Doğruyu söylemek gerekirse çok fazla özel çalışma yapmıyorum. Ama Cuma günleri yaptığımız şut antrenmanlarını iyi değerlendirmeye çalışıyorum. Hocalarımız maçlar öncesi taktik tahtasına serbest vuruşları kullanan oyuncular yazıyor. Bana da zaman zaman görev düşüyor.

bir düşüş yaşadığı. Takımlar arasında çok büyük güç farkları yok. Puan tablosu öyle ilginç ki, orta sıra diye bir kavramın kaybolduğunu görüyoruz. Ligin tepesiyle altı arasında çok az puan farkı var. Keyifli bir sezon geçirdiğimiz inancındayım.

▼Savunma sistemi olarak tercihin ne?

▲Balıkesirspor'da ve Kartalspor'da üçlü defans oynadım. Bursaspor'da da zaman zaman bu dizilişi tercih ettik. Ama benim tercihim kesinlikle 4-4-2. Bu sistemin futbolun seyir zevkinin artması açısından daha ideal olduğunu düşünüyorum.

Zaten liberolu oyun tarzı neredeyse kaybolmak üzere.

▼Bursaspor'un kadrosunda U17 Milli Takımı ile Avrupa Şampiyonluğu ve dünya dördüncülüğünü elde eden Mehmet Yılmaz var. Bu futbolcuyla ilgili düşüncelerin nedir?

▲Mehmet Yılmaz sakatlık sorunu yaşadığı için çok fazla birlikte çalışma şansımız olmadı. Şu sıralarda tedavi için Almanya'da bulunuyor. İyileştikten sonra A takımla idman yapması kendisini geliştirmesine yardımcı olacak. Mehmet çok yetenekli bir savunma oyuncusu. Umuyorum en kısa zamanda aramıza katılır ve kendisini gösterme fırsatı bulur.

Tek hedefim Milli Takım

▼Bir dönem Ümit Milli Takım'da oynadın. A Milli Takım formasını giyme şansını bulabileceğine inanıyor musun?

▲Hayalim A Milli Takım'da oynamak. Bunu çok açık yüreklilikle söylüyorum. Çünkü Bursaspor'dan ayrılmak gibi bir niyetim yok. Durum böyle olunca hedef olarak geriye Milli Takım kalıyor. Fatih Terim bazı karşılaşmalarımızı izliyor. Eğer bizi hazır görürse mutlaka şans verecektir.

▼Dünyada en beğendiğin lig hangisi?

▲Bana göre İspanya Ligi futbolun en hoş ve organize oynandığı lig. Topu genellikle ayağa oynuyorlar ve ortaya seyir zevki yüksek bir oyun çıkıyor.

▼Dünyada ve Türkiye'de en beğendiğin oyuncular kim?

▲Barcelonalı Marquez'i çok beğeniyorum. Komple bir savunma oyuncusu. Hem topu iyi kesiyor hem de iyi kullanıyor. Türk futbolcular içinde ise favorim Fatih Tekke. Gerçekten çok özel yetenekleri var. Aynı zamanda en çekindiğim forvet de o. Çünkü çok farklı özellikleri var. Ona karşı her zaman dikkatli olmak zorundasınız.

▼Futbol dışında kalan zamanlarında nasıl vakit geçiriyorsun?

▲Evde eşimle birlikte olmayı seviyorum. Köpeğim var, onunla oynuyorum. Bir de pek çok futbolcu gibi PlayStation oynamayı çok seviyorum.

▼Fortis Türkiye Kupası'nda Bursaspor nereye kadar gidebilir?

▲İlk hedefimiz çeyrek final. Bursaspor müzesinde Türkiye Kupası'nı bulunduran ve birkaç kez de final oynayan bir takım. Bu nedenle taraftarımız bizden bu kulvarda başarı istiyor. Gruptan çıkacağımıza inanıyorum. Sonrasında da elimizden geleni yapacağız.

Stadımızın büyüğü bir atmosferi var

▼Futbol oynamaktan en çok keyif aldığın stat hangisi?

▲Objektif bir yanıt vermediğimi düşünceksiniz ama tüm içtenliğimle Bursa Atatürk Stadı diyorum. Çünkü stadımızın büyüğü bir atmosferi var. Taraftarımızın coşkusu, yaptıkları şovlar futbol iştahımızı kabartıyor. Ümit Milli Takım'da, Genç Milli Takımlarda görev yaptığım dönemlerde konuştuğum arkadaşlarım da Bursa'da maç oynamanın deplasman takımı için zor, ama Bursasporlu futbolcular açısından çok keyifli olduğunu söylüyorlardı. Şovlar o kadar güzel ki, oyunun durakladığı anlarda ben de taraftarı seyretmekten kendimi alamıyorum.

▼Peki, Bursa'da futbol oynamanın zorlukları neler?

▲Ben çok önemli bir sıkıntı yaşamadım ama adaptasyon sorunu çeken ve ayrılan çok arkadaşım oldu. Geçmiş yıllarda İstanbul'dan gelen arkadaşlar Bursa'ya alışmakta zorluk çekti. Bursa gerçek bir futbol kenti. Burada diğer şehirlerin aksine nüfusun büyük çoğunluğu Bursasporlu. Bu yoğun ilginin artıları olduğu gibi eksileri de var. Çünkü Bursaspor her zaman gündemde ve kulüp hakkında çok fazla fikir üretiliyor. Yani çok karışan oluyor. Bu da kimi zaman zarar verebiliyor. ■

futbolumun üzerine bir şeyler katmak için çabalıyorum. Bursaspor'a ilk geldiğim dönemde topu oyuna sokma konusunda eksiklerim olduğu söyleniyordu. Bu alanda kendimi geliştirdiğimi düşünüyorum. Hava toplarındaki başarımlar her zaman ön plana çıkan özelliğimdi. Bu konuda ben de kendimi başarılı buluyorum. Mücadeleyi asla bırakmamam başka bir artım. Benimle ilgili beklentilerden biri uzun boyum nedeniyle duran toplarda ileri çıktığım zaman takımına gol kazandırmam. Ancak bu çok da kolay değil. Savunmada çıktığın kafa topuyla hücumda gittiğin zaman çıktığın kafa topu arasında fark var.

Özellikle uzak mesafeden yapılacak vuruşlarda topun başına geçiyorum. Şu ana kadar gol atamadım ama bir gün neden olmasın?

Herkes önce gol yememeyi düşünüyor

▼Bu yıl ligde çok ilginç sonuçlarla karşılaşılıyor. Bunu hangi faktörlere bağlıyorsun?

▲Öncelikle takımların oyun anlayışı birbirine çok yakın. Tüm ekipler öncelikle gol yememeyi düşünüyor ve rakibin hatasını bekleyerek gol bulmaya çalışıyor. Bu anlayışa aykırı tek takım olan Vestel Manisaspor ilk haftalarda çok iyi sonuçlar aldı ama sonra

UEFA'nın siyasi kurumlara yakınlaşmasının nedenleri

Başta IOC olmak üzere sporu yönetmek, teşvik etmek ve düzenlemekle görevli kurumların hepimizin bildiği ortak bir tavrı vardır: Spora siyaseti bulaştırmamak. Genel olarak bu tavrı ister uluslararası bir federasyonun kendisine bağlı kurumlara bir "dayatması", isterse de sporun tarihsel süreç içinde kazandığı dinamik ve kendine has yapıyı koruyabilmek için zorunlu bir yaklaşım olarak görülsün, genel söylem, spor ile siyasetin bir arada olmaması gerektiği şeklindedir. Son dönemlerde de özellikle FIFA'nın Yunanistan Futbol Federasyonu'nun üyeliğini askıya alma sürecinde de görmüş olduğumuz gibi, sportif kurumlar siyaseti ve siyasi müdahaleyi çok kesin bir tavırla reddetmektedir. Sporun ulusal ve uluslararası boyutta ülkeleri birbirine rekabet ve sportif mücadele ekseninde ya-

kınlaştıran ve belki de hiçbir hukuk dalının başaramadığı yeknesaklığı kendine has özellikleri ile mecburi kılan yapısının siyasi müdahale ile bozulmasından endişe edilmektedir. İzah etmeye çalıştığımız reddin temelinde sporun kitleleri bir araya getirme özelliğinin siyasetin arayıp da bulamadığı bir vitrin oluşturmaya yatmaktadır. İçine ne kadar siyaset girerse, spor o kadar kirlenecek ve olimpiik hareket olarak tanımlanan "ulvi" ruh bozulacaktır. Sportif kurumların uluslararası arenada oluşturmuş olduğu ve en üst noktasında IOC ve olimpiik hareket bulunan sporun nevi şahsına münhasır piramit yapılanması, siyaset olmaksızın sporun idare edilebileceği ve hatta daha da amacına uygun bir idarenin oluşacağı kabulü üzerine doğmuştur. Bugün IOC ile başlayıp uluslararası federasyon ve konfederasyonlar, ulusal federasyonlar, kulüp ve sporculara kadar giden yapılanmanın özerklik talebi, yargısal özerkliğe kadar da ulaşmış durumdadır. Sportif nitelikli ihtilafların tamamıyla devlet mahkemelerinden alınarak sportif kurumlar ve en üstünde de Spor Tahkim Mahkemesi (CAS) ile çözümü talep edilmekte ve birçok noktada da bu yargısal yapı hedefine ulaşılmaktadır. Bütün bu müdahale karşıtı yaklaşıma rağmen UEFA'nın Avrupa Konseyi gibi bir siyasi kurumla özellikle son iki yıldaki yakınlaşmasının altında yatan bazı nedenler olmalıdır. Peki, nedir bu nedenler? Neden UEFA gibi dünyanın en gözde futbol kıtasını yöneten bir futbol konfederasyonu, Avrupa Konseyi ile işbirliğine gitmektedir? Bu işbirliği sporun siyasete taviz vermesi veya geri adım atması anlamına gelmemekte midir?

Avrupa Konseyi, 1949 yılında kurulmuş ve bugün 46 üyesi bulunan bir örgüt olarak uzun bir süredir sporla ilgili düzenlemelele gitmekte ve uygulamaya yönelik çalışmalar yapmaktadır. Avrupa Kültürel Konvansiyonu çatısı altında yürütülen bu çalışmaların

neticesinde "Avrupa Sporda Taraftar Şiddeti ve Düzensizlik Konvansiyonu", "Avrupa Anti-Doping Konvansiyonu" ve "Spor Etiği Kodu" gibi uluslararası nite-likte anlaşmalar hazırlanmıştır. Helsinki Raporu ve Nice Deklarasyonu olarak bilinen çalışmalarla da Avrupa Konseyi, sporun toplumsal önemine dikkat çekerek spor alanında yaptığı çalışmaların sayısını artırma kararlılığını vurgulamıştır.

Son olarak Arnaut Raporu olarak bilinen "Avrupa Bağımsız Spor Raporu"nun hazırlanmasıyla sporun tüm alanlarındaki toplumsal sorunlar ele alınarak çözüm önerileri üzerine çalışmaya başlanılmıştır.

İşte bu noktada önemli olan husus ise son yıllardaki çalışmaların UEFA ile doğrudan bir işbirliği içinde yürütülmesidir. 29 Eylül 2006 tarihinde Strasbourg'da yapılan toplantının ardından yapılan açıklamada da bu işbirliğinin ekseni belirtilmiştir. Buna göre UEFA, sporun toplumsal yönü ön planda olan sorunlarına Avrupa Konseyi ile birlikte çözüm önerileri geliştirecektir.

Anılan ortaklığın temelindeki neden ise ırkçılık, yasadışı bahis, doping, yolsuzluk, lisanssız menajerler, şike ve sportif organizasyonlar esnasında yoğunlaşan fuhuş trafiği gibi sorunların çözümünün sadece sportif kurumlar eliyle yapılmasının mümkün olmamasıdır. Örnek vermek gerekirse, İsviçre'de yerleşik bir dernek olan UEFA'nın, yapacağı herhangi bir düzenleme ile sportif mücadelenin bir aktörü olmayan kişilerce gerçekleştirilen, ancak sportif mücadeleyi doğrudan etkileyen sorunları ortadan kaldırması mümkün değildir. Sporun uluslararası karakteri nedeniyle, sayılan sorunların sadece bir ülkenin yasaması tarafından hazırlanacak düzenlemeler ve polisiye önlemlerle çözülmesi de mümkün olamamaktadır. Sayılan gerekçelerden dolayı da belirtilen "dışsal" sorunlar ancak uluslararası bir örgütün patronajı altında ve birçok ülke yasamasını

harekete geçmeye zorlayıcı çalışmalarla ortadan kaldırılabilecektir. Bu örgüt de şu anda Avrupa Konseyi'dir.

Bu bağlamda denilebilir ki, UEFA ile bir siyasi örgüt olan Avrupa Konseyi'nin yakınlaşmasındaki esas gerekçe sporun toplumsal sorunlarıdır. UEFA CEO'su Lars-Christer Olsson'un da Strasbourg toplantısında belirttiği gibi; "Sporun birçok sorunu günümüzde artık toplumun sorunu halini almıştır ve bu sorunların önüne sportif kurumların tek başlarına geçmesini beklemek hayalcilik olur."

Önemli olan nokta ise böyle bir yakınlaşmanın amacının yine sporun birleştirici, barıştırıcı ve kitleleri bir araya getiren yapısını koruyabilmek olmasıdır. Yapılan açıklamalarda özellikle vurgulanan nokta ise sporun kendine has doğasının ve sportif kurumların özerkliklerinin korunması gerekliliğidir. Buradan da anlaşılacağı üzere artık sporun siyasetten bağımsızlığında temel kriter sportif mücadelenin bizzat kendisidir. Sporun ve sportif kurumların bağlarıyla ilgili her türlü düzenleme tek başına ve tam bir özerklik içinde sportif kurumlar tarafından ve sportif yapılanmanın gereklilikleri ekseninde yapılacaktır.

Ancak sporu çevrelemiş olan taraftar şiddeti, ırkçılık, yasadışı bahis gibi konularda sportif kurumların yardımıyla siyasi kurumların gerekli önlemleri almayı ve bunu yaparken de özerk yapıyı korumayı taahhüt eder hale gelmişlerdir. Bu açıdan süreci değerlendirdiğimizde, sporun siyasete olan yakınlaşması bir anlamda sporun bugünkü yapısını koruyabilmek için atılmış olduğu "mecburi" bir adımdır ve anılan ortaklığın amacına ulaşması halinde bundan gerçek anlamda kârlı çıkacak olan da yine sporun kendisi olacaktır. Önemli olan husus ise, siyasetten neler beklendiğinin net olarak bilinmesi ve toplumsal sorunların çözümüne yönelik çalışmalar dışına taşacak şekilde bir müdahalenin kabul edilmemesidir. ■

Sporu çevrelemiş olan taraftar şiddeti, ırkçılık, yasadışı bahis gibi konularda sportif kurumların yardımıyla siyasi kurumlar gerekli önlemleri almayı ve bunu yaparken de özerk yapıyı korumayı taahhüt eder hale gelmişlerdir. Bu açıdan süreci değerlendirdiğimizde, sporun siyasete olan yakınlaşması bir anlamda sporun bugünkü yapısını koruyabilmek için atılmış olduğu "mecburi" bir adımdır ve anılan ortaklığın amacına ulaşması halinde bundan gerçek anlamda kârlı çıkacak olan da yine sporun kendisi olacaktır.

Hayallerinin şehri İstanbul

Erhan Güven

Gençlerbirliği'nin genç gözdelelerinden. Şimdiki Oftaş, eskinin Asaş projesinin ilk ürünlerinden. Temiz yüzlü, efendi kişiliğine rağmen sahada bir canavar adeta. Hırslı, mücadeleci, tuttuğunu koparan bir karaktere sahip. Gençliğine rağmen sahip olduklarının farkında. Birçok yaşıtının aksine ağırbaşlı ve sorumluluklarının bilincinde. Futboldaki geleceğini İstanbul'da görüyor ve “Üç büyüklerde hep göz önündesiniz. Burada istediğin kadar iyi oyna, fark etmiyor. Milli Takım'a seçilirken bile bu önemli bir fark. Orada oynayanların önü daha kolay açılıyor. Şampiyonluk yaşamak için de oraya gitmek gerek. Çünkü Anadolu'dan şampiyon çıkması çok zor” diyor.

Futbolu o kadar seviyordum ki, babam öğretmen olmasına rağmen okulumu bile ihmal ettim. Ama babam da seviyordu futbolu ve bana hiç kızmadı. Kırıkkalespor'daki hocam Demiroviç beni beğenmiş, “Seninle çok fazla ilgilenemiyorum” diyerek Gençlerbirliği'ne gönderdi.

Gençlerbirliği'nin altyapısı niteliğindeki Asaşspor'da üç sezon oynadım. Bazen Gençlerbirliği ile aynı anda antrenman yapardık. O zaman kendime “Bu takımda oynayacağım” diye hedef koydum. Onlarla yan yana antrenman yapınca inandım orada oynayacağımı.

▼Futbola nerede başladın?

▲13 yaşında Kırıkkalespor'da başladım. Amcam o takımın kalecisiydi ve beni teşvik etti. Ancak profesyonel takıma çıkmadım o zaman. Futbolu o kadar seviyordum ki, babam öğretmen olmasına rağmen okulumu bile ihmal ettim. Doğrusu babam da seviyordu futbolu ve bana hiç kızmadı. Teknik direktör Mesut Demiroviç'ti. Beni beğenmiş. Ancak o sırada kulüpte

durumlar iyi değildi. 'Seninle çok fazla ilgilenemiyorum' dedi ve Gençlerbirliği'ne gönderdi. PAF takımında Battal Hoca vardı. O ayrılınca tekrar Kırıkkale'ye dönmek zorunda kaldım. ▼Gençlerbirliği'ne tekrar gelmen

nasıl oldu?

▲Ankara'da Milli Takım seçmeleri vardı. Özgün Hoca ile Ahmet Hoca beni beğendiler. Altyapıda Gençlerbirliği maceram yeniden başladı. Derken Asaşspor'a aldılar. Üç sezon orada oynadım. Bazen Gençlerbirliği ile aynı anda antrenman yapardık. İmrenerek bakardım. O zaman kendime “Bu takımda oynayacağım” diye hedef koydum. A takımı bu kadar yakından görüp onlarla yanyana antrenman yapınca inandım orada oynayacağımı. Ama ne zaman olacaktı? Bunu bilmiyordum.

▼Kırıkkale'nin tozlu sahalarından sonra Gençlerbirliği'nin tesisleri sende nasıl bir etki yaptı?

▲Kırıkkale'de amatör maçları toprak sahada oynardık. “A takımla hazırlık maçı yapalım da çim sahada oynayalım” diye iple çekerdik. İçimiz giderdi. Burada mükemmel tesisleri gördüm. Hayalimdeki oyuncularla yan yana antrenman yaptım. Kendimi rüyada sandım. PAF takımı, Asaş derken kendimi Gençlerbirliği'nin A takımında buldum. O kadar hızlı geliştiki ki. Devre arasında futbol hayatımın akışını değiştiren olay oldu.

**Ziya Doğan
A takıma aldı**

▼Neydi bu önemli olay?

▲Gençlerbirliği'nin devre arası kampı Antalya'daydı. Ben Asaş'taydım. Çok iyi bir sezon geçiriyordum. Bazı mevkilerde boşluk olduğu için üç-dört arkadaş bizi de kampa aldılar. Çanakkale Dardanelspor'la bir hazırlık maçı vardı. Ziya Doğan hocamız Mehmet Çakır ile beni bu maçta oynattı ve beğendi. Bir hafta sonra da Sakaryaspor'a karşı Süper Lig maçında formayı verdi.

▼Ne hissettin bu durum karşısında?

▲O dönemde çok fazla futbolcu yukarı çıkamıyordu. Hırslı, çalışkan bir futbolcuyum. Ama böyle aniden yükselineceğimi düşünmüyordum. Bu kadar çabuk olacağını sanmazdım. Düşünün, bir hazırlık maçından kısa bir süre

sonra Süper Lig'de oynuyorsunuz. O anı hiç unutmuyorum. Otobüste maça giderken o kadar heyecanlıydım ki. Sağolsunlar Ümit ağabey ve Erkan ağabey beni çok rahatlatıyor. “Sakin ol oğlum sen iyi

futbolcusun” dediler.

▼Nasıl geçti o maç?

▲On-on beş dakika kadar heyecanım devam etti. Sonra düzelttim kendimi. 2-2 berabere kaldık. İyi oynadım, sürekli kadroya girmeye başladım.

▼Sağ tarafta sıvırdın. Hep bu mevkide mi oynadın?

▲Hep burada oynadım. Zaman zaman savunmanın, zaman zaman da orta sahanın sağında. Zaten ikisi arasında büyük fark yok. Burada oynayan futbolcunun dayanıklılığı, kapasitesi yüksek olmalı. Hem ofansif hem defansif çok şey yapması gerekiyor. En önemlisi de çok fazla koşması lazım. Bu problem değil. Çünkü koşmayı seviyorum.

▼En büyük özelliğin ne, zayıf yönlerin var mı?

▲Mücadeleyi çok seviyorum. Hırslıyım. Oyundan kopmam kolay kolay. Hücumda biraz daha kendimi geliştirip ileride daha çok iş yaparsam çok daha iyi bir futbolcu olacağım.

Hataı kendimde ararım

▼Bu sıralar daha çok yedek kalıyorsun. Böyle bir çıkıştan sonra bu durum moralini bozuyor mu?

▲Geri planda kaldığımı düşünmüyorum. Her futbolcunun başına gelir böyle şeyler. Arkadaşlarımın daha iyi olması, hocamızın tercihi, her şey etkili bunda. Yedek kalıyorum diye oturup kara kara düşünecek halim yok. Moralim bozulmuyor değil. Ama hatayı önce kendimde ararım. Çalışıp formayı tekrar alacağım. Bunun başka bir yolu yok.

▼Futbol senin için ne ifade ediyor?

▲Bu benim işim. Para kazanmamı sağlayan bir araç olarak da görüyorum. Ama ben bu oyunu çok seviyorum, keyif alıyorum. Bu yüzden başladım. Tabii zamanla yükseldikçe işin içine profesyonellik de girdi. Buralara gelmek için çok çalıştım. Kıymetini bilmem lazım. Sorumluluk gerektiren bir iş. Dışarıdan kolay gibi görünür ama çok zor bir meslek. Kendinize iyi bakmanız, dikkat etmeniz gerekiyor. Bu genç yaşta birçok şeyden mahrum kalıyorsunuz. Benim gece yaşamım da yok. Dışarıya sadece gezmek ve alışveriş yapmak için çıkarım.

Bülent Korkmaz'ın çok faydası oldu

▼Daha 24 yaşındasın. Gelecekle ilgili hayallerin neler?

▲Öncelikle Milli Takım'da oynamayı çok istiyorum. Daha önce sadece A2 Milli Takımı'nda bir kere oynayabildim. Ay-yıldızlı formayı giymek büyük onur. Tabii her futbolcu gibi üç büyüklerde de oynamak isterim. 33-34 yaşına

kadar oynamayı düşünüyorum. Kendimde kafa olarak da vücut olarak da o gücü görüyorum. Bu söylediğim alt sınır tabii. Daha ileri yaşlarda da devam edebilirim. Dünyada bunun birçok örneği var. Tabii Bülent Korkmaz da var. Kendime bu konuda Bülent ağabeyi örnek alıyorum. Beraber çalıştığımız dönemde bana çok faydası oldu. Her antrenmandan sonra bizimle konuşurdu. Kötü oynadığımız maçlardan sonra, özel yaşamımızda, her konuda bize destek oldu.

▼**Taraftarı az olan bir takımda oynuyorsun, bu sizi nasıl etkiliyor?**

▲Bu durumun biri olumlu diğeri olumsuz iki sonucu var. Beşiktaş, Bursaspor gibi takımların taraftarları futbolcu üzerinde özellikle işler kötü gittiğinde olumsuz bir baskı oluşturabiliyor. Öte yandan taraftar desteğinin katkısı olduğu da bir gerçek. Ben hiç yoğun tribün desteği görmedim futbol hayatımda. Onun için nasıl bir duygu olduğunu tam bilmiyorum. Ama deplasmanlarda rakip takımın seyircisi de olsa o havayı hissediyorum. Büyük maçlara zaten ister istemez daha iyi konsantrte oluyorsunuz. O maçlarda dikkat çekmek daha kolay.

Bu imkânların karşılığını vermeliyiz

▼**Gençlerbirliği'nde her şey düzenli. Ödemeler bile tam zamanında yapılıyor. Bu sizi rahatlığa itiyor mu? Zaman zaman "memur takımı" diye adlandırılmanıza ne diyorsun?**

▲Bana göre böyle bir durum var. Burada bütün imkânlar mevcut. Kötü gittiği zaman nasıl olsa düzelir, toparlarız diye düşünülmemeli. Bu imkânlar, para sıkıntısı olmaması futbolcuyu rahatlatıyor. İşler iyi de gitse kötü de gitse ödemelerimiz aksamaz. Bizim de buna göre oynamamız lazım.

▼**Bu kadar rahat bir ortamdasınız, üzerinizde taraftar baskısı da yok. Nasıl motive oluyorsunuz?**

▲Bu konuda Mesut Hoca'nın bize büyük katkısı var. Maçı çok iyi anlatıyor ve oyuncuyu motive ediyor. Genç bir takım olduğumuz için

Hep sağ kanatta oynadım. Burada oynayan futbolcunun dayanıklılığı, kapasitesi yüksek olmalı. Mücadeleyi çok seviyorum. Hırslıyım. Oyundan kolay kolay kopmam. Hücumda biraz daha kendimi geliştirip ofansif anlamda katkı sağlarsam çok daha iyi bir futbolcu olacağım.

Öncelikle Milli Takım'da, sonra da üç büyüklerde oynamayı çok istiyorum. Çok uzun yıllar futbol oynamayı hedefliyorum. Bu konuda Bülent Korkmaz'ı örnek alıyorum. Beraber çalıştığımız dönemde bana çok faydası oldu. Her antrenmandan sonra bizimle konuşur, her konuda destek olurdu.

Avrupalı ile aramızdaki en büyük fark mantalite. Biz antrenmandan sonra saçımız bile kurumadan hemen çıkar gideriz. Özel bir çalışma yapmayız, kulüpte oturmayız, dinlenmeyiz. Cafu hâlâ aynı performansla oynuyorsa bu farklar yüzünden. Biz kendiliğimizden yapmıyoruz bunları.

Bu ister istemez sinirlendiriyor insanı. Karşılık veriyorsun o zaman. Asaşpor'da Üçüncü Lig'de oynadım. Bir anlamda aşılandım böyle şeylere.

Anadolu'da gözden ırakız

▼**Anadolu takımlarında oynayanlar gözden ırak mı kalıyor biraz?**

▲Üç büyüklerde sırf bu yüzden bile oynarım. Çünkü orada hep göz önündesiniz. Burada istediğin kadar iyi oyna, fark etmiyor. Milli Takım'a seçilirken bile bu önemli bir fark. Orada oynayanların önü daha kolay

herkes kazanmaya aç. Bunlar bizim avantajımız.

▼**Genç olmak dezavantaj mı?**

▲Başkaları "Bunlar küçük, ezeriz" diye düşünebilir. Ama öyle değil işte. Zamanla aştık toyluk dönemini. Gerekliğinde sert oynarım. Kendimi ezdirmem. Sahada en sevmediğim şey bana küfür edilmesi, kasıtlı dirsek atılmasıdır.

açılıyor. Ben şu anda Fenerbahçe'de oynasam Milli Takım'a daha kolay girerim diye düşünüyorum. Şampiyonluk yaşamak için de oraya gitmek gerek. Çünkü Anadolu'dan şampiyon çıkması çok zor. Hakemler de bunda etken. Etki altında kalıyorlar.

▼**Kendine hangi oyuncuları örnek alıyorsun?**

▲Hakan Şükür profesyonelce yaşadığı için örnek aldığım futbolcuların başında. Ümit Özat ağabeyi çok beğeniyorum. Sağ ayaklı olmasına rağmen sol kanatta oynuyor, kendini çok geliştirdi. Cafu da müthiş bir oyuncu, aynı mevkide oynuyoruz ve onu çok beğeniyorum.

▼**Böyle üst düzey oyuncularla karşılaştırdığın zaman Türk futbolcusunda eksik olan ne?**

▲Aramızdaki fark kesinlikle mantaliteden kaynaklanıyor. En basiti, biz antrenmandan sonra saçımız bile kurumadan hemen çıkar gideriz. Özel bir çalışma yapmayız, kulüpte oturmayız, dinlenmeyiz. Cafu hâlâ aynı performansla oynuyorsa bu farklar yüzünden. Biz kendiliğimizden yapmıyoruz bunları. Bu zihniyet altyapıda yeterince verilmiyor bize. Buralara kadar geldikten sonra da düzelmesi çok zor. Gençlerbirliği bu konuda düzgün bir kulüp. Ama kaç tane var ki böylesi? Birçok yetenek, imkânlarla ulaşamadığı için kaybolup gidiyor.

Futbolcu inisiyatif almalı

▼**Teknik adamın bir maçta etkisi ne sence?**

▲Hazırlanmada, teknik, taktik anlamda tabii ki teknik direktörün rolü var. Ama sahaya çıktıktan sonra bunlar büyük ölçüde geride kalıyor. Orada artık her şey bizim elimizde. Takım olarak iyi oynayan, mücadele eden kazanıyor. Bazen öyle bir şey olur ki, taktik falan kalmaz. Futbolcu inisiyatif kullanabilmeli.

▼**Futbolun dışındaki hayatında neler yaparsın?**

▲Genelde Mehmet Çakır'la beraber dolaşırım. Bir kafede otururuz, bir şeyler yer içeriz, alışveriş yaparız. İyi bir ikiliyiz. Zaten A takıma da birlikte çıktık. Otomobillere merakım var. Ama birçok futbolcunun aksine kazandığım ilk ciddi parayla ev aldım. Bu yaşta geleceği hesaplayıp ona göre yatırım yapmalıyız diye düşünüyorum.

▼**Unutmadığın bir olay yaşadın mı hiç futbolda?**

▲Asaşpor'dayken Konya'da bir maç oynadık ki, olacak gibi değil. 6-1 öndeydik. Son 20 dakikada yediğimiz gollerle maç 6-6 bitti. Gollerin bir kısmını da benim oynadığım taraftan yedik. Bu maç benim için hem unutulmaz bir anı hem de acı bir ders oldu. ■

'Yüzyılın Projesi'ne imza atıldı

Türkiye Futbol Federasyonu ile Milli Eğitim Bakanlığı arasındaki "Yüzyılın Projesi"nin protokolü 9 Kasım'da imzalandı. Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı eğitim kurumlarında futbolun yaygınlaştırılması ve futbol okulları kurulması çalışmaları bu protokole bağlı olarak yürütülecek. Conrad Otel'de düzenlenen törende, protokole Milli Eğitim Bakanlığı adına Müsteşar Yardımcısı Salih Çelik, TFF adına ise Başkan Vekili Affan Keçeci ile Genel Sekreter Lutfi Arıboğan imza koydu. Yaklaşık 17 milyon öğrencimizi yakından ilgilendiren bu protokole göre Milli Eğitim Bakanlığı, okul spor kulübü futbol takımlarının oluşması için mevzuatlarında gerekli düzenlemeleri yapacak, futbolun gelişmesiyle ilgili tüm faaliyetlerin yaşama geçirilmesini teşvik edecek, antrenman, maç ve benzeri durumlar için spor sahaları ile tesislerini tahsis edecek, okul futbolu eğiticilerinin eğitimleriyle ilgili gerekli önlemleri alacak.

Türkiye Futbol Federasyonu ise okul spor kulübü futbol takımlarının karşılanamayan ihtiyaçlarının varlığı halinde, kendi yasa ve talimatları doğrultusunda kaynak aktarımında bulunacak. Federasyon ayrıca FIFA ve UEFA'nın konuyla ilgili fonlarını kullanabilecek ve sözleşme yapılacak sponsorların katkılarından faydalanabilecek, Bakanlık çalışmalarını destekleyecek, TÜFAD'la yapılacak görüşmeler doğrultusunda futbol eğitici olmayan okullara teknik adamlar önererek ve ortak maç fikstürlerinin yapılmasını koordine edecek. MEB Müsteşar Yardımcısı Salih Çelik, protokol töreninde yaptığı konuşmada eğitimin önemini vurgulayarak, "Futbol ve spor, Bakanlığımızın çalışmaları çerçevesinde çok büyük bir yer kaplıyor. Futbol ve diğer spor branşlarını yaygınlaştırarak daha eğitilmiş, daha bilinçli bir sporcu nesli yetiştirmek istiyoruz. Yetiştirilecek bu nesille her dalda büyük başarılar kazanmayı amaçlıyoruz" şeklinde konuştu. Futbol Federasyonu Başkan Vekili Affan Keçeci, kendi öğrencilik yıllarında kâğıttan yaptıkları topla futbol oynadıkları noktadan bugünkü ko-

numa gelmenin mutluluğunu yaşadığını vurgularken, TFF Genel Sekreteri Lutfi Arıboğan, gece gündüz çalışarak uzun bir süredir planlanan bu projeye Türk futbolu adına çok önemli bir adım atıldığını söyledi. Milli Takımlar Teknik Direktörü

Fatih Terim de yaptığı konuşmada, projeyi "milat" olarak nitelendirip, "Bu projeye emeği geçen herkese teşekkür ediyorum. Çocuklarımız bundan sonra çok daha bilinçli bir biçimde ve bilimsel çalışmalar ışığında futbol öğrenecek" dedi. ■

İzmir'de yol haritası toplantısı yapıldı

Milli Takımlarda görevli teknik direktör ve antrenörler Milli Takımların yol haritasını paylaşmak ve bilgi alışverişini sağlamak amacıyla profesyonel liglerde mücadele eden kulüplerin altyapı sorumlularıyla buluştu. Bu toplantıların ilki 16 Kasım Perşembe günü İzmir'de düzenlendi. Sürmeli Efes Otel'de yapılan toplantıya İzmir bölgesine bağlı Turkcell Süper Lig, Türk Telekom Lig A ve Lig B kulüplerinin altyapı sorumlularıyla, 3. Lig kulüplerinin profesyonel takım teknik sorumluları ve altyapı sorumluları katıldı. ■

UEFA, lisansör sertifikamızı uzattı

Türkiye Futbol Federasyonu, UEFA Kulüp Lisans Komitesi'nin denetiminden bir kez daha başarıyla geçti. Geçtiğimiz aylar içerisinde yapılan denetimlerin ardından, UEFA Kulüp Lisans Komitesi, TFF Kulüp Lisans Müdürlüğü'nün lisansör sertifikasının geçerliliğini 2 Kasım tarihinde onayladığını bildirdi. UEFA yılda en az bir kez, kendisine bağlı üye federasyonların Kulüp Lisans Departmanlarını denetliyor. Bu denetimler UEFA adına görev üstlenen SGS (Societe Generale de Surveillance) firması aracılığıyla yapılıyor. ■

Çocuk Esirgeme Kurumu da futbol için devrede

Futbol Federasyonu, sosyal sorumluluk projesi çerçevesinde önemli bir işbirliği protokolüne daha imza attı. Türkiye Futbol Federasyonu ile Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü arasında imzalanan işbirliği protokolüyle S.H.Ç.E.K bünyesindeki çocuklarımıza çağdaş koşullar altında futbol oynama olanağı sağlanacak. TFF Başkan Vekili Kemal Kapulluoğlu ile S.H.Ç.E.K. Genel Müdürü İsmail Barış'ın 10 Kasım'da Ankara'da imza koyduğu protokol çerçevesinde Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü'ne bağlı yurtlarda, futbolun altyapısına katkı sağlamak ve eğitime destek olmak amacıyla turnuva ve şampiyonaların düzenlenebileceği Mini Futbol Sahaları inşa edilecek. Ayrıca, Çocuk Esirgeme Kurumları bünyesinde oluşan

takımlara Türkiye genelinde teknik eğitici ve malzeme desteği verecek, kaynak aktarımında bulunacak. Protokol kapsamında yapılması planlanan ilk dört mini sahanın projesi de tamamlandı. Projeye göre, ilk mini sahalar Ankara, Kocaeli, Mardin ve Antalya Çocuk Esirgeme Kurumları'nda inşa edilecek. Törende bir konuşma yapan TFF Başkanvekili Kapulluoğlu, "Atatürk'ün Cumhuriyeti emanet ettiği gençler için hazırlanan proje böyle anlamlı bir güne denk geldi. Bu bir başlangıç. Türkiye genelindeki S.H.Ç.E.K bünyesinde yapacağımız sahaları önümüzdeki yıldan itibaren devreye sokacağız. Gerek antrenör gerekse malzeme konusunda sağlayacağımız desteğin yanı sıra organizasyonla ilgili de her türlü katkıyı vereceğiz" dedi. S.H.Ç.E.K Genel Müdürü İsmail Barış ise projenin

13-18 yaş grubundaki S.H.Ç.E.K bünyesindeki çocuk ve gençlere, sosyal, kültürel ve sportif açıdan büyük katkı sağlayacağını belirterek "Futbol Federasyonu'na bu anlamlı katkısından dolayı teşekkür ediyoruz" şeklinde konuştu. İmzalanan protokolde T.F.F'nin yükümlülükleri de şöyle sıralandı: 1-S.H.Ç.E.K'in pilot il olarak belirlediği Ankara, Antalya, Kocaeli ve Mardin illerinde bulunanlardan başlamak üzere kuruma bağlı uygun alana sahip tüm kuruluşlarda mini futbol sahaları yapmak. 2-Yapımı tamamlanan mini futbol sahalarının bakımı konusunda S.H.Ç.E.K'e rehberlik etmek. 3-Futbol sporunun kuralları hakkında çocuk ve gençlerin bilgilendirilmesi amacıyla gerekli materyal desteğinde bulunmak. 4-Kuruluşlardaki çocuk ve gençle-

rin futbol oynayabilecekleri araç-gerecin (spor malzemeleri) sağlanmasının yanı sıra turnuva ve şampiyonaların düzenlenmesi ve bu organizasyonlara hakem tayin edilmesini sağlamak.

5-Yapımı tamamlanan sahalarda, çocukların antrenman yapmalarına ve maçlara hazırlanmalarına yardımcı olması amacıyla Futbol Antrenörü görevlendirmek.

6-Başbakanlık Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu'na bağlı İl Müdürlükleri bünyesinde bulunan spor kulüplerinden Federasyona yeni tescil yaptıracak olanlardan tescil ücreti almamak.

7- Federasyona tescilli spor kulüplerinden ve bundan sonra tescil edileceklerden vize-referans (lig katılma) ücreti ve bu kulüplerin filiz lisans ve vize işlemlerinden işlem gideri ücreti almamak. ■

TFF Soccer-Ex Fuarı'nda

Türkiye Futbol Federasyonu dünyanın en büyük futbol fuarına katıldı. 27-29 Kasım tarihleri arasından Dubai'de düzenlenen Soccer-Ex fuarında Türkiye Futbol Federasyonu bir stand açtı. Tüm dünyadan yaklaşık 3000 delege ve 75 ülkenin katıldığı fuarın bu sene onuncusu düzenlendi Fuarın açılışında TFF'yi Genel Sekreter Lutfi Arıboğan, Pazarlama Direktörü Cem Ülkeröğlu ve Pazarlama Şefi Burak Gürkan temsil etti. Üç gün süren fuarda ülke federasyonları, lig organizasyonları, kulüpler, yayıncı kuruluşlar, ajanslar ile Coca-Cola, Nike, Adidas, Turkcell gibi futbola büyük destek sağlayan sponsor firmaların temsilcileri buluştu ve karşılıklı fikir alışverişinde bulundular.

10 kulübe satranç ünitesi

Türkiye Futbol Federasyonu ile Satranç Federasyonu arasında 6 Mart 2006 tarihinde imzalanan işbirliği protokolü sonrasında, 10 kulüp satranç üniteleri kurmayı kararlaştırdı. Vestel Manisaspor, MKE Ankaragücü, Zonguldakspor, Karabükspor, Zeytinburnuspor, Denizli Belediyespor, Sürmenespor, Bakırköyspor, Yimpaş Yozgatspor A.Ş ve Ordu İdmanyurdu satranç üniteleri oluşturmak talebiyle Türkiye Futbol Federasyonu'na başvurdu. Projeye göre talepte bulunan kulüplere Satranç Federasyonu'nun görevlendirdiği eğitmenler tarafından gerekli eğitim veriliyor. Ayrıca tüm kategorilerdeki milli takımlarımızın yararlanabilmesi için, Futbol Federasyonu'na ait İstanbul Riva, Trabzon Haluk Ulusoy ve Adana Gündüz Tekin Onay tesisleri ile Orhan Saka Amatörler Evi'nde de satranç sınıfları oluşturuldu. Bu aşamada TFF Tesisleri'nde kamp yapan İşitme, Zihinsel, Görme ve Bedensel Engelli Milli Takım oyuncularını da bu sınıflardan faydalıyor ve satranç eğitimi alıyorlar. ■

Dünya Bilim ve Futbol Kongresi Türkiye'de

6. Dünya Bilim ve Futbol Kongresi 16-20 Ocak 2007 tarihleri arasında Antalya'da düzenlenecek. Ankara Üniversitesi ve OD-TÜ'nün ortaklaşa düzenlediği kongreyi Türkiye Futbol Federasyonu, TÜBİTAK ve Türk Kızılay Derneği ODTÜ Şubesi destekliyor. 1987 yılında futbolun bilimsel boyutuna büyük katkı veren bir grup bilim adamı, Dünya Bilim ve Futbol Kongresi'nin yapılmasına karar verdi. Kongrelerin dünya kupalarını takip eden yıllarda yapılması uygun bulunurken, kongre 1987 yılında İngiltere, 1991 yılında Hollanda, 1995 yılında Galler, 1999 yılında Avustralya ve 2003 yılında da Portekiz'de düzenlendi. Kongrenin evsahipliğinin üstlenilmesi uzun ve zorlu bir sürecin ardından başarıldı. Dünya Bilim ve Futbol Kongresi'nin icra kurulunun başkanı İngiliz Thomas Reilly ile Ankara Üniversitesi ve ODTÜ öğretim üyeleri kongrenin Türkiye'ye verilmesi için bir ön görüşme yaptı. Türkiye, 8 ülkeyle beraber 6. Dünya Bilim ve Futbol Kongresi'nin organizasyonu için aday oldu. Kurul ilk eleme sonucunda Türkiye ve Japonya'nın ön elemeyi kazandığını duyurdu ve her iki ülkeyi de Portekiz'de yapılacak 5. Dünya Bilim ve Futbol Kongresi'ne sunumlarını yapmak üzere davet etti. Sunumların ardından kongrenin son gününde 6. Dünya Bilim ve Futbol Kongresi'nin organizasyonunun Türkiye'ye verildiği ilan edildi. 15-16 Ocak 2007 tarihlerinde yapılacak TFF Teknik Direktörler Zorunlu Gelişim Semineri ile birleştirilen kongre, tarihinde ilk kez bu kadar farklı bir izleyici profiline sahip olacak. Kongrede; futbol akademileri, sağlık ve yaralanma, beslenme ve ergojenik yardımcılar, beceri öğrenimi, psikoloji, teknoloji, antrenman yaklaşımları, maç analizi ve hakemlik gibi konular ele alınacak. 2006 Dünya Kupası'nın analizi ile başlayacak kongrede; 5 gün boyunca 1 yuvarlak masa oturumu, 6 konferans, 15 panel, 330 sözlü ve poster bildiri oturumu gerçekleştirilecek. Dünya futbolunun bilimsel boyutuna yön veren bilim adamları ile uygulayıcıları bir araya getirecek kongre, ülkemiz futboluna sağlayacağı büyük katkı yanında uluslararası prestijimiz açısından da büyük önem taşıyor. ■

Bayanlar Futbol Ligi başladı

Bayanlar Futbol Ligi 5 Kasım'da başladı. Türkiye Futbol Federasyonu tarafından organize edilen lig iki grupta 16 takımın katılımıyla düzenleniyor. Her iki grupta bulunan 8 takımın çift devreli lig usulüne göre oynayacakları karşılaşmaların ardından gruplarında ilk 3 sırayı alanlar play-off'a katılma hakkını kazanacak. Play-off müsabakaları tarafsız sahada 3'erli iki grupta tek devreli lig usulüne göre oynanacak. Bu aşamada gruplarını lider bitiren takımlar tek maç üzerinden final oynayacak ve şampiyon belirlenecek. Bayanlar Futbol Ligi'nin grupları şöyle:

A Grubu

İstanbul Kartalspor
Mersin Gençlerbirliği
Antalya Yenikapıspor
İzmir Elit Çimenspor
İstanbul Maltepe Yalıspor
Bursa Gemlik Zeytinspor
Malatya Gençlik ve Spor
Kdz. Ereğli Belediyespor

B Grubu

Marmara Üniversitesispor
Adana İdmanyurduspor
İzmir Bucaspor
Ankara Gazi Üniversitesispor
İstanbul Dostlukspor
Mersin Camspor
Sakarya Güneşspor
İzmir Konak Belediyespor

Ümitlerimiz Danimarka'ya yenildi

Ümit Milli Takımımız, İzmit'te Danimarka ile oynadığı Özel maçı 1-0 kaybetti. Maçın ilk yarısında rakibine oranla daha atak bir futbol sergileyen Ümitlerimiz, 17. dakikada Ergin'in kafa vuruşunda direğe takıldı. Danimarka ikinci yarının hemen başında 47. dakikada Mikkelsen'in attığı golle maçı 1-0 kazandı.

Bayanlarımız elendi

A Milli Bayan Futbol Takımımız Kasım ayı içerisinde oynadığı Avrupa Şampiyonası Elemeleri'nde şanssız bir şekilde elendi. Hırvatistan, Kuzey İrlanda ve Gürcistan ile aynı grupta yer alan Milli Takımımız grup maçları sonunda averajla ikinci sırada kaldı. Milli Takımımız gruptaki ilk maçında Kuzey İrlanda'yı Esra'nın attığı golle 1-0 mağlup etti. İkinci maçta henüz ilk dakikalarda öne geçmesine rağmen Hırvatistan'a 2-1 mağlup olan Milliler son maçın grubun en zayıf takımı olan Gürcistan'ın karşısına çıktı. Bayan Milli Takımımız bu karşılaşmada sahadan 9-0'lık galibiyetle ayrılmasına rağmen üçlü averajda son maçta Hırvatistan'ı 5-1 mağlup eden Kuzey İrlanda'nın arkasında kaldığı için elendi.

Kadir Has'ta Sertifika Töreni

Kadir Has Üniversitesi Spor Hukuku Araştırma ve Uygulama Merkezi'nin Futbol Federasyonu'nun desteğiyle düzenlediği Spor Hukuku Sertifika Programı ilk mezunlarını verdi. Eylül 2005 ve Haziran 2006 dönemi boyunca eğitim gören 60'a yakın hukukçu sertifikalarını üniversitede düzenlenen törenle aldılar. Kadir Has Üniversitesi Ocak ayından itibaren Spor Yönetimi Sertifika Programı'nı başlatacak. Programa kayıtlar 8-11 Ocak 2007 tarihleri arasında yapılacak.